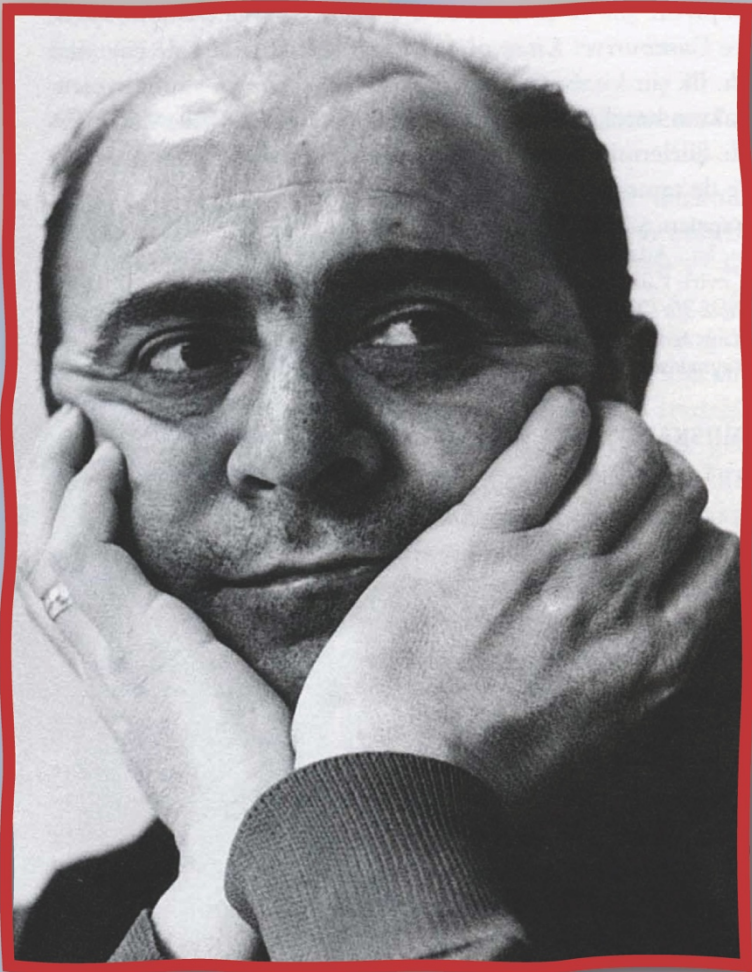

ئەحمەد عارف

لە تاسەتا کۆت و زنجیرم پێزانم

وەرگیژان و سەرئێش

دەشاد هیوا

کتابی ژنه فتن

۲۲

ئەحمەد عارف

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزاند

وهرگيزان و سه رنج

دلشاد هيوا

له تاسه تا کۆت و زنجیرم پزاند

ئەحمەد عارف

وهرگێڕان و سه‌رنج: دلشاد هیوا

وهشانی ژنهفتن

jineftin.krd

ناونیشان: له تاسه تا کۆت و زنجیرم پێزان

نووسینی: ئەحمەد عارف

وه‌رگێڕان و سه‌رنج: دڵشاد هیوا

بابەت: شیعەر

دیزاینی: گەیلان عەبدوللا

میژووی بڵاوکردنەوه: هه‌ولێر، حوزەیران ٢٠٢٥

چاپی یه‌که‌م: ئەلیکترۆنی

٣٥٤ لاپه‌ره

Email: jineftin@jineftin.krd

مافی له‌چاپدانەوه‌ی ئەلیکترۆنی و کاغەزی پارێزراوه.

بڵاوکردنەوه‌ی پاژ یان به‌شیک له‌ وتار و کتێبه‌کان ته‌نیا به‌ ئاماره‌دان به‌ سه‌رچاوه‌که‌ پێ

پێدراوه.

پیرست

- پیشہ کیہ کی کورت بو ئم وەرگیرانه.....ل ۱۰
پیگه ی ئه حمه د عارف له شیعر ی تورکیدا.....ل ۱۹

له تاسه تا کو ت و زنجیرم پزاند

- ئەفینی تو.....ل ۳۵
پامانیک له شیعر «ئەفینی تو».....ل ۳۶
له زیندانا.....ل ۴۱
پامانیک له شیعر ی «له زیندانا».....ل ۴۲
کو لانی میخه ک.....ل ۴۷
پامانیک له شیعر ی «کو لانی میخه ک».....ل ۵۲
ته نیا نین.....ل ۶۲
پامانیک له شیعر ی «ته نیا نین».....ل ۶۸
سلاو.....ل ۷۵
پامانیک له شیعر ی «سلاو».....ل ۷۷
ئها که ته قه ش در به تاریکی شه و نادا.....ل ۸۳
پامانیک له شیعر ی «ئها که ته قه ش در به تاریکی شه و نادا».....ل ۸۷

ٲئواره له زيندان زوو بهسـرا دئ.....ل.١٠٠

رٲامانيك له شيعر «ٲئواره له زيندان زوو بهسـرا دئ».....ل.١٠٣

بيندهنگ.....ل.١١٢

رٲامانيك له شيعرى «بيندهنگ».....ل.١١٨

مانگ تاريكه.....ل.١٢٩

رٲامانيك له شيعرى «مانگ تاريكه».....ل.١٣٢

واى، قوربان.....ل.١٣٨

رٲامانيك له شيعرى «واى قوربان».....ل.١٤٥

ئهوهى ناتوانم له ببرى بكهم.....ل.١٥٥

رٲامانيك له شيعرى «ئهوهى ناتوانم له ببرى بكهم».....ل.١٥٨

رهش.....ل.١٦٥

رٲامانيك له شيعرى «رهش».....ل.١٦٩

ئهـم زينـدانه، ئهـم تيـكشـكانه، ئهـم گيانـبازـاره.....ل.١٧٩

رٲامانيك له شيعرى «ئهـم زينـدانه، ئهـم تيـكشـكانه، ئهـم گيانـبازـاره».....ل.١٨٤

ئهى هاوار!.....ل.١٩٦

رٲامانيك له شيعرى «ئهى هاوار».....ل.٢٠١

ئهنادول.....ل.٢١١

رامانيك له شيعرى «ئهنادول».....ل.٢١٧

- له یلم - له یل.....ل ۲۲۶
- پامانیک له شیعری «له یلم - له یل».....ل ۲۳۱
- له تاسه تا کوټ و زنجیرم پړاند.....ل ۲۴۰
- پامانیک له شیعری «له تاسه تا کوټ و زنجیرم پړاند».....ل ۲۴۲
- یادداشته کانی قه لای دیار به کر و لایلیه ی عادیلوش به بؤ.....ل ۲۴۹
- پامانیک له شیعری «یادداشته کانی قه لای دیار به کر و لایلیه ی عادیلوش به بؤ».....ل ۲۵۴
- سی و سی گولله.....ل ۲۶۱
- پامانیک له شیعری «سی و سی گولله».....ل ۲۷۲
- چه ند به شیک له: «دلّم، چالی دینامیته».....ل ۲۷۸
- پامانیک له شیعری «دلّم چالی دینامیته».....ل ۲۸۱
- ته نانه ت شهره فیش دهگری.....ل ۲۸۶
- پامانیک له شیعری «ته نانه ت شهره فیش دهگری».....ل ۲۸۹
- نیشتمانم، شاده ماری من.....ل ۲۹۴
- پامانیک له شیعری «نیشتمانم، شاده ماری من».....ل ۲۹۸
- به ندکراو.....ل ۳۰۴
- پامانیک له شیعری «به ندکراو».....ل ۳۰۶
- پاش په ستاخیز.....ل ۳۱۱
- پامانیک له شیعری «پاش په ستاخیز» ی ئه حمده عارف.....ل ۳۱۵

- ۳۲۳.....ل.رۆستەمۇ
- ۳۲۷.....ل.شېكىردىنەۋەدى شىئىرى «رۆستەمۇ»ى ئەحمەد عارف
- ۳۳۳.....ل.ئەقىنى پەش
- ۳۳۴.....ل.پامانىك لە شىئىرى «ئەقىنى پەش»
- ۳۳۹.....ل.تۆلىياتى
- ۳۴۱.....ل.پامانىك لە شىئىرى «تۆلىياتى»

پېشەكېيەكى كورت بۇ ئەم وەرگىرپانە

ئەحمەد عارف (۱۹۲۷-۱۹۹۱)، شاعىرى كوردى
توركىنئوس، لە شىئىرى ھاۋچەرخى توركىدا، دەنگىكى
تاك و ھەلقوللاۋى ناخى ئازار و خەباتە. شىئىرەكانى، بە
چىنىك لە ناپەزايى، خۆشەويستى، ھىوا و ياخىبونەۋە،
ھاۋارى ئازارى خەلكى چەوساۋە دەكات؛ خەلكىك، كە بە
ئازايەتتەۋە بەرگەى سىتەمى مېژوۋى، سەركوتكردن و
تواندەنەۋەيان گرت. ئەحمەد عارف، لە سەرتاپاي
شىئىرەكانىدا، باسى ئازار و ئاۋاتى ئەو مرقۇقنە دەكات وا
خۆشەويستى ئازادى و دادپەرۋەرىيان ۋەك راستىيەكى
زىندو و پىرۆن، لە سنگياندا ھەلگرتوۋە.

ئىستا كە شىئىرەكانى دەكرىنە كوردى، پردىكى نوى
لە نىۋان دوو نەرىتى ئەدەبىي مەزىندا دروست دەبىت:
لەلايەكەۋە، مىراتى دەۋلەمەند و بەناوبانگى شىئىرى
ناپەزايەتتى ھاۋچەرخى توركىا، لەلايەكى تىرىشەۋە،
ئەدەبى بەكوردىنەنوسىراۋ، كە لە ناخى خۇيدا پۇخى
بەرخۇدانى كوردانە و گەپانى بە دۋاى ناسنامەدا
ھەلگرتوۋە. ئەم وەرگىرپانە، دەرفەتتىكى نويىيە بۇ خويىنەرى
كورد تا شىئىرەكانى ئەحمەد عارف، لە دەرىچەى ھەست و

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزان

زمانى خۆيه وه تاقي بكاته وه و دهنگه فرهچه شنه
ئازارچيش توو و خهباتگيره كان له قالبي وشه ي نويدا
بيستيت.

به هاى شيعرى ئهمه عارف له بیدهنگه بوونيدايه
له سه رده ميکدا، که له سه ر دهنگه لبرين زمان ده برا. ئه و،
به ده ربرينيکي پرچوش و سووز و گهرمييه وه، ميراتي
ئازار و که فوکولي په نهاني سه رده مه که ي به يادگار بو
به جي هيشتووين. وه رگيراني شيعره کاني بو کوردي، ته نيا
ههنگاويکي ئه ده بي نييه؛ به لکو ده رفه تيکه بو ئه وه ي گيانه
تينووه کاني ئازادي و دادپهروهري، له ئاوينه ي وشه
هاوبه شه کاند، نزیکايه تي له پچرانه هاتووي خويان
بناسنه وه. کاتيک سنوره سه پينراوه کان و سووکايه تيه
ميژووييه کان ده رووخين، هه قيه تي شيعر و ئازادي
پيکه وه گيانيان به به ردا ديته وه.

تا سالانيکي زور کهس نه يده زاني ئهمه عارف، له
پال په يوه ندييه تايبه ته که يدا به گهل و خاکه که يه وه، ئه ئيني
ژنيک به ناوي له يلا ئه ربيل (۱۹۳۱-۲۰۱۳) سه رچاوه يه کي
سه ره کي ئيلاهي شيعره کاني بوون. له يلا ئه ربيل،

يەكەمىن پالئوراي نووسەرانى توركييا بۇ خەلاتى نۆبل بوو، خاوەنى شەش پۇمان و سى كۆمەلە چىرۆكە. دواتر، پاش سالانىكى زۆر كە ئەم خاتونە پىگەى بە بلاوكرىدە وەى نامەكانى ئەحمەد عارف دا، خويىنەرانى لە وە تىگەيشتن ئەو نەك تەنیا شاعىرىكى شۆرشگىر، بەلكو ئاشقىكى بىيەختىش بوو. لە سالانى ۱۹۵۴ تا ۱۹۵۹ دا، ژمارەىەكى زۆر نامە لە زىندان و شارەكانى ترەوە لە نيوان ئەحمەد و لەيلادا ئالوگۆر كراون و دوانامەى ئەو سالانەشى بۇ لەيلا ئەربىل، لە ۱۹۵۹ دا نووسىو. لە نامەكانە وە تىدەگەىن كە ئەم ئەقىنە يەكلايەنە بوو و لەيلا خوشى دان بە وەدا دەنىت پاش سالى ۱۹۵۵ ئىتر ئەم ئەقىنە يەكلايەنە بوو. ئەم يەكلايەنبونەى ئەقىن لە ئەدەبىياتى توركىدا بە «قەرەسەقدا» ناو دەبرى و ئەحمەد عارف دەيان جار لەم شىعرانەيدا بەكارى هىناوە لىرە وەكوو خوى و بە «ئەقىنى رەش» وەرگىردراو و بەپىويست نەزانراو و شەيەكى تر لە بەرامبەرى دابىرىت، بەتايىبەتىش لەپىناوى پاراستنى ئەو رەشىتيەى لە شىعرى «رەش» دا هەيە.

پاش ۱۷ سال لە دابىران و شووكرىنى لەيلا، ئەحمەد عارف لە سالى ۱۹۷۶ دا، جارىكى تر نامەيەكى بۇ نارد و كىتەبىكى ئىسماعىل بىشكچىشى بۇ واژو كرد. بەلام كە

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزان

سالى ١٩٨٩، ئەحمەد عارف بانگه‌یشتى ئىستانبول كرا تاوهكوو له كۆبوونهوهيهكى واژوكردى كتيپدا به‌شداری بكات، دواى كۆبوونهوهكه، له‌گه‌ڵ چه‌ندین نووسەر و هونه‌رمه‌نددا، له‌نيوياندا ياشار كه‌مال و پرهمى سه‌لتوق، سترانيپژى به‌ناوبانگى خه‌لكى مامه‌كيهى ده‌رسيم چوون بۆ مه‌يخانه‌يه‌ك. له‌ وي‌نه‌كانى ئەو شه‌وه‌دا، له‌يلا ئەربيليش له‌ ته‌نيشتى ئەوه‌وه ئاماده بووه.

له ئىستانادا زۆري‌ك له‌وانه‌ى ئەحمەد عارف ده‌خويننه‌وه پييان وايه ئەوه ئەقيني له‌يلايه كه شيعرى ئەوى به‌ره‌م هيناوه؛ ته‌نانه‌ت پييان وايه ئەگه‌ر له‌يلا ئەربيل و خۆشه‌ويستيه‌كه‌ى له شيعره‌كانى لادري‌ت، هيجى ترى لى نامين‌يته‌وه. به‌لام له‌ راستيدا شيعرى ئەحمەد عارف به ئەقيني له‌يلا و بى ئەقيني ئەو، يه‌كيكه له تايه‌تتيرين شيعره‌كانى ئەده‌بياتى توركيا. وي‌نه

شيعيريه كانى ئوۋەندە ئالۆز و قوولن كە تەنانت ئومرۇش
كردنەۋەى تەۋاۋى سىمبۆلەكانى ئەستەمە. ھەر لەبەر
ئەمەشە كە پەنگە خوینەر لە ھەندى شویندا پىي وابى
وەرگىرانەكە ھەلەى تىدایە يان ناتەۋاۋە! بەلام لە راستیدا
ئەو ھىماسازى و كورتبىرى و كەمتىگەيشتەنەى كە
«خەنجەرى كورد» لەۋانى تر جيا دەكاتەۋە.

بىگومان، بەشىك لەم ھىماسازى و زمانە سىمبۆلىكىە
پەيوەندى بە تايىبەتمەندى شاعىرانەى ئوۋەۋە ھەىە. بەلام
بەشى گرىنگىرى، ئەنجامى كارىگەرىيە بەھىزەكانى ژىنگەى
سىياسى سەردەمەكەىەتى. ئەحمەد عارف لە سەردەمىكدا
پوۋى كرده شىعر كە لەلایەكەۋە توركىا شایەتى
سەركوتكردن و تەۋانەۋەى كورد و، لەلایەكى تریشەۋە
ئاگادارى گوشارە سەختەكان لەسەر بزووتنەۋەى
كومۇنىستى بوو. لە دەىەى ۱۹۵۰دا، ھەر جۆرە دژایەتییەك
لەگەل ئایدیۆلۇژیای فەرمى، نەك تەنیا سەركوت دەكرا،
بەلكو باجىكى قورسى بۆ شاعىران و نووسەران ھەبوو.
لە ۋەھا ژىنگەىەكدا، ئەحمەد عارف پەناى برده بەر وینەى
شيعىرى پر سىمبۆل و خوازەى سەختى ناباو.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

يه كيك له گرنگترين پرسياره كان سه بارهت به
ئه حمده عارف ئه وهيه ئايا ئه و شاعيريكي توركه يا كورد؟
ئه گهر له پرووى زمانه وه سه يري بگهين، گوماني تيدا نيه
كه شيعره كانى به زمانى توركى نوسراون؛ به لام وهختى
دينه سهر ناوه رووك و شيكرده وهى گرى و خوازه كانى
شيعرى وى، شويينييه كى ئاشكرائى ناسنامه ي كوردى له
شيعره كانيدا به دى دهكهين.

بو ئه وهى باشتريه پيگه ي ئه حمده عارف تى بگهين،
باشه له پال شاعيره ناوداره كانى ترى توركيادا، وهك نازم
حيكمهت (١٩٠٢-١٩٦٣)، داينين. نازم حيكمهتيك كه له
سه رده مى گهنجيتيدا، به راشكاوى دژايه تى كه ماليزمى
دهكرد و دواى تيروركردى مسته فا سوفى و هاوپتيانى،
له شيعريكداهيشى كرده سهر ئه تاتورك:

بورژوا چۆته سهر مى كه مال،

كه مال ئالاوه له په تكي فرمانده وه

فرمانده چۆته گيرفانى سهركاره وه

سهركاريش چۆته شهروالى پياوه كانيه وه

دهلورين...

بەلام ھەر نازم ھیکمەت، لە سەرھەتاکانی ١٩٤٠دا، لە شیعری *داستانی ھێزە نەتەوہیبیەکان* «قیوای میلییە»دا وەک پالەوانیکی نەتەوہیبی یادی ئەتاتورک دەکاتەوہ:

لە گورگنکی زەردرەنگ ئەچوو،

وہختی چاوہ شینەکانی ئەدرەوشانەوہ.

ھاوشیوہی ئەم گۆرانکارییە لە ھەلۆستدا، لە شیعەرەکانی ھەسەن حوسین کۆرکمازگیل (١٩٢٦-١٩٨٤)یشدا دەبینرێت. لە بەرامبەردا، ئەحمەد عارف ھەرگیز ئەم جوۆرە ریککەوتنەى نەبوو. ئەو ھیچ کات بۆ رازیکردنی کەمالیستەکان لە باوہرەکانی پاشەکشەى نەکرد و لە ھەمان کاتدا، بە پیچەوانەى ھەندیک شاعیری کوردەوہ، بەلای ناسیۆنالیزمی کوردیشدا نەچوو.

ھەربۆیە ئەو وەک شاعیریکی دژەستەمی ئەو سەردەمە لە تورکیادا زۆر کەم سەرنجی خراوہتە سەر. خوشی ھەستی بەم کەمسەرنجییە کردووە. بۆ نمونە کاتیک لەبارەى خۆبەرراوردکردنەوہ بە نازم ھیکمەت پرسىاری لى دەکەن، لە وەلامدا دەلى «لە بەرامبەر بۆمبى ھیدروژینیدا، خەنجەرى کورد دەتوانى چى بکات؟» لە راستیدا، ئەو، نازم بە بۆمبى ھیدروژینى و خوشى بە خەنجەرى کوردی دەچوینیت.

ئهحمەد عارف کوردیکی ناسیۆنالیست نەبوو، بەلام
له کاتیکدا زۆربەى شاعیرانى تورکیا، له ناسیۆنالیست و
کۆمۆنیست، ئازار و مەینەتییهکانی کوردیان پشتگوێ
دەخست، یان تەنیا ئاماژەیهکی خێرایان پێ دەکرد، ئهحمەد
عارف له شیعرى تایبەت به خۆیدا، سڕوشت و ڕۆحی
کوردستانی زیندوو ڕادهگرت. هەرچەندە به ڕاشکاوی
باسی ناسنامەى کوردی خۆی ناکات، کهچی له تهواوی
به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌توانرێت هه‌ست به ئاماده‌یی هه‌میشه‌یی
کوردستان بکریٔت.

له کۆتاییدا پێم خۆشه بێم، گومانم نییه له‌وه‌ی
ڕۆژی یه‌کیک دێت و ئه‌م شاعیرانه له من جوانتر،
په‌هه‌ستتر و شاعیرانه‌تر و ده‌ده‌گیرێت، به‌لام گومانم
له‌وه‌ش نییه که شیعرى ئه‌حمەد عارف هه‌رگیز ناتوانی
ئه‌و شکۆ، ترس، خه‌م و سه‌نگینییه‌ی خۆی به ته‌واوی مانا
بۆ هه‌یج زمانیکى تر بگوازیته‌وه. هه‌رگیز ناتوانی نسـرمی
زیندانه‌کانی تورکیای که‌مالی بۆ هه‌یج زمانیک بگوازیته‌وه.
هه‌ندێ وشه و ده‌سته‌واژه هه‌ن له‌م شاعیرانه‌دا کۆل به
وه‌رگیران ناده‌ن، جه‌برى سیاسى، فه‌زای سه‌رکوتکارى و
بارى کولتوو‌رییان هه‌یه، من ده‌توانم هه‌ستیان پێ بکه‌م و

چىژى تەواويان لى وەرگرم، بەلام رەنگە نەمتوانىيى وەك
پىويسىت ئەو ھەست و چىژە بگوازمەوہ. ئەمەش واتە
تايبەتمەندىي شىعرى ھەر زمانىك. لەگەل ئەمەشدا
لەپىتاوى ئاسانكارى لە تىگەيشتندا لە ھەندىك شویندا لە
پەراويزدا پوونکردنەوہى پىويسىتم داوہ. لە کۆتايى ھەر
شىعريکيشدا لىكدانەوہىەكم بۆ شىعرەكە کردووہ و ھەولم
داوہ تا ھىندەى لە ئەحمەد عارف تىگەيشتووم، بە
خوینەرى بگەيەنم.

بەو ھىوايەى ئەم وەرگىرانە خاكەپايانە، وەك من،
ترپەى دلتان خىراتر بكا و لە نىوان دىرە پرچۆش و
خروڤشەكانى ئەحمەد عارفدا، ھەناسەيەكى گەرمى ونبوو
بكاتەوہ بە ھەر شىعرى كورديشدا، كە سەردەمىك قەلغانى
بەرگرى بوو. لەوانەيە ئەم شىعرانە، دەرڤەتىك بن ھەتا لە
ئازارە ھاوبەشەكان تىپەپىن و ھەنگاو بۆ ئاسووى
پووناكتر بنىين؛ ئەو ئاسوويانەى كە تىياندا «مروڤ» و
«بەرخودان» پىكەوہ مانايەكى نوڤ دەدۆزنەوہ.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزان

پيگه‌ی ئه‌حمه‌د عارف له شيعری تورکيدا

جه‌مال سوره‌يا¹

گۆفاری پاپيروس، ژماره ٣١، كانونی دووهمی ١٩٦٩

«شاعيريك: ئه‌حمه‌د عارف،

شنه‌ی دهم چياكان كۆ ئه‌كاته‌وه و

ده‌موده‌ست، به‌سه‌ر منالاندا دابه‌شی ئه‌كا»

به‌ بلاوبونه‌وه‌ی كتيبی له تاسه‌تا كۆت و زنجيرم
پزان، سه‌ره‌نجام شيعری ئه‌حمه‌د عارفیش پروناکی
به‌خۆیه‌وه‌ بينی. به‌مه‌ش، ئه‌و پيگه‌یه‌ی ئه‌حمه‌د عارف له
شيعری تورکيدا له پيش‌تره‌وه‌ مسۆگه‌ری کردبوو، له
به‌رچاوی خوينه‌ردا دُنياييه‌کی ليپراوانه و بيرکاريانه‌ی
به‌ده‌ست هینا. پيم وایه ئه‌م پيگه‌یه‌ له‌مه‌ودوا، وه‌ک یه‌کێک
له‌و شوینانه‌ی که‌مترین مشتومریان له‌سه‌ر ده‌کریت،

¹ جه‌مال سوره‌يا (١٩٣١ — ١٩٩٠) شاعير، نووسه‌ر و وه‌رگيری
به‌ناوبانگی کوردی زازا، سه‌رنوسه‌ر و دامه‌زینه‌ری بلاوکراوه‌ی
ئه‌ده‌بی پاپيروس و یه‌کێک له‌ که‌سایه‌تییه‌ گرنه‌کانی نه‌وه‌ی
دووه‌می ئه‌ده‌بیاتی تورکیا.

بمېنىتەو. ئەم پوژانەى تىيدا دەژين، پوژانى پر له هەژان و ئالوزين. پوژانىكى پرجموچوش. بەلام لەم نيوەندەدا، لە ژيانى هزرى و هونەريماندا لە نيوان بەها جيگيرهكان و بەهاى نويدا، تەنانەت لەناو خودى بەها جيگيرهكانيشدا، هامشۆيهكى نوئى دروست بووه. ئەو بەهايانەى تا ئىستا لە پوانگەكەيهوه سەير دەكران، ئىستا لە پوانگەيهكى تريشەوه دەبينرين؛ بەها لاوازەكان خەريكه دادەرووخين و دەپوكينهوه و زورپىك لە شتەكان خەريكه هەلسەنگاندنەوهيان بۆ دەكرى و لىپىچينهوهيان لى دەكرى. لەلايهكى ترهوه بەها تۆكمەكان شوينى خويان دەدۆزنەوه، يان شتىكى وانەماوه تا شوينيان دەربكهوى. بۆيه دەلیم ئەم هەژان و ئالوزيه باشە. ئەحمەد عارفيش كە پيشتر تەنيا لەنيو شاعيراندا «بازار»ى هەبوو، ئىستا وا لەم نيوەندەدا، دەرفەتى ئەوهى دۆزيبهوه لەم دۆخە بيتە دەرەوه و هەست بکات كە پيوسته بگاتە خوینەر.

ئەحمەد عارف خەلكى دياربەكره. يەكەم شيعرهكانى لە نيوان سالانى ۱۹۴۸-۱۹۵۱دا، لە يەك دوو گوڤاردا بەرچاو كەوتن. لەو پوژانەدا خۆى لە بەشى فەلسەفەى فاكەلتى زمان و ميژوو و جوگرافياى ئەنقەرە خویندكار بوو. دواتر دەستگير كرا. لەو كاتەى يەكەم شيعرهكانى بلاو كردهوه، ئۆرھان وەلى و ھاوپىكانى بە تەواوى

به سهر شيعيردا زال بوون. قوناغى «غەريب»² كۆتايى
هاتبوو، به گوتەى سەباحەدىن ئەيو بۆغلو دەستيان
کردبوو به ئەزموونکردنى «هونەر لە روانگەى گەلەو»³.
هەموو گەنجەكان، هەموو تازەكارەكان، لاسايى ئۆرھان
وەلى، ئۆكتاي پەفەت و مەليح جەودەت ئاندايان

² پەوتى غەريب Garip hareketi، غەريبچىيەكان يان "يەكەمىن
نۆى"، پەوتىكى شيعىرى بوو، لەلايەن ئۆرھان وەلى كانىك
(۱۹۱۴—۱۹۵۰)، ئۆكتاي پەفەت (۱۹۱۴—۱۹۸۸) و مەليح جەودەت
ئانداي (۱۹۱۵—۲۰۰۲) دەو لە سالى ۱۹۴۱دا، لە شيعىرى توركىدا
دامەزرينرا و جەختيان لەسەر سادەيى و جوانيى دەرپرین
دەکردەو. ئەم قوتابخانەيە بە پەتکردنەوێ نەریتە باوەكان،
شيعىرى بەرەو زمانى پۆژانە و دەرپرینىكى ميلليانە نزیک کردەو
و لە کیش و سەرۆای کلاسیكى دوور کەوتەو. لە ئەنجامدا، شيعىرى
توركى پیرەوێكى نوێی دۆزییەو کە تەنز، زمانى سادە و
پەنگدانەوێ ژيانى پۆژانەى لە پيشینهدا دادەنا.

³ تیروانینی "halk olarak sanat" لە شيعىرى توركىدا کە دەکریت بە
"هونەر وەک گەل" يان "هونەر لە روانگەى گەلەو" وەرەگیردريت، لە
چوارچێوەى کولتوورى-کۆمەلایەتیی تورکیادا بە گشتی ئاماژەى بۆ
پوانگەيەک لە هونەردا کە لە ژيان، کولتور و بەهاکانى خەلکى
ئاسايیەو سەرچاو دەگریت و هەول دەدات "دەنگى خەلک" يان
"روانیى گشتى" لە بەرھەمە هونەرییەکاندا پەنگ بداتەو. بە
واتایەكى تر، جەختى سەرەكى لەسەر ئەوێ کە هونەر نايت تەنیا
لە خزمەتى چینیكى تايبەت يان دەستەبژیردا بيت، بەلکو دەبیت لە
ناخى خەلکەو و بۆ خەلک دروست ببیت.

دەكردهوه. وهك بلی شیعەر تەنیا ئەوه بوو كه ئەوان دەیاننوسی؛ وهك بلی جگە لهوهی ئەوان دەیاننوسی شیعیریکی تر نهییت. ئەم هەلۆیستە نائاگایانەى گەنجهكان زیانی به شیعیری ئیمه گەياند. بهلام سههرهپای ئەوهی زۆربهی هونهرمهنده گەنجهكان وا بوون، له ناویاندا كهسانیکیش هه‌بوون كه هه‌ولیان دها خالی ده‌ستپیکى خویان په‌ره پى بدن و گوییان نه‌ده‌دایه ئۆره‌هان وه‌لى و هاوپیکانی. ئەحمەد عارفیش وهك یه‌كێك له‌وانه ده‌بینین؛ ته‌نانه‌ت هه‌ر له یه‌كه‌مین شیعیریدا. ئەو، ناوه‌روکی ئەو شیعیرانه رازییان نه‌کرد كه «په‌وتی غه‌ریب» هینابوو‌یه ئاراوه. ئەو په‌وته‌ی كه، ئەوه‌ی ده‌خسته‌ روو شتیک بوو له شیوه‌ی «شیعیری بێشعیر» دا، به‌لام ئەو بى ئەوه‌ی گوێ به‌مه‌ بدات، به‌ رپه‌ه‌وی خۆیدا ده‌پۆشت. له‌و شاعیرانه بوو رپه‌زێکی وه‌های هه‌بوو.

شیعیری ئەحمەد عارف له‌ لایه‌كه‌وه درێژه‌ی په‌وتی نازم حیکمه‌ته، یان باش‌تر بلیین به‌و هیله‌دا كه نازم حیکمه‌تیشی تیدا بووه، گه‌شه‌ی کردووه. به‌لام جیاوازی گه‌وره له‌ نیوان هه‌ردوو شاعیردا هه‌یه. نازم حیکمه‌ت شاعیری شاره‌كانه. له‌ ده‌شت و پانتاییه گه‌وره‌كانه‌وه له‌گه‌ڵ خه‌لكدا ده‌دوێ؛ وهك «په‌وباریکی گه‌وره و به‌پیت» ده‌شته‌كان ده‌پیت و په‌وت ده‌كات؛ شارس‌تانیه. به‌لام

ئەحمەد عارف چیاکان دەنوو سیته وه؛ ئەو چیا و که ژانه ی
ملکه چیی ناناسن، چیا «یاخی» یه کان. شیعری ئەو له کۆدا،
نه وایه که له شیوه ی لاواندنه وه یه کی درێژ و بیهاوتادا؛
لاواندنه وه یه ک بو ئەو منالانه ی که «هیشتا ده ریا یان
نه دیوه»؛ شیعری که له ناو گورگ و بالنده دا، له ناو گوله
کیویه کاندایا گوتراوه، له سه ره مسکی خه نجه ری که
هه لکولراوه. به لام هه ره له م لاوانه وه یه دا، له شوینیکدا،
له ناکا و وه که ئەوه یه بیهوی بیته سه رو دی سه ره که وتن؛
هیوا یه که هه یه (ورینه یه که، یان باشتره بلین هه زیکی
توند)؛ بریسکه یه کی تیژ هه یه. شیعری ئەحمەد عارف
شیعری گه ریلا یه کی برینداره، که گورانی ده چریت و
ده جه نگیت؛ به ده م سو یی برینه که یه وه، کورته یه کی میژوو
بو هاوړیکانی ده گپړیته وه، له م نیوه ند ه شدا فه لسه فه و
باوه ری خو ی له بیر ناکات. شتیک له وه زیاتر که ته نیا به
مانای به ره نگار بوونه وه بی، له نیو سه رو شتیکدایه که ملکه چ
ناکات. له سه رو شتیکدایه که سامانه مه زنه که ی، پاکیی
ئه زه لیه؛ سه رو شتیک له ره گه زی تیراوێژ و راو چیا یان.

له نیوان سالانی ۱۹۵۹-۱۹۶۲دا له ئەنقه ره بووم.
موزه فه ره ردۆست به یه کی ئاشنا کردین. یه کسه ره بووینه
هاوړیی گیانی به گیانی. له و کاته دا، موزه فه ره ئەردۆست
به پړیوه به ری چاپخانه ی پۆژنامه ی ئولوس (Ulus) بوو.

ئەحمەد عارفىش لە پوژنامەى مەدەنىيەت (Medeniyet) كاری دەکرد. لە هەفتەىەكدا سى چوار شەومان پێكەوه بەپى دەکرد؛ يان باشتەرە بلىم سى چوار پوژوشەو. من، كە شەو دادەهات، لە كاتژمىر ۱۱ يا ۱۲ دەچومە بالەخانەى پوژنامەى ئولوس. تا ئەو وەختە، ئەحمەد عارفىش، كە زوو كاروبارى پوژنامەكەى خوى تەواو كردبوو، دەهاتە ئەوى. لە ژوورەكەى موزەفەر دادەنىشتىن و تا بەيانى قسەمان دەکرد. لەبارەى چ شتانىكەوه دەدواين؟ هەموو شتىك. بەيانىيەكەى، بە پى دەچووین تا قزلاى و لەوى لە يەكتەر جيا دەبووینەوه. هاوین و زستان، هەر وا. ئەم پەيوەندىيە بەهێزە واى كرد باشتەر يەك بناسىن. بىگومان هەموو شاعىرىك، لە نىوان شىوازى قسەكردنەكەى، (تەنانەت پوخسارى) و شىعەرەكەيدا گونجان و نزىككىيەك هەيە؛ بەلام بۆ يەكەم جار ئەم هاوتايى و يەكسانىيە قوولەم لە نىوان ئاخاوتن و شىعەرى شاعىرىكدا، لە ئەحمەد عارفدا بەدى كرد. شىعەرى وى وەك ئەو دەبوو بەشكىك بى لە ئاخاوتنى و ئاخاوتنىشى وەك ئەو بوو لە هەموو پرويەكەوه درىژەى شىعەرەكانى بىت. لەم پروووە دەتوانى شىعەرى ئەو بە شىعەرىكى «زارەكى» دابنرى. چارەنووسىكى سەيرىش لە شىعەرى زارەكيدا هەيە؛ چونكە لەم جۆرە شىعەرەدا، بەگشتى، يان بەرەو وتارىبىژى و شك و فەرمى دەخزىين، يان دەكەوينە

نیو گێژهنه‌ی یه‌که‌رهنگی هه‌ستوسۆزه‌ بێزارکه‌ر و
باوه‌کانه‌وه‌. یان باشتر بلێن، وه‌ها بووه‌ یان له‌به‌ر
هه‌ره‌هۆیه‌ک بووبی تا ئیستا به‌گشتی وا بووه‌. له‌م باره‌دا،
جوانی وشه‌ ده‌بیته‌ قوربانی شیعر و شیعریش به‌هه‌ده‌ر
ده‌چی. که‌چی له‌ شیعرێ ئه‌حمه‌د عارفدا ئه‌م کێشه‌یه‌ نییه‌.
هیچ وه‌ختی ناکه‌وه‌یته‌ داوی وتاریییه‌وه‌. لافاوێکه‌ له‌
هه‌ست، که‌ له‌ شیوه‌ی وینه‌که‌لێکدا، دێر دێر به‌داوی یه‌کدا
ده‌یانخولقینی. هه‌زی سه‌ره‌کی هه‌میشه‌ له‌ قوولاییدا
ده‌رده‌که‌وی، به‌لام ئارام ده‌سره‌ویته‌؛ له‌وانه‌یه‌ گه‌شه‌ بکات
و زۆر بیته‌، به‌لام وه‌ک په‌گیکی ئه‌ستور، هه‌میشه‌ له‌
قوولاییدا ده‌مینێته‌وه‌. ئه‌حمه‌د عارف شاعیری که‌
گونجاوترین پیکهاته‌ و پیکه‌ستنی دێره‌کانی بو‌ شیعره‌که‌ی
خوی دۆزیوه‌ته‌وه‌. له‌نیوان ده‌ربهرین و ناوه‌رۆکی
شیعره‌که‌یدا جوړیک له‌ هاوشیوه‌یه‌ هه‌یه‌. چه‌نده‌
ئه‌زمونیکی سه‌رنجراکێشی له‌ بواری داستانگویی
تورکیدا هه‌یه‌. په‌نگه‌ باشتر وابی بلێن ئه‌حمه‌د عارف
سه‌رنجراکێشترین ده‌رکه‌وتنی خوی به‌م جوړه‌ پێشان
ده‌دات: ئه‌و په‌قی و توکمه‌یییه‌کی چیا ئاسا یا گرانیته‌
دینێته‌ ناو شیعره‌کانیه‌وه‌. له‌و په‌قییه‌وه‌ له‌ناکاوه‌ به‌ره‌و
گونده‌ سنوورییه‌کان داده‌گه‌ڕی، به‌ره‌و ئه‌و شوینانه‌ی که‌
خه‌لکه‌ی «مامر و په‌له‌وه‌ره‌کانیان تیکه‌ل به‌ یه‌ک ده‌بیته‌».
ئه‌م وه‌رچه‌رخانه‌ کتوپره‌، به‌ره‌و جوړیک له‌ ناسکی

شاعيرانە راماندەكېشى كە دەتوانرى بە «كەمىك ترش و تال» وەسەف بىرى. يان پېچەوانەكەى پروو دەدات. لە ناوەرەستى كۆمەلىك تاقم و تەفەنگ و فېشەكدا، لەناكاو بەستەيەك تەرەپپاز دەبىنى كە سەردانىكەر بۆى ھىناوہ. ئەحمەد عارف وىنەيەك لە ناوچەكانى رۆژەھەلاتى ئەنادۆل و گوندە سنوورىيەكان دەدات، كە ناوەرۆكى گۆرانييەكانى ئەو ناوچانە دەرەخات و بە ھەموو گۆرانييەكانى ئەنادۆلەوہ گرييان دەداتەوہ، بەرفراوانى و توانا دەبەخشىت، بەلام لە نىوياندا نوقم نابىت. ئەو گەنجينەيەكى مەزنى مەرقەھەكانى رۆژەھەلاتى ئەنادۆل ھەلدەرپىژىتە بەردەممانەوہ؛ بى ھىچ سەلەمىنەوہيەك لە قوولايى ھەستىكى بىباكدا. پاشان ھەر ئەوہ بە ھەموو خەلكى ئەنادۆلەوہ گري دەدات؛ ناوى پىر سولتان عەبدال، نەزىفى ئورفەيى، كويروغلو و بەدرەدىن دىنىت. خەلكى ئەنادۆل بەرەو ئەفنىكى گەرە و ھىوايەك بانگ دەكات؛ بە ماچكردى چاوەكانيان و ئەفنىكەوہ، كە دەگاتە سنوورى شىتى. بەلى، ئەحمەد عارف سوود لە گۆرانييە خۆمالىيەكان وەرەگرىت؛ بەلام دەزانىت كە ئەو سەرچاوە مىللىيانە نەك ھەر تەنبا گۆرانييە فۆلكلورىيەكان، بەلكو كۆمەلىك توخمى دىكەشيان بۆ ئەدەبىيات و شىعر ھەيە و تەنانەت لە نىوان ئەو توخمە جۆراوچۆرانەدا، خودى گۆرانييەكان رەنگە قورسايى و گرنگىيەكى ئەوتۆيان

نه بیټ. ئالیره وهیه لهو شاعیرانهی پێیان وایه له سه رچاوهی میلییه وه سوود وهرده گرن، به لام ته نیا پشت به گۆرانییه کان ده به ستن، جیاواز ده بیته وه. ئه و ته نیا پشت به گۆرانییه کان نابه ستیت. به تایبه تی له جوړی داستاندا، هه لۆیستی بنه په تی له پیشه وه وهرده گریت و کاره که ی له سه ر ئه و بنه مایه به ره و پێش ده بات.

گوتمان که ئه حمه د عارف شاعیری که گونجاوترین پیکهاته و ریکه ستنی دیره کانی بو شیعری خو ی دۆزیوه ته وه. با ئه وه ش بلین، قسه یه ک که بو پۆل ئیلوار گوتراوه، بو شیعری ئه مێش ده گونجیت: شیعری پۆل ئیلوار دیلی وینه نییه؛ چ له قوناغی سووریالی و چ له قوناغه کانی دواتریشیدا، ئه و توخمه سه ره کییه ی له بنه په تی شیعه ره که دایه، به هو ی کورتیی دیره کان، شیوازی دروستکردن و چوینتی به ستنه وه یان به یه کتره وه، هیه کاتیک نیشه انه بنه په تییه کانی خو ی ناشاریته وه. له لای ئه حمه د عارفیش هه روایه. وینه، راشکاوییه کی پووتی هه لگرتووه؛ هزریش، هه ر له ساتی یه که مه وه کاریگه ری خو ی داده نیت. له م شیعه رانه ی «له تاسه تا کۆت و زنجیرم پزان» چه ندين نموونه ی ئه م تایبه تمه ندییه ده بینین. سه ره باری ئه وه، وینه لای وی توخمی کی سنووردارکراو نییه؛ به لکو و ده توانری بگوترئ خو دی شیعه ره که به

تەواوی وینەیه. ئەو بەجاری شیعرەکهی دەخاته پوو. وشەکان بەناو ئەو چەمکانەدا پەت دەبن که ئاماژەیان بۆ دەکەن و پینگە و شوینیکی بەرفراوانتر داگیر دەکەن. لای ئەحمەد عارف، هەندی دەربرینی بەپوالەت سادە، وەختی لە نیو کۆی گشتی شیعرەدا بەکار دەبرین، هیز و کاریگەرییەکی وینەیی سەرسوڕهێنەر و باوەرپێنەکراو بەدی دەهینن. لەلایەکی ترهوه، هەر ئەم وشانە که لە شیوهی دێرەشیعی یەكدوو وشەیدا لە شیعرەکهیدا هەلدەقوڵین، لە پووی فۆرمیشەوه گرنگی پەیدا دەکەن. بەجۆریک، که کیشیکی شاراو و تایبەتی ئەحمەد عارف - لە شیوهی عەروزیکی نەینیدا - لە هەناوی ئەم وشانەوه بە سەرانسەری شیعرەکهدا بلاو دەبێتەوه، یان تەواوی شیعرەکه، سیستەم و پیکوپیکی خۆی لەوهوه وەردهگریت.

بۆ نمونە، لە شیعی «سی و سی گولە»دا،
دێرەکانی:

جوانپوو،

سووکەلە،

سوارچاک

هەر لە هەمان شیعرەدا:

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزاند

رەوہ كەلەكۆی و،

پۆلە كەو...

ئەرك و كارنۆینییه کی وههayan ههیه.

له وانهیه ئەمه ئەو كارە فۆرمییانهی مایاکۆفسکی
بهینیتەوه یادمان كە بۆ به دهستهینانی ریتەم ئەنجامی داو،
به لام له راستیدا له م خالەدا نابیت هەلۆیستی هەردوو
شاعیر تیکەل به یه کتر بکریت. بۆ مایاکۆفسکی، ریتەم، له
شوینیکدا، هەموو شتیکە و ئەو، «هیزی بنەرەتی شیعەر»
له ریتەدا ده بینیتەوه؛ له هونەرێکدا ده بینیتەوه كە به
کارگهیه کی ده چوینیت؛ ریتەم به هیزی موگناتیسسی یان
ئەلیکتریسیتهی شیعەر ده زانیت. کهچی لای ئەحمەد عارف،
ریتەم ته نیا یه کیکە له که رهسته کانی شیعەر. به لام پیم وایه
جیاوازییه سه رهکییه که یان لی ره دایه: له لای مایاکۆفسکی
ریتەم، زۆروکه م، له ده ره وهی خودی شیعەر دایه؛ ته کنیککی
گشتی و هاوبه شه. هەر له بهر ئەمه یه زۆر جار په نا ده باته
به ر لیکچوونه ده نگیه ستوونی و ئاسۆیییه کان یان
پیکهینه ره ده نگیه کان. به کورتی: مایاکۆفسکی له ده نگدا
به دواي ریتەدا ده گه ریت، به لام ئەحمەد عارف له وشه دا.
بۆیه شیعری ئەحمەد عارف له پرویه که وه خه سه له تی
«زاره کی» ی خوی جی دیلیت و زۆر دوورتر ده پوات. له م
پوانگه یه وه، تیکەل به نویتترین ئاراس ته کانی شیعری

ھاوچەرخ دەبیت. بەتایبەت ئەو بازەى لە بواری وینەدا
 داویەتی، ئەوی کردوو بە یەکیک لەوانەى شیعری
 ئەمڕۆیان بەرھەم ھیناوە. ئەوەشی کە شایەتی لەسەر ئەم
 حالەتە دەدات ئەوەیە زۆریک لە شاعیرەکان لە ژێر
 کاریگەری ئەودا بوون. ھەر لەبەر ئەمەشە دەکری بڵین
 «لە تاسەتا کۆت و زنجیرم پزاندا»، کتییەک نییە کە درەنگ
 بلاو بوویتەو. لە لایەکی تریشەو «لە تاسەتا کۆت و
 زنجیرم پزاندا» کتییەک نییە کە درەنگ پیمان گەشتی:
 شیعری ئەحمەد عارف شیعریکە لە دەرەوێ کات. پەرە لە
 «ئەمڕۆ» ئەویش نەک بە مانا زووتییەپەرەکی، بەلکۆ
 «ھەنووکەبوون» یکی ھەلقوللۆھ لە قوولایی میژوووە؛
 نەک تەنیا ھەر سەردەمەکی ئیمە، بەلکۆ سەردەمەکانی
 پیشووشی لەخۆ گرتوو. لەوکاتەوێ نیشانەکانی
 زکماکیەکانی لە ناسنامەکیدانوسرا، کێ چوزانی چەند
 ئەستێرە کشاون! ئەو وەختەى لەنیو ئەو گوندییانەیدایە کە
 شانەشانیان ژیاوە، یا لەنیو ئەو شارۆچکانەدا کە بەپێ
 پەرانیەری کردوون، ھەزی لێیە بە خەتی گەورە تەماشای
 میژوو بکات؛ میژوو و شارستانی. بەلام لە «یاداشتەکانی
 قەلای دیاربەکر و لایلایەى عادیلۆش بەبۆ» دا ھەلویتىکی
 ھەنووکەبیتى ھەیە. لە «سى و سى گولە» شادا تا
 رادەیک وایە. ھەندێ جار وا ھەست دەکەیت شاعیریک
 قسە دەکات کە بەر لە «میژووی نووسراو» ژیاوە، لە

شويئىكى تردا وهك ئه وهيه به رهه مى شاعيرىك له گه نچترين نه وهكان دهخوئىته وه. به جوئى كه ئه گه ر ته نانه ت په نجا سال دواتریش بلاو بکرایه ته وه، دیسانه وه به هه مان راده ده بئیرا و خوش دهوئسترا.

کاتیک چومه هۆله ندا، له وئ سهرچاوه ی زهرده کانی قان گوگم دۆزیه وه و زیاتر شیفته ی بووم؛ زهرده کانی ناو تابلۆکانی قان گوگ. چونکه جوگرافیا و شیوه سروشتیه کان و پروپۆشه گیاییه کانی هۆله ندا، زهردیکی هاوشیوه ی تابلۆکانی قان گوگی هه بوو، هه ر دهتوت قان گوکی له ناخدا به رجه سته ده کرد و له شوئنه راسته قینه که ی خویدا دایده نا. ئه مه ش کاری ئه و ی له به رچاواندا گه وره تر ده کرد. په یوه ندی نیوان دراوه سروشتیه کان و کاری داهینه رانه، به های به رهه می هونه ری زۆرتر ده باته سه ره وه. به رهه می هونه ری نابی مشه خوئى هه قیقه ت بیته، به لام ناشبیته به ته واوه تی لی دابریته؛ ده بیته هه ندی نیشه انه ی بو ئه م په یوه ندی و دانه برانه هه بیته.

به هه مان شیوه، دواى ئه وه ی خاکوخوئى ئه رزه پۆم و به رزوزمیه سروشتیه کانی پۆژه ه لاتی ئه نادۆلم به باشی بئى و پئیدا گه رام و به ناخدا پۆچوو، زیاتر

ھۆگری دەنگی عاشق قەيسەل⁴ بووم. ھەرودە کو چۆن زەردەکانی قان گوگ پەنگە زالەکانی خاکی ھۆلەندای لەخۆدا ھەلگرتوو و لە شوینیکدا شتیکی بۆ زیاد کردوو؛ وەك بلی گولزاریکی دیوانە و وریڤەگو بوون كە لەنیویاندا پشکوتوو بوون، ئاوا دەنگی عاشق قەيسەلش پەنگ و ھونا و خەسلەتی ھەردەلانی خاکی پوژھەلاتی ئەنادۆلە؛ ھى ئەو جۆگانەيە كە بەناو مالە گوندییەکاندا پەت دەبن، ھى ئەو خورت و کێژە دەمەوبەختانەيە كە دەكەونە سەر سەك و لەو ئاوانە دەخۆنەو. لە شیعری ئەحمەد عارفیشدا، چ لەو ئامرازانەي لە کاتی نوسینی شیعەرەکیدە بەکاری ھێناون، چ لە خودی ئەو ژيانەي وینەي کیشاوە، ئاویتەکردنیکى سازگار لەگەڵ ئەوشوینانەدا كە وەسفی کردون، بەرچاو دەکەوێت. بەتایبەتی لە جۆری داستاندا، کاتیک شیعەرەکانی ئەحمەد عارف دەخوینمەو، ئەوسا تێدەگەم ئەم سازگارییە چەندە گرنگە.

ئەحمەد عارف، ستایشی نازایەتی دەکات، ھى پالەوانیتیش. ھەرودە کانییەك، وەك ئاوەکانی ژێر زەوی،

⁴ Aşık Veysel (1894-1973) یەکیك لە گەورەترین كەسایەتییەكانی نەریتی "عاشقی" توركیا بوو، كە سەرەرای نابینابوونی لە مندالییەو، بە ھۆی ژەنینی سازى باغلاما و ھۆنینهوێ شیعری سادە و پڕ ناوەرۆك ناوبانگێكى بەرفراوانی پەیدا كرد.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

وهك باهوژيک. «وهك پيشاندانی برين به دۆست»
به سهر ئه و به فره كوئباريوانهی سالانیكه له دوندى
چياکاندا كه له كه بوون، به پي په تی و به دهم سووتانی
پيیه کانییه وه، پى دهکات.

لە تاسەتا کۆت و زنجیرم پزاند

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پړاند

ئەقینی تۆ

ئەقینی تۆ لیم نەگەر،
بە برسیتی، بە تینویتی،
شەو خیانه تکار و تاریک،
گیان نامۆ، گیان بیدەنگ،
دل، پارچە پارچە...
دەستەکانیشم لە کەلەپچەدا،
بیتووتن، بیخەو،
لێ ئەقینی تۆ لیم نەگەر...

پامانىك له شيعر «ئەفنى تۆ»:

شيعرى «ئەفنى تۆ»ى ئەحمەد عارف، سەرەپاى كورتى، نيشاندەرى پەيوەندىي قوولى نيوان ئەفنى و ئازارە. لە سەرەتاوە، شاعير جەخت لەسەر ئەو دەكاتەوێ که ئەفنى ھەرگيز وازی لى نەھيئاوێ و بەجى نەھيشتووێ؛ تەنانەت کاتیک برسى و تینوو بوو؛ که شەو تاريک و خيانەتکار بوو و پوحي لە بیدەنگی و غەریبیدا دەستوپەنجەى نەرم کردوو. ئەم سادەییەى زمان، شیعەرەکە لە ھەر جۆرە ئالۆزییەک دوور دەخاتەوێ و راستەوخۆ خوینەر بەرھەرپووی تابلوی مرقۇئیکى ئازارچەشتوو دەكاتەوێ، که سەرەپاى ھەموو ناپەرھەتییەکان، ھیزیکی ناوھیکی بۆ مانەوێ ھەبێ.

برسییتی و تینوویتی، یەكەم وینەکانى ھەژارى و سنوورداریتی دروست دەکەن. لە روانگەى ئەحمەد عارفەوێ، ئەم بارودۆخە تەنیا پیداو یستییە مادییەکان ناهینیتەوێ بیر، بەلکو جۆریکە لە بیبەشبوونی گشتى که لە پووی سۆزداری و کۆمەلایەتیشەوێ بەرۆکی تاک دەگریت. کاتیک لە درێژەدا، شاعیر ئاماژە بە شەوى «خیانەتکار و تاريک» دەکات، پیدەچیت بیەویت بە خوینەر بلیت کەشەکە نەک تەنیا سارد و بیبەزەبییە، بەلکو ھەلگری جۆریک لە پیلان و خنکانە. لەم بەستینەدا، «گیانی» ئەو «نامۆ» و

«كپ» ده بڼت و «پارچه پارچه» دهردهكه وټت؛ دهربرېنېك كه هه والى شكاني ئيراده و زيانى گيانى توند ددهن.

دهسته بهندكراوهكان و ژوورېك كه بى «تووتن و خه و» دروست بووه، يادهينه ره وهى سهركوټى سياسى و بيره وهرييه به كومه له كانه. شاعيرانى وهكوو ئه حمه د عارف، له سهرده مانېكدا كه وټنه زيندانه وه و له ژير فشارى سيستمه سهركوټكه ره كاندا ژيان. كه واته «دهستانىكى كه له پچه كراو»، له وڼه يه كى شاعيرانه ي ساده زياتر كار دهكات. ئه م هيمايه ئاماژه به بارودوخى زورېك له مروقه كان دهكات كه توانايه كى كه ميان بو كاردانه وه هه يه و ته نانه ت له ئاساييترين چيژده كانيش بڼه شن. ئه گهرچى له شيان له بهنده، به لام له پشت هه موو ئه م گرفتاريان وه، هيژيكى شاراو هه يه كه دهستگه يشتن پيى له تواناى سته مكاران به دهره: ئه فڼ.

ئه م ئه فڼه بو ئه حمه د عارف بارىكى كه سى نښه؛ به لكوو وهك له دواتردا زياتر بومان پروون ده بڼته وه هه ندى جار چه مكى نيشتمان، خه لك، يان ئايدىالېكى مروىي له شيعره كانيدا به وشه ي «ئه فڼ» هوه گري دهرىت. ئه و ده يه وټت بليت كاتيك مروف بو ئازادى يان بو دلدارىكى پاك خه بات دهكات، ته نانه ت له لوتكه ي ئازار و بيخه ويشدا، ئه و سوژه ناوه كييه وازى لى ناهييت. له

پاستیدا، «ئەقینی تۆ لیم نەگەرا» تەکانخواردنیکە بیرمان دەخاتەو هیزیک لە قوولایی بوونی شاعیر یان خەباتکاردا هەیه کە هیچ هیزیک ناتوانی بیبەستیتەو. دووبارەکردنەوێ ئەم دەستەواژەیه وەک بەندیکی شیعرییه کە هەر جارێک دواى باسکردنی نارهەتییەکی تازه، بە زماندا دیت و ئەو پێشان دەدات تا ئەو وەختەى ئازار بەردەوامە، ئەقینیش خۆراگری خۆی لە دەست نادات.

گوشاریک کە فەزای شیعەرە کە وینای دەکات، وەک ژووریکی تاریک وایە، هەموو ساتیک خەریکە شاعیر بەرەو لیواری دارووخان دەبات. کەچی ریک لەو کاتەدا کە ناکامی و ئازار خەریکە مەوێ ناچار بە رادەستبوون بکات، ئەحمەد عارف باسی «ئەقین» دەکات تا نیشان بدات پەرگێک هەیه ئەگەرچی بە پوولەت لاوازه، بەلام لە هەموو شوراىەک خۆراگرتەرە. ئەم پەرگە نە بە برسیتییهو بەندە و نە بە خۆشگوزەرانییهو؛ بەلکو بەردەوامییه کە لە باوەری شاعیردا بە بەهاکانی مەوقایەتییهو بەستراوەتەو.

هەموو دیریکی شیعەرە کە وینەیه کە لە یەكگرتنی ئازار و هیوا. دیربەدیری ئەم شیعەرە کورتە، لەسەر تەوهریک دەسووپیتەو کە ئەقین وەک تەنیا پەناگە لە بەرامبەر تاریکیدا دەخاتە پوو. لە پوانگەى ئەحمەد

عارفه وه، کاتیک وا دهرده که ویت هه موو شتیک به ره و
کۆتایی دهر و ات، که چی ده توانری دهریچه یه ک بو پږگاری
هه بیته. ئەم جوړه روانینه یه که شیعیره که له چالی
نائومی دی دهر دینیت و دهیگه یه نیته ئاستیکی به رزتر. له
راستیدا، ئەگەر ئەو باسی برسیتی، بیخه وی، تاریکی و
به ندرکراوی ده کات، دهیه وی تاریکیی سه رده مه که یمان
نیشان بدات، به لام یه کسه به دوایدا به پشت به ستن به
«لینه گه رانی ئەفین»، ئاسویه ک ده کاته وه که له ریگه یه وه
به رده وای به گیان و دهر وون ده دات.

له م پوه وه یه، «ئەفینی تو لیم نه گه را» له باسکردنی
ئازاریکی که سی یان رۆمانتیک فراوانتره. ئەم شیعیره
شاره زابوونیکی گشتیشه، چونکه په یوه ندی نیوان
ئه زمونه کانی زیندان، دوورخرانه وه و سه رکوت و باوه ر
به ئازادی و جوانی دروست ده کات. ئەحمده عارف، چونکه
له به ستینیکی میژوویی پر له سنوورداریتیدا ژیاوه، باش
ده زانیت گوږ و هیزی مروفینکی به ندرکراو په نگه رۆژیک
ته و او بیت، به لام گیانی ئەفیندار و هه قخواز هه رگیز کپ
نابیته وه. په نگه ده ست و پیی به ستری، به لام هه ر ئەم
دهسته واژدهی «ئەفینی تو لیم نه گه را» یه نیشانه یه که که
گیانی ئازارچه شتوو بیدار راده گریت.

دەبىي ئەوھش بگوتريت كورتىوونى شىعرەكە ھەرگىز
رېگر نەبوو ھە قوولايى بىرۆكەكەي. لەو چەند دىپرانەي كە
دەخوينىنەو، تىكەلەيەك لە نائومىدى و ھىوا، تاريكى و
رپووناكى، جىابوونەو و پەيوەندى شەپۆل دەدات. ئەحمەد
عارف ھەموو ئەم دژيەكيانەي لە تەنیشەت يەكەو داناو
و بەو ئەنجامە گەيشتوو ھە ئەگەرچى جىھان دەتوانيت
خيانەتكار بيت و گيان لاواز بكات، بەلام ھەرگىز تواناي
بەتالکردنەو ھەي ھىزى ئەقینى نىيە.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

له زيندانا

ئاگات لىيە، بەردىنەديوار؟

ئاسنەدەرکە، ئەي کۆيرەپەنجەرە!

سەرىنەکەم، جىخەوەرکەم، کۆتوبەندەکەم...

لەوہی کە لەپىناویا،

چەندىن جار چوومە لىواری مەرگ و ھاتمەوہ،

لەو وىتە خەمناکەي من لە بەندى ستەما،

ئاگات لىيە؟

سەردانکەرەکەم، تەرەپپازى ناردووە،

جگەرەکەم بۆنى مېخەکی گرتووە،

بەھار گەيشتۆتە کويستانەکانى نيشتمانم...

پامائیک لە شیعی «لە زینداندا»

شیعی «لە زینداندا»ی ئەحمەد عارف، سەرەرای کورتی و پوختیه‌که‌ی، دەرخەری که‌شیکی قوولی دلتەنگی، زیندان و تامەزرۆیییە بۆ ئازادی. شاعیر بە شیۆه‌یه‌کی پاشکاو و سادە دەمانباتە ناو ژووریکی تاریکه‌وه؛ ژووریک که‌ لە «دیواریکی بەردین»، «دەرگایه‌کی ئاسنین» و «پەنجەرەیه‌کی کوێر» پێک هاتوو. ئەم سێ وێنەیه، ستوونە سەرەکییه‌کانی فەزایه‌کی داخراو پێک ده‌هێنن. بەرد، ئاسن و تاریکی، هه‌موو هێمای داخراو و سه‌ختین. ئەگەرچی لە روخساریکی پوڵه‌تیدا ئەم توخمانه ته‌نیا تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی زیندانیکی فیزیکی نیشان ده‌دهن، به‌لام هاوکاتیش ده‌کریت ئەوان وه‌ک نموونه‌یه‌ک له‌ هه‌ر جوهره‌ سنوورداریتی و خنکانیکی کۆمه‌لایه‌تی یان سیاسی لیکدانه‌وه‌یان بۆ بکریت.

لێره‌دا ئەحمەد عارف به‌ پاشکاوێیه‌کی کاریگه‌ره‌وه، باسی بێئاگایی ئەم سێ توخمه‌ ده‌کات و لییان ده‌پرسیت «ئاگات لێیه‌؟». دووباره‌کردنه‌وه‌ی ئەم پرسیاره، به‌ره‌می به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌یه‌ له‌ نیوان شاعیر که‌ له‌ دۆخیکی تاقیکراوه‌ی ئازار و بێه‌شی و بێده‌نگیدا‌یه‌ له‌ گه‌ل پوڵه‌تی ئەو شتانه‌ی ده‌وریان داوه. ئەو لییان ده‌پرسیت ئایا ده‌زانن له‌ ته‌نیشته‌ جێخه‌وی سادە و زنجیره‌کانی ده‌ست

و پێوه، چ ههست و سۆزیک له جوولە و خرۆشدان؟ ئایا ئاگاداران که گیرهوه ئامادهیه له پیناوی «ئهو» دا - واته خوشه‌ویستیکی یان ئامانجیک - چه‌ندین جار تا لیواری مه‌رگ ب‌روات و ب‌گه‌ڕێته‌وه؟ ئهم «ئهو» له شی‌عیری ئهم‌هد عارف‌دا هه‌میشه ده‌توانیت پ‌اک‌یشانی په‌نجه بیت بۆ بزوینه‌ریکی جیا‌واز: هه‌ندی جار خوشه‌ویستیکی، هه‌ندی جار نیش‌تمانیکی به‌ندکراو و هه‌ندی جاریش خه‌لکی ئازارچه‌شتوو.

ئهو له‌م شی‌عه‌دا پ‌یمان ده‌لێت که مه‌رگ و ژیا‌نی بۆ گه‌یشتن به ئامانجی گه‌یشتن به «ئهو» تا‌قی کردووه‌ته‌وه و له کاتی به‌شداریکردن له خه‌باتیکی درێژخایه‌ندا — له زین‌دانا‌دا یان له ده‌ره‌وه‌ی — هه‌میشه «وینه‌یه‌کی خه‌مگین» ی له نا‌خی خۆیدا هه‌ل‌گرتووه. له‌وانه‌یه ئهم وینه‌یه، نموونه‌ی هه‌مان ئه‌فین، هه‌مان دل‌دانه که‌سی و هاوبه‌شه‌کان بیت؛ پ‌رووداوێک که پ‌ێده‌چیت ته‌نیا یادگاری زین‌دووی ناو تاریکیی ژووره‌که بیت. له کولتووری ئهو سه‌رده‌مه‌دا، زین‌دانی‌یه‌کان زۆر جار وینه‌ی خوشه‌ویسته‌کانیان یان زیدی خۆیان ده‌شارده‌وه؛ وینه‌گه‌لیک که په‌یوه‌ندیی ئه‌وانی له‌گه‌ڵ ژیا‌نی ده‌ره‌وه‌ی چو‌اردیواری زین‌دانه‌که‌یاندا زین‌دوو پ‌اده‌گرت. به‌م وه‌سفانه‌وه، پ‌یمان ده‌لێت ئهم دیواره به‌ردین و ده‌رگا

ئاسىنىنانه لە ھەموو ئەم ڕووداوانە بىئاگان. ھەر ئەم نەزانی و بىئاگايىيەى ئەو شتانەشە لە بەرامبەر خولايى پىرسۆزى مەوقفا، دژيەككەى كاريگەر دروست دەكات. لە ڕوانگەى ئەحمەد عارفەو، وەھا شتەگەلێك تەنیا بەرەبەستێكن كە ساردى و توندوتیژیان ھەيە، بەلام ئاگايان لە دەروونی زیندانی نییە. بە واتایەكى دیکە، خەباتكار یان ئەقیندارى بەندكراو، بە ھیزی یادەوەرێیەكانى و ئەقینەكەى زیندوو و ئەوێ كە بەرەو پێشەى دەبات، نەك ئازادى ڕوولەتى، بەلكو تین و گری ھیوايە.

لە درێژەدا، وەختى دەلى «سەردانكەرەكەم، تەرەپپىزى ناردوو» دیمەنىكى ناسك و مەوى بە شیعەرەكە دەبەخشییت. ئەم دیارییە، یا ئەم خواردنە سادە و گوندییە، وینەيەك لە پەيوەندى لەگەڵ ژيانى دەرهوێ زیندان و بۆنى سەروشتى بەھار و تازەيى لەگەڵ خۆى دەھینیت. راستەوخۆ دواى ئەم دیمەنە، شاعیر بە خوینەر دەلیت «جگەرەكەم بۆنى میخەكى گرتوو»، چونكە تیکەلبوونى تامى پیاز و بۆنى تووتن ھەستىكى واى دەداتى كە بۆنى میخەكى گرتوو. تەرەپپىز و میخەك لیژەدا ھیمان بۆ پەيوەندى لەگەڵ ژيان و سەروشت كە لە دەرهوێ شیشەكانى زیندانەو تێدەپەرن. بە واتایەكى دیکە، ئەم یادگارە بچووكانە نیشانەدرى ئەوێ كە ھیشتا

داوښکی په یوه نډیې له گه ل جیهانی دهره وده دا ماوه و بونی هیوا پړی خوی بۆ ناو زیندانه کې دوزیوه ته وه.

ئهمه د عارف پاشان دیمه نه که ده گه یه نیت ته لوتکه: «به هار گه یشته ته کویتانه کانی نیشتمانم». ئهم دپړه بنچینه ی سهره کیې ئه و په یامه یه که شیعره که دهیگه یه نیت. خوی له کۆتوبه نډایه، به لام سروشتی نیشتمان له ئازادیدا هه ناسه ددهات و دوور له دیلی بازنه ی سروشتیانه ی خوی دهرپړیت. له مهش زیاتر، ئهم «به هاره» بۆ شاعیر، چه مکیکی جوانیناسییه و له سوورانوه ی وهرزه کان فراوانتره. «به هار» هیمای پزگار بوون، گوړان، دادپه روهری و ده ستپیککی نوییه. له ته نیشته یه کتردانانی وینه ی چیاکان (هیمایه ک له بهرزی و ئازادی) له گه ل هاتنی به هار، درکه یه له وهی که هه رچه نډه شاعیر له زیندانایه، به لام له دهره وه، سروشت له جووله دایه و ژیان به رده وامه. ئهم په یامه هیزه خشه، له دژایه تیدایه له گه ل ساردی به رد و په قی ئاسن و که شی خنکینه ری زیندانا.

وهک شیعر ی پیشتر، ئهم شیعره ش، به که مترین وشه، پردیک له نیوان دلی زیندانی و سروشتی ئازاددا دروست دهکات. ئه وهی ئهمه د عارف ته ماشای دهکات، ته نیا دهربرینی تاسه نییه، به لکو گه یاندنی هیوا و به رده وامی زیندو ومانه وهیه له سه ختیدا. ئه و ئامازه به

سەختىي دىوارەكان، دەرگاكان و پەنجەرە داخراوەكان
دەكات، بەلام يەكسەر هاوسەنگى شىعرەكە بە بۆنى
مىخەك، تەرەپپاز و بەهار لە چياكانى ولاتدا پارسەنگ
دەداتەو. لەم ڕووەو، «لە زىنداندا» ھەم سەرودىكى
نارەزايى بەرامبەر بە دامەزراوە سەركوتكەرەكانە و ھەم
چرپەچرپى عاشقانەى پياويكە، كە بە ياد و بىرەوهرى
نىشتمان، خەلكەكەى و تەنانەت بۆنى گياكانى دەرەوھى
زىندانىشەو، دلنەوايى خۆى دەدات و ھىزى مانەو
بەخۆى دەبەخشىت.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

كۆلانى مېخەك

زىستان داىگرتوونەو سەرانسەرى ئاسۆكان،

چوار ئاراستە، شانزە با،

حەوت ھەريىمى پىنج بەژىش

بوون بەژىر بەفرەو.

لە رازى بەيەكگە يىشتى ھەموو وەر زەكانداين ئىمە،

ئاسنەپى، ئاسفالت، لەپى، بەردەپىژ،

پىگە ھەلدېرەكەي مەن و كۆپرەپىكەم،

تۆروس، ئەنتى تۆروس و فوراتى سەركىش،

كىلگەكانى تووتىن، پەمۆ و گەنم، مەرەزەكان،

نىشتمانەكەم لەمسەرىيەو تا ئەوسەرى

بوون بەژىر بەفرەو.

كەسانىك ھىشتا شەپ ئەكەن، بەم سەرمایە

دەستوپى كەسىرە، دلىان پەنگر،

هيو، تورديه و خه مگين،
هيوايه كي به شهرهف تا قوولايي مۆخ،
پهنای بۆ داميني چياكان بردووه،
كه بوون به ژيڕ به فره وه.

سترانه يليک دهناسم بوونه به ژيڕ په نووی به فره وه،
نيگار، په يکه ر و داستانەکان،
زاده ی دهستی هونه رمه ندان.
فينۆسى بيّقۆل، نيوه پروت،
کۆلانی ترانس - نۆنين،
مه زاری گارسيا لۆرکا و
بيلبيله کانی پيێر کوری،
بوون به ژيڕ به فره وه.

ديواره کانيان له سهنگي سه بوری پهق،
به ژيڕ به فره وهن گه په که که ناره نشينه کان
تاسه م نازداره، ئەنقه ره.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

با گورگ ته متومانی خوش بوئی، لیگه پئی،

با به سهر قیردا بروات پیه ندان،

حه زی پی ناکه م؛ مانگیکی دموره.

جوړیکی تره،

به لام نازانم،

بو چه ندهمین به هار ماوه ته وه ویسالی ئیمه

دلّم، ئەم ئەقینه سته ملیکراوه،

بوون به ژیر به فره وه.

له تهنه که نشینه کان هه وا هه ورینه و ته ماوی.

ئاسمانی ئالتنداغ⁵ سیخناخه به هه وری کومولوس،

نان و ئەقین و ته مه ن،

به زه مبیله کانیاں حوکم ده که ن

سییه کانیاں بچووک و دهستانیاں گه وره،

هه ناسه یان به شی پرکردنی ناوله پیاں ناکا،

⁵ Altındağ یه کیکه له گه ره که کونه کانی ئەنقه ره و ده که ویته

ناوهندی شاره که وه، له راستیدا بریتییه له ئەنقه ره ی کۆن.

- لە تەمەنى سەرەتایییدان -

منداڵانى كەنارەنشین

بوون بە ژێر بەفرەو.

هەوا فینكە، لەوبەرى پووبارى خەتیبەو⁶،

نوقمى كەیف و سەفان، بولقارەكانى یەنیشەهیر⁷،

لە كۆلانى میخەكدا خۆر كەوتوو،

زۆر بى پرسىار نییە حىكمەتەكەشى،

من «هۆكار»ەكەى ئەزانم و

«بەلگەى پىویست»یش لەگۆرینە...

باخچەیهكى شووشەیی لە كۆلانى میخەكە،

⁶ Hatip Çay یان پووبارى ئەنقەرە، پووباریكى دريژە بە ئەنقەرەدا
پەت دەبیت.

⁷ گەرەكەكانى ئەنقەرەى نوێیە كە پاش دامەزراندنى كۆمارى توركيا
دروست کران و دەكەونە باشوورى ئەنقەرەى كۆنەو. شونینگ بوو
لە پووێ ژيانەو جیاوازییەكى گەرەى لەگەڵ ئەنقەرەى كۆندا
هەبوو.

له تاسه تا کوت و زنجیرم پزانده

گولډانیکي چینی له و باخچه شووشه یییه دا
لځیکي له شینیدا نه تویته وه،
گورانییه کی سوورسووری گرگرتوو،
وا سهیری مه کهن، له و گولډانه دا بالای هه لډاوه،
ره گورپیشه ی له ئالتنداغه و له ئینجه سو⁸.

⁸ Incesu یه کیکه له گه ره که کانی شاروچکه ی چانکایا له نه نقهره، که به ناوی چه میکی نه و ناوچه یه وه ناو نراوه.

پامانیک لە شیعری «کۆلانی میخەک»:

شیعری «کۆلانی میخەک»ی ئەحمەد عارف جیلوهیهکی درهوشاوهیه له تیکه‌لبوونی پرووی راسته‌قینه‌ی ژیان، هه‌ستی کۆمه‌لایه‌تی و خوازه‌ی سیمبۆلیک که تییدا سه‌رمای به‌فرین و که‌شیکی زستانی، هاوکات له‌گه‌ڵ هیوا و خه‌بات بۆ ئازادی و دادپه‌روه‌ری، تیکه‌ڵ ده‌بن. شاعیر له سه‌ره‌تای شیعره‌که‌دا، وینه‌یه‌کی گشتگیر له سه‌رما پێشکه‌ش ده‌کات و باس له چوار لای جیهان و هه‌وت هه‌ریمی پێنج کیشوه‌ر ده‌کات که له‌ژێر به‌فردان. ئەم به‌رفراوانییه‌ سیمبۆلیکه‌ هه‌ر له سه‌ره‌تاوه‌ نیشان ده‌دات ئه‌و نیازی هه‌یه له سنووره‌ ته‌سکه‌کانی جوگرافیا تیپه‌ر بکات و کێشه‌ی سه‌رکو‌تکردن و ئازاری مرو‌ف به‌ جیهان پێشان بدات. کاتی‌ک ئەحمەد عارف چه‌ندین جار ده‌سته‌واژه‌ی «بوون به‌ژێر به‌فروه‌» به‌کار ده‌هێنیت، وه‌ک ئه‌وه‌یه بیه‌وێت که‌شیکی قورس و سارد وینا بکات، که هه‌موو جیهه‌کی گرتووه‌ته‌وه. ئەم دووباره‌کردنه‌وه‌یه نه‌ک ته‌نیا ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر توندوتیژی سه‌رما ده‌کات، به‌لکو به‌ جو‌ریک پشتره‌ستکردنه‌وه‌ی که‌شیکی خنکینه‌ر و خه‌فه‌قانی سیاسیشه؛ چونکه سه‌رمای توند و سه‌هۆله‌ندان له ئه‌ده‌بیاتدا زۆر جار هه‌یمایه‌کن بۆ پاره‌هه‌ستان، داخرانی ژیا‌نی ئازادانه و داخرانی پێگاکانی هه‌ناسه‌دان. له‌گه‌ڵ

ئەوهشدا، كه وردتر دەبینه‌وه، دەبینن ئەم سەرمايه تەنيا تووژی سەر‌هوهی راستی نیشان دەدات و له نیاوان تووژەکانی شیعره‌كه‌دا، نیشانه‌ی گهرم و پر له ژيان سەر هه‌ل‌ده‌دن.

كاتیك ئەحمەد عارف ئاماژە بە ناوی وهك تۆروس، ئەنتی تۆروس و پووباری فورات ده‌كات، له راستیدا ناوچه جوگرافیه به‌رفراوانه‌کانی کوردستان وینا ده‌كات. لێ‌هه‌دا به‌ره‌و‌پووی شوینی راسته‌قینه‌ ده‌بینه‌وه. ئەم ناوانه یاد‌هینه‌ره‌وه‌ی ژيان و پێگه سه‌خته‌كان و به‌رگه‌گرته‌ی خه‌لكی ئەو ناوچانه و خه‌بات بو ژيان. ئەگه‌رچی له یه‌كه‌م روانیندا، ئاماده‌بوونی چیا و پووبار و ده‌شت له‌وانه‌یه تەنيا كه‌شیکی ناوچه‌یی به‌ شیعره‌كه‌ بدات، به‌لام ئەو به‌ گریدانی ئەم شوینانه به‌ به‌فر و سەرمايه‌کی به‌رفراوانه‌وه پیمان ده‌لێت كه ئازار، جیاوازی و بیه‌شبوونیش به‌ هه‌مان ئەندازه به‌رفراوانه. جه‌خت‌کردنه‌وه له‌سەر ئه‌وه‌ی كه «نیشتمان» بووه به‌ژێر به‌فره‌وه، له‌لایه‌كه‌وه هه‌والی گه‌مارۆ و فشار ده‌دات و له‌لایه‌کی دیکه‌وه، دۆخ‌یکی یه‌كسان دینێته به‌رچاومان كه تێیدا كۆسپ و سنوورداریتییه‌كان گشتگیر ده‌كات. ئەم سەرمايه ده‌توانیت راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندی به‌ كه‌شی سه‌ركوتی سیاسیی تورکیای سه‌رده‌می ئەحمەد عارفه‌وه هه‌بێت؛ سه‌رده‌میک

كە كودیتاكان، سنوورداریتی بەرفراوان بۆ ئازادیی
دەربڕین و سەرکوتی ڕەوتە ناپازییەكان سیبەریان بەسەر
كۆمەڵگەدا كێشا بوو.

بەلام ئەوەی شیعرەكە لە نائۆمیدی و ڕەشیی ڕەها
دوور دەخاتەوه، مەیلی كێكردن لە خەبات و هیوایه.
ئەحمەد عارف لە ناوەرپاستی شیعرەكەدا، باس لەوانە
دەكات كە لەناو ئەم سەرما گیانبرەدا خەریکی جەنگن،
دەست و پێیان لە سەرما بەستووێتی، بەلام دلایان وەك
ئاگر گەرمە. ئەو لە پال ئاماژەكردن بە سەختییەكان،
تروسكایی سەرسەختی و بەردەوامییش نیشان دەدات و
وشەی «هیوا» بە سیفەتگەلی وەك «توورە» و «خەمبار»
دەپازینیتەوه. ئەم تێكەڵکردنە ئەوە دەگەیەنێت كە هیوا،
سەرەپای تالی و قورسی بارودۆخەكان، هیشتا پاك و
سەربەرزە. دەتوانین بڵێین ئەحمەد عارف لێرەدا هیوا وەك
هێزێکی ئەخلاقى و مەعنەوى وینا دەكات؛ هێزێك كە
ئەگەرچی تێكەڵە بە خەم، بەلام لەو جییه‌وه كە باوەرپی بە
مافی پزگاربوون و دادپەرۆرى هەیه، ڕێگای خۆی
دەگریت و بە ئارامی و غیرەتەوه دەمینیتەوه. ئەم هیوایه
لە چیاكاندا لانه‌ی كردووه و لە بەفردا شاراووه‌یه، هەر
وەك ئەوەی تۆو یا ناوکیكى گەرم لە زستاندا دەتوانیت
مژدەى بەهار بدات.

له به شپږۍ دیکه ی شیعړه که دا، شاعیر له ناکا و ئیمه
ده باته سهر دیمه نگه لیکی دوورتر له دهره وهی
سنووره کانی ولاته که ی. ئو باس له به ره مه هونه رییه کان،
په یکه ره کان و ساته کانی میژووی سهر کوټکردن له گوشه
و که ناری جیهان ده کات. هینانی ناوی فینوسی بیقول
(Venus de Milo) و ئاماژه به کولانی ترانسنونین (Rue
Transnonain)، وهک یادهینه ره وهی ئو کوشتاره ی له
سه دهی نوزده همد له پاریس پرووی داوه، هه روه ها ناوی
گارسیا لورکا و ئاماژه به گوړه که ی له ئیسپانیا، هیمایه کی
پروونی په یوه ندیی شیعری ئهمه د عارفن له گه ل هه موو
نوسه ران، شاعیران و ئازاد بیرانی که قوربانی
سهر کوټکردن بوون. له پال ئوه دا، هینانی «بیلبله کانی
پییر کوری» ش نیشان ددات ته نانه ت بواری زانست و
توژی نه وهش له م سهرمایه بیپه نا نه ماو ته وه و کوری و
هاوسه ره که ی، که له زانایانی به رجه سته ی جیهان بوون،
لیزه دا وهک هیما ی راس تیخوازی و خزمه ته مرویییه کان،
له ژیر به فر و سهرمادا که وتوون. هه موو ئهم ئاماژانه
شایه تن له سهر ئوه ی که شاعیر نیازی هیه ئازار و ئیش
به جیهانی بکات. بو ئهو، له و سهرده مه دا مه سه له ی
سهر کوټکردن ته نیا له لایه ن ئه نقه ره وه نییه به رامبه ر
کورده ستان، به لکو ئهمه زنجیری کی جیهانییه که دهوری

ھونەر، زانست و ئازادى گرتوۋە و لە ھەر كۆنئەك دەنگى
راستى بۆلەند بووبىتەۋە، لەویدا كەوتوۋەتە مەترسىيەۋە.

ئەحمەد عارف لە درىژەدا پەردە لەسەر دژىيەكى
نىۋان ژيانى ناۋەندى شار و ناوچە ھەژارنەشىنەكانى
ھەلەداتەۋە. سەبارەت بە كەنارەنەشىنەكان كە بە توركى
«گەجەكۆندو»ى پى دەگوتى، يان گەپەكە
تەنەكەنەشىنەكانى دەوروبەرى ئەنقەرە، دەنگ ھەلەدەپى و
بە ئاۋرەداتەۋەك پىمان دەلەت كەشى ئەوان تارىك و
ناروونە و لەژىر بەفردان، بەلام لە گەپەكە
دەۋلەمەندترەكان ۋەك يەنەشەھىر، گەرمى و پووناكى
ھەيە. ئەو پاشان باس لە مىندالانىك دەكات كە سىيەكانيان
بچووكە و دەستيان گەورە، بەلام تواناى بەكارھىنانى
دەستەكانيان نىيە و لەو تەمەنە سەرەتايىيەدا دەبىت
پووبەپووى كىشەى پردەردەسەرى بژىۋى و نەبوونى
ببنەۋە. ئەم دژىيەكىيە لە نىۋان ژيانى كەنارەنەشىنان و
ناۋەندى شار، وىنەيەكى پوون لە ناىەكسانى ئابوورى و
كۆمەلەيتى لە كۆمەلگەى توركىادا بەدەستەۋە دەدات. لە
راستىدا نمونە يەك نىشان دەدات كە زۆرىك لە
كۆمەلگەكانى دىكەش ئەزموونيان كەردوۋە. ئەحمەد عارف
بە باشى لەم ناھاۋسەنگىيە سوود ۋەردەگرىت تا باۋەپى
بە پىشتىۋانى مەۋىي و پىۋىستى ھاۋدەنگى ديارى بكات.

له به شى كۆتايى شيعره كه دا، هه موو شتيك له كۆلانى
ميخه كدا چر ده بيه وه. شاعير باس له باخچه يه كى
شووشه يى ده كات كه تيدا گولدانى كى چينى دانراوه و
چليكى سوور، وهك ئه وهى ئاوازيكى ئاگرين له ناو شينيتى
ئاسماندا بله يته وه. ئه م وينه يه هه م رۆمانتيكه و هه م پره له
هيما. شاعير ئامۆژگارى ده كات كه نابيت فريوى رواله ت
بخوين و وا بير بكه ينه وه ئه م گوله ته نيا له ناوه ندى شاردا
پشكو تووه؛ به لكو ره گى له خاله هه ژارتر و
ئازارچه شتووتره كانى ئه نقه ردا، واته له ئالتنداغ و
ئينه سه سو، داکوتا وه. ده ربړينى ئه م بابته نيشان ده دات
هيو، سه ره له دان و جوانى هونه رى له ناو هه ژارى و
كه نارهنشينه كاندا له داىك ده بيه ت و پاشان پىگاي خوى بو
ناوه ند ده دوزيه وه. به واتايه كى ديكه، شاعير به م خوازه يه
ده ليت سه رچاوه ي سه ره له دان و شوړش له و ناوچه
بييه ش و ئازارچه شتووانه يه و ئه گه ر شكويه ك له ناوه نندا
ده بينريت، به ره مه مى هيڙى كه نارهنشينه كانه. ئه م خاله
سه ره كيه، باوه رى قوولى ئه حمه د عارف به هيڙى خه لكى
له بيركراو، كريكاران، گونديه كان و دانيشتووانى گه ره كه
ته نه كه نشينه كان ئاشكرا ده كات. ئه و پيى وايه ئه وان
هه لگري گيانى په سه نى ژيانن؛ گيانيك كه زو و يان درهنگ
خوى له ناوه رووى كۆمه لگه دا نيشان ده دات و كۆمه لگه
ده هه ژينيت.

ئەم شیعەرە دەکریت وەک ئاویڤنەى تەواوى
جیهانبینی ئەحمەد عارف دابنریت. ئەو ھەمیشە لە
بەرھەمەکانیدا باسی ئازار و ئیشی کۆمەلایەتى کردوو و
ئەو ەى لەگەل چەمگەلیکی وەک ئەقین، ھیوا و ھەستى
پەیوەستبووندا تیکەل کردوو. ساردی و بەفر لە
شیعەرەکیدا پۆلیکی دووانەییان ھەیه: لەلایەکەو
نیشانەدرى سەرکوت و سەختی رینگەکان و لەلایەکی
دیكەو ە زەمینەیهکن بۆ دەرکەوتنى گەرمايیپەک کە لە
قوولایی ژياندايه. پوانینی ئەو بۆ بەفر ھەرگیز پەشبینانە
نییه؛ چونکە پێى وایە ھەر زستانیک، تەنانت ئەگەر
سەخت بیت، سەرەنجام بە ھاتنى بەھار دەشکیت.
ناوھێنانى شاعیرانى وەک گارسىا لۆرکا، لە شوینانیکی
دوورى وەک ئیسپانیا و ئامازەکردن بە پووداوەکانى
وەک سەرکوتکردن لە کۆلانى ترانسنۆنینى فەرەنسا،
بەمەبەست شیعەرەکە بۆ ئاسۆیەکی جیهانى دەبات و
سنوورەکانى تورکیا تێدەپەپینیت، ھەموو ئەو کەسانە کۆ
دەکاتەو ە کە لە خەبات بۆ دادپەرەدرى بوونە قوربانى.
ھەر وەک چۆن لۆرکا قوربانى سەرەدمى خۆى بوو، ئاوا
ئەحمەد عارفیش لە تورکیا بەرەوپرووى کەشیکى سەخت
و خنیکنەر بوو ەتەو ە و بەم بۆنەیهو ە ئەو لەگەل لۆرکا و
ھونەرەندان و زانایانى سەرکوتکراو لە سەرانسەرى
جیهاندا، ھەست بە ئازار دەکات.

به لام له پال ئهم لایه نه دا، خوینهر له ناوه پرستی
شیعره که دا به ره و پرووی دهرکه و تنیکی ناوچه یی و تایبه ت
له ئه نقهره ده بیته وه. شاعیر، شاره که له روانگی
چینایه تییه وه ده بینیت و تابلویه کی تال له مندا لانی
که نارهنشین وینا ده کات، که له هه ژاری و نایه کسانیدا
نوقمن و سه رما دایگرتوونه وه. ئه حمه د عارف به
ئاماژه کردن به کۆلانی میخه ک، دلۆپیک له ئاسوده یی
ده خاته ناو شیعره که وه و باخچه ی شووشه یی و گولیکی
سوور نیشان ده دات که به پیچه وانه ی چاوهرپوانیه وه،
رهگی له شوینه هه ژارنشینه کاندایه. ئهم په یوه ندیه
خاوزه ییه له نیوان که نار و ناوه نددا، له قوولترین
بیرکردنه وه که له شیعره که دا دهرده که ویت و به باشی
باوه ری ئه حمه د عارف به په یوه ندیی ناوه کی له گه ل هه موو
به شه کانی کۆمه لکه دا په نگ ده داته وه. ئهو به شیوه یه کی
ناسک دهری ده بریت که جوانیناسی و هیوا، هه لقولاوی
دلی ئازاردیه ی که نارهنشینه کانه، ته نانه ت ئه گه ر له
رواله تدا، دیمه نیکی گولین له ناوه ندی شاریشدا هه بیت.

به هه موو ئهم وه سفانه وه، شیعری «کۆلانی
میخه ک» ته نیا دهرخه ری سه رکوتکردن یان هه ژاری نییه؛
به لکو باس له رۆحیکی خه باتکار و گیانیکی هیوادار
ده کات. شاعیر پیمان ده لیت له ژیر به فریشدا ده توانین

بژىن، تەننەت ئەگەر دەست و پېشمان بەستىتى و
 تەننەت ئەگەر كۆمەلگە لە تارىكىشدا بىت. ئەو جىپى
 پوناكى و جوولەي لە نيوان وشەكانىدا جىگىر كردوو و
 لە سفرەي خەلگەو تا ئاسۆي دوورەدەستى ھونەر و
 زانست دەخاتە ژىر بينىنى خۆيەو. لەم پوانگەيەو،
 دەكرى بگوترى ئەم شىعرە ھىمايەكە لە پەيوەندى و
 ھاسۆزى. ئەم پەيوەندىيە لە نيوان كەسانىكدايە كە لە
 سەرماي جوگرافى، سياسى، ئابوورى و كولتورىدا
 گىرۆدەن و ھىشتا دەستيان لە ھەولدان بۆ ئازادى و
 يەكسانى ھەلنەگرتوو. شاعىر لە وەسفكردنى راستىيە
 تالەكان، وىنەيەك دروست دەكات كە لەگەل ئەوئەي تىكەلە
 بە ئائۆمىدى، بەلام لە ناوەرۆكى خۆيدا، چرۆي دلىايى بۆ
 گۆرانكارى ھەيە. ئەو بە پوونى پايدەگەيەنيت كە جوانى
 نەك بە تەنيا لە كۆشكەكان و شەقامە جوانەكاندا، بەلكو لە
 رەگە قوولەكانى خەلكىكدا شاردراوئەو كە سەرەپاي
 برىنەكان و فشارەكان، ھىشتا بىر لە داھاتوو دەكەنەو.
 وەھا پوانىنكىش شىعرى عارف لە سنوورەكانى كات و
 شوين دەباتە دەرەو و لەگەل دلە ئازارچەشتوو بەلام
 ھىوادارەكاندا لە سەرانسەرى جىھاندا پەيوەندى دەدات.
 ھونەرى ئەو لىرەدايە كە دەتوانيت ھاوكات ھەم ھەژارى و
 سەركوتكردن بە ھەموو تالىيەكەيەو نیشان بدات و ھەم
 باس لە ھىوا و ھەولى مرويى بكات كە دووگيانە بە گۆران.

له تاسه تا كوت و زنجيرم پزانند

هەر به هوڤى ئه مه وهيه كه «كوڤانى ميخهك» نهك ته نيا به
وه سفيكي به هيز له دوڤى توركيای نيوهى دووهى
سه دهى بيسته م داده نريت، به كو ئاوينه يه كى ته واوه بو
زوړيك له و كو مه لگه و مروڤانه ي له خه باتدان له گه
نايه كسانيدا و هه رگيز دهست له خه ونى ئازادى هه لئاگرن.

تەنیا نین

گەشتووینە تە ئاسۆیە کە چیتەر

تەنیا نین، ئازیزە کەم.

هەرچەندە شەو درێژە و

تاریک،

بەلام دوورە لە هەموو ترسیک.

ئەقینە بەمجۆرە ژیان،

تەنیا

تا هەناسە یەک ماوە بۆ مەرگ،

تەنیا

تەنانەت لە بەندی زیندان،

هەرگیز تەنیا نەمانەو...

بەریبەیانان دەڕۆمە ماسیگرتن من،

لە ئاوە پەوان و مەنگەکاندا.

لە هەموو کارگەکان، کاتی پشودان، منم

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

له شه ويكي به هارييانه ي جيهاندا.
له نيو چوار ديوار يكدانيم من؛
له برنج، په مۆ و تووتن دا هم،
له قه راجه داغ، چوقوروفا و جيبالي⁹.

كويره ماره ژه هراوييه كان
به عه رةق و تاكه يانه وه،
پۆژ و شه و
خويان بۆ گيانى مروقه كان مه لاس داوه،

⁹ (Karacadağ) دهكه ويته كوردستانه وه له نيوان پاريزگاكانى دياربه كر و ئورفه، (Çukurova) يش دهشتيكي گه ورهيه له باشوورى پوژئاواى توركي دهكه ويته پاريزگاكانى ئادانا، ميرسين، عوسمانيه و خاتاي، (Cibali) گه په كيكي كون و ميژووييه له شارى ئيستانبول دهكه ويته له ناوچه ي فاتح، كه نارى قوچى زيرين. له م شيعره دا، ئهممه د عارف به تيكه لكردنى سى به ره مى "برنج، لوكه و تووتن" و به ريز له سى ناوچه ي "قه راجه داغ، چوقوروفا و جيبالي"، باس له به رفراوانى ئاماده بوون و تيكه لبوونى باوه رى خوى له گه ل كي شه كان و ژيانى خه لكى سه رانسهرى توركي دهكات؛ له گونده شاخاوييه كانى كوردستانه وه بۆ ده شته به رينه كانى باشوور و كارخانه كان و گه په كه شاربييه كان له ئيستانبول.

لە مەرەزەکانی قەراجە داغدا.
وہکوو پوندکی کیژۆلە یەک
- ئەو کیژە گچکۆکە ی خیل،
بە پێیەکانیەوہ پاوانە یەک،
بە شانی چەپیەوہ نووشتە یەکی چاوەزار،
ئاویژانە و سارد لە بەرزایی چیدا -
تنۆک تنۆک، زولال و پروون ئەبیتەوہ برنجەکە ی.
جا بە کامیون و کاروانی ئیستەرەکان
ئەچیتە سەر خوانی ئاغاگان...

چوقور و قام،
قوناغە ی ئیمە، کفنی ئیمە؛
خوینیکی رەش، لئ پوخساریکی سپی.
بەرگە ی گرەکە ی ناگریت سەنگی سەبۆر، ئەتەقی،
کەچی دلی کریکارەکە ی نا.
گەر بیەوی، ئەیبەخشی لە ھەور سپیتەر و
لە کەف نەرمتر، پەمۆ.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزان

گه رموگور، شه پانیه لاوه کانی؛
له زیندانه ناوداره کانی ئەنادۆلما،
چوقورو قایین زۆربه ی زیندانییه کانی،
وهک پيشاندانی برین به دۆست،
وهک تیراوکردنی چله داربیه ک،
هینده له ناخه وه
هینده ش قوول،
سترانچرین و جویندان،
هر له میرخاسانی چوقوروفا دیت...

دهزانی تووتن چیه؟

"پرچی کچی" یان پی وتوووه زه بیه که کان¹⁰؛

¹⁰ زه بیه که کان نه ته وه بیه کی کونی روژئاوا ی ئەنادۆل بوون، به شیوهیه کی سه ره کی له ناوچه ی ئایدن و هه وزی پووباری میناندا ده ژیان. به هۆی جلوه به رگی حیاوازیانه وه که میزه ری درێژ و پانتۆلی تا ئەژنۆ و پشتین و فیشه وه له غ بوو، به دز و کاروانب و جهنگاوه رانی سوپای عوسمانی ناسراو بوون. له پووی کولتوریه وه

لە ھەموو دەمارێک ئاو ناخواتەو،
بە ئاسانی ھەموو خاک و خۆلێ پەسەند ناکا،
سەرما ئەبیا،
نازی ئەکا،
زیز ئەبی.
لە نیوانی دوو پەنجەدا ورد کراو،
بەشیکە لە دلی من
کە بە کاغەزی ناسک و سپی ئەپچریتەو،
لە تەنگانەدا ئەسووتیت و خۆی ئەبەخشی
بە لیوی بیدەنگی دوست...

لە شەقامەکانەو،
لە کەناراوەکانەو،
لە شینیتی ئاسمانەو،
لە نانەو،

زەببەکان بە سەرچاوەیەکی باشی ھونەر، ئەدەب، سەما و
مۆسیقای فۆلکلۆری تورکیا دادەنریت.

له تاسه تا كوت و زنجيرم پزانده

له زيډ و دلېه سته يي گيان جيا بوونه وه
واته پيکه وتني قه مچي هه موو تاسه کان و
ژاري بيچاره يي چه شتن،
له يه که مين نه فه سيدا وهک خدر به هاناوه ديت
جگه رهي که له جيبالي بيچرېته وه...

کريکاراني تووتن هه ژارن،
کريکاراني تووتن ماندون،
به لام ئازا،
ئه دره وشينه وه له شه ره فا.
ناوبانگي ئه وپه ږي ده رياکانيشي بږيوه،
هيوايه کي نيشتمان هه که م...

پامائىك له شيعرى «تەنيا نين»

ئەم شىعەرەى ئەحمەد عارف جوړىك راگەياندى
هاوپشتى به كۆمەل و پرزگارىي تاكه كه سىيه كه تىيدا،
چەمكى «تەنيا نەبوون» به شىوازىك فراوانتر له هەست و
سۆزىكى ئەقىدارانەى سادە پەرە دەستىت. شاعىر له
سەرەتادا باس له گەشتن به ئاسۆيه كى نوى دەكات و
له وەى كه چىتر تەنيا نين، ئەویش له شەوىكى دوور و
درىژ و تارىكد. هەر ئەم ږووبه ږووبوونە وەيه له گەل
جيهانىكد كه دەرگىت تارىكى تىيدا حوكمړان بىت به لام
ترسىك له دلى شاعىردا نىيه و وەك هەمىشه لايەنىكى
هيوابه خش دەهينته ناو شىعەرەكه يەو. به بوچوونى
ئەحمەد عارف، ژيان له گەل ئەم ئەقىنەدا خوى جوړىك
شورپش و سەرکيشىيه؛ چونكه تەنانەت كاتى
ږووبه ږووبوونە وەيه له گەل مەرگ، يان له ناو ژوورە تەنگ و
تارىكه كانى زىنداندا، كه س هەرگىز هەست به بو شايى
ږەها ناكات. ئەم هەستى «هەرگىز به تەنيا نەمانەو» يە
نەك تەنيا له هاوړپىه تى عاشق و ياران و هاوړپىيانى
نزيكه وە سەرچاو دەرگىت، به لكو په يوه ندىه كى قوولى
له گەل ږەگ و ږيشەى خەلكى و نىشتمانىشدا هەيه.

ئەو، پاشان ئىمه له ناو زىندان و تارىكىه وە دەبات
بو جيهانىكى فراوان و دەلىت كه به يانيان بو ماسىگرتن

دهچیت و له ئاوه پهوان و مهنگهکاندا بهدوای خولیای
خویدا دهگهړیت. ئهم وینهیه له سههرهتادا پهنگه وهک
خوازهیهک دهربهکوهیت؛ بهلام به دريژايی شيعرهکه تی
دهگهین که خوی له چوار دیواری داخراودا نابینیتتهوه و له
بری ئهوه، ژيانی راستهقینهی خوی له شوینگهلیکدا
دهبینیتتهوه که «برنج، لۆکه و تووتن» بهرهم دههینن؛
بهرهمگهلیک که بیرخهروهی زهمهتی جوتیاران و
کریکارانیکن که سههرتاپای ئهنادول، به تایبته ناوچهکانی
کوردستان و باشووری ئهنادول پیک دههینن. شاعیر له
پښتو ژبې جوگرافیاوه دهیهوئ بلل له دلی ئهم پانتاییه
کشتوکالیانهدا ههناسه ددهات و بهم شیوهیه ژيانی خوی
به پهگورپیشهی خهلهکهکهیهوه گری ددهات. ئهم پهیهوندییه،
نهینیی دوورییه له تهنیایی: ئهوه له پښتو ژبې هاوخته می لهگه
کریکاران و جوتیارانی بیبهش و ئازارچهشتوودا، مانای
«تهنیانهبوون» دهئافریتیت.

له دريژهدا، بهردهنگ لهگهله کهشیکی واقعیانه له
بارودوخی سهختی گوڅهلهکانی قهراجهداغ بهروهپروه
دهبیتتهوه که له سهروهختی مهزههدا، ماویهکی زور
لهگهله مهترسییهکانی ماری ژههراوی و نهخوشتی مهلاریادا
دهستهویهخن. ئههمه دعارف به تونیکی دلسوزانه و
ههلبته بهئازارهوه، پوونی دهکاتهوه چون بهرهمی برنج

له تئۆكەى فرمىسكى مندالىكى بچووكەو بەدەست دىت؛
مندالىك كه له سهرماى چيادا فهرامۆش كراوه و به زىڤ و
زىوهرى كه مه وه ژيان دهكات. لىڤه دا شاعير دهيه وىت
نیشان بدات كه ژيانى لوكس و سامانى «سهرۆكه كان و
خاوه نكاران» له پىگه زهحه ته بىكۆتايى و فرمىسكى
كه سانىكه وه بەدەست دىت كه نه ناسراو و فهرامۆشكراون.
هه ربۆيه له دىڤه كانى دواتردا، دهلى كه ئەم برنجه له
كاروانى لۆرى و هيستردا دهچىته سهر سفره
دهسه لاتدار و ئاڭاكان. كهواته چه مكى «ته نيانه بوون»
لايه نىكى دووانه يى و هه رده گرىت: له لايه كه وه هاوخه مى و
هاوبه شى ئازار له نيوان چىنى ژىرده ستدا، له لايه كى
ترىشه وه جياوازى و ناكوكيه كى قوول له گه ل چينه
دهوله مه نده كان به دى ده كرىت. به لام شاعير به
ياد كرده وهى ئەم كىلگانهى مه رزه و دهسته
ئازارچه شتووه كان، جارىكى دىكه جهخت له سه ره ئه و
باوه رهى دهكات وه كه هه ركه سىك بتوانىت له گه لىاندا
هاوخه م بىت و هه ست به ئازاره كانيان بكات، له كۆتى
ته نيابىدا نامىنىته وه.

چوقوروڤا له شىعرى ئەحمەد عارفدا ناوه ندىكى
ژيان و مه رگه. وهختى دهلى «قوناغهى ئىمه، كفى ئىمه»،
جارىك ئه وى به لانكى منالانى تازه له دايكبوو و جارىكيش

به كفنى مردووان دهچوښت؛ شوښنك كه گرماكه‌ى به
جوړيكه ته‌نانه ت سه‌نگى سه‌بوريش ده‌ته‌قښت، واته‌ئو
به‌رده ئارامگره‌ى نيو‌ئه‌فسانه‌كان كه ده‌توان به‌رگه‌ى
هه‌موو حيكايه‌تيك بگرن، به‌لام دلى جوتيار تافه‌ت
ده‌هښت. لوكه‌يه‌ك كه‌ئهم سه‌رزهمينه ده‌يبه‌خشيت، به‌نده
به‌چاكه‌ى هه‌ور يان نه‌رمى ده‌سته‌كانه‌وه، يان ده‌توانيت
زبرى و توندى نيشان بدات. ئهم كه‌شه دووانه‌يبه به‌لام
له كوټايبدا روخساريكى مروځانه به‌خويه‌وه ده‌گرښت كه
به‌وته‌ى شاعير خه‌لكى شه‌پ و غيره‌تن؛ به‌جوړيك له
زيندانه ناسراوه‌كانى ئه‌نادولدا، زوړترين ژماره‌ى
زيندانيه‌كان كه‌سه ئازا و به‌جره‌گه‌كانى چوقوروځان. هه‌ر
ئهم خه‌لكه‌ى خوشحال له هه‌را و پيكدادان، له هه‌مان كاتدا،
باش له نه‌رېتى هاوړپيه‌تى تېده‌گن. ئهمه‌د عارف رېتمى
گله‌يبى و ستايش پيكه‌وه تيكه‌ل ده‌كات: گه‌نجانى چوقوروځا
ره‌نگه‌ تورپه‌وتوسن بن، به‌لام ناله و برينه‌كانيان له‌گه‌ل
دوستاندا ده‌گوړنه‌وه و له قوولايبى گيانه‌وه گورانى ده‌لښ
يان ته‌نانه ت جوښ دده‌ن؛ تايبه‌تمه‌نديه‌ك كه تايبه‌ته به
«مي‌رخاسانى چوقوروځا» و موړى په‌سه‌ندى له‌سه‌ر
جوښ و خروښ و دلپاكيان لى ده‌دات.

شاعير ئېنجا ده‌گاته تووتن و جه‌خت ده‌كاته‌وه كه
زه‌يبه‌كه‌كان تووتن يان به‌پرچى كچان چواندووه؛ چونكه

تووتن زۆر ھەستیارە، لە ھەر زەویيە کدا ڕەگ دانا کوتیت و بە گۆرانکارییەکی کەمیش ئازار دەچێژیت. بەلام ھەر ئەم بەرھەمە ھەستیارە، وەک ئەوێیە باری سۆزدارى شاعیر لەسەر شانی ھەلبگریت؛ چونکە کاتیک تووتن ورد دەکریت و لەناو کاغەزیکی تەنکا دەپێچریتەو، پارچە یەك لە دلی ئەحمەد عارفیش لەگەڵیدا دەسووتیت. لە راستیدا جگەرە یەك کە لە دەستی یاریکدا یە و کەمیک دلخۆشی دەکات، ھەمان ئەنجامی زەحمەتیکی شاراو و دژوارە کە لە خاکەو ھەستاو و لە ھەناسە پرتسەکانی مەوفا پرووناک دەبێتەو. ئەم یارییە سیمبۆلیکەى تووتن، پەيامیکی قوولی ھەيە: ھەر جارێک جگەرە یەك دادەگیرسیت، پارچە یەك لە دلی کریکاریک یان جوتیاریکیش لەگەڵیدا دەسووتیت؛ کەواتە ھەرگیز نابیت پەيوەندی نیوان بەرھەم و بەرھەمەینەر لەبەر بچیت.

دواجاریش ئاماژەى شاعیر بە جیبالی و یەكەم نەفەسى جگەرە یەك کە لە تاسەى جیاپییەو ھەلدەمژریت، وینە یەكە تووتن وەک پزگارکەر پیشان دەدات. چونکە کاتیک مەوفا لە شەقامەکان، کەنارەکان، ئاسمان و تەنانەت نان و ئاسایشی خۆى دوور دەکەوینتەو، یەكەم مژی جگەرە دەتوانیت وەک پەرچوی «خدری زینە» فریای بکەویت. ئەم وەسفە نیشان دەدات چۆن تووتن ھەم

له گه‌ل لایه‌نیکی تال و گیانپر و کیندا هاوړنیه و هم جوړیک
ئارامی کاتی ده‌به‌خشیټ. له لایه‌کی تره‌وه، یادکردنه‌وه‌ی
کریکارانی تووتن له کوټایی شیعره‌که‌دا، جاريکی دیکه
ئازار و هیوا پیکه‌وه گری د‌ه‌دات. شاعیر ده‌لټ ئه‌وان
ه‌ه‌ژارن، ماندوون به‌لام شه‌ره‌فمه‌ند و خه‌باتکارن؛ ناو و
ناوبانگیان تا ئه‌وبه‌ری ده‌ریاکانیش چووه و مایه‌ی هیوای
ولاټن. لیره‌دا، ناو‌نیشانی شیعره‌که «ته‌نیا نین» په‌ره
ده‌ستیټ و له‌سه‌ر یه‌ک‌گرتووی و ته‌بایی هه‌موو ئه‌و
که‌سه‌انه دټه‌ زمان که له ژیر باری هه‌ژاریدان، به‌لام به
پړزه‌وه ده‌ژین.

به‌م شیوه‌یه، شیعره‌که سه‌راپا حیکایه‌تی
په‌یوه‌ندیی‌کانه. په‌یوه‌ندی نیوان مروټیک که له کوټوبه‌ند
یان له ئاستانه‌ی مه‌رگیشدا هه‌ست ده‌کات ته‌نیا نییه؛ له
نیوان به‌یانیه‌کانی ماسیگرتن و کریکارانیک که کاتی
کارکردنیان ته‌واو ده‌بیټ؛ له نیوان گوخله‌کانی مه‌ره‌زه و
سته‌می‌ک که له ئا‌غاکان ده‌یبینن؛ له نیوان لوکه و دلی
گه‌نجانی چوقوروفا که له ژیر گه‌رمادا ناتوینه‌وه؛ له نیوان
تووتن و لی‌دانی دلیک که له هه‌ر هه‌ناسه‌یه‌ک‌دا ده‌سووتیټ.
هه‌ر یه‌ک له‌م وینانه، چینیک بو چه‌مکی هاو‌پشتی و
«ته‌نیا نه‌بوون» زیاد ده‌کات. ئه‌حمه‌د عارف، له جیاتی
خه‌ریک‌بوونی ته‌نیا به‌گله‌یی له بارودو‌خه‌کان یان

پېشكەشكردنى وېنەيەكى رەش و تال لە كۆتوزنجير و ئازار، پېكھاتەيەك دەئافرىنیت كە هیوا و هاوخەمى لە سەرتاسەرىدا بلالو بووئەتەو. ئەو كەلەبەرەكانى پزگارى تەننەت لە سادەترین توخمەكانى ژيانى خەلك - لە خۆراكى مەمرەومەژى تا جگەرەيەكى پېچراوہ لە ناو تەنكترین كاغەزەكاندا - دەدۆزیتەوہ و سوورە لەسەر ئەوہى نیشان بدات كە ھەر لە دلى ئەم «خاكوخۆلە» وەيە ھەستى پەيوەستبوون و ژيان بالادەكات.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

سلاو

رۆژ هەلە،

خاکی باراندیتە ئەبەخشی بەرەمه‌مه‌کە،

ئەو دۆلی ئینجەسوو، سلاو.

بە گوێسەبانه‌کانه‌وه، پاسارییه‌کان وه‌جریوه‌جریو،

له هه‌وره‌کاندا هه‌لۆ،

سه‌ربه‌رزتره‌.

یه‌کی وا چاوه‌رپی مه‌ره‌خه‌سی ده‌کات

قۆپچه‌یه‌کی تری کراسه‌که‌ی ئەترازینی.

ئەو دۆلی ئینجەسوو، سلاو!

ئالاکه‌لیکی چرۆکردوو هه‌ن

که‌ خه‌ون به‌ ئاشتییه‌وه‌ ئەبینن،

کرێکاریش، له‌ بیره‌کاندا، شیناییی ئاو.

من بیر له‌ هه‌موو ئەمانه‌ ئەکه‌مه‌وه‌.

بىست و چوار كاتژمىر،
ئىنجا بىر ئەكەمەۋە لە تۆ،
تارىك، پرحەز...

تۆ، ئەي ميوەي ئازىزى جىھانەكان.
لە پىگەي ئىعلانى عەشقەۋە¹¹، مىسرايىك،
سەۋز ئەبىت و لە منا ئەكەۋىتە جۆش،
چاۋەكانت دىنەۋە يادم...

كەچى ناگەم بە كامى دل.
كەچى لە سىي و رەشى چارەنوسا
ئەزانم ھەر ئەمەيە بەشى من...
پىكەنىنيان لەبىر كردوۋە گلەنەكانم.
لېۋەكانىشم ماچ.

¹¹ ئىعلانى عەشق لە سەردەمى عوسمانىدا بىرىتى بوو لەۋەي عاشقە شەرمەنەكان لە پىگەي پىكلامکردن لە رۆژنامەكاندا يان لە پىگەي دەھۆلكوتەكانەۋە ئەقلىنى خۇيان دەردەبرى، ئەم كارەش پىۋىستى بە ئازايەتتەكى زور يا خۆمەستکردىكى تەۋاۋ ھەبوو.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزان

ئەي دۆلى ئىنجه سوو، سلاو!

پامانىك له شيعرى «سلاو»:

شيعرى «سلاو»، پردىكه له نىوان سىروشتى
دهرهكى و دنيای ناوهكى گيرده وهدا، كه به تىكه لاوييهك
له پهرووشى، ژان و خيال بهرهم هاتوو. ناوئيشانى
شيعرهكه، هەر له سه رهتاوه شه پۆلىك له خوشه ويستى و
هيو له ناخى دهقه كهدا دهچينيت و ديمه نى ئاشنا بوون
له گه ل دنيایه كى نويدا فه راهه م دهكات. شاعير به م وشه يه
كه جوړىك له به خيرهاتنه، هه م سلاو له سىروشت و
توخمه كانى دهو روبه رى دهكات و هه م تۆنىكى زياتر
دۆستانه له پووبه پووبوونه وه له گه ل بهردهنگدا پيشان
دهدات. له ديره كانى سه رهتادا، ئەحمەد عارف سىروشتىكى
به ئاگا و زىندوو وينا دهكات. ئەم وه بىره ينانه وه يه
له لايه كه وه جوولەى به هارانه دهچه سپينيت و له لايه كى
تره وه نيشانەيه كه بۆ له داىكوون و ژيانى نوئى، وهك
ئەوى شاعير هيوادار بيت له ژير ئەم ئاسمانه هه ورييه و
زه وييه كه ماندا كه به به خشنده يى، به پيتى خوى
دهرده خات، مژده يهك له رزگارى يان گه يشتن به پيوه بيت.

ئەو دواتر ناوی ئىنجه-سوو دەھىنەت و سالاۋى لى دەھات؛ ناۋىك كە ئامازەيە بۇ جموجۇشى شارى ئەنقەرە و ھىماي شۋىنەكى زىندوو و ئاشنا بۇ خودى شاعىر. دووبارە كىرگەن دەۋى دۆلى ئىنجه-سوو، دەرخەرى پەرۋشى و خۆشەۋىستىيە كە كە بەرامبەر بەم شۋىنەى وا ھەستى پى دەھات؛ ۋەك ئەۋەى لە تەنگانەى ژيانى خۇيدا، ئەم روبرە يان دۆلە شۋىنەكى ئارامبەخش و پىرەرەۋەرى بوۋى بۇى. لە درىژەدا، ئەو باس لە گۇرانكارىيەكانى رۇژانەى سىروشت دەھات: پاسارىيەكان كە لە ژىر گۈيسەبانەكاندا سەرمەستىن و ھەلۋىەك كە لە نىۋان ھەورەكاندا بە شىكۋە دەفرىت. ھەموو شىتەك بەھىز و ئامادەيە بۇ گەپان و جوۋلە، تەنانت سەربازىك، كرىكارىك يان كەسىكىش كە لە چاۋەرۋانىي بەلگەى ئازادىي خۇى يان كۇتايىي خىزمەتى سەربازىيىدە. تىزانى قۇچەيەكى سىنگى، ھىماي كرانەۋە و ھەلمۇزىنى ئۇخەيەكى چاۋەرۋانكراۋە؛ ۋەك بلىيت ھەر كەسىك لەم كەشۋەۋايەدا چاۋەرۋى ھاتنى ئازادى يان رۋوداۋىكى خۇش بىت.

لە دواتردا، شاعىر دەمانباتە ناو پانتايىيەكانى ئەۋدىۋى سىروشت و تاكەكەس؛ باس لە چىرۋى ئالاكان دەھات، كە لە بىرى ئاشتيدان و ئىنجا لە كرىكارانىك كە لە

بیر و چاله کان و قوولاییه کانی زه ویدا، هه میسه بیر له
ئاویکی بیسنوور ده که نه وه. لیږدها ئه حمده عارف ده چینه
سه ر خولیا به کومه له کان و چینی کریکار که له
شعیره کانیدا، هه میسه پیگه یه کی به رچاویان هه یه. نه و
ده لیت بیست و چوار کاتژمیر بیر له هه موویان ده کاته وه.
ئه م دانپیدانانه، ره هه ندیکی کومه لباوه ری به که سایه تی
شاعیر ده به خشیت و نیشان دده تا به ته نیا خه یالی لای
ئاره زووی تاکه که سییه کانی نییه؛ به لکو ئازار،
پیوستیه کان و هیواکانی هه مووان له خویدا هه لده گریت.
به لام ده سته به جی و له هه مان دیږدا، «تو» ی ئه فینی
تاکه که سیشی له گه لدا گری دده تا: "ئینجا بیر ده که مه وه له
تو، تاریک، پرچه ز...." ئه م له ته نیشته کتردانانه ی کومه ل و
تاک، ئازاری گشتی و هه زی ئه فیندارانه، شیوازیکی تایبه ت
به ئه حمده عارفه. نه و، دلدار به "میوه ی ئازیزی جیهانه کان"
ناو ده بات، که درکه یه له وه ی له چاوی شاعیردا، ئه م
دلداره له ئاستی ئاسایی به رزتره و نوینه رایه تی هه مووان
ده کات. ئه م وه سغه نیشان دده تا "تو" له شعیره کهیدا
ده کریت جاروبار ژنیکی راسته قینه، یان هیما ی ئازادی،
یاخود هه ندی جار نیشتمانی دایک یان تیکه لاویک له
هه موو ئه م مانایانه بیت. له هه مانکاتدا، په یوه ندانی ئه م
"تو" یه به وه سغه کانی تاریک و پرچه زه وه، جوړیک
ناپروونی و که له جان به ده که ده به خشیت. ره نگه ئه م

تاریکییە، ئاماژەیکە بۆ لایەنە ئالۆز و نەناسراوەکانی خەیاڵی ئەو، کە شاعیر زیاتر سەرسام دەکات. یان لەوانەش ئاماژە بکات بە دژوارییەکان و هاندەری بەردەوامی ئەو بۆ گەیشتن بەم ئامانجە، یان دلداری کە هەرچی دەستپێرێکە گەیشتووتر دەبێت، خۆشەویستی و تینویتی زیاتری دەوێت. لە درێژەدا دان بەوەدا دەنێت کە دەستبەجی یادی چاوەکانی "ئەو" لە بیرەوهری شاعیردا سەوز دەبێت؛ بە جۆریک کە دێرێکی ئەقیدارانە لە ناوەوەیدا چرۆ دەکات و دەجووڵێت. ئەم دێرە دەکرێت خوازەیکە بۆت لە شیعریک کە ئەحمەد عارف بە نیازە بۆی بەو نۆتەو، یان لە کەفوکۆلیک کە بە بیستنی ناوی یان یادی ئەو، لە لە خەیاڵیدا دێتە جۆش. تیکەلە پێگەی "ئێلانی عەشق" وەک چەمکی دێرینی عوسمانییانە بۆ ئەقیدانی شاراو، نەک تەنیا لە کولتووری مۆسیقای کلاسیکی تورکیاوە دێت، بەلکە دۆخیکی مۆسیقاییش بەم دێرە دەدات؛ وەک ئەوەی شاعیر لە دەستگایەکی ئاوازی ولاتەکەیدا، خەریک بێ دانپێدانانیکی خۆشەویستی بخاتە بەردەممان.

بەلام لە دێرەکانی دواتر بە دانپێدانانیکی تال خەمبارمان دەکات: "کەچی ناگەم بە کامی دل/کەچی لە سپی و ڕەشی چارەنوسدا/دەزانم هەر ئەمەیه بەشی

من..."، ئەم دژىه كىيە له نىوان حەزىكى زۆر و ئەنجامىكى
دلىخواسىتى بە دىنە هاتوو، جۆرىك تۆنى تاسەبارى بە
شىعرەكە دەبەخشىت. شاعىر بە ئاگايە لە لەمپەرەكان و
دەلىت بە باشى تىگەيشتووە كە بە ھۆكارگەلىك، كە پەنگە
بارودۆخە سىياسى، كۆمەلايەتى يان تەنانەت بەربەستە
تاكەكە سىيەكان بن، ئەنجامى ھەولەكەى شتىك جگە لە
ناكامى نابىت. ھەربۆيە بەوپەرى حەسرەتەو دەلى
"پىكەنىيان لەبىر كردووە گلىنەكانم/لىوەكانىشم ماچ"، وەك
بلىى ماوہىەكى زۆرە لە لاواندنەوہىەكى سادە و قوولى
خۆشەويستى بىبەش ماوہ. ئەمەش لەپراستىدا چارەنووسى
زۆرىك لە پوناككىران، خەباتكاران و خەلكانى ژىرگوشارى
دەيەكانى ناوہپراستى سەدەى بىستەمى توركىا بوو؛
ئەوانەى كە گىرۆدەى زىندان، دوورخستەنەوہ،
سەركوتكردن و ھەژارى بوون و دەرفەتى خۆشىيە
ئاسايىيەكانيان لە دەست دابوو. ھاودەنگى ئەم خەمە
لەگەل ئاوات و ئامانجە ئەفئىندارىيەكاندا، ناوەرۆكى ئەم
دێرەى ئەحمەد عارف؛ چونكە ئەو لەلايەكەوہ ستايشى
جۆش و خرۆش دەكات و لەلايەكى ترەوہ لەگەل پراستىيە
سەختەكانى كۆمەلگەدا پرووبەپروو بووہتەوہ.

لەگەل ھەموو ئەمانەدا، ئەحمەد عارف لە قوولايىي
شىعرەكەيدا ھەرگىز بەتەواوى پادەستى خەم نابىت.

ئەگەرچى ھەسرەت سەيپەرى لەسەر دانابەت، بەلام ھىشتا بە شوين چرۆکردنى دىپىكى ئەقەندارانە ۋەيە لە ناو ۋەي خۆيدا. لىرەدايە كە پەيۋەندىي نىۋان سىروشت و مەۋف پىكەۋە گرى دەدات. ئەو بە وتنى "پۆژ ھەلدى" و "ئىنجەسۋو سلاو"، ۋەك بلىي دەتوانىت بە سىلاۋىكى گەرم ژيان دەست پى بىكاتەۋە.

شىئەرىكى ۋەھا، نىشانىدەرى قوتابخانەيەكە كە لە ئەدەبى توركىادا، ھەم شىئەرى ناپەزايى و ھەم شىئەرىكى ئەقەندارانە لە ژىر يەك سەيۋاندا كۆ دەكاتەۋە. ئەحمەد عارف نمونەيەكى زىندۋە لەم تىكەلەردنە كە لە بەرھەمى كورت بەلام چىردا، ھەم رۆحى كۆمەلايەتتى خۆي لە يادكردنەۋەي كرىكاران و گەنجانىك كە چاۋيان بىۋەتە ئالاي ئاشتى، بەرجەستە دەكات و ھەم سۋوتانى ناوەكىي خۆي لە نەبوونى ئاسودەيى و داپران لە پىكەنن و ماچدان پىندا دەبىنەتەۋە. ئەم مۆدىلە نووسىنە ۋاي كىرۋە شىئەرى ئەو بە سادەيى لەگەل ئازار و سەركۈتى بەشىكى گەۋرەي كۆمەلگەدا ھاۋبەش بىت و لە ھەمان كاتدا چىرەيەكى ئەقەندارانە بەگۈيى خۈنەردا بىچىنەت.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانده

ئەها كه تهقهش دې به تاريككى شه و نادا

خه رمانتيك ميترخاس، شارايهك،

به سهر چيا سهخته كانى نيشتمانه وه دامه زراون.

رېگران چۆكيان داداوه،

خائينان خواسته ي به زه يي،

له مافى هه تيوان پيچراوه ته وه،

حيساب يه كالايى بوته وه.

كاتيه تى ئەمه...

كاتيکه،

له قوولاييى دهريادا گروليسه،

له وپه پرى دهشته خويناوله كانه وه، گولان...

فريوه، به سووكيى په پرى بالنده يهك،

له جهسته ي پولايني سهنگه ره كانا

مريئراوه، نازيزه كه م، مريئراوه،

لى به كامى دله وه...

لەگەڵ ئەمەشا،

بەشی ئێمە لەمانە خراپتر بوو.

مەرگ، باریکی هێندە سەنگینیش نییه بۆ مەرۆف،

بێدەنگی و چاوەڕوانییە که سامناکن.

گەنجین، وەك لوولەى تەفەنگ و،

دلیکی پەنگرسا لە سینەدا،

تاسەبارى ئاشتى و جەژن،

خەویکی قوول، بیخەم، ئاسوودە،

پیکەنینیک که سی و دوودانەمان دەرکەوئ،

تیر لە ئەقین، لە خواردن.

چەند جار شەوانە گریان ئەوکی گرتووم.

هەر بە راستی، لە نێوانی ئێمەدایە که تاسە جوانت

و ئێمەین که ئەزانین چییە خەم.

دلم که وا بێدەنگ بوو، بێمەترسییە ئایا؟

ئەو خەنجەرە مالتايييه¹²، بيكيان، بيدار،

ههروهكو بهيتيكي جاحيله،

بالا فيلينتا¹³...

بوچی، بوچی ئەم شكاوييهی نيوچهوانت؟

ئەم تەمە کوژەرەي نىگاكانت؟

چەند جار شەوانە گريان ئەوكم ئەگرى...

چۆن ئاوا هۆشى بردووم،

رەگى داکوتاوه له ناخمد، چروى کردووه ئەفینی تو،

دوست و دوژمن هەر يەكە بە زمانى خوى شتيك

ئەلین،

لۆمەکردن، تاجى سەرى ئازايانە.

ئەمە نە شوورەييه و نە قەدەغە؛

پاستيهكى وەها سادە و خامۆش،

¹² خەنجەرى مالتايى ئاماژەيە بۆ جوړه خەنجەريكى بەناوبانگ و

بيكيان كە هېمايه بۆ بيدارى و هەبوونی مەترسييهك.

¹³ فيلينتا جوړى تفهنگى سەردەمى عوسمانيه. ليژەدا واته بالاي

وەك تفهنگى فيلينتا بەرز و جوانە.

ئەمە بىي لەوانەيە، ھۆي ژيان ...

بەلئى، خەرىكە ئەگرىم، كاتىيەتى.

ئەھا كە تەقەش دېر بە تاريكىي شەو نادا،

ناتوانم بلىم چەندە چۆل و چەند تاريكە...

جگەرەكەشم تال وەك ژەھر...

ديسانەوہ دۆزەخىك ھەيە لە سەرىنەكەمدا،

وەرە ئىتر...

پامانيك له شيعرى «ئەها كه ته قەش دږ به تاريكى شه و نادا»

ئەم بهرهمه وهك يه كيك له شيعره به ناوبانگه كانى
ئەحمەد عارف، له پووى فۆرم و ناوهرۆكيشه وه، زۆريك
له تاييه تمه ندييه جياوازه كانى شيعره كانى له خويدا كۆ
كردووه ته وه. شيعره كه چرييه كى زۆرى ويته يى تيدايه و
به يارمه تى سيمبۆل و خوازه چه ندلايه نه كانى، ههسته
قووله كۆمه لايه تى و كه سيميه كانى شاعير دهرده خات.
ئەحمەد عارف لەم بهرهمه دا، ماناكان له گيڤانه وهيه كى
هيلى ئەولاتر دهبات و به هيتانه وهى دركه و ئاماژه
ميژوويى و داستانييه كان، خوينهر بۆ دنيايه كى فره په هه ند
پاده كيشيت؛ دنيايه ك كه تيدا، «شه و» ته نيا به شيك له
بيست و چوار كاتژمير نيه، به لكو دوخيكى تاريك و
قورسه، كه ته نانه ت گولله هيچ كات ناتوانى دږ به
تاريكيه كه ي بدات.

وهك پيشتريش چه ند جاريك ئاماژه ي پى دراوه،
ئەگەر له پوانگيه كى ميژووييه وه له شيعر و سه رده مى
ئەحمەد عارف بڤوانين، ده بينين ئەو له پۆڭگاريكى ئالۆزى
ميژووى هاوچه رخی توركيادا ژياوه. دهيه و سالانيك كه
ئەم شاعيره ئەزموونى كرد، پږ بوون له بارگرژيى
سياسى، كودي تـاكان، قه دهغه كردنى چالاكييه

ئازادىخوازىيەكان و گوشار لەسەر نووسەران و
پووناكبيران. تىگەيشتن لەم پاشخانە ميژووييە دەتوانيت
يارمەتيمان بدات لە تىگەيشتنى پوحي سەرەكى شيعريكى
وەك «كە تەقەش دەر بە تاريكى شەو نادا». شاعيرانىكى
وەك ئەحمەد عارف، بەگشتى لە چينە ژێردەستەكانى
كۆمەلگەو هاتن، يان بەهەر حال ئەزموونى هەژارى و
ستەمى چينايەتيان بەقوولى هەست پى كردبوو. هەر بۆيە،
بەرهەمەكانيان شيوەيەك لە نەرەزايەتى سياسى و
كۆمەلايەتى لەگەڵ خوياندا دەهينا، كە لەگەڵ سۆزىكى
مروڤانە و رېتمىكى هەندىك جار غەزەلئاميزدا تىكەلاو
دەبوو. هەر ئەم تىكەلاويەى نەرەزايەتى و ئەڤين، كەشيكى
تايبەت بە شيعەرەكانيان دەبەخشيت: دەنگى خەلكى كە لە
تاريكى سەردەمدا گيرۆدەن، بەلام هيشتا هيو و ئەڤينىكى
پرچۆشيان لە سڤگدا هەيە.

"ئەها كە تەقەش دەر بە تاريكى شەو نادات" بە
ديڤىك دەست پى ناكات راستەوخو لە شەو بدويت، بەلام
ناونيشانى شيعەرەكە هەر لە سەرەتاوہ بۆ
بەرەروبووونەوہ لەگەڵ تاريكىدا بانگمان دەكات. لە
ديڤەكانى سەرەتادا، ويڤەگەلىكى كورت و پچرپچر دەبينين.
ئەم ديڤانە بى ئەوہى بە شيوەزىكى چيروكى بيڤە ناوہوہ،
بەردەنگ لەگەڵ چەند وشەى كليليدا بەرەروو دەكەنەوہ:

"میرخاسی"، "چیا سهخته کانی نیشتمان" و کهشیک که بیرهینه رهوهی ئامادهیییه بۆ بهرهنگار بوونه وهیه که یان خۆراگرییه کی به کۆمهڵ. وشه گه لیک و وهک "خه رمان" و "شارا" جگه له مانای وشه یی که له که بوونی به رههم یان کۆبوونه وهی شتیک له شوینیکدا، له نه ریتی ئه ده بی و زمانیی تورکیشدا رهنگه بیرهینه رهوهی کۆبوونه وهی پیاوانی دلیر، یان کۆمه لیک بیت که بۆ پووبه پووبوونه وهی بارودۆخیکی سته مکارانه ئاماده کراون. که واته شیعره که له هه ر سه ره تاوه، جوړیک باری ئاماده یی و ئاراسته کران بۆ هیزیکی گه لیبانه ده خاته به رچاو، که ده توانیت به رامبه ر به سته م و ناهه قیییه رابوه ستیت.

دیره کانی دواتر، وینه که ته وواتر ده کهن. شاعیر وهک مژده به خشیک هه والی به چۆکداهاتنی رێگران و بکوژان، یان به ده ربړینیکی تر، پوخانی زۆرداره کانی کۆمه لگه مان پێ ده گه یه نیت. وشه کانی "رێگران و خائینان" دووباره کردنه وهیه که بۆ ئاماژه به وانه ی له رێگه ی به کارهینانی هیزی سته مکارانه یانه وه، مافه کانی خه لک پیشیل ده کهن. به لام ئیستا چۆکیان داداوه و داوی به خشین ده کهن و به دوایدا هه والی لیپچینه وه له "مافی هه تیوان" ها تووه. ئه م به شه ی شیعر، ئه گه رچی کورته، به لام وینه یه کی ئایدیالی یان خه یالی له دادپهروه ری نیشان

دەدات، ۋەك بلى كاتىك ھاتوۋە كە سىتەمكاران بە سزاي كىردەۋەكانيان دەگەن ۋە دادپەرۋەرى دەچەسىپىت. ئەۋەى لەم ۋەسەفەدا گىرگە، پەيۋەندىيەكە كە شاعىر لە نىۋان "مافى ھەتىۋ" ۋە "لىپپىچىنەۋە"دا دروستى دەكات. لە كۆمەلگەيەكدا كە تەنگەژە چىنايەتتىيەكان ۋە بىيەشىيە كۆمەلەيەتتىيەكان زال، ھەتىۋ ۋە ژىردەستەكان نمونەيەكى بەرچاۋن لە ئازار ۋە بىيەنايى. ئەم شىعەرە ئاۋاتەخۋازە رۆژىك بىت كە لىپرسىنەۋە لە سىتەمكار بىرئىت لەسەر كىردەۋەكانى رابردۋى ۋە مافىك كە لە ژىردەستان زەۋت كراۋە، بگەپىتەۋە. شاعىر ئەم ساتە بە "كاتىتەتى ئەمە" ناۋ دەبات بە گەرموگورپىيەۋە باسى دەكات: ساتىك كە مەۋف خەيالى وايە لە دۆلەكانى سىتەم ھاتوۋەتە دەرەۋە ۋە دەتۋانى بە ئاسودەيىيەۋە ھەناسەيەكى ئۆخەى ھەلبىمژىت.

پىك ئالىرەدا ۋە كاتىك بەردەنگ پەنگە ۋە بىر بىكەتەۋە كە شىعەرەكە لە پىگەى نەمەيشىكى داسەتەنىيەۋە بەرەۋ ھەلەكەشەنى كۆتەيى ھەنگاۋ دەنىت، شاعىر بە ۋەرچەرخانىكى توند دەلىت كە "بەشى ئىمە لەمانە خراپتر بوۋ"، پاشان لە دىپەرەكانى دواترىدا تاسەى ژيانىكى باشتەر لەۋەى كە ھەيە خۇيان دەرەدەخەن ۋە زۆر زوۋ سادەيى ھىۋاخۋاستەن دەرەۋىتەۋە. ئەم دانپىدانانە، لەلەيەكەۋە ئامازە بەۋە دەكات كە ھەندىك جەر مەرگ لە پىگەى

بيروباوه و ئايديال يان داپه روهريدا، چ له مهيداني جهنگ يان به رهنگاري راسسته وخودا، هرچه ند به ئازاريش بي، به لام به به راورد له گهل به رگه گرته بارودوخك كه تاك ناچاره ئارام و بيدهنگانه تييدا به سهر ببات، سووكتره. له ميژووي خه بانگيرانه ي نه ته وه كاندا، هه ميشه ده گو تر يت كه مه رگيكي قاره مانانه بو پرزگاري له سته م، زور كه متر له ئازارچه شتن له ژيرده سته بييه كي دريژخايه ندا، ده توانيت ئازاردهر بيت. ئه حمده عارف ليده دا له لايه نيكي ناسك و مروفانه وه ديته ناوه وه و ده ليت ئيمه گه نجين، دلمان گهرم و پرچوشه، وهك لووله ي تفهنگ ئاماده ين بو ته قاندين، به لام له جياتي ئه وه ي له به رده دا يان له ريگه ي ئازايدا سئنگمان راست كهينه وه، ديلي "بيدهنگي" و "چاوه رواني" يه كين كه هيچ شتيك پووناك ناكاته وه. ئه م دوخه ده كر يت به رهنكدانه وه ي پوژگار تاريكه سياسييه كان له توركي ا بزانه ر يت كه هه نديك جار له ناوه راستي سه ده ي بيسته مه وه تا ده يه كان دواتر چه ندين جار دووباره بووه ته وه.

ده ربيني "ئه ها كه ته قه ش در به تاريكي شه و نادا"، له راستيدا پوخته يه كه له م بارودوخه ترسي نه ره. شه و له ئه ده بياتدا يه كي كه له هيماكاني تاريكي، نه نيبيوون و هه نديك جار ناسه قامگيري. به لام ئه حمده عارف به

ورىايىيىه، شەو لە قالبيكى تەواو بەرھەستدا، بە چەشنىكى تاريكى ئەستور وەسف دەكات كە وەك بلي گوللەش ناتوانيت درى پى بدات. لەم دەربەرپنەدا، تواناي بەھيزى چەك لە بەرامبەر سەختى و ئەستورى شەودا، خوى دەدورپيني. بە دەربەرپينىكى تر، تەنانت تەقاندنى گوللەش لە كەشيكي ئاوا تاريك و خنكاويدا كەلكى نيبە. ئەم دۆخە لە لايەكەو دەكرىت ئاماژە ييت بە ژينگەيەكى پولىسى و سەربازى، كە تەنانت كاري چەكدارى يان بەرخودانى توندیش ناتوانى درزى تى بخت، يان لانى كەم بە ئاسانى تواناي سەركەوتنى نابيت. لە لايەكى ترەو، دەكرىت قوولايىيى نائوميدى يان تەنياي نیشان بدات. واتە ھەندىك جار وا لە تاريكى و بيئاسوييدا نوqm دەبين كە ھىچ ھەوليەك لە جوړى ھاوار يان ناپەرەزايەتى ئاشكرا ناتوانيت گوړانكارى لە بارودوخدا دروست بكات. ھەر ئەم دژايەتییە لە نيوان ھيزى گوللە و نوتەكى شەودا يەكئەك لە خالە سەرنجراكيشەكانى شيعرەكەيە كە لە دلى ئەدەبىياتى شوړشگيرانەو سەرى ھەلداو، بەلام لە ھەمان كاتدا پەيوەنديەكى توكمەشى بە بارى تاكەكەسيانەي شاعيريشەو ھەيە.

لە بەشيكي شيعرەكەدا، شاعير پراستەوخو دەستراگەيشتن بە پيوستىيە سادە و سروشتىيەكانى

مروڤ وهك ئاواتيك ده بينيت: خه ويكي قوول و ئاسوده، پيكه نينيك كه سى و دوودانه مان دهركه وي، ئه قيندارى بيدله پراوكى، تيركردنى سكرمان. ئهم ليسته، ئازارى ميژوويى خه لكى ژيرده ست و بيهش و برسى ده گيريه وه: ئه وانه ي كه هه ميشه به شوين بژيويه وه بوون و له ناسه قامگيري سياسى و ترس له سانسور و پووبه پووبوونه ودا ژياون. ئهم ويستانه نيشان ده دات كه ئه و نه وه و چينه ي ئه حمه د عارف نوينه راهه تيبان ده كات، ته نيا پيويستيان به ئازاديه پروته كان نيه؛ به لكو ته نانه ت له سه ره تاييترين مافه كانى ژيانيش بيهش ده كرين. شيعره كه وه بيرمان ده هينيه وه جارى واه خه وتنيكى قوول و بيدله پراوكى و بيگرفت، پهنگه بو كه سيك كه هه ميشه له خه مى هيئرش و په لامار يان خه مى ده ست گير كردن و ليكولينه ودا ژياوه، هينده خه ياله، ده ست پيراگه يشتنى مه حال ده رده كه ويته. هه ر ئهم راستيه تاله، ناوه ندى هيزى پرسورزى شيعره كه پيك ده هينيت و نيشانى ده دات په روشى بو ژيانى ئاسايى، تا چه ند ئه ندازه به هيز و له هه مان كاتدا ده ستنه كه وتوه.

لايه نى ئه قيندارانه ي شيعره كه، له ناوه ندى ئهم هه را و تاريخيه دا ده رده كه ويته. عارف له وه سفىكى زور ناسكا ئاماژه ده كات كه چوون له شه وه كانى خه مدا، بيرى ئه قين

يان دلدارهكەي دەكەوئیتەو و ئەم ئەقینە لەلایەكەو و هیزی
دلی ئەو و، لەلایەکی ترەو بەر داوهری و سەرکۆنەکردنی
دەورو بەرییەکان دەکەوئیت. ئەو دەلئیت ھاوڕێیان و
دوژمنان ھەریەكە لە دیدی خۆیانەو لەم ئەقینە دەروان
و دەشئیت جوړیک لە کینەبەری بیت، واتە سەرکۆنە یان
سووکایەتیشی پێ بکړیت. لەگەڵ ئەمەشدا، شاعیر ئەمە بە
تاوان یان قەدەغە نازانئیت، بەلکو ئەو وەك راسستیەکی
سادە و خامۆش، وەسفی دەكات. تەنانەت دەلئیت ڕەنگە
ھەر ئەم ئەقینە گەورەترین ھۆکاری زیندوو مانەو ی بیت
لە كەشیکێ ئاوا تاریک و نوته كدا. ئەم بەشە شیعەرەكە
بیرھینەرەو ی ھاوبەشی چارەنووسی ئەقیندار و
خەباتكارە لە زۆریك لە بزوو تنەو و كۆمەلایەتیەكاندا:
شوئینیک كە ئەقین و گەرماكە ی دەتوانئیت گیانی ماندوو لە
ھەرەسـھینان پزگار بكات و پێگری لەو بكات، تاك لە
نائومئیدی ڕەھادا نوقم ببئیت. لە ھەمان كاتدا، لە ڕوانگە ی
نەریتیەو، ئەقین لە ئەدەبدا، ھەمیشە پێگە یەکی بەرزی
ھەبوو و ئەحمەد عارفیش بە گریډانی توخمی ئەقیندارانە
بە توخمی ناپەزایەتی و كۆمەلایەتیەو، دەگاتە شیوازیکی
نوی، كە ھەم لە سستەمی سەردەم دەدوئیت و ھەم لە
جوۆشی ناوەکیی دل.

يه كيك له خاله بهرچاوه كانى ترى شيعره كه،
دژايه تيبه له نيوان مهرگيك كه شه رافه تمه ندانه يان
داستانيبه و ژيانتيكى پوژانه به لام تيبهش له ئازادى.
شاعير جهخت دهكات وه گه نجانى دهوروبه رى هه نديك
جار ئاماده ن بۆ خه بات ته نانه ت گيان بدهن، به لام تيبه پرينى
پوژ و شه وانيك كه تيباندا هيج شه پيك پوو نادات، به لكو
ناچار كردن به بيه نكي ههيه، دارمانتيكى قوولتر به دى
دههينيت. هه ر بويه چه مكي بيه نكي له شيعره كه دا
به رجه سته ده بيت. ئه م بيه نكي ته نيا جوړيك
زماندا خستنى خوويست نيبه، به لكو له ده ره وه ده سه بيت:
كه شيك كه مروف ناچاره ده مى داخات و چاوه رى بكات.
هه ر ئه م بارودوخه كوژده ريه واى لى دهكات به رده وام
باس له ته ماشاى تاريكى و شه و بكات و ئه وهى كه
ته نانه ت گوللهش ئه م شه وه نابريت. دياره له هه موو
لايه كه وه ريگه له جووله گيراوه؛ نه هيوايه ك به
سه ركه وتنى خه باتى راسته وخو ههيه و نه ريگايه ك بۆ
ژيانتيكى ئاشتيانه. به ده ربړينيكي تر، گوشارى سياسى و
كوماله يه تى، چيژه سه ره تاييبه كانى مروفى پفاندووه و
مه يدانى بۆ ره شى و گيروده يى چۆل كړدووه.

سه رنه نجام، شاعير له وپه رى بيهيواييه وه له باره ي
هه بوونى دوزه خيك له سه رينه كهيدا ده دويت، به مه ش

دۇنيايى ئازار پادەگەيەنئىت. سەرىن، ھىمايەكە بۆ شوئىنى خەوتن و ھەسسانەو، كاتىك بە دۆزەخ دەچوئىنرئىت، دەيەوئى ئەوھمان پئى بلىت كە ئەم شەوھى چەند ترسناكە و چۆن لە ئاگرى دەروون و پەريشانيدا دەسووتئىت. لە شىعەرى ئەحمەد عارفدا، چەندىن جار ئاماژە بە شەو و شەوئىدارىي دريژخايەن كراو؛ ئەو شەوانەى كە لەگەل جگەرە و بىرۆكە تالەكاندا تىكەلاو بوون. تەنانت جگەرەش كە دەتوانئىت ھىمەكەرەو و ھاودەمى شەو تارىكەكان بئىت، بەلام ئىستا خوئى بوو بە ژەھرى مار، چونكە چىتر تواناي بەخشىنى ئارامى نىيە. ئەم دۆخە، داپمانىكى قول نىشان دەدات و ئازارىك كە لە ناوھە دەسووتئىت. دەستەواژەى "وەرە ئىتر..." ىش لە كۆتاييدا دەتوانئىت ئاماژەيەكى چەندلايەنەى ھەبئىت. پەنگە بانگى دلدەر بكات، يان سىپىدەى پزگارى، يا ھەر ھىزىكى پزگار كەر كە بتوانئىت دپ بەم شەو بەدات. ئىمە دەزانين كە شىعەرى ئەحمەد عارف بەگشتى لە خالىكدا لە نيوان ناپەزايەتى و چاوەروانيدا. ئەو لە زۆربەى بەرھەمەكانيدا لە ئازار و سەركوتى كۆمەلايەتى دەدوئىت، بەلام ھەمىشە پووناكيەك لە ھىوا بۆ گەشتن بە ئازادىيش دەھىلايەتەو. ئەگەرچى ئەم پووناكيە ھەندىك جار بچوكە، بەلام ھەست ناكەين كە شاعىر پادەستى تارىكىي رەھا بووئىت. ئەم پىداگرىيە لەسەر مانەوھى پووناكى ھىوا لە دلى شەودا، گەوھەرى

شيعرى ئهحمده عارف پيک دههينيت و ئهوه دهکاته
دهنگيکي ئيلهامبهخش بو زوريک لهو کهسانهى له
کومه لگهى تورکيا يان کومه لگه هاوشيوهکاندا، ئهزموونى
تيکشکينهري سه رکوت و خنکانيان هه بووه.

له پووى شيواز و زمانه وه، ئهم شيعره هه مان
شيوازي ده برپيني ساده و له هه مان کاتدا خوازهى
ئهحمده عارفه. ئهوه به پيچه وانهى زوريک له شاعيرانى
هاوچه رخى خويه وه که له ئالوزيه زمانيه کان و وینه
ناديارهکاندا نوقم ده بوون، زوربهى جار گوتاريکي نزیک
له زمانى کولان و بازار، به لام هاوئا ههنگ و سيمبولیک
هه لده بژيرييت. دووباره کردنه وهى وشه کان يان
دهسته واژه کان، ريتمى شيعره که به ره وه پيش ده بات و
هه ستي چري يان ته قينه وهى ئازار ده چه سپي نييت. هه روه ها،
ئاماژه جوگرافيايييه کان يان که سانیک که له ياده وه ریی
گشتيدا هه ن، له شيعره کانى ترى عارفدا زياتر به رچا ون؛
هه رچه ند له م شيعرهيدا زياتر جهخت له سه ر چونايه تيبه
هه سته کى و ده روونيه کانى له شه وانى پرسته مدا
دهکاته وه.

ليکولينه وهى چينه قووله کانى شيعره که ئه وه نيشان
ده دات که ئهم به ره هه مه، ته نيا وينه يه کى بچووک له
خه باتيکى سياسى نيه؛ به لکو له ئاستيکى فراوانتردا،

خوازەيەكە لە دۆخىكى جيهانى و ميژوويى. شەويكى هينده تاريك كه گوللەش لىي تيناپەریت، نيشاندەرى ھەر كاتيكە كه كۆمەلگەيەك يان تاكيك لە تەنگەژەيەكى بيچارەسەردا گيرۆدە دەبيت؛ كاتيك كه بیدەنگي زۆرەملی گەليك جار لە پووبەپووبوونەوہى ئاشكرا لەگەل دوژمندا بەئازارتە و ئەقین كه ئاسايييانە دەتوانيت پزگارکەر بيت، ليژەدا ئەويش لە خەرمانەيەك لە سەرکۆنە و سەختیدا گیر دەخوات. لە ئەنجامدا، شیعەرەكە پرسىاريكى قوول دەوروژييت: ئايا پيگايەك بۆ تپەپين لەم شەوہ هەيە؟ يان تەنيا دەبيت دۆشداماوانە چاوەرپی بين و گلەيى بکەين؟ خودى ئەحمەد عارف لە کۆتايى شیعەرەكەدا بە وتنى "وەرە ئيتەر..." چمكى وەلاميك هەلدەداتەوہ كه لانی كەم هيشتا دەتوانرئ داواى پزگارى بکەين و بمانەويت.

خاليكى تر كه لە باسکردنى ئەم شیعەرەدا دەكریت ئاماژەى پى بدريت، كاريگەريوەرگرتنى ئەحمەد عارفە لە كولتوور و فۆلكلورى ئەنادۆل، بەتايبەت كوردستان يان ناوچە تيكەلەكانى كورد و تورك. ئەگەرچى ئەم شیعەرە بە پرونى ئاماژە بە جوگرافيايەكى ديارىكراو ناكات، بەلام كەشوەهواى چيايى و بارودۆخى تەنگانەكان، ژيان لەنيو سنوورداریتى و سەرکوتکردن، وشەگەليكى وەك پيگران و ياخيەكان، ھەموويان لە بەستيتينيكى خۆماليیدا مانا

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانده

دهگرن و گيانى بهرگريى ناوچه يييان له خوياندا
هه لگرتوو ه.

ئۆوارە لە زیندان زوو بەسەرا دئ

ئۆوارە لە زیندان زوو بەسەرا دئ

ئەژدیھاش بیت سوودی نییە.

نە لیزانیت لە شەپا،

نە دلە پەنگر ئاساکە ی گەنجیتیت.

سوودی نییە، لەبەردەم ئەو تاسەییە و،

ھیدی ھیدی دەخزیتە ناخەو و ئەتەفیت.

ئۆوارە لە زیندان زوو بەسەرا دئ

دادئ، بەسەر ھەوت شیشی ئاسنین،

بەسەر ھەوت دەرگادا،

لەپەر ئەسر بەری چاوانی باخچە ئەگرئ،

لەو بەر، لە بن دیواریکا

سئ لقە گوڵی شەو بو

سئ بنە وەنەوشە ی کێویە...

له تاسه تا كۆت و زنجیرم پزانده

ههردوو گیرۆدهی هه مان ئه قینی سامناک

له ئاسمان، هه ور و له سه ر چل، قه یسی.

به ندیی ده ست پی ئه کا.

دلته نگي له تاریکی...

سترا نی «بووکی کورد»¹⁴ ئه چرێ له دا لانه که دا

یه کی، منیش به لای قه ره ویله کاندایاسه ئه که م و

خه یالی نه بوو ئه چنم

پیکه نیناوی، ناشاره زایانه و منالانه...

ده لیم خۆزگه بپیکریم و ون بيم،

پووت و قووت، له شه ریکا،

ئهمه وی پیاوانه بی

دۆستایه تی، هه روا دوژمنایه تیش.

¹⁴ بوکی کورد (Kürdün Gelini) به سته یه کی فۆلکلۆری کوردییه که به زمانی تورکی گوتراوه و پر ه له خه م و غوربه ت، چه ندین هونه رمه ند گوتویانه، له سه رده می ئاسیمیلاسیۆنی چاند و تۆره ی کوردی له تورکیا، ناوی گۆرانییه که یان گۆری بۆ "بوکی تورکه م ن".

ھېچيان ۋو نادات بەلام
سەرەنیزەكان لە لولەى تەنگان سوار ئەبن.
شەوگەشتى ژاندارمەكان دەست پى ئەكا...

بە توورەيىيەو شقارتە لى ئەخەم،
بە يەكەم مژ، جگەرەكەم نيوە ئەبىت،
مژىك لى ئەدەم، قوول،
مژىكى تر، تا سنوورى خۆكوشتن،
ئەزانم ئەللى «تۆش؟»
بەلام ئىوارە لە زىندان زوو بەسەرا دى.
لە دەرەوەش، بەھارىكى گەنج چەپۆكانىەتى
من تۆم،
تا سنوورى شىتیبوون خۆشەوى...

پامانېك له شيعر «ئيواره له زيندان زوو به سهر را

دئ»:

شيعرى «ئيواره له زيندان زوو به سهر را دئ» ى
ئه حمده عارف، وينه يه كى قوولّه له ژيانى زيندان. هاوكات
كورته يه كه له حه سره ته كانى مروځيكي ناپازى كه
سهره راي كوكردنه وهى ئازار و دلتهنگى، هيشتا به شوږ و
ئاره زوويه كى سووتينه ره وه له ژيان و خوشه ويستى
ده پروانېت. ئه حمده عارف له زوربه ى شيعره كانيدا، كه شى
زيندان و سنوورداريه كان به شيويه ك وهسف دهكات كه
وهك ئاوينه يه كى ته واوه بو سهرده ميكي خنكيتهر؛ به لام
له م به ره مه دا، زمانى شاعير ته نيا به وهسفى په هاى
بارودوځى زيندان ناوه ستيت، بهلكو له نيوان ئه و ديوار و
شيشانه وه، ئاراسته ى نيگاي به ره و هيو و خوشه ويستى
دهگورپيت. ئه م شيعره، په نگدانه وهى چيژى ئه ده بى
ئه حمده عارفه كه هه م ناره زايه تى و هو شياري كومه لايه تى
تينداه و هه م ئاره زوى ئازادى و گه شه سه ندنى مروځايه تى
له به ندبه ندى ديږه كانيدا ده خاته پروو.

له يه كه م به يته وه كه ده خوئينه وه خوينه ر يه كسه ر
له گه ل كه شيكي تاريك و داخراودا به ره و پروو ده بيته وه. له
پاستيدا، هاتنى ئيواره خو ى نيشانه يه بو كوتاييه اتنى
پوژيک؛ به لام له م شيعره دا، شاعير دلّيت له كوتوبه نددا،

ئىۋاران زووتر لە وادەى خۆى سىبەر دەخاتە سەر زىندان. هەر ئەم ھەستى زووھاتنەى شەو، نیشان دەدات كە كات لە زىنداندا درىژتر و قورسىترە. بۆ ئەوانەى لەودىوى شىشەكانەو ھەگرۆدەن، يەكبەيەكى چركە و ساتەكان كۆژەرتن لەو ھەى لە ھەر ھەى زىنداندا تىدەپەپىت.

ئەو ھەختىك دەلى ئەگەر "ئەژدېھاش بىت سوودى نىيە"، بەدوايدا پىمان دەلى ھەرچەندە لە خەباتدا شارەزاش بىت، دىسانەو ھىزى جەستەيى يان تەنانت و ھە پىاوھىيەكى زۆرتريش، ناتوانىت پىگر بىت لە بەرامبەر ئازارى دلتەزىنى زىنداندا. ئەم دۆخە داخراو و نائومىدكەرە، بە واتايەكى تر، تەنانت بەھىژترىن مرقەكانىش لە پرووى گيانەكەيەو دەخاتە بەر دۆران؛ چونكە لە ھەر ھەى شىشەكانى زىندانەو، ژيان لە پەوتدايە و نەبىنى ئەو ھەش، پىشتى مرقۆف دەشكىنىت.

تايبەتمەندى بەرچاوى ئەم شىعەرە، تىكەلبوونى "ئازارى زىندان" لەگەل "تاسە و ئارەزووى ئەقىندارانە"يە. عارف دەستبەجى جەخت دەكاتەو كە لە ھەدا دۆخىكدا، ئەو ھەى كە بە راستى مرقۆف لەپى دەخات، ئەو تاسەيە وا ھىدى ھىدى دەخزىتە ناخەو ھە دەرپىنى؛ ھەسرەتىك كە ھىواش ھىواش لەسەر گيانى زىندانى دەنىشيت و واى لى دەكات خۆى بخواتەو. ئەم بەندە نىشان دەدات ئازارى

سهـرهـكى نهـك تهـنيا تاريكيي كهـشهـكه و سهـختييه
جهـستهـيييهـكان، بهـلكو دلتهـنگي قوولـه كه به گوشهـگيري و
جياـبوـونهـوه له خوـشهـويـستان و ژياني ئازاد پالـپـشتي
دهـكات. له راسـتـيدا، ئهـو دهـلـيت چهـك و هيـزي جهـستهـيي له
بهـرامـبهـر تاسـهـيهـكـدا كه ميـشـك و گيان دـادهـرـزـينـيت،
كاريگهـر نـيهـه.

تا شـيـعهـكه دريژـتر دهـبيـتهـوه شـاعـير ئيـوارهـي
زندانمان لـي سهـختـتر و هـهـسـتيـكـراوتـر دهـكات. حـهـوت
شيشي ئاسـني و حـهـوت دهـرگـاكـهـي، وـيـنهـيهـكي سـيـمـبـوليـكه
له زنجيرهـي ئهـو قوفـل و دهـرگـايـانهـي مرؤـفي بهـندي دهـبيـت
له پـشـتـيانـهـوه بمـيـنـيـتهـوه بـو ئهـوهـي بگـاته ئازادـي. وهـك
ئـهـوهـي به هاتـني ئيـواره، ئهـم دهـرگا زـورانـه زياتـر هـهـسـتيـان
پـي دهـكرـيت و ئاسـوي زينـدانـي تهـسـكـتر دهـبيـتهـوه.
هـهـلـبـزاردـني «ژماره حـهـوت» يش دهـتـوانـيت بـو باوهـر
كولتـوورـي و نهـريـتيـيهـكان بگهـرـيـتهـوه، كه زـورـجار له
هيـمانـاسـيدا بهـكار هـيـنـراوه؛ لـيـرهـشـدا حـهـوت قوفـل يـان
دهـرگا، نـيـشـانهـيهـكه له زنجيره و ئهـلقهـكاني بيـكـوتـايـي كه
ئازادـبوـون سهـخت و دژوارـتر دهـكهـن.

تهـنيا دلـنهـوايي شـاعـير ئهـو كـاتبـهـسهـرـبرـدنه كهـمهـي
حهـوشـهـي زينـدانه كه ئازادـييـهـكي زور كهـمي تـيـدايه و
لهـويـوه وهـك دهـريـچهـيهـك وـيـنهـيهـكي بچـووكـي ژيان دهـبيـنـيت.

لەم وێنەیدا، ئێمە شایەتی سێ گۆلە شەو بوو و سێ بڤە
 وەنەوشە کۆیلەین کە لە بڤیواریکدا پواون. ئەمانەش
 گۆلگەلیکن لە سەختیدا دەپوین و زۆربە ی جار لە
 بارودۆخیکی ناھەمواریشدا گەشە دەکەن و شەوانیش
 جوانی خۆیان دەپاریزن. شاعیر بە کاریگەری لە
 سەروشتیکی نەچراو، کە تەنانەت لە سەختترین
 بارودۆخیشدا بەردەوامە، بە شیوەیەکی ناپاستەوخۆ
 دەلیت ژیان لە ناو زیندانیشدا هیشتا تیشکۆیەکی جوانی
 ھەیە. دواى ئەمە، کەشیکی سەیر دروست دەبێت کە
 ئاماژە بە ئاوێتەبوونی کۆمەلگە ی دەروە ی زیندان لە گەل
 سەروشت دەکات. «لە ئاسمان، ھەور و لەسەر چل،
 قەیسى»، ئەوانیش لە ھەمان ھەستی چاوەروانی و
 ئارەزووی بەدینەھاتوودان. شاعیر نەک تەنیا زیندانییەکان
 بە لکو سەروشتیش بە عاشق و چاوەروان دەبینیت. ئەم
 وێنە سازییە، نیشانە یە کە لە مەیلی ئەحمەد عارف بوو
 گریدانی ئازاری مەوقایەتی بە دیاردە سەروشتییەکانەو. لە
 دیدی ئەو ھو، دووربوون لە ئازادی تەنیا خەمی مەوق
 نییە؛ وەک ئەو ھى ئاسمان و درەختیش خوازیاری
 پزگاربوون و ئەم ھاوبەشیی ھەستە، شەیر بەرھو
 مەیدانیکی سیمبۆلیکی دەبات.

له دریژهدا، باسی دووباره بوونه وهی یه کریمیی
پوژانه له زینداند دهکات: «دلتهنگی له تاریکی...» و
دهستپیکردنیک که خودی کوتایینه هاتنی کات له
به ندیخانه دا زیاتر دهکات. ئالیره دایه نۆستالیژیا کاری
خوی دهکات و کوردیکی به ندرکاو له زیندانه کاند
گورانییه کی تورکی دهچری که ناوه روک و ئاوازه که شی
کوردییه. له پال ئهمه دا، خودی شاعیر له گوشه یه کی ترده
له حالی تیپه راندنی کاتدایه. به شیوه یه کی سیمبولیک، ئهم
به شه نیشان دهدات که هاودهردی یان هاودهنگی
کولتووری له زینداند به رده وامه؛ هر که سییک به و
کولتوورهی که هه یه تی، حه سرهت و هیوای خوی له
دهنگیدا به رجه سته دهکات. ئیمه لیڤه دا له گه ل که شیکی
فره زمان/فره مه یداند به ره وروو ده بینه وه: مروڤگه لیک له
نه ته وهی جیاواز به ئازاره هاو به شه کانه وه له گوشه ی
به ندیخانه دا به ئازاره کانی خویاند پوڤه چنه وه. ئهمه د
عارف له دیره کانی دواتردا راشکاوانه ده لیت له م ته نیایی
و گیروده یییه دا، خه ریکی خه یالکردنه به شتگه لیکه وه وهک
ئوهی هه رگیز به دی نه یه ن، رهنگه یه کیک له مانه ئازادی
یان گه یشتن به «ئهو» بیته، یان رهنگه ئهم خه ونینینه له
زینداند سیمبولیک بیته له هه لاتنیک زهینی، به لام خووشی
ده زانیت ئهم بیرۆکانه له دهره وه زور به کاری نایه ن و
ناشییانه و منالانه دهره که ون.

لە بەشى دواتردا، شاعیر خۆزگەیهک دەخواییت که به ئەندازەى سادەییەکەى، ئایدیالیشه. دەلیت خۆزگە ئەگەر بریارە لە ناو بچیت، با ئەو لەناوچوونە لە ڕێگەى خەباتیکى پیاوانە و ئاشکرا دا بیّت؛ نەک لە خنکاندن و نزمیەکا که لە زیندانا ئەزموونى دەکات. ئەو زۆر سادە دان بەو هەدا دەنیّت تەنانەت حەز دەکات دۆستایەتى و دوژمنایەتیش لە مەیدانى پوونى شەردا ئەزموون بکات، نەک لە پشت پەردە تاریکەکانى زیندانەوه. بەلام ئازادیى تۆ لە کوێ، وا بیرى دەکەوێتەوه که لە بەندیخانەدا یە و اقیعیەت ئەوهیە پاسەوانەکان دەکەونە ئامادەییەوه. لەم وینانەدا، تاریکاییى شەو کاتیک دەگات که ژاندارمەکان سەرنیزەکانیان لە چەکەکانیان دەبەستن و گەشتى شەوانە دەست پێدەکات. ئیتر هەموو جۆرە دەریچەیهکی داستاننامیز و سەرکشانهش دادەخریت و زیندان دەبیّت بە ئازاریکی بێدەنگ و گیان بەرهو پروان دەبات.

بەدوای ئەمانەدا دیسانەوه جگەرە دەبیّتەوه فریادپەرس. جگەرە لە شیعەرى ئەحمەد عارف و زۆربەى شاعیرانى نارازى تر دا سیمبۆلیکی فرەلایەنە: هەم دەتوانیت سوکناپیەکی کاتی بیّت و هەم شیۆهیهک لە خوێرانکاری یان یاخیگەرى لە بەرامبەر ژيانى سەختدا. لێرەدا، ئەو بە توندی شقارتهکەى گر دەدا و هەر لە یەکەم

مژدا به شيكي زوري جگهره كه ته واو دهكات؛ وهك ئه وهى
تينوويى يان توو په ييه كى هه بىت كه به گريكي بچووكيش
بى بليسه بسينيت. به لام به چهند نه فه سيكي قول و
مه يليك بو خوكوشتن، به رزه منى شاعير ديه زمان و
ئاگادارى دهكات وه كه يانى توش راده ست بوويت؟ زيندان
توشى به چوكدا هينا؟

دوايين دپره كاني شيعره كه دهكريت به هه مان
دژبه ري نيوان «ژياني مه حكوم به زيندان» و «ئا زادييه ك
له دهر وه» دابنريت. ئه حمهد عارف به وتنى «دهزانم
دهلي توش؟» حاله تيك له شهرم يان داواي ليبوردي
ناوه كى نيشان ده دات؛ وهك ئه وهى دهليت به لي، منيش
نوقم بووم له م هه مووه جگهره يه دا، به لام چاره يه كم نيه؛
چونكه ئيواره زوو زيندان داده پوشي. ئه م دهر برينه
دووباره بووه وه، رپيميكي سوورانه وهى دروست دهكات و
له هه ر جاريك دووباره بوونه وه شدا، خوينه ر هه ست
دهكات ئيواره كه ده بىت، دووباره هه موو شتيك تاريكتر
ده بىت، هيوكان كالتر ده بنه وه و زينداني ديسان له
سه رمای ته نيابيدا نوقم ده بىت. له كو تا دي پره كاندا لوتكه ي
دژيه كيي نيوان «دهر وه» و «ناوه وه» ده گاته ئاستيكي
جياواز. شاعير دهليت له دهر وه به هاريكي زيندوو و گه نچ

لە ڤەوتدایە و ئەویش لەناو دیوارەکاندا، عاشقانه کەسیکی
خۆش دەوێت هەتا ئاستی شیئتی.

ئەم چەند دیڤەری کۆتایی لەگەڵ جەختکردنەوێ
دووبارە شاعیر لەسەر ئەقین، تاسە و چاوەڤوانی،
گورزیکێ بەسوویی توندیش لە شیعەرە کە دەوێشیئیت؛
چونکە خوێنەر تازە تی دەگات ئەوێ ئەو بەم ڤادەیه
دەسووتینیئیت، نەک تەنیا مەحرومییهت لە ئازادی
جەستەیی، بەلکو جودایی و دووری یاریکە کە لە بەهاری
دەرەویدا هەناسە دەدات. کاتیکی لە دەرەو، سروشت
خەریکە دەپشکوێت، ئەقینە کە لە زینداندا خەریکە
دەژاکێت. هەر ئەم دژیه کییه شه، گەوهەری تال و شیرینی
ئەم شیعەر پیک دەهینیئیت: تال لەوێ لە زنجیری تەنایی
و بیبەریدا نوقم بوو، شیرین لەوێ کە هیشتا ئەقینە کە
نەکوشتوو.

سەیرکردنیکێ گشتیی ئەم شیعەر نیشان دەدات
ئەحمەد عارف، جگە لە بەکارهێنانی شیوازی سادە و
نزیکییهکی ئاشنا بە زمانی خەلک، توانیویەتی بە
سوودوەرگرتن لە توخمە ڤۆژانەکان (شقارتە و جگەرە،
گۆرانی نیو خەلک، گۆلەکانی هەوشە ی زیندان)
چیرۆکیکی چەند چینی دروست بکات: چیرۆکیکی لە
سەرکۆتی سیاسی، هەسرەتی کەسی و سۆزی عاشقانه.

به هه مان هوکار، ئەم شیعره ته نیا وهسفی بارودوخی
زیندان نییه، به لکو رهنگدانه وهی تاسه و سوژی
مروځایه تییه له فهزایه کدا که توانای گه شهی سروشتی
نییه.

له پووی میژوویی و کومه لایه تییه وه، ئەزمونه کانی
ئه حمه د عارف له زیندان، لیپرسینه وه و سه رهگردانی،
خالی دهستیکی زوړیک له شیعره کانیه تی. ئەو یه کیکه له
دهنگه بهرچاوه کانی شیعی نارازی و گهلباوه پری تورکیا
و هه میسه هه ولای داوه ئەزمونی تاکه که سی خوئی له گهل
گیړانه وهی گشتیدا تیکهل بکات. له م شیعره شدا ئیمه
دهبینین جگه له ره هه ندی ئەقیندارانه، ره هه ندیکی گشتی له
ئازاری زیندانییه کانی سهردهم هه یه: که سیک گورانی
«بوکی کورد» ده لیته وه، ژاندارمه کان سه ره نیزه کان
له سه ره چه که کانیان داده نین، چه ندین گولی جیاوازی
به رسییه ر و تاریکی، که به هاویشتی بیدهنگی خویان،
خه می حه وشه که ده ره ویننه وه. ئەم پیکهاته فره دهنگ و
سیمبولیکه، گیانیکی گشتگیری به شیعره که به خشیوه و
ئه وه نیشان ددهات که دوخی زیندان، حاله تیکی دهگمه ن
نییه، به لکو به شیکه له هه مان دوخی گشتگیری
دهسته قورگنان له کومه لگهی ئەو سهردهمه ی تورکیادا

بیدەنگ

بیدەنگ بە، نەکا کەسیک بییستی؛

نەبیستن، دەمرم، ها.

بەخەبەر هاتم لە نیووشەوا،

ئینجا بارانیکی سەوز...

ئەباریت سەوز.

لەوئ، لەو دوورترینە، ئەو بیناو و بیکەسە،

لەو ئەستێرە ونبوو ئەبیستی؟

سترادیقایوسی¹⁵ لە تەنیاپی خویا ئەنالینیت،

¹⁵ سترادیقایوسی ناوی ئامیژیکی میوزیکی تایبەتە، بە تایبەتی بۆ کەمانچە و ئامیژە ژێدارەکانی خیزانی کەمانچە بەکار دیت. ئەم ناوێ لە ناوی دروستکەرە کە یەوێ هاتووێ کە "ئەنتونیۆ سترادیقای" بوو (١٦٤٤-١٧٣٧). سترادیقایوسی بە یەکێک لە باشترین و بەنرخترین ئامیژە میوزیکییەکانی جیهان دادەنرێت.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

ژيگه وان، زه مق، خه په كه كه ي سه وز.
سه رها تا من بووم ده لیت و پاشانیش هر من...
نه مر، جوان و چه توون.
نه وایه ك كه سه راپای جیهان ته ی ئه كا،
له چۆلاییه ناسراو و نه ناسراوه كانا.
گیانم، مووه كانمی داگرتوته وه ئیستا
به نه سیمی خوی دل ئه پفینی...
سه وز له خۆیم ئه گری.

خه ونه هه موو ئه وه ی کیشاومانه،
خه ونه خه مم، خه ونه زیندان.
چۆن سالانی خایاند،
له تاكه میسراعیكا به سه ره اتم.
نازانن چۆن به دوای یه کترا گه راین،
نازانن چۆن یه کمان خوش ویست؛
دوو تاسه ی ونبوو،
دوو پارچه گیان.

دلى بەردەچەخماخ تەقى،
لە فېنكايى پەلكەزىرپىنەكانا
ئاويك، كە چەندىن سەدەيە نوقمە...
سەوز ئەچكىتەوہ.

لە درز و قلىشەكانىيەوہ گوللى سەوز پوواوہ،
هەموو لۈولە تەفەنگەكان بىدەنگن...
چيا بىدەنگ،
دەريا بىدەنگ.

دنيا لە خەويكى شيرينا،
خەونەكان قوول،
مارىك ئاو بو زەرپەقوتەيەك ئەھىنىت،
ژنىكى نەزۆك كچىكى چاوكەوہى بووہ،
مەمكەكانى بەبپىت و فېنك...
سەوز ئەدۆشىت.

نيوہشەو بەئاگا هاتم،

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

نېرۆن، پرويه كي ناشيرين له كتيبي منالانا و
سيزاريش، ناويكي به جيم او له سهر ويرانه كان.
به لام ههروهك بهردي خه نجهر
كارتاژي مه زن!

ئه ها ئه وه ي ئاوي گوگرديان رشت به سهر يا...
سه يركه چون هيشتا بليسه ئه سيئي، ئه ي ئازا،
پاش هه زاران ساليش
سه وز ئه نويني!

به سهر لوتكه ي چياوه
بال ئه گريته وه هه لوكه م،
سيبه ره پرووته كه ي شه پۆل ئه دا.
نه بالنده يه ك ئه كوژييت، نه كه رويشكيك راو ئه كا،
به لام برسي، هار
دره ماسي بوون له توكوتي ئه كردن.

بروانە تىبەر¹⁶، بەرپەز و بىدەنگ.

بروانە زنجىرى نىلوفەران؛

ئەمانە كۆت و زنجىرى دەست و پىن،

ھەمان يەكەمىن ھىوا و خۆشەويستى جىھان و

سپارتاكوس، يەكەمىن گەريلا.

وختى سەوز لە بىدەنگىدا نغرو ئەبى.

بىدەنگ بە، نەكا بىيىستى كەسى؛

با نەبىيىستن، دەمرم، ھا.

بەخەبەر ھاتم نىوہشەو،

تۆم دۆزىيەوہ ئىنجا،

تۆ، پارچە زىرپىنەكەى پەراسوم،

تۆ، كە ددانەكانت بۆنى سىويان گرتوہ.

كام دايك جاريكى تر دەمانخاتەوہ؟

¹⁶ مەبەست لە پروبارى Tiber يان ھەمان Tevere ى ئىتالىيە.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانده

گيانى من...

خهريكه بهيتىك ئههۆنمهوه، با ئاگادار بيت.

ئهمه بچووكترين مهىخانهى بازارهكانه و،

قۆت بهسهر پوومدا، برايانه، منالانه.

لهژير پيستمانا مهرگيكي نامهرد لانهى كردووه و...

ئهمجارهيان كاري ئهمهد به كامى دله.

يهكهه جار ه كه دهستى خهنجهرى پى نيه و ...

سهوز نوقمى فرميسكه.

پامانیک لە شیعرى «بێدەنگ»:

«بێدەنگ»، وهك زۆربهى شیعرهكانى ترى ئەحمەد عارف، تێكه‌ڵه‌یه‌كه‌ له‌ خه‌یالێ به‌رین، سۆزى قوول و ئاماژه‌ میژوویی و سیمبۆلیکه‌كان. له‌م به‌ره‌مه‌دا، ئەو به‌ وشه‌ی «سه‌وز»، كه‌شێك ده‌خولقینیت وهك ئەوه‌ی چه‌ندین جار له‌ هه‌ر به‌ندیکی شیعره‌كه‌دا به‌رده‌وامییه‌ك به‌خشی و له‌گه‌ڵ چینیك واتادا، له‌ سه‌وزایی هیواوه‌ هه‌تا پرزگاری و ژيان، له‌گه‌ڵماندا به‌رده‌وامه‌. ئەو هاوكات، بۆ دیمه‌نگه‌لیك له‌ زیندان و ئازارى تاكه‌كه‌سى، ته‌نانه‌ت ده‌سته‌ودامانى ئاماژه‌ میژوویییه‌كانى وهك سپارتاكۆس، نیروُن و سیزار ده‌بیّت و له‌ هه‌موو ئەمانه‌ به‌سته‌ریك دروست ده‌كات بۆ ده‌ربڕینی ئازار، ئاره‌زوو، و سه‌ره‌ئه‌جام به‌یه‌كگه‌یشتنیك له‌ چوارچیوه‌ی «بێدەنگی» و «نه‌گوتندا»، شیوه‌ی خۆی ده‌گریّت.

له‌ سه‌ره‌تاوه‌ شاعیر به‌ فه‌رمانیك بانگ له‌ خوێنه‌ر ده‌كات كه‌ بێدەنگ بیّت و پێگه‌ نه‌دات كه‌س ببیستیّت. ئەم جوړه‌ بانگه‌وازه‌ بۆ بێدەنگی، له‌ هه‌مان سه‌ره‌تاوه‌ كه‌شێکی نه‌ینی دروست ده‌كات؛ وهك ئەوه‌ی بپیاره‌ ئاشكرا بیّت، ناتوانیّت یان نابیّت گشتی بیته‌وه‌. ئەم ناوه‌روكه‌ له‌ به‌ره‌مه‌كانى ئەحمەد عارفدا پێشینه‌ی هه‌یه‌: نه‌ینییه‌کی تایبه‌ت یان گشتی كه‌ له‌ سه‌ركو‌ت‌کردن یان توقاندنه‌وه‌

سه رچاوه ده گريټ و له هه مان كاتدا ژيان به خشه. پاشان ده لټ له نيوه شه ودا به خه بهر هاتووه و بارانيكي سهوز دهباريټ. دهسته واژه ي «بارانيكي سهوز» و دووباره كړدنه وه ي «دهباريټ سهوز»، جه ختيكه له سهرا لايه نه سيمبوليكيه كان كه په نكي سهوز ده توانيت هه ييټ؛ له نيشانه ي ژيان و هيو او هه تا پڙگاري له بهرام بهر تاريكي دا.

له دريژده شاعير، ئيمه بهره و ښه گه ليكي گه ردووني ده بات و باس له نه ستيره يه كي بيټاو ده كات له دووره وه ده دره وشيټه وه، ته نيا و بيكه س. وهك نه وه ي بيه ويټ فه زاي جيهانيك وينا بكات كه ده نكيكي لي ديټ؛ ده نكيك وهكوو فيولونيكي سترادي قاريوس كه له خويدا ده ناليټ و ژيكيه وانه كي، زه مقي به ستنه كي و پرد و خه په كه كي سهوزه. سترادي قاريوسه به ناوبانگه كان له گرانبه هاترين و نايابترين ئاميره ژي داره كان ي جيهان و ليره دا سيمبولي ده نكيكي پاك، كون و به ناوبانگه. ئيستا نه وه ي كه هه موو شتيك سهوزه، نيشانده ري گريدراني نه م دهنگه كون و نه مره يه له گه ل هيو و زيندو ويټي دا.

شاعير ده لټ نه و ئاميره له نه زه له وه هه تا نه به د دبيژه «سه ر هه تا من بووم و پاشان يش هه ر من»، نه مه ش نيشانه يه يو جوړيك بيسنووري و بيكاتي. به م جوړه

ئەحمەد عارف دەنگىك كە لە سەرووی سنوورە
ئاساییەكانەوہیە لە قامەتی سیمبولیكدا دەناسینی؛ دەنگىك
بۆ ڕەگورپیشەكانی بوون دەگەرپیتەوہ. دەلێت ئەم نہوا و
ئاوازی لە سەرانی سەری گەردووندا دەسوورپیتەوہ و
تەناییە ناسراو و نہناسراوەكان دەبریت و
بیرلێکردنەوہی ئاسوودەیی دەبەخشی و موزاژكە بە
مروڤدا دینی و بە هیوا سەوزم دەكاتەوہ. كەواتە موسیقا
لای شاعیر، چوارچۆیەك دەبیت بۆ گەیانندی گیانی
ھاوبەشی ھەموو بوونەوہرەكان.

شاعیر بەدوای ئەمەدا، لەناكاو ڕیپازێکی زەمینیتەر
دەگریتە بەر و دەلێت ھەموو ئازاری ئیمە خەونە؛ خەونێك
كە ھەم مایە ئازاری ئیمەییە و ھەم زیندانێکی تاریكیشە.
بە واتایەکی تر، بۆ مروڤێك كە لە خنكاندنە
جۆراو جۆرەكاندا دیلە، ڕەنگە واقعییش بە ئەندازەیی خەون
سەیر بێت. ئەو بە تاسەوہ ئاماژە بەوہ دەكات سالان
تێپەڕیون و بەسەرھاتی ژیان تاكە دێرێك زیاتر درێژەیی
نەكیشاوە. لە شیعری ئەحمەد عارفدا، گوزارشتی «دێر»
یان «میسراع» ھەندێك جار خوازی ژیانی تاك یان
پەيوەندی ئەقیندارانەییە؛ واتە خەونێك یان ئەزموونێکی
تێپەڕبوو. ئەو چیرۆكێكمان بۆ دەگێرپیتەوہ و ئاماژە بە
دوو عاشقی لەبیركراو دەكات كە چۆن دەستیان بە گەڕان

بۆ يه كترى كرد و عه شقيكيان هه بوو كه كه سانی تر لایى
بينئاگا مان. «دوو تاسه ی ونبوو، دوو پارچه گيان» بۆ
نیشاناندانى قوولای هاودهردى و هاوچاره نوسییه. ئه حمه د
عارف به م شىوازی ده برپینه، هه م ئاماژه به ئه ڤینی
تاكه كه س و هه م به هاودلی كومه لایه تی ده كات. ده توانیت
له چینیكا ئه ڤین به ئه ڤیندار بی، له چینیکی تر دا ئه ڤین بۆ
خه لك، نیشتمان یان ئامانجیک كه به شیوه یه کی سیمبۆلیك
له زیندان یان له ژیر گوشاری ده سه لاتدا نادیار ماوه ته وه.

پاشان دلی خوی به بهرده چه خماخ ده چوینی و ئه و
بزیسكه یه مان دینیته بهرچاو كه ده بیته هو ی هه لایسانی
ئاگریک؛ ئاگری هیوا. ئه م بهرده له توندی گوشاره كانه وه
شكاوه و له دلی په لكه زیترینه كانه وه، كه له چیاكان و
رۆژه له لاتوه دهركه وتوه، ئاویکی سه و ز ده چكیته وه؛
ئاویك كه چه ندین سه ده یه نادیاره. ئه م درێژه پیدانه ی
چكانه وه ی سه و ز، خستنه پرووی وینه یه كه له رزگاری و
بهرده وامی ژیان. له هه مان كاتدا، درزبردنی بهرد نیشانه ی
شكستی ده سه لات یان ئازادبوونی هیزیکی ناوه كییه.

ئینجا ئه حمه د عارف جیهانیکی ئایدیال یان
ده ستپێرانه گه یشتوو بهرجه سته ده كات: تهنه گه كان بیدهنگ
و لوله كانیان به گول سه و زپۆش بوون. له خوازه یه کی
پووندا، چهك ده توانیت ئاماژه به ئامرازی سه ركو تی

سەربازى و سىياسى بىكەت، بەلام شاعىر ئىستەدلىك
 ئەوان بىدەنگەن و تەنەت چىا و دەرياش بىدەنگ بوون،
 جىهان لە خەوتنىكى ئارامدايە و خەويكى قوولى لى
 كەوتووه؛ بە دوور لە جەنگ و ناكوكى، تەنەت پوولى
 سەروشتىيانەى ئاژەلەكانىش گۆراوه: «مارىك ئاوبو
 زەرنەقوتەيەك دەهينەت». ئەم وىنەسازىيە، خەونىكە لە
 جىهانىكى پىچەوانە و مېھەبانانە وەك ئەوەى بلى ئىتر
 دوژمنايەتى بنەرەتى لەنيو چووه. چەند دىر دواتر ئاماژە
 بە وىنەى ژنىك دەكەت كە نەزۆكە، بەلام ئىستەكچىكى
 چاوشىنى بووه. ئىنجا لە جىياتى شىرى سىپى، لە
 مەكەكانىيەو شىرىكى سەوز دىت. لىرەشدا توخمى
 «سەوز» نىشانەى هەمان پىت و فەرە. لە وەها دۆخىكا
 چىتر مەحەللەكان مەحەللە نىن، تەنەت ژنانىك كە مندالىان
 نابى، ئىتر دايكايەتى دەكەن. ئەم وىنە خەيالىيە، گرى
 دەخواتەو بە هەمان ئەو ناوەرۆكى هيوايەى لە شىعرەكانى
 عارفدا دووبارە دەبىتەو: هەستى پزگارى لە
 سنووردارىيەكان و هەلۆەشانەو دەى ناتوانايىيەكان.

لەپرىكا شاعىر دەمانباتە پۆمى كۆن. دەلىت
 نىوەشەو بەخەبەرە و نىرۆن، ئىمپراتورى بەدناوى پۆمى،
 لە كىتەبەكانى مندالاندایە بە پوخسارىكى ناشىرىنەو.
 سىزارىش ناوىكە لەسەر وىرانە و كاو لەكان. ئىنجا شارى

کارتاژ و سووتاندنه که ی دینیتته وه بیر، ئەو شارهی له جهنگدا له گه‌ل پۆم سووتینرا. ئاماژه به وه دهکات ئەو شارستانیتیه مه‌زنه‌یان به گوگرد (یان ماده‌ی وهک ئەسید و قسل) سوتاند بۆ ئەوه‌ی پیت و فه‌ری لئ ببریت. به‌لام شاعیر ده‌لیت ته‌نانه‌ت دوا‌ی هه‌زاران سال، سه‌وزی گری ئاگره‌ گوگردینه‌که‌ی و سه‌وزی ژیا‌نی به‌ شیوه‌یه‌کی سیمبولیک تیکه‌ل کردوه. لی‌رده‌دا ئەو ئاره‌زووی ژیا‌نی دووباره‌ی نه‌ته‌وه سه‌رکو‌تکراوه‌کان یان شارستانیتیه له‌ناوبراوه‌کان ده‌خاته‌ پوو؛ که وهک ئەوه‌ی «سه‌وز» هه‌تاهه‌تایه ئەوان زیندوو و یاخی راده‌گری‌ت.

ئینجا نایه‌لی خه‌یاله‌که‌ی له‌ زه‌وی بدات و ده‌ست له ئاماژه و سیمبوله‌کانی به‌رزه‌ف‌ری هه‌لناگری‌ت، بۆیه له‌ لو‌تکه‌دا یه‌کسه‌ر ناوی سپار‌تاکۆس وهک نیشانه‌ی یه‌که‌م گه‌ریلا‌ی ئازادکه‌ری کۆیله‌کان له‌ می‌ژوودا، دینیتته ناوه‌وه. شاعیر باس له‌ زنجیره‌کانی دهکات که ئیستا بیده‌نگن، به‌لام سه‌وز. سپار‌تاکۆس له‌ ئەفسانه‌کانی ئازادیخوا‌زیدا، نو‌ینه‌ری خه‌بات له‌ دژی کۆیله‌تی و سه‌رکو‌ته. ئەوه‌ی ئەحمه‌د عارف ده‌لیت ئەوه‌یه که هه‌مان زنجیره‌کان ئیستا به‌شی‌کن له‌ سه‌روشتی سه‌وز یان سیمبولی‌کن له‌ هیوا بۆ راپه‌رینه‌کانی دواتر. ده‌رب‌رینی «وه‌ختی سه‌وز له‌ بیده‌نگیدا نغ‌رۆ ده‌بی» ئەوه‌مان پێ ده‌لی ئەم سه‌وزیه‌، ئەگه‌رچی له‌

بىندەنگىدايە، بەلام نىشان دەدات ھىزى ژيان و بەرگرى
لەناو نەچوۋە.

شاعىر پاشان خوئىنەر بۆكەشى سەرەتاكانى
شيعىرەكەى بانگھېشت دەكاتەۋە. دىسانەۋە جەخت لەسەر
بىندەنگى دەكاتەۋە و دەلىت ئەگەر ئەم نەينىيە ئاشكرا بىت،
لەناۋى دەبەن. لە دۋاى ئەۋە، دان بەۋەدا دەنىت كە لە
نيۋەشەۋەدا خەبەرى بوۋەتەۋە و «تو/ژن»ى دۆزىتەۋە.
ئەم دىرانە، ئەقىندارانەترىن بەشى شيعىرەكەيە. گىرەۋە لە
نيۋەشەۋەدا، ۋەك ئەۋەى لە بوۋنى خۇيدا گىنگل بدات،
بوۋنى «تو/ژن»، كە مايەى ژيانىەتى، لە ناۋەۋەى خۇيدا
ھەست پى دەكات. پارچە زىپىنەكەى پەراسۋى و بوۋنى
سىۋى ھەرامكراۋ، بىرھىنەرەۋەى ئەفسانەكانى سەرەتايى
ئەفراندنى ئادەم و ھەۋا، يان ميوەى بەھەشتىيە. ئەم
وئانە، ەشق بە گەۋھەرى ژيانەۋە دەبەستتەۋە؛
لەدايكبۈنەۋەيەكە شاعىر ھەست دەكات لە دلى خنكاندە
سىياسى و مېژوۋىيەكاندا، تەنيا بە ئامادەبوۋنى مەعشوق
دەكرى بىتەۋەدى. شاعىر دواتر دەگاتە پرسىارىكى زور
قوۋل: «كام دايك جارىكى تر دەمانخاتەۋە؟» ئەم پرسىارە
دەتوانىت ئاماژە بە چارەنوۋسىكى گشتى و مېژوۋىيى بىت
كە ئايا پاش ئەم ھەموو ئازار و وئرانىيە، دايكىك ھەيە كە
جارىكى تر ئىمە بىننيتەۋە دىناۋە؟ يان دەتوانىت واتاي

ئەوێشی هەبێت کە ئایا دەرفەتێکی تر بۆ ژبانی هاوبەش
یان یە کگرتن هەیە؟ ئەم ساتەی دوودلی، قوولیی نائۆمیدی
و هەروەها چاوەڕوانی شاعیر وەها ڕەنگ دەداتەو: له
جیهانی کدا کە هەر جارێک خەنجەرێک له سَنگی ئازادی
پۆچوو، ئایا هیوا بۆ له دایکبوونەو هە ماوێتەو؟

له دێرەکانی کۆتاییدا، شاعیر بانگی «ئەو/ئێمە»
دەکات تا بزانی من وا خەریکم دێرێکی تر هەلدەبەستم.
ئەم دێرە بیرھێنەرەوێ توانای شاعیرە بۆ خۆلقاندنی
شاعیر له تەنگانەدا. ئەو شاعیر بە چەکیک و ئامرازیک
دەزانیت بۆ پیشاندانی ئەقین و نەرەزایی. ئەو له گەڵ ئەوێ
کە شایێکی گەرم و سادە دەھێنێت بەرچاومان، وەک
مەخانیەکی بچووک له بازاردا کە تێیدا نزیکایەتی و
هاوڕێیەتی مەندالانە فەرمانڕەوایە. بەلام له ناکاو ترس
له ڕەهەندە تراژیکییەکی دیمەنە کەمان پیشان دەدات و
پێمان دەلێت له گەڵ ئەوێشدا کە دەزانم «له ژێر پێستماندا
مەرگیکی نامەرد لانی کردووە» و ڕەنگە له هەرساتی کدا
نەمیتم، له هەمان ساتدا، بەلام کاری ئەحمەد (خودی
شاعیر) بۆ یە کەم جار وا خەریکە باش بەرپۆیە دەچیت و
ئەمەش یە کەم جاریەتی کە له باری بەرگری و شەڕدا نییە.
ئەو، جوړیک له هیوا دەچرپینیت؛ هیوا بەوێ ڕەنگە

سەرئەنجام پوژىك بىت كە پەيوەندى دۆستايەتى لە
خيانتەت و برىن بەتال بىتەوہ.

شاعىر، ئەم دىرآنەى بە پشتبەستىن بە دەربرىنى
كوٹايى «سەوز نوقمى فرمىسكە» كو دەكاتەوہ و دەلى:
سەوز دەگرى. بە جوړىك دەكرىت بلين سەوز لەم
شيعرەدا سىمبولى ژيان و ھەروھا گريانىكە كە لە
سەرتاسەرى ميژوو و چارەنوسى مرؤفايەتيدا
بەردەوامە. رەنگە بە دەربرىنىكى سادەتر، ھاوړىيەتى
سروشەت و ميژوو بىەويت وينا بكات كە لە ھەمان ھيوادا،
خەمىك لە ستەمدىدەيى رابردوو و ئىستاي لە دلدايە.

بەگشتى شيعرى «بىدەنگ» لە بىدەنگىيەكى
نەينىيەوہ دەست پى دەكات و لە درىژەى شيعرەكەدا،
بىدەنگىيەكى تر لە شوينانى ترەوہ دەبينىن: بىدەنگى
زنجىرەكانى سپارتاكوس، بىدەنگى چەكەكان، بىدەنگى
چيا و دەريا، و سەرئەنجام بىدەنگى ئەقندار لە بەرامبەر
خوشەويستەكەيدا. بەلام ئەم بىدەنگىيانە شىوہى
جوړاوجورىان ھەيە وەك، بىدەنگى ميژوويى، بە واتاى
سەركوت و ويرانكردنى شارستانىتييەكان و
بزووئەوہكانى بەرگرى (كارتاژ، روم، سپارتاكوس) كە
سەرەپاى خاموشكردنى روكەش، تووى ژيان و ھيوايان
لەدەست نەداوہ. پاشان بىدەنگى عاشقانە، كە لە ھەمان

سه ره تاوه بانگه وازه بۆ بیده نگییه ک که ئه گهر «ئهوانی تر» بیستن، کاره ساتخو لقیته؛ که واته مه عشوق ده بیته پنهان بمینیته وه و عه شق به چرپه ده برپر دیت. ئینجا بیده نگی دلنه واییدر، ئهو وه خته یه جیهان له خهونی شاعیردا ره نگی ئاشتی به خویه وه ده گریت و ته نانه ت جهنگه کان و دوژمنایه تییه غه ریزییه کان (مار و بالنده) وهک یارمه تیده ری یه کتر دین. دوا جاریش بیده نگی خه یال و واقعییه ت، واته جیگایه ک که شه و و نیوه شه و ده رده که ون و شیعر شیویه که له خه ون و بیداری تیکه ل ده کات؛ وهک ئه وهی سنووره کان لابران و شاعیر له جیهانیکی خه یالیدا ژیان ئه زمون ده کات.

ئه نجامه که ی ئه وه یه ئه حمه د عارف به کیشانی باز نه یه ک له کات (کۆن هه تا ئه مپۆ)، شوین (له ئه ستیره یه کی دووره وه هه تا زنجیره کانی پۆمی کۆن و له دایکبوونی مار و بالنده)، دواتر هه ست (له ئه ئینه وه هه تا نار هزایی، له سه رکوتکردنه وه هه تا هیوا) له سه ر ئه م خاله پیداغری ده کات که له بیده نگی شه دا ده گریت شایه تی «هاوار» بین؛ هاواریک که له ره نگی سه وزدا به رجه سته ده بیته. «سه وز» له شوینه جیا وازه کانی شیعره که دا هه ندیک جار ده باریت، هه ندیک جار ده کولیت، هه ندیک جار ده خرۆشیت، هه ندیک جار ئارام ده گریت و سه ره ئه نجام

فرمىسك دەپ ئېيتت. ئەم جۇراۋجۇرىيە نىشان دەدات سەوز
ھەم لە دەورى سىمبۆلى ئازادى و ژيان دەچەرخى، ھەم
جۇرىكە لە خەم و خەفەت، و ئىنجا ئاسۋىيە كىشە بۇ
داھاتو.

له تاسه تا کوت و زنجیرم پزانده

مانگ تاریکه

شینیه،

چاوه کانت رهنگیکی شینیان تیایه

شینیه ئاگرین،

له بای سه رکه شا.

ئه گهر کویرم،

ئه گهر جگه له تو هیچم نییه،

ئه گهر ویرانم...

گیان هی منه، خه ونیش هی من،

به وانی تر چی؟

وه ره،

مانگ تاریکه...

برسیتتر له سهگ،

پووتتر له مار،

پەشيو و گيرۆدە،
ئەگەر ھاتوومە ئاستانەت،
تيرنەبوونم ناكو تايە ئايا؟
وھك بليى
خوشويستنه كانم،
وھك ئەم خوشويستنانەم ئايا؟
دانيشتوون نووسەرەكان
ھوكمەكەم دەنووسنەو،
دە وەرە چى ئەبى،
مانگ تاريكە...

چوارلام بۆسەى خيانەتە،
بە پروويەكى مېھرەبان،
بە پيكەنينيكى دوستانەو،
ئاگر لە سيگارەكەم ئەبەن.
ناوچەوانم ماچ ئەكەن،
بيدەنگ، ناپاك، مارسيفەت.

له تاسه تا كوت و زنجيرم پزانده

چوارلام بوسه ى خيانه ته،

هر نه گه پيم و نه گه پيم، نابينمه وه ريگه يه ك.

له تاريخترين شهودا، له سهرمى داوه ههواى مهرگ،

وامه كه، وهره،

مانگ تاريخه...

پامانیک له شیعرى «مانگ تاريكه»:

ئەم شیعرەش یەکیکی ترە لە بەرھەمە ناوازدەکانی
ئەحمەد عارف، کە شوێرشى ئەقیندارانە لەگەڵ ھەستی تالی
سەرکوئەکردنی کۆمەلایەتیدا تیکەڵ دەکات و شیوازیکی
تایبەت لە دەربەڕین پیک دینیت. سەرتاپای شیعرەکە لە
کەشیکی پر لە گرژیدا تێدەپەریت؛ لەلایەکەوە خواستی
بێسنووری عاشق دەبینین و لەلایەکی دیکەوە، ھەست بە
شەپۆلیک لە سەرکوئە و ناارامی دەکەین کە شاعیر
بەرھەمە پەنابردن بۆ مەعشوقەکەى بەکیش دەکات. ھەر
وەک لە ناوینیشانی شیعرەکەوە دەردەکەویت، بەشیک لە
راستی ژینگەیی و گیانەکی پیشان دەدات. ئەمەش ئاماژە
بۆ ئەوەی کاتیک پووناکی نەماوە و ھەموو شتیک
کەوتوووە ژێر سیبەری و ھەم و ترسەووە. لەناو ئەم
تاریکییەدا، ئەحمەد عارف بانگەوازیکی ناوەکی ھەیە و لە
مەعشوقەکەى داوا دەکات کە بێت و لە تاریکی و
گۆشەگیرییەکەى دەربازی بکات.

شیعرەکە بە ئاشکراکردنی وێنەى چاوەیلىکى شین
دەست پى دەکات؛ لە یەكەم پروانیندا، ئاماژە بە ڕەنگى
شین دەکەیت کە لەوانەى ھەینە ڕەوھى مەنگى بێت، بەلام
ئەحمەد عارف بە زیادکردنی «شینى ئاگرین»، ڕەنگى
شین لە دۆخى ھەمیشەیی دەردەھینیت. ئەم شینە توندە

وه بېر هېته ره وهی ئاگر يان گرېک له گیانی مه عشو قدايه. بهم شیوهیه، به ردهنگ تیده گات که نیگای ئه و نهک ته نیا ئارام به خوش، به لکو شوږشگیر، به جوش و پر له گروتینه. رهوتی وشه کان له شیعه که دا گرنگن. «له بای سهر که شدا» راسته وخو دواي ئه م وه سفه ی چاوه کان دیت بو ئه وهی وینه یه کی باهو زین و هه لچوو له مه عشوق دروست بکات؛ وهک بلای عه شق و مه عشوق وهک بایه کی یاخی له ژیا نی شاعیر دا هه لی کردووه و ئه وی له دوخی ئاسایی ده ر کردووه.

له دریژده دا، شاعیر باس له کویری، نه داری و ویرانی خو ی دهکات. ئه و لیژده ا ئاماژه به مانای راسته قینه ی کویر بوون و بیتوانایی ناکات، به لکو ئه وه پیشان ده دات که شاعیر به و بوچوونه گه یشتووه که ئه گه ر چاو له سهر هه ر شتیک جگه له ئه قینه که ی دابخات، ئه گه ر له دنیا و خه لکانی دیکه دا براو بیت، کیشه یان که موکو پیه ک له کاری ئه ودا نییه؛ چونکه هه موو بوونی له م ئه قینه دا مانای هه یه. له دواتر دا، هه سستی ناسنامه ی تاکه که سی ئه و پر پهنگتر ده بیت. کاتیک ده لیت «گیان هی منه، خه ونیش هی من، به وانی تر چی؟» له راستیدا ئاماژه به سه ره به خوایی تاکه که سی له ئه قینداریدا دهکات و دهیه ویت له داوهریی کومه لگه پزگاری بیت. پروو کردنه

مەشوق بۆ ئەو نەك تەنیا لە ناچاری، بەلكو پىگەيه كه بۆ
ژيان لە لوتكه دا.

لە شيعره كه دا، چەند جاريك دەسته واژه ی «وهره»
و «مانگ تاريكه» دووباره دەبێته وه. هەتا ديڤى كۆتايى،
لەم بانگکردنه بەرده وامه. ئەم بانگه وازه دهكریت وهك
دهربړينى دلخوازييه كى قوول بزانریت: شاعير
خۆشه ويسته كه ی بانگ دهكات تا لە هه بوونى ئەم شه وه
تاريكه دا، ئەم مانگه بېدهنگه پرووناك بكاته وه. بۆچى مانگ
تاريك بووه؟ دهكریت وهك هيمايه كى سهرده مى
سهركوتکردن بزانریت كه وهك پيشتر چەند جاريك باس
كراوه لە شيعره كانى ئەحمەد عارفدا هه مېشه وينا دهكریت؛
سهرده ميک كه شاعير دەست بە داوينى هيزى ئەقین
دەبیت بۆ ئەوه ی لەم تاريكويه تپه پريت. هەر وهك كاتيك
لە شيعره كانى ديكە ی ئەودا، كه شى پر به فر و زنجيره كان
نیشانه يه كن لە سهركوتکردن و بهربه ستى پىگای ئازادى،
ليزeshدا مانگى تاريك ئاماژه يه بۆ كه شىكى داخراو و
تاريك. له بهر ئەمه، ئەقینى دلدار دهتوانیت جيگره وه يه ك
بیت بۆ پرووناكويه ك كه لە ئاسمان تورينراوه.

لە كۆپله ی دووه مدا، شاعير دەنگى توندتر دهكات.
وهك مروقيك كه لە هه موو شوينيك دهركراوه و
به دبه ختیی زۆرى بينيوه، دیته بهر دهركای

خۆشه‌ویسته‌که‌ی. لیکچواندنی خۆی به برسیتر له سه‌گیک
یان پووتتر له ماریک، ئه‌وپه‌ری مه‌زلومی و گیرۆده‌یی
خۆی پیشان دهدات. وه‌ک بلی ئه‌و له ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م
په‌یوه‌ندییه‌ عاشقانه‌یه، هیچ په‌ناگه‌ و ئامیزکی
نه‌دۆزیوه‌ته‌وه‌ و ئیستا بیتا‌قه‌ت و بریندار له‌ پشت ده‌رگای
مه‌عشو‌قه‌وه‌ وه‌ست‌اوه‌. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌ش‌دا، ده‌رب‌رینی
«تیرنه‌بووم نا‌کۆتایه‌ ئایا؟» ئاماژه‌ بۆ تیرنه‌بوونی خۆی
له‌ ئه‌قینی ئه‌و ده‌کات به‌جۆریک که‌ هه‌ست ده‌که‌ین ئاواتی
ئه‌و له‌ جیهانیکی تاریکدا کۆتایی نییه‌. شاعیر جه‌خت
ده‌کاته‌وه‌ که‌ ئه‌قینداربوونی ئه‌و ناچاریه‌کی ناوه‌کییه‌ نه‌ک
هه‌لب‌ژاردنیکی ئازاد. خۆش‌ویستن بۆ ئه‌و ته‌نیا ریگایه‌ بۆ
ژیانه‌، نه‌ک هه‌لب‌ژاردیه‌کی ئاسایی. ئینجا یادێ ئه‌و پۆژانه
ده‌کاته‌وه‌ که‌ فه‌رمانی مه‌رگیان بۆ ده‌رکردووه‌ و ده‌لی
دانیش‌توون نووسه‌ره‌کان بۆ ئه‌وه‌ی فه‌رمانی
له‌ناو‌بردنه‌که‌ی بنووسنه‌وه‌. ئه‌م وینه‌یه‌ ده‌توانیت ساتیکی
دژ به‌ شاعیر بیت یان ئیمه‌ بۆ دیوانه‌ کونه‌کان یان
دادگا‌کان بباته‌وه‌ که‌ فه‌رمانی سی‌داره‌ یان حوکمیان
ده‌نوسی. شاعیر به‌ ژیر‌پرسیار‌بردنی دل‌نیا‌یی ئه‌م
حوکه‌، خۆشه‌ویسته‌که‌ی بانگ ده‌کات «ده‌وه‌ره‌ چ ده‌بی،
مانگ تاریکه‌...» زیاتر له‌ هه‌ستی به‌هیزی عاشقانه‌،
په‌هه‌ندیکی نا‌ره‌زایی و سیاسی هه‌یه‌: هاواریکی ناوه‌کییه‌
که‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی بیده‌سه‌لاتیه‌ له‌به‌رامبه‌ر سیسته‌میکی

زۆرداردا. ئەو لەنیوان ھەموو تاریکی و ناھەقییە کدا و دەییینیت، خۆشەویستە کە ی وەک گریکی گرنگ بۆ مانە وە دەییینیت.

لە دێرەکانی پاشتردا شاعیر دەپەڕیتە وە بۆ ھێنانە ئارای باسیکی تر: خیانت. قسە لە کەشی بیتمانەیی و خیانتی پۆژگارە کە ی دەکات. دەستە واژە ی «بۆسە ی خیانت» نیشانە ی کە مینگە ی کە سانیکە خۆیان وە ک دۆست نیشان دەدەن، بەلام لە بۆسە ی لەناوبردنی شاعیردا دانیشتوون. دەوروبەری شاعیر پەرە لە و کەسانە ی زەردەخەنە ی دۆستانە دەکەن بەلام وە ک مار ژەھراوین. دەلی «ناوچە وانم ماچ دەکەن، بێدەنگ، ناپاک، مارسیفەت» کە ئە وە مان پیشان دەدات لە لایەن ئە و کەسانە ی بە پوالت دۆستن، شاعیر گیرۆدە دەکری و لە ھەموو لایە کە وە دەوری گیراوە. ئە م زیندانە کۆمەلایەتی و دەروونییە، بە دووبارە کردنە وە ی دەستە واژە ی «دەسورپیمە وە و دەسورپیمە وە، ریگە یە ک نابینمە وە» بیری دەکە ویتە وە کە بچیتە ھە رکۆییە ک، ریگە ی دەربازبوونی نییە. لیژە دایە خەم و ھەستی لەناوچوون لە ئە ودا زیاد دەییت و ئارەزووی مەرگ دەکات. ھەربۆیە بۆ ریگە یە ک دەگەرپیت بەرەو پووناکی یان ھیچ نەبیّت ئارامبوونە وە یە کی کاتی، چارە یە ک کە جگە لە ھاتنی مەعشوق ھیچی تر نییە.

وهک بلی ئه م ئاماده بوونه ده توانیت که شی ژه هراوی
ده و روبه ر هیچ نه بیت بو ماوه یه کی کورت، کۆنترۆل بکات.
شاعیر به یادکردنه وهی ئه م دهسته واژه یه له دوا ی هه ر
به ندیک، پیتیمی ته رجیعه ندی به شیعره که داوه که خه م
و تاسه شی پیکه وه به هیز ده کات.

به گشتی، پیکهاته ی شیعره که سی به ندی سه ره کی
هه یه و هه ر به ندیک به فه زاسازی جیاواز هه ول ده دات
دۆخیکی هه ناسه بر پیشان بدات. سه ره تا ده ربرینی
هه بوونی تاکه که سی له ئه قین و پیویستی به ئه قیندار،
پاشان باس له هه ژاری و پیویستی گیان و مه ترسی
ده رکردنی فه رمانی مه رگ، و له کۆتاییشدا گیرۆده بوون له
گه مارۆی خیا نه تکاران و هه ستی بیرکردنه وه یه کی قوول له
مه رگ. به لام له هه ر به ندیکدا، هه موو شتییک به خالییک
کۆتایی دیت: داوا کردنی هاتنی خوشه ویسته که ی له
شه ویکدا که مانگ تاریکه. به م شیوه یه، «مانگ تاریکه»
شیعریکی عاشقانه یه و له لایه کی تریشه وه به یاننامه یه کی
ره خنه یی - کۆمه لایه تییه که پیشان ده دات له کۆمه لگه یه کی
پر له بۆسه و فیلدا، مرووف چون ده ستی له هه موو
ده روازه یه کی هیوا ده بریت.

ۋاي، قوربان

ئەۋدىۋى چىيىكانت، چىيىكانت،

نازدارە.

لەسەر لىۋارى ھەلدىر بارىكەرىيەك

تىدەپەرىت پىچاۋپىچ،

نەخۇشىكت ھەيە، بىھىۋا،

لەۋانەيە ئايشى، لەۋانەيە ئەلىف،

ئەندامىكى ۋەك گولەگەنمى پەنای سىبەر،

لەژىر مەمكىدا، مەمكىدا،

ئازارىك،

چەقۇيەكى خىانەتكار...

مەرگە ئەمە،

مەرگى ھەژاران

نالىت ھاتووم، دىم.

چىشتەنگاۋە، سەرلەئىۋارە،

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

يا به ره به يانه و وهختى خه والوبوون؛

وهختىك ئه زانى، كار له كار تراز اوه.

نه خو شىكت هه بوو، بيهيو،

تاسه ي له خه و نه كانا،

تاسه ي له ئاو ه سارده كانا.

باوه جو، دوو گولئى ترسن ئىستا چاوه كانئى،

دوو گولئى شين و گه وره ي ترس،

ده پشكوئن، له قوولا يئى بيره كانا...

ئه وديوئى چياكانت، چياكانت ترسناكه.

كهس هه يه ئه قلى پئى شكابئى كه،

به قازانجى كئى شه و تومار دهكات پوژ،

به زه يئى خوئى به سهر كئىدا ده بارينئىت هه ور؟

كوپئى باشى مه كينه

چون ئه بيته ديويك؟

خاك كه رزقى گورگ و ميرووله ئه دات

چون فريو ئه خوات؟

رۈۈ بە گای شەلە نادات و،
گاسنى رەش لە باوەش ناگریت؟

کرێکاری کانه خەلوزە سەپەتچی ئوغلوم¹⁷،
بیللی بە دەستە نەک تەفەنگ، نەزىفى ئورفەيى¹⁸

¹⁷ سەپەتچی ئوغلو عوسمان ئەفە، کە لە گوندی ئافشاری سەروی ناوچەى ئاراچى کاستەمۆنو هاتووە، وەک قارەمانىک کە مافى خەلکى پاراستووە و بەرامبەر زالمەن بە شىۋەيەکی پتەو وەستاوە، لە بىرەوهریدا ماوەتەو. سەپەتچی ئوغلو بە ئازايەتییە ئەفسانەییەکەو، نەک تەنیا سەرچاوەی ئیلهام بوو بۆ مێژووی گەلانی تورکیا، بەلکو بۆ سەماکانی گەلانی تورکیاش سەرمەشق بوو.

¹⁸ نەزىفى ئورفەيى (1898—1925) بە وەرگرتن لە دەولەمەندان و بەخشین بە ھەژاران، وەک قارەمانىکی گەلیی ناوبانگی دەرکرد. لە ساڵی ۱۹۱۹دا کاتیک ئورفە داگیرکراوو، نەزىف بە بویری و ژیریەو لە ڕێگەى کەنالی ئاوو پۆو ھێرشى کردە سەر ھیزەکانى فەرەنسا و بە سەختی شکاندنى. دواى جەنگیش لە گەل ھەژاراندا مایەو و بى ئەوێ زیان بە کەس بگەيەنیت، بە سازدەکی و قسەکانى بۆ دامەزراندنى دادپەرورەى ھەولێ دەدا. ھەرچەندە دەولەمەندان بە "رێگر" ناویان دەبرد، بەلام خەلک خوشیان دەویست و کەس بویری دەستگیرکردنى نەبوو. سەرەنجام ھاورییەکی نزیکى بەناوی دەفەجى محەمەد، لە بەرامبەر زێړى خویناوی ئاغاکاندا

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانده

مال، ههراچه - مهزاده،

گيانيش هى مامهله، بازاره.

گهنمى سوور، سپى و ئهسمه،

نهرم و پهق،

داهينراوى دهستانى ئهون،

بهلام سكهتال، ويلا بهدوى ناندا،

پرزهلينراو و ئاواره ئهگهپرى...

ئهو ديوى چياكانت، چياكانت،

چون بيليم...

بيدرهخت، بيالنده، بيسييه،

پووتوقوت،

واى، قوربان...

خيانهتى لى كرد و ناجواميرانه نهزيفى كوشت. نهزيف له تهمهنى ٢٧
ساليدا، له نيو فرميسك و ماته مى خهلكى ئورفهدا به خاك سپيژدرا و
ناوى وهك ئهفسانهيهك، نهوه به نهوه گيردرايهوه.

«كۆپە لە پىناوى ئەم نىشتمانە بەهەشتىنەدا نەبى
گيانفیدا.»¹⁹

ئازايەتى ئەو دىھ ئەگەر، خۆت دۆزەخىش بىت،

قوربانىيون قەبوول بکەى،

تا بىتکەنە بەهەشت،

بۆ خەلکى هەزار و بەشەرەف.

ئەمەيە ئەو حىکايەتە،

ئەو شۆرە رەشەى عاشقى.

خۆشويستنى تۆ

فەلسەفەيەكە بىکەموکورتى،

باوەرە، ئارامگرتنىكى سامناک.

سەرەپاي پەت و گوللە،

ئەروا بىپەرەوا، جوان.

¹⁹ دىپىکە لە سەرودى نەتەوہيى تورکيا کە لەلایەن محەمەد عاکف ئەرسۆى ھۆنراوەتەوہ. ئەم شیعەرە لە سالى 1921 وەک سەرودى نەتەوہيى تورکيا ھەلبژێراوە.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

زنجيره چياكان دائه پروخينى،
پيرهوى پووبارهكان نه گورئ،
مافى ههتيو نه سينيتته وه،
فرمان نه كا، به گويره كتيبه كهى...

گهر پوژيک بئ، دهوران بچه رخي و هيوا فریا
كهوئ، له وديوى چياكانته وه، چياكانت،
نهك ههر هه ژارييه كي وهها، تاسهكان،
ته نانهت يهك دهنگه گهنميش دلگران نامينيت،
ته نانهت چله زهيتوونيكيش ته نيا...
ئه گهر نه توانئ ليگه پئ باران نه باريت،
ئه گهر نه توانئ با چيا نه خروشينيت.
ئه م دله، بو چ پوژيک لي نه دات...
له دهمارهكاني هه لديت، تاريكي و
هه لديت، ناگه پريته وه جاريكي تر.
له وهى له دلیدا ئارامی گرتوه،
به شادييه وه پيشكه شى نهكات

لەبەر پووناکی می شکماندا، قوولایی ژیرزەوی.

هەموو وەرزی گەنجتر و پڕبەرتر،
پیشکەش ئەکا، چاوگە یەکی درەوشاوە،
جوانترین خەرمانی ئەقینی تەمەن،
زەوی لە هونەری دەستەکانی ئێمە.
سفرە پڕ، دایک دەم بەپیکەنین، مندالان دەم
بەپیکەنین، یەک و دە، یەک و سەد²⁰، دووگیانبوونی
ئێوارە هیژی کاری لەگەڵ بەرەبەیان لەدایکبوو.
درۆ ناکەم، قسەم قسە ی پیاوانە،
لەو کتیبەدا وا نووسراوە،
ئەو خۆشەویستییه، ئاوايه چونکه...

²⁰ ئاماژەیه بۆ برینی گەنم و دانەوێڵە.

پامانېك له شيعرې «واى قوربان»:

شيعرې «واى قوربان»، بهر فراوانيه كي ته واو له
دېمېنه كومه لايه تيبه كان و ژيانى گوند وينا دهكات، كه
تيدا نازار و هيو لېك ئالاون. ئه م بهرهمه، تېكه ليه كه له
پوانگه ي پهنه يي شاعير بو بارودوخي هه ژاري و
بيدادي، هزي بو گوران و دروستكردنى جيهانيكي باشت،
هه روه ها پابه ندبوونيكى قول به نيشتمان كه يه وه كه له
رېگاي زمانى هيماي و وينه يي به هيزه وه درده كه ویت.
ئه حمده عارف له م شيعردها، هم له خه مې مهرگ و
نه خوشى ددویت، هم له په گه ميژوويى - كولوووريه كان
كه خه لك به ره و خه بات هان ددهن. له هه مان كاتدا، ئه و
به ئامازه كردن بو پيوستى به رده وامي و «قوربانيدان»
بو گوړپنى دوزخ بو به هه شت له پوانگه ي خه لكى
بينه شه وه، بازنه ي گه وره ي ئه فینداربوون و باوه پ
ده خه ملينيت. شيكرده وې ئه م شيعره، پيوستى به
سه رنجدانه له لايه نه جياوازه كان كه شاعير به زمانيكى
ساده، به لام فره لايه ن خولقاندوويه تى.

شاعير كارى خوې به وينه ي «ئه وديوى چياكانت»
دهست پې دهكات. دووباره بوونه وې وشه ي «چياكانت»
ليردها، جه ختيكه له سهر دوورودريژى و سه ختى شوينيك
كه له بيرى شاعيردا گرنگيه كي فراوانى هه يه. ئه م شوينه

كە بە «نازدار» وەسەف دەكرییت لە یەكەم روانیندا،
 دەتوانییت بە مانای دلرفین بییت؛ بەلام لە درێژەدا
 دەردەكهویت كە ئەم ناز و جوانییه، لەگەڵ خەمێکی قوولدا
 لە پەيوەندیدایە. پاشان وینە ی رێگایەکی تەسك و
 پێچاوپێچ دەكیشییت كە لە لیواری هەلدیریكەو تێدەپەرێت.
 ئەم لێكچواندنە، بە جۆریك رەنگدانەوێ سەختییەكانی
 ژيانە لە ناوچە گوندی و بنبەشەكاندا؛ شوینیک كە ژیان لە
 لیواری هەژاری و نەخۆشی و بێدەرفەتیدا ژیان
 تێدەپەرینییت. لەم شوینەدا نەخۆشیک هەیه لەوانەیه ژنیک
 بە ناوی ئایشی یا ئەلیف بییت؛ ژنیک بە «گولەگەنمی
 پەناسیپەر» چوینراو، بەلام لە سینگیدا ئازاریکی شاراو
 هەیه. ئەمەش تەنیا ویناکردنی ئازاری جەستەیی نییه،
 بەلكو هیماي خەنجەری خیانهتیکە كە لەسەر دلی خەلکی
 چەقیو. لەوانەیه ئەم ئازار، خاوەیهك بییت لە هەژاری
 یان نەخۆشییه بێچارەسەرەكانی ناوچە دوورەدەستەكان،
 كە لە نەبوونی توانای پزیشکیدا، زۆر جار مەوقەكان
 دەكوژییت. شاعیر ئەم ژنە لە پەناي سیپەردا پیشان دەدات؛
 هەروەك چیاكانی كە پڕن لە سیپەر.

لە دێرەكانی دواتر، باسی مەرگ بە شیۆه
 «هەژارانه» دەكات؛ مەرگیك كە بێ ئاگاداری دیت و كەس
 دەرفەتی بەرگری و چارەسەری نییه. ئەحمەد عارف لە

به ره مه كانيدا دووباره ئاماژه بۆ ئەم شیوهیه له ناوهختی
مه‌رگ له نیوان چه‌وساوه‌كاندا ده‌كات: «نالایت هاتووم،
دیم»، یانی مه‌رگ بۆ بیچاره‌كان هه‌میشه له‌ناكاو ده‌كات.
ئهمه‌ش به‌شیکه له په‌خنه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی شاعیر، چونکه
خه‌لکی هه‌ژار له شوینه که‌نارکه‌وته و دووره‌ده‌سته‌کان،
ته‌نانه‌ت ده‌رفه‌تی نه‌خۆشی و مردنیکی ئابروومه‌ندانه‌شیان
نییه و له‌وه داماو‌ترن که‌سیک یارمه‌تیان بدات. ویناکردنی
«گولی ترس» بۆ چاوه‌کانی ئهو ژنه، که دوو گولی شینی
ترسن و له بیره قووله‌كاندا گه‌شه ده‌که‌ن، لوتکه‌ی ته‌نیایی
و ترسی ئهو پیشان ده‌دات. ئەم وینه‌یه نیشان ده‌دات
ترس، بته‌تیتترین هه‌سته که له روانینی مرو‌فی بی‌ه‌شدا
نیشته‌جییه؛ وه‌ک بلی ئهو ناژی، به‌لکو له ترسیکه‌وه بۆ
ترسیکی دیکه ده‌په‌رپه‌ته‌وه. ئەم وینه‌یه، هه‌م له پرووی
هه‌ست و سوژه‌وه کاریگه‌ره و هه‌م ده‌بیت ئیمه‌ ببات بۆ
ناخی فه‌زایه‌ک که له دی‌ره‌کانی دواتردا، په‌ره‌ی پێ ده‌دریت:
فه‌زایه‌ک، که له ئازاری تاکه‌که‌سییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه
و نیشاندهری بارودۆخی کۆمه‌لگه‌یه.

شاعیر که‌شی پشت چیاکان به «ترسناک» ناو
ده‌بات. ئایا که‌س بیریکی لی کردووه‌ته‌وه؟ ئایا که‌سیک
ده‌پرسیت پۆژ له‌به‌رخاتری کی ده‌بیتته‌ شه‌و؟ له‌م
پرسیارانه‌دا، ئهمه‌د عارف به‌دوای فه‌لسه‌فه‌ی خولی پۆژ

و شەۋدا ناگەپىت، بەلكو لە دادپەرۋەرىيەك دەپرسىت كە
 رېڭخستنى سىروشت و رېڭخستنى كۆمەلگەى بۆ ھەندىك
 مەرۆڭ كۆتۈبەند كىردۈۋە. ئەو پىرسىيارە دەكات كە ھەور
 بارانى بەزەيى خۆى بەسەر كىدا دەبارىنىت و ئەم مەكىنە
 پىشەسازىيە مۆدىرنانە، چۆن لە جياتى خوشگوزەرانى،
 ھەندىك جار دەبنە دىو و جانەۋەر. لىرەدا نارەزايەتتىيەكى
 كۆمەلەيتى لە ناخى شىعەرەكەدا دروست دەبىت: بۆچى
 زەۋى — كە رىزقى گورگ و مېروولە بە شىۋەيەكى
 سىروشتى دەدات — ئىستا بەرەو فرىودان و مەكر پەلكىش
 كراۋە. ئەو لە راستىدا وىنەيەك پىشان دەدات لە زەۋى كە
 دەبىت نانى ھەمووان دابىن بىكات، بەلام كەوتۈۋەتە داۋى
 خاۋەن و كۆمپانىا و ھىزگەلىكەۋە و ئەو ئەرگە
 سىروشتىيەيان لە كرىكار و جوتىار زەۋت كىردۈۋە. نىشان
 دەدات تەنەت گاي شەل و گاسنى رەششى ئىتر لەم
 زەۋىيە ئەفسۈناۋىيە دەرگراۋن. بابەتى گىشتى لىرەدا
 ئەۋەيە كە پىشكەۋتنە پۈللەتتىيەكانى تەكنەلۇژىيا،
 بچوۋكتىن يارمەتتىيان پىشكەشى چەوساۋەكان نەكردۈۋە
 و تەنەت دۆخەكەيان ئالۇزتر كىردۈۋە. ئەمەش ھەمان
 ئەو دىمەنەيە كە ياشار كەمال لە پۇمانى "دەنگى تەقە لە
 ملەى چىادا" بە شىۋەيەكى زۆر جوان دروستى دەكاتەۋە.

شاعير پاشان به ناوبردن پالەوان و قاره‌مانه
مىللىيه‌كانى ئەنادۆل و گۆپىنى رۆلەكانيان، واقىعيهت و
مىژوو بهرامبەر ده‌كاته‌وه. سه‌په‌تچى ئوغل و نه‌زىفى
ئورفەيى وهك دوو قاره‌مانى خەلك، له سه‌رده‌مه‌كه‌ى
عارفدا بوونه‌ته كرێكارى كانه‌خەلوز جوتيارى بىلبه‌ده‌ست،
نهك تفهنگ يان ئامرازى به‌رگرى. ئەحمەد عارف ئىنجا
پيمان ده‌لى كه مال و سامانى ئەم خەلكه وهك مه‌زاد
هه‌راج ده‌كرى و ده‌فرۆش‌رێت و بژيوى و ژيانيان، له
مامه‌له‌دايه. ئەو دواى وه‌سفكردن پهنه‌گه جوراوجۆره‌كانى
گه‌نم (سوور، سپى، ئەسمەر)، ئىنجا له ده‌سته‌كان ده‌دوێت
كه به‌ره‌مه‌په‌نهرى ئەم سه‌رچاوه گرنگه‌ى بژيوى خەلكانى
هه‌ژارن. واته جوتيار و كرێكار، به‌ديه‌نهرى راسته‌قىنه‌ى
به‌ره‌كه‌ت و خۆراكى خەلكن، به‌لام خويان برسى و
بىرهمه‌ق ده‌مىننه‌وه. ئەمه‌ش په‌خه‌يه‌كى قوولى چىنايه‌تبه
كه له شيعره‌كانى عارفدا ده‌ركه‌وتنى زۆرى هه‌يه. له
درىژه‌ى هه‌مان باسدا، ئاماژه به‌ زۆرىك له خەلكه‌كه‌ى
ده‌كات، ئەوانه‌ى پيويستيان به‌ نانى شه‌وه و ناچار ده‌چنه
شارىكى ديكه به‌لكو كارىك يان نانپىكان ده‌ست كه‌وى.
ئەمه‌ش ديسانه‌وه جه‌ختىكه له‌سه‌ر ئاواره‌يى جوتياران و
كرێكارانىك كه له نه‌بوونى ژىرخانى ئابوورى
دادپه‌روه‌رانه‌دا، ناچار به‌ كوچ و بىگارى ده‌بن.

شاعىر پاش دەربرىنى ئەم ھەموو خەمە، ئىنجا وەك
 ئەوھى بىدەرەتان و دەسەلات بکەوئىت، دىتە سەر باسى
 بارودۆخىكى ترسناک لەو دیوى چیاکانى نىشتمانەو، کە
 بەتالە لە دار، بالەندە، سىيەر و ھەر نىشانەيەکی ژيان و
 ئىنجا بە ئاھىکەوھ دەلئىت «واى قوربان» کە ھەستىكى
 بەزەيى و داخە لە ناخىھەوھەلدەستىت. لەناکاو، بە
 ھىتانەوھى دىرى بەناوبانگى «کىيە لەپىناوى ئەم نىشتمانە
 بەھەشتىنەدا نەبى گيانفیدا»، وەك يەکیک لە ناسراوترىن
 دىرەکانى سىروودى نەتەوھىيى تورکيا، ملانئىيەک لە
 نىوان ئەدەبىياتى پۆمانتىكى نەتەوھىخوازانە و واقىعەيەتى
 تالى ئىستادا بەرپا دەکات. لىرەدا شاعىر دەلئىت ئەگەرچى
 نىشتمان لە جىاتى بەھەشت لەوانەيە دۆزەخ بىت، بەھوى
 ھەژارى و زولمەوھ، بەلام جوامىرى ئەوھىە کە مل بە
 فىداکارى بدەين تا ئەم دۆزەخە بۆ خەلکى ھەژار و
 پاکداوئىن بکەين بە بەھەشت. بە دەربرىنىكى تر،
 خۆشەوئىستى نىشتمان لە چوارچىوھەيەکی پەرخنەيىدا
 دەخاتە پروو: عاشقەبوونى نىشتمان يانى قىبولکردنى ھەموو
 ئازار و نەھامەتییەکان و بەئاگايىيەوھ ھەنگاوانان بۆ گۆران.
 لە ھەمان کاتدا، پەرخنە دەگرئىت لەوھى ئەمە نابى تەنیا
 دروشمىک بىت؛ بەلکو ئەرکىكى کردەيى و سەختە. ئەم
 خەمخۆرىيە سىاسى - کۆمەلایەتییە لە درىژەي شىعرەکەدا
 بەھىزتر دەبىت و ئەنجامگىرىيەک دەکات کە مەروڤى

باوه‌پدار و ئازا، له به‌رانبه‌ر کۆت و زنجیر و هه‌ژاریدا
را‌ده‌وه‌ستن تا خاکی خۆیان دووباره‌ بونیاد بنێنه‌وه.

ئه‌حمه‌د عارف له‌ کۆپله‌ی دواتردا هه‌نگاوێک ئه‌ملا‌تر
دیت و ده‌لی «خۆشه‌ویسته‌نی تو فه‌لسه‌فه‌یه‌که‌
بێکه‌موکورتی»، که‌ ده‌توانیت ئاماژه‌ی راسه‌ته‌وخۆ به‌
نیشتمان بیت و یان له‌ خویندنه‌وه‌یه‌کی دیکه‌دا، به‌ مانای
خۆشه‌ویسته‌نی بۆ «ئه‌و» یان هه‌ر ئاما‌نجی‌کی گه‌وره‌ لیک
بدریته‌وه‌. ئه‌و خۆشه‌ویسته‌نی نیشتمان یان ئاما‌نجه‌که‌ی
وه‌ک فه‌لسه‌فه‌یه‌کی بێکه‌موکۆری و باوه‌پێکی گه‌وره‌
ده‌ناسیت که‌ ده‌توانیت له‌ به‌رانبه‌ر په‌تی سیداره‌ و گولله‌دا
را‌به‌سته‌یت و بێباک و جوان هه‌نگاو بنیت. ئه‌م عه‌شقه‌
ده‌توانیت زنجیره‌چیاکان بروخین و مافی هه‌تیوان
بسینیت‌وه‌. به‌م پێیه‌، هه‌یژکی سه‌ره‌وه‌ی پێوه‌ ده‌لکینیت که‌
هه‌رچی به‌ربه‌ست و زو‌لمه‌ ده‌شکینیت. دواتر به‌ ده‌ربڕینی
«فه‌رمان ده‌کا، به‌گۆیره‌ی کتێبه‌که‌ی» کۆتایی به‌م به‌نده‌
شعیرییه‌ ده‌هینیت. کتێب لێره‌دا ده‌توانی یاسا، نه‌ریت یان
کتێبی پیرو‌ز بێ که‌ حوکمی‌کی دادپه‌روه‌رانه‌ی لێ
بکه‌ویته‌وه‌. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌ بۆ په‌گی
ئه‌خلاق‌/ئایینی/یاسایی که‌ پاسادانی ئه‌وه‌ ده‌کات بۆچی
ده‌بیت دژی سته‌م بجه‌نگین.

شاعىر پاشان بە دەنگىكى ئومىدەوارانە دەلىت
پۇژىك بىت چەرخى پۇژگار بگۇرپىت و ھىوا بەر بگرى.
ھىوايەك، لە شىعرى عارفدا زۇر جار ھەمان داھاتوويەكە
كە تىيدا دادپەرۋەرى بەدى بىت. بە بەيادھىنانەۋەى
«لەۋدىۋى چىاكانت» جارىكى تر دەگەرپىتەۋە بۇ لاي
ھەمان شوۋىنى دوور و دەلىت لەۋى ئىتر نە ھەژارى
دەمىنىت و نە تاسە، تەنانت يەك دەنگە گەنمىش ناپازى
نامىنىتەۋە. ئەم رۋانگە ئايدىيالىيە ئەۋە پىشان دەدات ئەۋ بە
خۇشگوزەرانى و دادى گىشتى باۋەرى ھەيە: نەك تەنبا
مروڧقەكان بە خۇشى دەگەن، تەنانت سىروشتىش لە
توۋرەيى و ئازار پزگارى دەبىت. ئەگەر دەۋىرى با باران
نەبارىت يان چىا بەئاگا نەيەتەۋە. بە بۇچوۋنى ئەۋ، دلىك
كە ئىستاپرە لە ھىوا، لە كاتى خرۇشاندا دەتوانىت
بەربەستە سىروشتىيەكانىش لادات. وىنەى ھەلاتنى تارىكى
لە دەمارەكانى ئەم دلە، بەروۋنى دەبىنرى؛ يانى كاتىك
مروڧ ھۇشيار و پىداگر بىت، تارىكى پاشەكشە دەكات و
جارىكى تر ناگەرپىتەۋە. شاعىر دەلىت لە روۋناكى مىشكى
ئىمەدايە كە قوۋلايىي زەۋى بىدار دەبىتەۋە و لە دلى ئەۋدا
گەنجىتى و بەرھەم پى دەگات.

لە كۆپلەى پىش كۆتايىدا، ئەحمەد عارف وىنەيەكى
بەھارىتر و پردەستكەوتتر پىشان دەدات. ئەم جىھانە،

دهسکه وته که ی خۆی هه می شه گه شتر پیشکەش دهکات، وهک بلایی مروّقه کان و سروشت له کارلیکی ته واوکه ردا به ئه نجام دهگهن. باس له «دهسته کانی ئیمه» دهکات که سه رزهوی ئاوه دان ده که نه وه. له م جیهانه ئایدیالییه دا، سفره یه کی پێ، دایکیکی پوو خوش و مندالیککی ده مبه پیکه نین ده بینین؛ ته نانه ت کشتوکال فراژو ده بی: یه ک به ده یا یه ک به سه د ده یپریت. ئه م دیمه نه ئایدیالییه له ئه ده بیاتی هاوچه رخی تورکیادا وهک مه ودا ی خه باتی جوتیاری یان کریکاری وینا ده کریت.

شاعیر له کۆتاییدا به لئینی پیاوانه دهدات، ئه م ده ربهرینه ش ریشه ی له کولتوو ری کدا هیه که پیاوه تی و راستگویی به بنه رته ی ده بینیت. چ به لئینی؟ ئه وه ی که قسه کانی راسته قینه ن و له کتیدا (چ پیروژ، چ کتییی ژیان) به م شیویه نووسراوه و ئه قینیش فه رمان دهدات ودها بین. له راستیدا، به م ده ربهرینه ی کۆتایی بۆمان پوون دهکاته وه که ئه م پابه ندبوون و ئامانجه بۆ دروستکردنی ژیانیککی باشتر، خه یالیککی بیبنه ما نییه؛ به لکو ریشه ی له راستگویی میژووی و کولتووری شاعیردا هیه.

شیعری «وای قوربان» پیکهاته یه کی پرچۆش و گیرانه وه بی هیه. له ئازاری تاکه که سیی (نه خوشی و مه رگ) هوه ده ست پێ دهکات، ئاماژه به کتیشه کانی

پېڭخستنى زەوى و ئابوورى دەكات، لە كرێكاران و
جوتيارانى داماو دەدویت، پاشان هەنگاو بەرهوپیش دەنیت
و لە چەمكى فیداكارى بۆ نیشتمان دەدویت، بە عەشق و
باوەر و داد دەگات و لە كۆتاییدا بەلێنى بەیانىكى پووناك
و جیهانىكى بەرهەمدارتر دەدات. ئەم بەرزبۆنەوه و
نزمبۆنەوه، بەشیكى گرنگى شیوازی شیعرى ئەحمەد
عارفە. تیکەلبوونی ئازار و تاسە لە گەل هیوا و پابەندبوون؛
ئەو هەرگیز لە نالە و تاریكیدا ناوەستیت و پێگایەك بۆ
داهاتوویەكى باشتەر دەكاتەوه.

له تاسه تا كوت و زنجيرم پړاند

ئوهی ناتوانم له بیری بکه م

ئپشکوتی،

له ته نیایمدا

شین و سهوز،

ئپشکوتی.

خوینکه رویشکی، خه نه یی - بریقه دار.

من نازار و نامه ردییه کانم ئه به زاند...

رؤیشتن،

رؤیشتن له چاوه کانتا یانی دوورخستنه وه.

پاکشان،

پاکشان له چاوه کانتا یانی زیندان.

چاوه کانت کوان؟

«هەبوون یان نەبوون»²¹ نیه و،
«بیر ئەکەمەو، کەواتە هەم»²² یش هەر نییه...
کاری ئەسلی، تیگەیشتنە لە مەحال،
لە پەنویەکی پامنەکراو و،
شەپۆلیکی ناکۆتا.

خواردنەو،
لە چاوەکانتا خواردنەوێ تریفه.
گەیشتن،
لە چاوەکانتا گەیشتن بە تەلیسمی گیان.
چاوەکانت کوان؟

²¹ دەرپرینی "To be or not to be" پستەیهکی بەناوبانگی شانۆنامەی
هاملیت بەرھەمی ویلیام شکسپیرە. ئەم پستەیه، سەرھتای
تاکبێژییەکی بەناوبانگی هاملیت، شازادەی دانیمارکییە لە پەردە
سییەم، دیمەنی یەکەمی شانۆنامەکەدا.

²² کوجیتۆ "Cogito, ergo sum" پستەیهکی لاتینە لەلایەن رینی
دیکارتی فەیلەسوفی فەرەنسای سەدەی حەفدەھەمەو گوتراوە.

له تاسه تا كوت و زنجيرم پزانده

له رازى گيانمدا، تو گيان بووى

ئه قينمان بوو ئه پزايه شه وه وه،

نهك خوئين؛

جه لاديش توندتر رايئه كيشا،

په ته كه ي...

بيستن،

له چاوه كانتا، دهنگى ئه و سى درهخته بيستن.

بيدهنگبوون،

له چاوه كانتا بيدهنگبوون،

گويزانئاسا...

چاوه كانت كوان؟

پامانىك له شيعرى «ئەوھى ناتوانم له بېرى بكم»:

ئەم شيعره تىكەلكردى كەشى ئەقندارانه به
تېرامانى قوولئى فەلسەفى و كۆمەلايەتى. ئەحمەد عارف
لەم بەرهەمەدا، بە دەربېرىنىكى شاعيرانە بەلام راستەوخو،
جيهانىك دەخولقېنىت كە تىيدا «چاوهكانى دلدار» نەك
تەنيا كوانويىيەكن لە جوانى، بەلكو رېگايەكى دەربازبوون
لە تەنگانەى زىندان و دوورخرانەو؛ چاوهكانى ئەو سپەرن
لە بەرانبەر ژان، تاسە، كردهى نامرۇقنەدا و پەناگە و
پزگارين. ئەم شيعره كورت بەلام فرەلايەنە، لەخوگرى
چەمكى جۇراوجۆره؛ لە خولياى عاشقانەو بەگرە تا
پوانگەيەكى پەخنەگرانە بۆ سستەم و بېدەنگردن، و
تەنانت پەگىك لە فەلسەفەى بوون و ناچارىي جۈولەى
كات.

شاعير لە سەرەتاي شيعردا بە كردارى
«ئەكرائتەوھ» كە لە راستيدا مەبەستى «ئەپشكوتى» يە،
دەچىتە سۇراغى ساتىك كە دلدار لە تەنيايدا وەك
خونچەيەك بوو؛ پشكوتنىك كە ئاويتەيە بە پەنگەكانى
شين و سەوز. شين و سەوز لە شيعرى ئەحمەد عارفدا
زۆرجار نيشانەى هيوا، ژيان و ئارامين و هاوكات
هەستىك لە بەرفراوانى و تازەيى دەگوازنەوھ. ئەو بەم
ويىنەيە نيشانى دەدات كاتى ئامادەبوونى دلدار، ديوارەكانى

گۆشه گيرى دەرۆخين و رهنگيک له ژيان دهكه ويته
ههلقولين.

له پهناي ئهم دوو رهنگه دا، شاعير رهنگيکى
تايه تيريش دههينيت: رهنگيک وهک خوينى که رويشک،
خه نه يى و زولال؛ ئهم دهسته واژه يه له کولتوورى
ميلليانه ي تورکيادا جارجاره به چاييه کى تير و
باشده مکردوو دهگوترى، به لام له شيعرى ئهممه عارفدا،
ماناي روناکى و زولالييه کى شوهرنگيز پهيدا دهکات. ئهو
رهنگ و بونىکى وهها به شين و سهوزى چاوى دلداره وه
دهبهستيه وه. له ئه نجامدا، به ردهنگ له گه ل جورىک
گهرماي عاشقانه به رهروپوو دهبيته وه که دهتوانيت تالى و
کرده ي نامرؤفانه ي دنيا بسپريته وه. ليڤه دايه رؤلى
چاوه کانى دلدار وهک هيژيکى به توانا له
پووبه پووبوونه وه ي نازاره کاند پپرهنگ دهبيت. ههر ئهم
بابه تهش له سه رانسه رى شيعره که دا جهختى لى
دهکريته وه؛ ئه وه ي که چاوه کانى ئهو به رزترن له
دل به سته ييه کى کهسى، ريگايه کن بو خوراگرى و هيو له
به رامبه ر تاريکى و رهشاييه کانى پورگاردا.

ئيتير ليڤه وه له ريگه ي هينانه وه ي چاوگى کومه ليک
وشه وه، شاعير دهكه ويته يارييه کى زمانى جوان که
دهمان به سته يته وه به ناوه رؤکى شيعره که يه وه. به چاوگى

«رۆيشتن» يادى دوورخرانەوہ و زیندان دەکات. شاعیر دەلیت ئەگەر بریار بێ لە چاوەکانى تۆ بپۆم، کەواتە وەک ئەوہیە ھاوشیۆہى زیندانییەک دوور بخريمەوہ، لە کاتێکدا زیندانیبوون لە چاوەکانى ئەودا بە ئازادى دەبینیت. پراکشان یا خەوتن؛ لە ئەدەبیاتی زارەکیی تورکیدا، واتە زیندانیبوون، کە ئەگەر لە چاوەکانى دلدادا بیت کیشە نییە و بەرگەى دەگریت. بەلام پێش ئەوہى ئیمە پرسىارى «کام چاوانە؟» بکەین، شاعیر لەناکاو لە خۆتەر یان راستەوخۆ لە دلداد دەپرسیت: «چاوەکانت کوان؟» ئەم پرسىارە دووبارەبووہوہ، کەشیک لە تاسە دەخولقینیت و ئەوہ نیشان دەدات کە شاعیر دەستى بە دلدارەکەى ناگات.

یەکیک لە سەرنجپراکیشترین بەشەکانى ئەم شیعەرە، لەویدایە ئەحمەد عارف راستەوخۆ «سۆلیلوکى ھاملیت» و «کۆجیتۆى دیکارت» وەک تیلنیشان بەکار دەھینیت. لێرەدا شاعیر بەدواى باسیکى کلاسیکى فەلسەفى لەبارەى بوون و نەبوون یان بەدواى ھۆشیارییەکی پەتیئەوہ نییە. لەراستیدا دەیەویت بلیت مەسەلەى ژيان لە سەردەمى ئیمەدا، تەنیا پرسىارى فەلسەفى پەتى نییە، بەلکو تیگەیشتنە لە شەپۆلە کۆمەلایەتى و سیاسییەکان، لە گۆرانکارییەکان و قبولکردنى ئەوہى کە کات و میژوو پامنەکراون. بەم شیۆہیە، لە نیوان سەرنجى عاشقانە و

كه شى قوولئ فلهسه فيدا پرديک لي دهرئت. ههستيک که له چاوى دلداره وه سه رچاوه ده گريت، بال و په ر دهرده کا و ده بيته ده رياهه که له بير و تيرامان له باره ي ئه به ديه ت و جيهانه وه. شاعير پي وايه ئه قين و ژيان ناكريت له گوته ي ديکارتى يان شکسپيڙيدا سنووردار بکريت، به لکو ده بيت له گه ل په وتى توند و ناچار بيانه ي ژياندا جووله بکات و نه که ويته دهره وه ي واقيعيه تى کومه لايه تيه وه.

ئينجا يه کسه ر به دواى ئه مه دا، له چاوگي «خواردنه وه» وه باسى خواردنه وه ي تريفه له چاوه کاني ئه ودا ده کات. له «گه يشتن» يشدا ديسان وه به دواى گه يشتنه به راز و په مزى گيان و ئه قين. ئه م ديڙانه به زمانى خوازه يى و ناسک، چاوه کاني دلدار به جاميک ده چوين که ده تواني تريفه ي پي بنو شريت. به لام وه که له «ته ليسى گيان» دا دهرده که ويت، ئه م پووناکي مانگه چيتر ته نيا ويته يه کي پو مانتيک نيه، به لکو رازى ژيان و جادوويه که که که فوکول به گيان ده به خشيت. جاريکي تر له کو تايي ئه م ديڙانه دا، شاعير که موکو وري و تاسه ي نه بووني چاوه کاني ئه و وه بير ده هينيته وه. ئه م دوو باره بوونه وه يه ش هه ميشه خوينه ر بو ئه و واقيعيه ته ده گه پښتته وه که عاشق له جوداييدا به سه ر ده بات، يان په نگه له بيني دلدار بيته ش کرابي.

شاعیر لە دێرەکانی دواتردا ئەقین وەک گەوهەری
ژیان پیشان دەدات، وەک قەلغانیک لە بەرامبەر پەتی
سێدارەیی جەللاددا. ئەو بە راشکاوێ دەلیت کە لە قوولایی
نیهانی گیانیدا، دلداریک ژیاوێ کە خوین نا، بەلکو عەشقی
بۆ شەو پژاندوو. ئەم وینەییە نیشان دەدات
پرووبەرووبوونەوێ لە گەڵ مەرگ و تاریکایی (جەللاد و
پەتی سێدارە) چۆن لە پرووناکی عەشقادا رەنگی خۆی
دەدۆزینیت. لە راستیدا، کاتیک جەللاد پەتەکە توندتر
دەکێشیت، لە جیاتی ئەوێ خوین برژیت، ئەقین دەکەوێتە
رەوت و دەرژیتە شەوێ. ئەم ساتە نیشاندەری ئەوپەری
هیزی ناوەکی مەرقەبە لە سایەیی پشتگیری و شکۆ
ئەقیندا، دەتوانی بەسەر ئامرازی ترسناکی مردندا
سەرکەوێت.

ئەم ناوەرۆکە دەکریت دووبارەبوونەوێ هەمان
بیرۆکەیی رزگاریبەخشی ئەقین لە شیعەرەکانی پیشووی
ئەحمەد عارف بێت. هیزیک کە تەنانەت لە کۆت و
ئازاریشدا هیوا و ژیان دەپاریزیت. سەرەرای ئەمە، بوونی
وێها وزەییکی پێرۆز پەيوەستە بە ئامادەبوون یان لانیكەم
یادی چاوەکانی دلدار.

لە کۆتایی شیعەرەکیدە، ئەحمەد عارف لە ڕێگەیی
«بێستن» و «بێدەنگبوون» هەوێ دۆخیکی نوێ دەخولقینیت.

ئەم چاۋوگانه بانگى ھەستەكانى مروڤ دەكەن. «سى درەخت» لێردا دەكرى ئاماژە بى ٻو ٻوډاوگەلى جوړاو جوړ. ٻو نموونه، ئەو شوينه بى وا دەگوتريت ئادەم لەوى نيزراوه و درەختەكانى ئورن، زەيتون و كاژ لەوى ٻوواون. درەختى زەيتون ھىماى نەمريه، ئورن ھىماى ھىز و درەختى كاژيش ھىماى ھەولى مروڤە ٻو مانەوہ و يەكيتى لە سەرەتاي لەدايکبوونەوہ تا ساتى مردن. لەوانەيە شاعير بە لەبەرچاوگرتنى ئەم تايبەتمەنديانە، «سى درەخت»ى ھەلبژارد بىت. تيگەيشتنيكى تر لەبارەى ئەم سى درەختەوہ، پەنگە چيروكى ئەو «سى كچ»ە بى كە ٻو چينى گول و گيا دەچنە زۆزانان و كاتيک لە دەست پيگران ھەلدين، دەستى نزا بەرز دەكەنەوہ: «خودايە يان بمانكە بە بالندە يا بە درەخت». سەرەنجام دەبن بە درەخت. پەنگە شاعيريش بىرى بوونبەدرەخت و ھەلاتن لەو دۆخەى لە مېشكدا بووبىت. لە كۆتاييشدا، چاوگى «بىدەنگبون» سيفەتى تيغ و گويزانئاساى وەرگرتووە، ئەمەش واتە حالەتيكى يەكلاکەرەوہ و بپرندەى ھەيە و ھەك نيشانەى ھاتنى مەرگ دەرەكەوېت. جار جار لە شيعرى ئەحمەد عارفدا، تيغ سيمبولى بەرگرى و برينى ناشيرينيە. ٻو يە بىدەنگيەك كە لە دلى دلدarda ٻوو بدات، تيژى تايبەتى خوى ھەيە؛ گوايە دەتوانيت بەربەرەكانى ھەر بىدەنگکردن و ناشيرينيەكى دەرەكى بكات. لەگەل

ئەمەشدا، شیعەرەكە جارىكى تر بە تاسەى چاوەيلێكەو
كوۆتايى دىت كە نين.

تايبەتمەندى ديارى ئەم شىعەرە ئەوئە
بەرفراوانىيەك لە هەستەكان و تىگەشتە جياوازهكان
دەگرێتەو. لەلایەكەو، عاشقانهى و بەردەنگ بە هەموو
بوونىو هەست دەكات شاعیر لە گەرانە بەشوین
چاوەكانى خۆشەويستىكدا كە رێگای پرزگارى بۆ فەراهم
دەكەن. لەلایەكى ترەو، نیشانەكانى نارهزايەتى،
لەيادکردنى دوورخرانهو و زیندان بگرە هەتا جەللاد و
پەتى سىدارەش، لە ناوەرۆكى شىعەرەكەدا لە جوولەدان.
چونكە لە شىعەرەكەدا، ئارەزوویەكى بەردەوام بۆ نواندنى
كرده دەبينریت: «پۆششتن، گەيشتن، خەوتن، بیستن،
بێدەنگبون». پرسىارى تەواوكەرى هەموو ئەم كردارانه
«چاوەكانت لە كوێیە؟»یە. واتە ئەو شوینەى شاعیر
دەیهویت بۆى بڕوات، دەیهویت پێى بگات یان دەیهویت
تیندا ئارام بگریت: هەمان چاوەكانى دلدارەكەى.

پهش

لښی داوی،

پارچه پارچه ی کردووی،

تو، به شیر ی پهش²³، به ئه ښینی پهش²⁴...

له مه مکه په شه کانیډا، ددانه کانت یاخی،

په شه، ئه و شه وه دریژهی تیندا پاکشاوی،

فه له ک، ئاخ هه لئه کیښت، ملت باریک وهک تاله موو...

له نیوان جیهانه کان، منالان، بالنده کان،

شوینکت ژان ئه کا

بیناو و ونبوو

²³ ئاماژه ده بـ شاعر به ناو به نـگه که ی شاعیری ئه لمانی پـول سیلان (Paul Celan)، "فـوگی مه رگ" (Die Todesfuge):

شیری په شی به یانان له ئیواراندا ئه نوشین،
نیوه پـو و ئیواران ئه یـنوشین، شه وانه ئه یـنوشین
ئـه یـنوشین و ئـه یـنوشین.

²⁴ مه به ست له ئه ښینی پهش (قه ره سه قدا) له تورکیدا هه مان ئه ښینیکی
ده سـتـپـیرا نه گه یـشتـو وه، ئه ښینی که تا کلا یه نه یه و هه ندی جار مه حاله.

ژان ئەكا، ھیدی ھیدی، دلگران و،
ئینجا چرۆیه کیش به تامی خوین،
ئەچکیتەو، دلۆپ دلۆپ له میسراعه کانتا..

دە بلی، ئەی رەشی شیرم،
دە بلی، ئەی رەشی دلاوهرم،
نووسینی کام قەلەمه
ئەو نووسراوه دژوارە ی
سەر ناوچه و انت؟

نیشانه ی زگماکه،
یا مۆری باروتی تیکەل به شیر،
یان پارچه یه ک له شه و وا
له په راسووه کانت چه قیوه؟
په رچه می کچیک، چۆن له شی خستویته که لکه له،
دهسته کانیش، شیت و درنده،
دهسته کانت، تینوو و گرگرتە.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزان

دهسته كانت، ئالاخ بليسه يهك له بهر بادا...

ده بلي، ئه ي ره شي شييرم،

ده بلي، ئه ي ره شي دلاوهرم،

جيدداني كام دولبه ره،

جيگه زيني شينبووه ي،

به جي ماوه له سه ره شقت؟

لي داوي،

سيبه ري تيكچرژاوي ئاسنه كان،

ناوچه وانت براوه و فيتك.

له و پوژده وي ناوت نووسرا، چهند ئه ستيره كشان؟

چهند به هي زهره بوون و چهند كچ دليان دوړاند؟

نه هاتن، به لام هيچ كاميان...

ده بلي، ئه ي ره شي شييرم،

ده بلي، ئه ي ره شي دلاوهرم،

شەنەي كام ژاره
هەللى كردوو و
لە خوليات ئالاوھ؟

دۆستى راستەقىنەت بوو،
مامۆستايەك كە گيانەت لە گرەويا دانا،
يان دوژمنىك كە ھەرگىز نەخەوت؟
دە بلى «ئۆۋۆف»، دەبوو ھەموو ئەمانەش بن؟

دە بلى، ئەي پەشى شىرم،
دە بلى، ئەي پەشى دلاوھرم،
خەنجەرى كام قەحبە،
لەو خەنجەرە شاراوانە،
وا لە برىنتا؟

پامانېك له شيعرى «پښ»:

شيعرى «پښ» یش یه کیکه له و بهر هه مانه ی
ئه حمده عارف که لایه نی جیاوازی هه سته کی و زمانی له
خویدا هه لگرتووه و به باشی ئه وه نیشان ددهات چوڼ ئه م
شاعیره له تیکه لکردنی بیرۆکه ئه فیندارانه کان، سیمبوله
سروش تیه کان، ژانه کومه لایه تیه کان و وینه نوښه کاند،
زمانیکی سه ربه خو و تاییه تمه ند ده خولقینیت. «پښترین»
توخمه کانی ئه م شيعره، جار جار باسی جیهانی تاریکی
ناووه ده که ن و جار جار یش ئاماژه به پښشاییه
سه پینراوه کانی سه رفه زای سیاسی و کومه لایه تی
تورکیای ئه و پوژگار هدا ده که ن. ئه حمده عارف وه ک
شيعره کانی دیکه ی، له «پښ» یشدا له چه ند خالکی
سه ره کییه وه جووله ده کات: یه که م، چه مکی «پښشایی» له
ئه فین و ژاندا؛ دووه م، زمانی دایکی و دهر برپینی
نافه رمیانه ی تورکی که زور نزیکه له گفتوگوی پوژانه ی
خه لکه وه؛ سییه میش، تیکه لاوی ژانی که سی و گشتی که
هه میشه به شیکي جیانه کراوه ی جیهانی شيعره کانی
ئه حمده عارفه.

له هر سه ره تاوه، شاعیر چه ندین جار وشه ی
«پښ» به کار ده ینیت. ئه م دوو باره بوونه وه یه ئاماژه دانه
به پښه نده نوښ و جیاوازه کانی «پښشایی». له کولتووری

توركى و بىگومان زۆرى تىرىشدا، «رەش» دەتوانىت بە ئامازە بىت بۇ تىگە يىشتىكى وەك خەم، ماتەم، سەركوت و سىنوردار كىردن ؛ بەلام ھەر ئەم وشەيە دەتوانىت لە رەوتى فۇلكۇر يان كار كىردى رۇژانەدا، نىشانەيەك لە دەسەلات، پىگە يىشتن، شۇر يان تەنانەت عەشقى قوول بىت، ھەر وەك لە دەر بىرىنى «قەرەسە قىدا» دا بە واتاى عەشقى پىشۇر و بلىسەدار بەكار دەھىنرىت. ئەحمەد عارف بە زالبون بەسەر ئەم چەند لايەننىيەدا، دەرگای فرە و دژ بە يەك دەكاتەو.

لە دىرەكانى سەرەتادا، لەگەل دىمەنىك بەرەور و دەبىنەو كە وەك بلىنى ھىزىكى جوولنىەر خراوەتە نىو «ئەو/تو» و «پارچە پارچە» ى كىردو. دەر بىرىنى «لىنى داوى، پارچە پارچە ى كىردى» لە سەرەتادا، وىنەيەك لە زەبر و توندوتىژى دەخاتە روو، بەلام دەستبەجى لەگەل پىكەتە ى «شىرى رەش» و «ئەقىنى رەش» پىكەو دەبەستىریتەو. شىر، ھىماى خۇراكىپىدان، دايكايەتى و ژيانبەخشىنە، لە كاتىكدا رەشايى دەتوانىت لايەننىكى نەرىنى يان تۇقىنەرى بۇ زىاد بكات. ئەم دژيەككىيە شىر، كە لە بنەرەتدا سىپىيە، لەگەل رەش و لە پال يەكتىردا، ناكۆكىيەكى توند دروست دەكات. وەك بلىنى شاعىر ھەول دەدات بلىت سەرچاوەكانى ژيان لەم بارودۆخەدا، تارىك كراون و

پاکیتی سهره تایی که به گوشکردنی شیرى دایک دهست
پی دهکات، چیر پهنکی نه ماوه. له هه مان کاتدا، ئەم شیره
ره شه تیلنیشانه بو شیره به ناوبانگه که ی پۆل سیلان
(Paul Celan) واته «فوگی مهرگ» (Die Todesfuge)
وهک یه کیک له به ناوبانگترین شیره ناره زایه تییه کانی
پاش جهنگی دووه می جیهانی له باره ی نه هاهمه تییه کان و
ئاماژه سیمبولیکیه کانی هۆلوکۆسته وه نووسراوه.
دهربرینی «شیری رهشی سپیده» (Schwarze Milch
der Frühe) به شیوه یه کی سهره کی له م شیرهدا دووباره
دهیته وه و ناوه روکی تاریکی، ئازار و مهرگ به رجه سته
دهکات. ئەحمده عارفیش له دیری دواتردا دهلی «له مه که
ره شه کانیدا، ددانه کانت یاخی»؛ به م وینه یه، عه شق و
توورپه یی تیکه ل دهکات، هه سستیک دهخولقی نییت که
که فوکولی ئاخیره ی دلداری له بواریکی ئەفیندارانه وه به
یاخیبوونیکی کومه لایه تی و سیاسی ده به سستیتته وه. ددانه
یاخیبووه کان نیشاندهری ئاماده یی یان دهسته ویه خه بوون
و ره شبوونی مه که کانیش ده توانیت ئاماژه به لیکچوون
یان هاوئا ههنگی له گه ل ژینگه یه کدا بکات که له به نده کانی
دواتری شیرهدا، برینه قووله کان و تاریکی درێژخایه ن
تییدا دهرده که ون.

شاعىر پۈۈ بە «ئەۋ/خۆى» دەلىت شەۋىك كە تىيدا
 ٲاكشاۋى ٲەشە. ئەم شەۋە دەتۈانرىت بە شىۋەيەكى
 خۈزەيى بدرىتە ٲال ٲەمكى «مەرگ» يان «زىندان» ىش؛
 ٲونكە شەۋىكى درىژ و كۆتانەھاتۈۈ كە تۈى لە خۆى
 گرتۈۈە، دەتۈانرىت ھەمان بىدەنگردن بىت، يان بىئەنجامى
 ژيان لە دۈۈرخرانەۋە و زىنداندا، يان تەنانەت جىابۈۈنەۋە
 لە خۆشەۋىست كە جارجار ۋەك شەۋىكى ھەتاهەتايى
 لەسەر گىانى مړوڤ دەنىشىت. ئەحمەد عارف لە
 شىعرەكانى ترىشىدا ٲەندىن جار ئاماژەى بە «شەۋ»،
 ۋەك بارودۆخىكى داخرانى تەۋاۈ كړدۈۈ؛ "كە تەقەش ډر
 بە تارىكى شەۋ نادات" نمۈۈنە يەكى ٲوۈنى ئەم باسەيە.

دېرەكانى ٲاش ئەمە كەشىكى ٲر لە ئازار درۈست
 دەكەن. ۋەك بللى لە جىهانىكدا كە ٲرە لە مندال و بالندە،
 ۋەك ھىماى بىتاۋانى و ئازادى، خۈدى شاعىر يان
 بەردەنگى شىعر تۈۈشى ژانىك بوۈە، نە ناۋىكى ھەيە و
 نە نىشانىكى ئاشكرا. تەنبا ھەست دەكرىت كە ئازارىكى
 شارۈۋەى «بىناۋ» لە شوئىنىكى ناۋەۋەيدا لى دەدات. ئەم
 سۆز يان سوۈتانه لەگەل كەشىكى نارەزايى و
 ستملىكراندا ٲىكەۋەن؛ ھەر دەلىلى دلەٲراۈكى يان برىنىكى
 كۆن لە ناۋەۋە دەكولت. ئىنجا «ٲرۈيەكىش بە تامى
 خۈين»، خۈزەيەكە لە شىعەرىك كە زادەى ژانىكى

خویناوویه و شیعر، وهک کردهیهک له پالاوتن یان له دایکبوون، خوی دلۆپ دلۆپ به دیرهکاندا رهوت دهکات. له کولتووری ئهحمده عارفدا، شیعر ههمیشه له گهڵ ژان، عهشق و خوین تیکه لاوه و پێگهی پزگاری یان لانی کهم دانپیدانان بۆ راستی خوش دهکات.

جوانیهی که ئهم شیعره له دووباره کردنه وهی دهسته واژهی «دهبلی ئهی رهشی شیرم ...» دایه. ئهم شیوه بانگکردنه و تیکه لکردنی به وشهکانی «شیر» و «دلاوه» توخمیکی حهماسی ههیه، به لام «رهش» لیڤه دا بیرهینه ره وهی تاریکییه که که پاله وانیهی کی پیوه زیاد کراوه. ئهحمده عارف ده پرسیت که ئهم چاره نووسه دژواره له کوپوه هاتووه؟ ئهم چاره نووسه له وانیه چاره نووسی میژووویی نه ته وهیهک یان که سیککی دیاریکراو بیت که ئه وهنده له گهڵ ژان و ویرانیدا تیکه ل بووه وهک بلی رهشایی به سه ریدا سیبه ری داداوه. به ردهنگی پرسیا ری دووباره ی شیعره که، ده توانیت خه باتکاریک بیت که به هو ی بیروباوه ری سالانیک له زینداندا بووه، یان کریکاریک که له مندالییه وه له هه ژاریدا ژیاوه یان ته نانه ت مروقیک که کۆتی ئه وینیکی پږنازار بهندی کردووه.

به دوا ی ئه مه دا، جاریکی تر ناکوکییه کی به هیز له نیوان بیتاوانی و توندوتیژیدا دروست دهکات. «نیشانه ی

زگماک» دەتوانىت خالىک بىت کە لەگەڵ لەدايکبووندا
هەبووبىت، بەلام «باروتى تىکەل بە شىر» درکەيە لە
پەگەزىک کە هەم ناسکىيەکی هەيە و هەم توانای تەقینەو.
شاعىر دەيەويت بلىت لە ناو سىنەى ئەم مرقەدا،
پارچەيەک لە شەو جىگىر بوو کە يان بە هوى برىنىکى
کۆن يان نىشانەيەکی زگماکی لە ئەودا شىوێ هوى خوى
گرتوو و هۆکارى جىابوونەوى ئەو لە بىتاوانىيەکی
پەها. لە هەمان کاتدا، «پەرچەمى کچىک» دىتە ناو
ويئەکەو و ئەم ئاماژە پرسۆز و مېهرەبانانە، کەشى
هەستىزويى و عاشقانە پررەنگتر دەکات. ئەحمەد عارف
چەندىن جار باسى «دەستەکانى» دەکات و چىرۆکىک لە
تووپەيى، تىنوويىتى و ئاگرىک کە لە دەستەکانى دلداردا
هەيە، دروست دەکات.

پاشان بە تەکاکردن لە پەشى شىر و دلەوەر جارىکى
تر دەگەرپىتەو و پرسىيارىکى تر دەخاتە پوو: جىگەى
گازى عاشقانەى کام گولپوو و لەسەر جەستەى ئەوينت
ماوەتەو؟ بۆچى جىگەى ئەم ددانانە شىنە؟ ويئەيەکی
سورىالى هەيە. پەنگە پەنگدانەوى بەيىتىکى عاشقانە بىت
بە پەنگىکى تايبەتەو يان بىهويت لە جىگەى برىن و گازى
دلدار قسە بکات، کە شوينەوارىکى سىمبۆلىکى لەسەر پۆح
و لەشى عاشق بەجى هيشتوو. ئەحمەد عارف لە کاتى

پيشاندانی ژان و بريندا، ههميشه ئهوينيكي توند و گرگړته له بير ناكات؛ ئهوينيك كه له وانه يه برينيكې له سهر گيان به جى هيشتبيت، به لام هيشتا مايه كه فوكولى ژيانه.

له كۆپله ي سييه مدا، شاعير له باره ي سييه رى ئاسنه كانه وه قسه دهكات. سييه رى تيكچر ژاوى شيشه كان يان ئاسنه كان، كه رهنكه شيشى زيندان بى، يا خود خاچيكې ههميشه يى و له چاره نووسراو له سهر نيوچاوانى دلدار/تو، به لام ئهم نيوچاوانه «براه و فينك» ه. وهك بللى له دلى ئهم سنووردار كردن و حه ساره ئاسنينانه دا، جوړيك خوښساردى و باوه ربه خوښوونى شاراه هه يه. ئه و له دريژدها باسى سالانيك دهكات كه تيپه رپون؛ مروڤ هه ست دهكات كات تيپه رپوه، وهرزه كان گوړاون، گه نجان عاشق بوون، ئه ستيره كان كشاون و سالان له په وتى خويان نه وه ستاون، به لام بو ئهم كه سه يان ئهم كومه له له كوتدا، هيشتا هه واليك له كرانه وه يان رزگارى نيه. دنيا له دهره وه له حالى تيپه رپينه؛ ميوه كان پيگه يشتوون و زهر د بوون، به لام هيچ كه س بو يارمه تى نه هاتوه.

له دريژدها، له هه لكردنى شنه يه كى ژه هراوى ده پرسيتته وه، كه له خه ون و خولياى «ئه و» دوه ئالاوه. ئه مه ش ده توانيت خوازه يه ك له هيو ا شاره وه كان بيت كه له كاتيكا ده بيت بڼه هوى شادى، به لام خويان هو كارى ژان

و ژەھراوئىبىۋونى زىاترن. لە شىعرى ئەحمەد عارفدا، زۆر جار نەسىم و شەنە لەگەڵ چەمكەكانى ئازادىدا پەيوەستن؛ بەلام لىرەدا رەنگىكى ژەھرىنيان ھەيە. وەك بلى ئازادىي بەرچاۋ، خۆى بوۋەتە مۆتەكەيەك كە مەوداى نيوان واقع و ئارەزوو ئاشكراتر دەكات. يان رەنگە ئاماژە بە بەلئىنە درۆيىنەكانى سىياسىيەكان بىت كە وەك ھەلمژىنىكى شىرىن دەردەكەويىت، بەلام لە كەردەوۋەدا ژەھرىكى گيانكىشى لەگەلدايە.

پرسىياركردن لە «دۆستى راستەقىنە» و «مامۆستايەك» و «دوژمنىك»، بە تايبەت لە بەستىنى كەشى ناپەزايەتى و سىياسىي ئەحمەد عارفدا، لەوانەيە ئاماژە بە ئالۆزىيەكانى خەباتى سىياسى بكات: دۆستانىك كە لە ھەلۆيىستى خەنجەرلەيداندا دەردەكەون، مامۆستايەك كە گومانمان دەكرد جىگاي متمانەيە، يان دوژمنىك كە ھىچ كات ئارام ناگرىت و ھەمىشە لە بۆسەدايە. گومان و ناپوۋونى لە شىعرەكەدا ئەو نىشان دەدات شاعىر لە چەندىن جۆر خەنجەرى شاراۋە لە پەيوەندىيە مەروپىيەكاندا دەپرسىتەو؛ خەنجەرىك كە دەتوانىت دۆستىك بىت و لەناكاو خيانەت دەكات، يان دوژمنىك كە ھەمىشە لەبۆسەدايە.

له کۆتاییشدا جاریکی تر پرسیار له چهقینی
خه نجهری ناپاکی له برینه کانی «ئهو/خۆی» دا دهکات و
شیعره که له بارودۆخیک هه لاسراودا دهیلتیه وه. به
پروالته، ئهحمده عارف وهلامیکی پوونی بو ئه م پهشایی
و برینه کۆنه نییه. له راستیدا، ئه و دهلیت: چاره نووست
به م شیوهیه په شه؛ دهیلت بلی کئ توی وا بریندار
کردووه. کئ خه نجهریکی له دل یان گیانتدا شار دووه ته وه؟
ئایا له بنه پهدا وتن یان زانیی وهلامی ئه م پرسیاره،
چاره سهری ژانیک دهکات؟ لیڕه شدا به ردهنگی شیعر، وهک
زۆریک له شیعره کانی عارف، له وانهیه خه باتکار،
دوورخراوه، عاشقی بریندار یان ته نانه ته هه موو ئه و
خه لکانه بن که له ژیر نیری هه ژاری، سه رکوت و عه شقه
ناکامه کاندایه ژین.

له پوانگهی شیوا زاناسیه وه، شیعی «پهش» وهک
زۆریکی تر له شیعره کانی ئهحمده عارف، له نیوان ریتی
پهخشانیاسا و کیشیکی ئازاددا دهجوولیت.
دووباره کردنه وهی خولاوه، پهنگوبوی پیکهاتهیه کی وهک
سرود یان گۆرانییه کۆنه کانی تورکیا به شیعره که ده دات.
دهنگیک که له دلی کولتووری میلییه وه هه لده ستیت،
جۆریک له ئاواز و گه پانه وهی ناوچهیی دهگیریته وه. ئه م
پهوته، ههستی نزیکبوونی شیعر له به ردهنگ زیاد دهکات

و خوینەر لە گەڵ کەشی فۆلکلۆریکدا وێک دەهێنێتەو؛
کەشێک کە تێیدا پرسسیار و وەلام، جوړیک گفتوگۆی
مۆسیقایى دەخولقینیت. ئەم دووبارەبوونەوانە، پەهەندى
عاتیفى شیعیریش پەرەنگتر دەکەن: شاعیر بەردەوام بە
تۆنیکى پرسسیارکەرانه و هیزبەخشەو دەلێت «بلى ئەى
رەشى شێرم» هەتا بە ھەر جارێک بانگکردن، قوولایی
پەيوەندى و شوڤى قسەکەى زیاتر بخاتە پروو.

ئەم شیعەرە لە پرووى تەکنیکی و گیانەکیشەو،
نمۆنە یەکی ترە لە توانای ئەحمەد عارف لە گۆرینی ژانە
تاکى و گشتییەکاندا بۆ وشەگەلیکی پیکەو بەستراو و
تەنراو، کە جارجارە وەجۆشەین و جارجارەش
خەمبارکەرن. ئەو بە شارەزایییەو لە نێوان دنیای ھەستی
دەلدار و جیھانى سیاسى و کۆمەلایەتیی دەورووبەریدا
پەيوەندى دروست دەکات. لە ساتیکدا لە برین و جیگەى
دەدان قسە دەکات، لە ساتى دواتر لە ئاسنە تیکچەرژاوەکان،
نیشانەیک لە زیندان، جەنگ یان کۆتەکانى ستەم نیشان
دەدات. ھەر ئەم تیکەلاویيە لە کۆتاییدا وینەیک لە ژيان لە
نیشتمانیکی «پەش» دا دروست دەکات؛ نیشتمانیکی کە یان
دەبییت بە عەشقی یاخی رزگارى بکەیت یان ژانى تیکەل بە
یاخیوون قبول بکەیت کە ئەم چارەنوسە تاریکەش لەسەر
دەلەکان ھەلکەنراو.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

ئەم زىندانە، ئەم تىكشكانە، ئەم گيانبازارە

بىنيان

حەوت جىهان،

جن و پەريەكانى ئەودىوى كىوى قاف،

تەننەت لە قاتوقرى، لە بەلاشدا

تىگەيشتن چ منالانىك دەخەنەو دايكان

ئەمان ئەمان، ھەي...

جىهانگەلى ھەن رەنگاورەنگ،

لە دلۆپىك ئاوا، لە سەرەمووئەكا،

مىوہگەلىك ھەن، مىوہگەلىك

بىدرەخت، بىپەل،

كە شەيداي تۆن، دۆستى تۆن.

ئەملا، تەورى پىسى قابىل

و ئاشەكانى خوین
قەحبەى چارەنووس.
ئەولا، شەپپورچىيەكانى مەرگى خائىن،
كە لە گەل كەوتنى ھەر دليړيكا،
ئامادەن بۆ بەخشىنى شەرەف.
تيمساح، پۆلەكەى خۆى ئەخوات،
تا كاتيك ئاوشيلو نەبوو.
جادوگەر، ھەويرى درۆ كيۆبەكيۆ ئەشيلى
ئەمان ئەمان، ھەى...

ئەم زىندانە، ئەم تىكشكانە، ئەم گيانبازارە
بەسەرھات نىيە.
ژيانە، «ژيان» ى سادە
كە ئەبىتە خۆراكى قەوزە و كرم.
ئاوھا ئەپشكوئى مورا.
گەرچى بىئاو، بىخۆريش بمىنى، لەتوكوتى كەن،
درەوشانەوھى ھەر لە گولەبەرھەورەكان جوانتر،

له تاسه تا كوت و زنجيرم پزان

ئه فسونيتر و خوشبوتره.

ئه م زيندانه، ئه م تيكشكانه، ئه م گيانبازاره

به سه رهاتيک نيه،

سه بري زيړيني خاكي له باوه شگيراي منه.

ئه و خه مه رهق و پياوانه يه كه له وهختي خويدا

جگه رهيك نيه.

دلداره كه شم له خه ويدا هاوار ئه كات

ئه مان ئه مان، هه ي...

له شنه بادا، تاميک هه يه وهك ليواړي گويزان،

يه كيكي تري، وهك مه مكي كچ، ئه فسوناوي،

وهك بارانيك كه تنوكيني تيكه له به نه فرين،

تنوكيكي تري، ئه قين.

خه ونه كانت خيانه تكارن،

خه ياله كانت برايانه.

دهبيستي ئايا، تيده گهي، دلته به ژان دي؟

شەو تا ھەلکردنی با لە کاکیشانا،
شیعرەکانم بڕایانە ھاوار ئەکەن
ئەمان ئەمان، ھەی...

سەرەب کۆتایییەکی ھەیە،
ئاسۆ، ئەو زنجیرە چیايانەش.
بالەندە و ڕەوەندە، ئاکامی،
بەلام تۆ، کۆتاییت نییە تۆ.
گامیش و ئەسپیندارەکان بازاریان ئەبی،
تۆ ھەرگیز، ناکرێ.
بێ تۆ ھەنار ناتەقیت، ساوا گروگال ناکا.
نە سنگی پشکوتووی کچەکەم،
نە ھیچی تر،
منی ئاوها شاعیر و دەردەدار نەکرد،
بیجگە لە تۆ.

بە حورمەتی ڕوخساری تۆیە
کە ژیان ئەخزینیته نیو گەنم و گوێزەکانەو،

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانده

شیری سپی خاکی رهش...

بتزانییا بریا، سایه‌ی خه‌م و تاسه‌ی بۆ‌کی
تیئه‌گه‌یشتی ئه‌وسا، ئایا ئه‌حه‌په‌سای و ئه‌گریای؟
بتزانییا بریا، براکانم چه‌ند ئازیزی گیانن و،
بتزانییا چۆن ئه‌م دیواره،
هه‌موو شه‌ویک،
لیم ئه‌دات.

هه‌موو ئیواره‌یه‌کیش،
خه‌می ئه‌قینی ره‌شی من قورستر ئه‌بیته...
ئه‌مان، ئه‌مان، هه‌ی...

پامانیک لە شیعرى «ئەم زیندانه، ئەم تیکشکانه، ئەم گیانبازاپه»

ئەم شیعره له دهقانهیه که هاوکات چەندین چینی واتایی له خۆ دهگریت: له لایه که وه بیروبوچوونی فهلسهفی و کۆمه لایه تیی شاعیر سه بارهت به ئازار و ستهمهکانی سهردهم تییدا شه پۆل دهدات، له لایه کی دیکه وه دهنگی عاشقیک و مروفتیکی ئازارچه شتوو ده بیستین که دهیه ویت له ریگای تیکه لاوییه که له زمانی ئهفسانه، واقع و خوازه وه، بهشی خۆی له «ژیان» و «شه رهف» داوا بکات. ناو نیشانی شیعره که، سی وشه ی سه ره کی دهخاته بهرچاومان: «زیندان»، «تیکشکان» و «بازاری گیان»، واته بارودۆخیک که ژیان و بوونی مروفت دهخاته گرهوی هه لومه رجیکى رهق و نادیاره وه. له ریگای ئەم ناوه ره که وه، ئەحمەد عارف جاریکی دیکه خوشه و یستیی خۆی بو خه لک و نیشتمان پیشان دهدات و توورپه یی و شوڕپشی خوشی له بهرامبه ر نایه کسانى و ناراسه تییه کانی سهردهمه کهیدا دهرده بریت.

ئه گه ر سه رنج به دینه دیره کانی سه ره تایی شیعره که، ده بینین به یادکردنه وهیه که له ههوت جیهان و جن و په رییه کانی ئەودیوی کئوی قاف، که شیکی تا رادهیه که ئهفسانه یی ده خولقینیت. کئوی قاف له ئەده بیاتی

پوڅه هلا تيدا هه ردهم سه رزه مينځي دوور و نه فسانه يي
بووه كه له پشيتيه وه جنوکه و پهريان ژياون. نه حمه د
عارف به ئاماژه کړدن به وه، دوورترين خاله کاني خيال و
راستي تیکه ل دهکات تا گوڼگر ئاماده بکات بو
پووه پووه بوونه وهی جيهانيک که تيدا، ئازار و پهنج،
به شيکه له پهگه کاني بوون. له دريژده، پرسته يه که به کار
دهه نيټ دهن گدانه وهی هيوایه کی به هيزی تيدايه: تهنانه ت
نه گهر قاتوقړی و به لای مهرگ و درنده ييش هه يټ،
چاوه کاني دنيا، يان نه م بوونه وهره بانسروشتييانه،
بينويانه که «چ منالانیک دهخه نه وه دايکان». نه م
دهربينه، هه مان بړوا بنه په تيه که ی شاعيره به داهيتان و
له دايکبوون: ئاره زووی ژيان، هيو و هيزی پزگار بوون،
که له ناو تاريکترين پوڅگاريشدا دهرده که ويټ. دايک، له
شيعره کاني عارفدا، هيمایه که له به رده وامي ژيان و
په گداکوتانی مروځ، تهنانه ت له سه رزه مينه
سه رکوتراوه کان به زولم و نه زانی.

له هه مان کوپله و ته وای کوپله کاني دواتردا،
«نه مان، نه مان، هه ی...» دووباره ده يټه وه، که دوځيکی
سروودئاسا و موسيقيای ده به خشيته شيعره که. نه م
دهسته واژه يه عارف له به ره مه کاني دیکه شيدا به کاری
هيناوه بو نه وهی جوړيک له "خوبه نه وانزانين" له گه ل

دابونەرىتى زارەكى و ھەماسى خەلكى ئەنادۆلدا دروست
بكات. ئەم دەربېرېنە دەتوانىت دەربېرىنى سەرسوپمان بىت،
يا نالەى ھەسرەت، يان بانگىك بۆ وشىياركردنەوہى
خەلكانى دىكە بىت. ھاوكات، كىش و ئاھەنگى وشەكان لە
گۆرانىيە خۆجىيەكان نزىك دەكاتەوہ و ھەستىكى
بەكۆمەل يان گيانەكى بە خوینەر دەبەخشىت.

كۆپلەى دووہى شىعرەكە، ئاماژەكردن بە ھەبوونى
جىھانگەلىكى رەنگاورەنگ دەكات و پەرەسەندى
جىھانىنى شاعىر ئاشكرا دەكات. ئىنجا باس لە
دۆپەئەوىك يان سەرى تالەمووىك دەكات كە دەكرىت
جىھانىكى دىكەى لەخۆيدا ھەلگرتبىت. ئەم وینەى،
ئاماژەىكى ناسكە بۆ تىگەيشتنى عارف لە
سەرسوپرەينەرى بوون، چونكە لە بچووكترىن
شتەكانىشدا دەكرىت جىھانىك بدۆزىتەوہ. پاشان دەلىت
مىوہگەلىك ھەن نە درەختىكىان ھەى و نە لقوپۆپىك، بەلام
دەلدار و دۆستى تۆن. ئەم دەربېرېنە خوازەيىيە، دەلىتى
ئاماژە بە ھاندەر و دەستكەوتەكان دەكات كە لەگەل
نەبوونى سەرچاھى ديار يان پشتىوانى پوون، لە
خزمەتى تاك و كۆمەلەدان. لەوانەىە بتوانىن ئەم «مىوانە»
وہك ھىماى بىرۆكەكان، شىعرەكان، يان تەنانەت
بىروبرواكان دابىتىن كە بە شىوہىكى سەرسوپرەينەر لە

ميشك و كردارى مړوځا چرو دهكهن، بى ئه وهى حه تمهن
ره گيكي ئاشكرايان له پيځهاتهى كو مه لايه تي يان سيسته مى
سياسيدا هه بيت. له بهرامبه ر ئه م وينه ناسكه دا، شاعير
له لايه كي ديكه وه، وهك سه رچاوه كاني ويړانى و تاوان،
ئاماژه به «ته وري پيسى قابيل» و «ئاشه كاني خوڼ»
دهكات. ئه مه ش دژيه كييه كه له نيوان جواني بيگه رد و
خراپه ي كؤندا. ئه حمه د عارفدا ليړه دا دهركه وته يه ك له
رووبه رووبونه وهى هه ميشه يي چاكه و خراپه له زهيندا
زیندوو دهكاته وه. ئه و، به هيناني ناوى قابيل، پاسته وخو
ئاماژه به يه كه م نمونه ي براكوژى له ئه فسانه كاني ئايينه
ئبراهيميه كاندا دهكات و به م شيوه يه خراپه ي مروي
وهك بابته كي كؤن و ره گدار دهنوييت. له م فه زايه دا،
مه رگ و ويړانى به شيوه يه ك چالاكن هه ر ده ليى به
يارمه تي "شه پيورچيه كاني مهرگ" زيندوون؛ ئه وانى
كاتيك مړوځه ئازاكان زيانيان به ر دهكه وي، ئاماده ن
«شهره ف» يان بخه نه مه زاده وه. ئه م به شه ي شيعره كه،
پو وچي توندوتيزي پيشان ده دات و به رده وامي ئه م
بازنه يه به تيمساحي كه وه ده به ستيته وه كه وهختي ده زاني
ئاوژينگه كه ي كه م ده بيته وه، به چكه كه ي خوى ده خوات بو
ئه وهى مانه وهى خوى ده سته به ر بكات. ده ليى به شيك له
سروشتي مړوځ به شيوه يه كي درنده يي كار دهكات و
به رژه وهنديي تاكه كه سى له سه رووى هه موو به هاكانه وه

دادەنیت. لەم دۆخەدا «تا کاتیک ئاو شیلو نەبوو»، ئەو
 ھەرەشە سروشتی/کۆمەلایەتیانە لە بۆسەدان نیشان
 دەدات. ئەم دیوانە کورتە یەکن لە باوەڕی شاعیر بە
 تۆلەسەندنەوە و مەرگە ڕەگدازەکان کە میژووی مرقۇیان
 پێک ھیناوە و دەللی ھەموو جاریک بۆ ڕاوی تازە ئامادەن.
 «جادوگەر» یش ھێمای ھێزە نەریینیەکان و دوژمنانی
 ھەقیقەت یان کەسانیکە دەست بۆ درۆ و فیلکردن دەبەن.
 بۆیە «ھەویری درۆ کێوبەکیو دەشیلی» ئاماژە بە
 کردەیی دروستکردن و بلاوکردنەوەی درۆگەلیکی گەورە،
 بەجۆریک کە درۆسازەکان و فیلبازەکان وەھا کاری
 خۆیان ئەنجام دەدەن ھەر دەللی دەتوانن تەنانت
 کێوھکانیش بخەلەتینن.

لە کۆپلەی دواتردا، بە ناوھیناوەی «زیندان»،
 «تیکشکان» و «گیانبازار»؛ و بە دلنایییەو دەلیت ئەمە
 بەسەرھات و ھیکایەت نییە. ئەحمەد عارف دەیەوێت ئێمە
 تێگەین کە بارودۆخی سەرکوت و شەڕ یان ئەو مردنانە
 باسی دەکات، چیرۆکیکی ڕۆمانتیکی یان ئەفسانەیی
 سەرگەرمکەر نییە، بەلکو بەشیکی تال و پاستەقینە بە
 ژيانی مرقۇی ئەمڕۆ (یان دۆینی ئەو). واتە ژیان ئەگەر
 تەنیا بە مانەو سەنورداریت و تەنیا لە ئاستیکی
 سەرھەتاییدا بەدوای چارەسەرکردنی پێداویستی

جهسته ييبه كان يان هه ولدان بۆ نه مردن بێت، جياوازی نيبه
له ژيانى گيانله به ره نزمه كانى وهك قهوزه و كرم. ئەم
په خنه يه، ئاماژه يه بۆ ئەوهى مرۆف له برى ئەوهى ئايديالى
و هوشيارانه بژى، هه نديك جار له كۆمه لگه يه كى پر له
سه ركوتدا، ته نيا به به رده وامى ژيانى پروهكى پازى
ده بێت. به لام شاعير پيى وايه مراز و ئاره زووه كان و هها
چرۆ ده كهن و ده پشكوين و ته نانه ت ئه گهر بيئاو و
بيخوړيش بميننه وه، يان پرووناكيشى لى بيهن، ديسان هه
ده توانيت جيلوه يه كى به هيزتر و دره وشاوه تر له
گوله به ره ورييه كان يان راستيه باوه كان بېت. ئەم به نده،
پروونه كه ره وهى هه مان ديدگا به رگرييه كهى شاعيره: باوه پر
به ئەوهى كه ته نانه ت له سه ختترين هه لومه رجدا، هيو،
جوانى و ئاره زوو ناكوژرينه وه. مه به ستى ئەوه يه هيزى
ناوه كى مرۆف — هه مان ئاره زوو و ويسى كوتايى -
ده توانيت له ناو سه ختترين زيندان و سه ركوته كانيشدا
گيان ببه خشيت.

ئينجا له به ندى دواتردا شاعير په يوه ندى خوى
له گه ل زهوى و نيشتمان هه كيدا ئاشكرا ده كات و ئەو
مه ينه تيبه له زيڤيش به نرختر ده زانيت؛ ده لى ئەو ئازاره
خه لكى ئەم ناوچه يه به رگه ي ده گرن، يان گوشارى زيندان
و كوشتار، هه مووى به شيكن له سه برى زهوى دايكى.

ئەم دەربېرىنەش ئاماژەيە بۇ چەمكى (سەنگى سەبۇر)،
 ۋەك بەردىك كە بەرگەي بارى ھەموو خەم و گوشاريك
 دەگرىت، بەلام ھەندىك جار تاقەتى تەواو دەبىت و لە
 خەمان دەتەقىت. شاعىر لە درىژدە، خەمىكى تال، بەلام
 پىاوانە وىنا دەكات بەجۆرىك ساتەكانى ژيان داگىر دەكات؛
 خەمىك كە تەنەت جگەرەش ناتوانىت دايىمركىنىتەو. تا
 دەگاتە ئەۋەى باسى ھاۋارى دلاۋەكەى بكات لە خەودا،
 كە پىشان دەدات ھاۋارى بىدەنگى عەشق لە خەۋىشدا
 دەبىستىت؛ ئەم عەشقە دەتوانىت عەشق بۇ دلاۋار، يان
 عەشق بۇ پزگارى، يان تەنەت عەشق بۇ ئايدىيالىكى
 گەرەبىت. ئەم بەشەى شىعرەكە، كەشى خەو و خەيال
 لەگەل ۋاقىعى زىندان و وىرانى دەبەستىتەو بەيەكەو و
 بىرمان دەخاتەو كە گرژى ئازار و شۆرۈشەوق تەنەت
 لە قوۋلترىن چىنەكانى ناھۆشيارى مروۋىشدا بەردەوامە.

لە بەندەكانى دواتردا، عارف لەناكاو وىنەيەكى
 جىاواز دىنىت. تابلۈيك بە شەنەبا دەكىشىت بۇ باسكردنى
 دوۋفاقىيەكانى ژيان: شەنەبا، دەتوانىت شىرىن بىت و
 بېرەش ۋەك لىۋارى گۆيزانى كافرمان، يان ئەفسونەۋى
 ۋەك مەمكى كىچ، ياخود بارانىك كە بەشىكى توۋرەيى و
 نەفرىنە و ئەۋى ترى ھىمنى و ئەۋىن. ئەم دوۋفاقىيە لە
 شىعرەكەدا پىشان دەدات ھەر دياردەيەكى سىروشتى يان

مروى دوتوانيت له يهك كاتدا مهرهم و برينيش بيت. ليرهدا دياردهگه ليكي وهك عهشق، توورپه يى، باران، شنه با، له هه موو شيوه كانياندا راسته قينه ن و چاره يهك نيه جگه له پروبه پروبوونه و هيان. له دريژهي هه مان كۆپله دا، ده لئيت خه وهكاني تو سه رباري ئه وه ي ناپاكن، به لام خه ياله كانت برايانه ن. يان له شوينيكي ديكه دا پروو له به رامبه ر، كه په نگه خو ي، گه ل، يان دلداره كه ي بيت، ده دويت كه ئايا ده بيه ستى و تيده گه ي له م ئازاره ؟ تا كاتي ك له كاكي شاني ري گه ي شيريدا با هه لئاكات و شه و ناگاته لوتكه ي خو ي، دي ره كاني من، تو وهك برا بانگ ده كه ن. ئه و په يوه نديه برايه تيه ي كه ئه حمه د عارف به رده وام له شيعره كانيدا ده به يتي ت، ده رب ري جو ري ك له هاوپه يوه ندى مرو يى و هاوخه ميه له گه ل هه موو ئه و كه سانه ي چاره نووسي كي هاوبه شيان له سه ركوت و ئازار هه يه.

پاشان شاعير ده رب ري ني ك ده هيني ت كه مه ودا ي ناوه رو كه كاني شيعر له وه ي ئيستا به رفراوانتر ده كات. به و واتايه ي سه راب و ئاسو ي چيا په نگه كو تاييان هه بيت؛ بالنده كان و چوارپي په وه نده يش دوا جار ئاكاميكيان هه يه و له شويني ك راده وه ستن، ئاژهل و كه ره سته كان ده كرئ بفرو شرين، به لام «تو» نه كو تاييت هه يه و نه ده فرو شر ييت. ئه م «تو» يه وهك وتمان له شيعري ئه حمه د عارفدا،

تيكەلاويكە لە نيشتمان، ئازادى، خەلك، دلدەر و نموونەى
 بالاتر. دەلىي ئەم دلدەر/نیشتمانە ئەوەندە فراوان و قوولە
 كە هېچ بازار يان كۆتايىيەكى لى چاوەروان ناكريت. لە
 دريژەى هەمان پروانگەدا، دەليت بى تۆيە كە سروشەت لە
 كردهى ئاسايىي خۆى دەكهويەت و بەبى تو من
 نەدەگەيشتمە پايەى شاعيرى و ئەم شىتييه، چونكە
 مەسەلەيەكى گەورەتر لە جوانيە سادە و سروشتيەكان
 هەيە، ئەويش بریتییه لە مەسەلە كۆمەلایەتى و
 سیاسییەكانى مەوۆف. ئەم بەشەى شیعەرەكە، لوتكەى
 ستایشى ئەحمەد عارفە لەو هیزە مەزنەى ژيان دەپارێزێت:
 هیزیک كە دەكریت هەم عەشق بێت و هەم خەلكیش. لە
 راستیدا، ئەو هەموو بوون لە خزمەتى بوون يان بەرەكەتى
 ئەم «تۆ»یەدا دەزانیت.

دێرەكانى كۆتايىي شیعەرەكە، جاريكى ديكە ئیمە
 دەگوازیتهوه بۆ فەزايەكى پڕ لە حەسرەت و خەم. شاعیر
 دەلى ئەگەر بترانیايە چ كەسانیک لە خەم و خەفەتى تودا
 ماونەتەوه، دەتوانى يان تيبگەى ياخود لە سەرسۆرمانتدا
 فرميسك بریژی. ئەحمەد عارف باس لە گيانپاكی هەموو
 خوشەويستان و دلسۆزەكانى دەكات. بەلام لە هەمان كاتدا
 باس لە ئازاریك دەكات لە كاتى دەكهوتنى ئیواره و شەودا
 هەتا دیت قورستر بەسەريدا دادەپژێت و ئازارى عەشق

زیاتر دهکات. لیرهدا پروون دهبیته وه شیعره که هاوکات له چینیکی سیاسی — کومه لایه تی و له چینیکی تایبه تی- عاشقانه دا دهجوولیت. «ئەفینی ږهش» له ئهده بی تورکیدا زۆربه ی کات ئاماژه یه بۆ عه شقیک که توندی و تالی زۆری تیدایه. ئه و له لایه که وه حه سره تی نیشتمانی هه یه، له لایه کی دیکه وه بیر له و هاوړی و هاوخوا تانه دهکاته وه که له به ندان یان بوونه ته قوربانی. تایه تمندی ئه م شیعره ش وه ک سه ره له به ری شیعی ئه حمه د عارف له وه دایه، ته نانه ت به باسکردنی هه موو تاریکی و ئازاره کان، دیسانه وه دهنگیک له عه شق و به رزخراندنی ژیان تیدا به رده وامه.

ناونیشانی «ئهم زیندانه، ئهم تیکشکانه، ئهم گیان بازاره» له راستیدا کورتکراوه یه که له بارودۆخیک که ئه حمه د عارف له زۆربه ی شیعره کانی دیکه شیدا ده په رژیته سه ری: شوینیک که زه حمه تکیشان، کریکاران، خه باتکارانی سیاسی، پوناکبیران و ته نانه ت منداله بیتاوانه کانش، هه موویان قوربانیی دۆزه خیک ده بن که چینه سه رده سه ته کان، حکومه ته سه رکوتکاره کان و په وته خوینږیژه کان وه ږییان خستوه. ژیان ده بیته بازاری گیان، چونکه هه میشه ده بیت له بنه وانی ژیانی خۆت باج به دیت تا که میک مانه وه یان ئازادی به ده سه ت بینیت. که شی

تېكشكان وەھا پېشان دەدات ئەم مەيدانە ھەردەم بە مەرگ
و خوین و تېكەھلچوون كۆتایی دیت و ھەوالیک لە ئاشتی
بەردەوام نییە. زیاتر لەو، «زیندان» نەك تەنیا واتای
ژووری تەنگ و داخراو دەدات، بەلكو خوازەییەكە لە حال
و ھەوا و گیرۆدەیی مڕۆف لە بارودۆخێكدا كە مافی وتن
و پێكەنینی نییە.

تێروانینی گشتی بۆ شیعرەكە ئەوە ئاشكرا دەكات
ئەحمەد عارف لە دوو ھێلی تەریب سوود وەردەگریت:
یەكەمیان، نیشاندانی دیویك لە شوێنەكانی جیھاندا
مڕۆفەكان دەخوات و میژوویەك لە زولم تۆمار دەكات؛
دووەمیشیان، باوەری بەوێی كە لە ناخی ھەمان
بارودۆخدا، ھیوا، ئەقین، دایكایەتی، لەدایكبوون و ئازایەتی
ھەییە و دەتوانیت تاریکی بڕەوینیتەو. ئەو چەندین جار بە
وتنی «ئەمان ئەمان» ئەو ئاھەنگە فۆلكلۆری و ھەماسییە
بیر دەخاتەو، تا گۆیگر لەبیری نەچیت كە شیعر تەنیا
دەربڕینی ماندوووبوون و كارەسات نییە؛ بەلكو ئاوازیكە لە
كۆلتووری نەتەوایی و ھیزی كۆمەڵاتییەو ھاتوو. ئەم
ھیزە كۆمەڵاتییە لە كۆتایی شیعرەكەدا ھەرچەندە لەگەڵ
ھەسرەت و خەمدا ھاودەمە، بەلام ھێشتا دل و سەرمان
لە پروناکیی بێبەر ناكات. تەنانەت خەفەتی ئەو، رەگی لە
دڵبەستیی قوولیدایە بۆ ژيان و خەلك؛ لێرەدا یەكە

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانده

پارادۆكسى شيعرى ئه حمده عارف پيگ ديت: خهفته له
بينى ستهم، به لام خهفته تيك كه هاندهرى خهباته و
عه شقيش ده توانيت به هيز بكات.

ئەي ھاوار!

ئاگرەكان،

تەلەي ناپاكان،

ھاوارەكانى تۆقين و،

لافاوى كىم و برين، درپندە برسپيەكان،

لە ناوەندى چەقۆى ژەھراوى ئاودا بەگير ھاتووى.

بەتەنيا ھەر گيانىك، ھەر سەرىك ماويت، واى واى!

بيچەك، بيپەنا، پروت،

بە ھەمان يەك گيان و يەك سەرەو،

بەرەبەيان، شەوانى ناکوتا،

لە ھاوینەي نیشانەگرى جەلادەكانەو.

ئاي كە چەندە تۆم خۆش ويستوو، من...

لەمبەرى ئۆسكودارەو، لۆ²⁵، ئەمە نیشتمانى كىيە؟

²⁵ لۆ، وشەيەكە كرمانجەكان زۆر بەكارى دەھينن و لە قسەکردنى تورکيدا ئامرازیکە بۆ ناسينەوھيان وەك کورد يان ئەنادۆلى.

له تاسه تا كوت و زنجيرم پړاند

هه ی گيانم...

له چيچه كداغی قاتییه، قرانه،

گولیک ناپشکویت، چواله یهك ناوهریت.

لی ئه دات لاجانگم،

لی ئه دات به گابه ردی سهخت وهكو بهرده چه خماخ،

جوینه كه ی: ئه ی بیپه نا، ئه ی مونزور.

پووباری شامورات²⁶ خوینی لی هله ئه قولی و

منیش شاعیرم.

کریکاری شهره فم واته

کریکاری دل.

بیباک، بیمامه له، بیگهره د،

²⁶ ئه و شوینانه ی ناویان هاتووه، له و وهخته دا له و په پری به ده ختی، هه ژاری و ململانی و بهرگریدا ده ژیان. بۆ نمونه مونزور ئاماژه یه بۆ پووبار و کیوی مونزور له ناوچه ی دهرسیم که هیما ی جوانی و زیندوویتی و بهرگرییه؛ شاموراتسو، یان ئاماژه یه بۆ پووباریک که له هه مان ناوچه ی دهرسیمدایه یاخود ئاماژه یه بۆ پووباری مورد که له ئاراراته وه هه لده قولی و پیکهینه ری سه ره کیی فوراته.

نە نىگايەكى ھېشوناسا
تا بگىشم نىگارت،
نە شىنەيەكى بىگىلان
تا بىرپىژمە دىرەشىعريكمەوہ.
ئاي كە چەندە تۆم خۆش ويستووہ من...

ئەرى تۆ، ھەر لەم ساتەدا،
سالانىش تىپەرن گەر، ھەر لەم ساتەدا،
وہك لقيكى براوہ بە مشار، لىت جىابوومەتەوہ،
ھۆى ژيانم، مامۆستام، دلدارەكەم،
برىنت، لەوہ قوولترە
كە فتىلەى ھەتوان وەرگرى، ئەزانم.
بەلام حىساب لەگەل چىاكانە و،
ھىوا لە چىاكانايە.

بىر بکەوہ، پىيەكمان لە چاخى بۆشايى،
ئەوى تريان كەچى، لە كەوشى چەرمەخا و

پوزه وانه دا.

بیر بکه وه، ئەگەر هکان، فیزیکی ئەتۆم و،

ئەو ئەقینە بێئەمانە ی وا ئیمە ی کرد بە ئیمە،

دوو زەمانە ی فریاداو هتە لایە ک

بۆ منالانی سبە ی و گۆلەکانیان،

دەستی خۆ ی پۆ کردوو ه²⁷،

ئاگای له مەیدانخوینییه.

ئە ی گیانه که م،

تۆ تهواوی که ئەوی تری...

²⁷ له دهقه تورکییه که دا، له جیاتی ئەم دەربرینه، شاعیر " Koymuş postasını" به کار هیناوه. ئەمەش له بنه پەتدا له دنیای قوماڕه وه، به تایبەت یارییه کانی وه ک پۆکه ره وه، سه رچاوه ی گرتوو ه. له م بواره دا، به مانای "بری گره وه که ی خۆ ی له سه ر میزه که داناوه" یان "مه ترسییه کی گه وره ی کردوو ه و دهستی خۆ ی ئاشکرا کردوو ه" به کار دیت. ئەم دهسته واژه یه به تێپه ربوونی کات له جیهانی قوماڕه وه چوو هتە نیو زمانی پۆژانه ی خه لکییه وه و مانایه کی به رفراوانتری پهیدا کردوو ه. ئیستا زیاتر به شیوه یه کی خوازه یی بۆ دەربرینی "بریار دانی یه کلاکه ره وه"، "هه لویستی روون" یان "قه ی کۆتایی کردوو ه" به کار دیت.

ئەي ھاوار!

بۇ خاترى مەمەد، تو ھەقى عيسا،
بيکە لە پىي ئەو قەرەوئەي لە سەرى پاكشاوى،
بلى كە گورزى فەرھاد چيا ئەكاتە ئارد!
نيوەي بەتالیشم، وەك بلیسەي خەنجەر و،
لە پەناخانەشەمدا ياخیوونیک تیکەل بە خوین و
ئارەقە، گەر بەلى بلیم، ئەپچرینى ھەوسارى،
لەناکاو جەلەوى خوى ئەپسینیت
ئارەزوویەك لە پەچەلەكى گولێ ھەوتبەر²⁸
ئای كە چەندە تۆم خۆش ویستوو ھە...

²⁸ گولێ یا میوہیەك كە سالانە ھەوت جار بەر دەدا و بە تورکی yediveren پى دەگوترى. ھەندى جار، بۇ گولێ ھەمیشە بە ھاریش بەكار دیت.

پامانېك له شيعرى «ئەى ھاوار»

ئەم شيعره يه كېكه له بهرهمه ناسراوه كانى ئەحمەد عارف، كه وهك زۆربهى ھۆنراوه كانى، له نيوان عەشق و نارەزايىي كۆمەلايه تيدا له جوولەدايه. ئەم شيعره ش، به تۆنيكى حەماسى و خوازهىي، كه شيكى پر له سهركوت و خنكان، خەبات و ئيرادهى پزگارى پيشان دەدات و له ھەمان كاتدا، شوپړيكي قوولى عاشقانهى له خويدا شاردووه ته وه. ناو نيشانى شيعره كه له قوولاىي گيانه وه ديت و دەلىي نيازى ھەيه بېدەنگى چيا و شار و ويژدانى ھەمووان بشكيتيت. شيعره كه به وينه گەليكي توند و دژوار دەست پي دەكات و شاعير زنجيره يه ك له به لا و پروداوه سامناكه كان ريز دەكات: ئاگره كان و تەلەى ناپاكان، لەوانه يه وينه يه ك له خيانەتيكي قيزه ون يان ئازاريكي بيژه وهر بيت. ھەربۆيه ھاواريه كانى تۆقين و ترس و لافاوى پرکيم و بريني به دوا ديت. وينه ي سامناكى له م جوړه، كه شيك دهخولقيتيت كه كۆمه لگه يان تاك گه مارو ددهن و ھەر ساتيک پەنگه ھەلى لووشن. ھەروەھا وشەى "دړنده برسپيه كان" وينه يه كى زيندووه له ھەمان ئەو بارودوخەى تيدا مروڤه كان يان ھيژە چاوچنوك و سته مكاره كان، ئامادەن يه كترى بدړن. لەم نيوه ندهدا، شاعير ږوو له بهرامبەر، يان خوى دهكات و دەليت كه له

نيوان ژەھر و دەمی چەقۇ تيزەکاندا گيرۆدە بوو. ئەو بە دووبارەکردنەوہی دەستەواژەي «بەتەنيا، ھەر گيانىک، ھەر سەرىک ماويت، وای وای!» پيمان دەلى کە گيان و سەرى مړوڤ بە تالە مووہ کەوہ بەندە؛ مړوڤش بېچەک و بېپەنا لە ناخى ئەم مەترسۍيەدايە.

ئەم فەزا تاريک و ترسناکە، ھەمان بەستەرى سەرەکی زۆربەي شیعەرە نارازيەکانى ئەحمەد عارفە. ئەو زۆربەي جار باس لە کۆمەلگەيەکی سەرکوتکراو دەکات کە خەلکەکەي تەنانت لە پيداويسستۍيە سەرەتاييەکانیش بېبەشن، پوژگاريان لەگەل مەترسۍ مەرگ و برسۍيەتي و ھەرپەشەي سەربازیدا ئاويته بوو. لەگەل ئەوہشدا، شاعیر ھەر لەویدا وەک ھەموو جاريک بەرەو باخەکانى ئەوين شوپ دەبیتەوہ و دەلى «ئای کە چەندە تۆم خوښووستووە من...» ئەم دێرە، بە شىوہي جوریک تەرجیعەند لە شیعەرەکەدا دووبارە دەبیتەوہ و وەک دەنگى ناوہکی شاعیرە کە لە ناو قەیرانى پەشیدا، عەشق دەخوینیت و بە بیر دەھینیتەوہ. لە زۆربەي شیعەرەکانى ئەحمەد عارفدا، «ئەقین» ھەرپەوتە لەگەل «نارەزايى» و «ئازار»دا و ئەم دووبارەکردنەوہ کورتە، ھەوائى پەيوەندییەکی قوول لە نيوان بارودۆخى سەختى کۆمەلایەتي و شوپرى تايبەتي عاشقانە دەدات.

له دريژهي شيعره كه دا، ناوي شوينگه ليك دهبيستين.
ئهم شوينانه، به تاييه ت ئه وانه ي له كوردستان دان، له گه ل
هه ژاري و سه ختييه كاني ژينگه ي ئه ويدا گري دراون. ئهم
شوينا نه، بيرخه ره وه ي جوگرافيايه كي ره ق و له هه مان
كاتدا شانازينا مي زي كوردي و تيكه له يه ك به توركمه ن و
توركيشه له كوردستان، يا خود هه مان ئه وه ي خويان
پوژه ه لاتي ئه نادولي پي ده لين. ئهم جوگرافيايه له شيعري
ئهمه د عارفدا زوربه ي جار هيما ي ره نج و تافيكردنه وه ي
سه ختي خه لكانيكه كه له گه ل خاك و به رد و باراني كه م
و زستاني ساردا ده ستوپه نجه نه رم ده كه ن. ته نانه ت
ئه وه ي كه ده لي له مبه ري ئوسكو داره وه نيشتماني كييه ؟
ده توانيت مه به ست بي له مه وداي قوولي نيوان ناوه ند،
واته ئيستانبول يان ناوچه ده وله مه نده كاني پوژئاوي
توركي ا و كوردستان كه له تيرواني ني ناوه نده وه،
دواكه وتوو يان به ئه نقه ست فه راموش كراون.

به شيك له شيعره كه، جه خت له وه ده كاته وه له وي نه
گوليك ده پيشكويت و نه به ري دره ختيكي وه ك چواله
ده وه ريت؛ واته له راستيدا هيچ به ره هميك نابيت. ديمه نيكي
وشك و ئازار به خش كه تييدا نه ك ته نيا شوپري ژيان
كه مپه نكه، به لكو ده لي كي كه وتوه ته به ر كينه ي نه فره تيكي
كون. له هه مان كاتدا، ئهمه د عارف به پشتبه ستن به

زمانىكى راشكاو و ھەندىك جار جويندەرانە دژى بارودۇخ
 و پۇژگارەكەى ھاوار دەكات. ئەم توورپەيىيە جگە لەوھى
 لە توۋى شىعرەكەدا دەردەكەوئىت، لە تۋنى تانە ئامىزى
 ئەوئىشدا بەرامبەر بە چيا و دەشتىش دەبىنرئىت. بۇ نمونە
 كاتىك دەلئىت «ئەى بىپەنا، ئەى مونزور»، لە راستىدا
 رۈوبە رۈوبوونەوھى شىعر لەگەل سىروشتدا پىشان
 دەدات؛ ھەربۈيە دەلئىت كە ئەو شاعىرە و دەبىنئىت وا
 رۈبارى شاموراد لەبرى ئاو، خوئنى لى ھەلدەقولئىت. ئەم
 وئىنە تاقەتېرە نىشاندەرى قوۋلى ئازارى ئەو ناوچەيەيە.
 لەگەل بوونى ئەم ھەلومەرچەدا، كەچى جەخت لەوھ
 دەكاتەوھ كە ئەو شاعىرە، ھەر خۇشى پىناسەيەك بۇ
 شاعىر بوونى دەكات. بەو واتايەى كرئىكارى شەرەف و دلە
 و سىفەتەكانى بىياكى، شەرەف و راستگۈيى و خاۋىنى لە
 دەربرىنى ئازار و راستىدا دەداتە پال خۋى. پرايدەگەيەنئىت
 كە شىعرەكەى مامەلە و سازانى تىدا نىيە و لە رۈانگەى
 ئەوھوھ، ھۈننەوھى شىعر نە پەيمانئىكى سىياسى لەگەل
 دەسەلاتدا ھەيە و نە مل بۇ مامەلە دەدات. وەختىكىش
 دەلى «بىگەرد» لەوانەيە ئاماژە بەوھ بكات كە بوونى ئەو
 ھىشتا پاكە و بە پىسىيەكانى وەك سانسۇر يان
 بەرژەوھەندىخوۋى پىس نەبووھ. بەلام ئەو لە شىعرەكەيدا
 ئەم فشارە وەك «بەھايەك» بۇ دەربرىنى راستى دەزانى
 و بە گوتهى خۋى «كرئىكارى دلە. لەو بارە ژەھراۋىيەدا

به دواى سهرنج و نىگايه كى «ئو/ئه قين» دوهيه تا سهراپاى
له ږهنگ هه لكيشى و نىگار يكي بكيشى، يان وهك شنه و
نه سيم يكي دۆست كه سوكنايى به گيان ببه خشى، هه لېكاته
سهر دپړه شيعريكي. ليرهدايه كه جاريكي تر له
به رده و اميدا، «ئاي كه چهنده تۆم خوښ ويستووه من...»
دووباره دهرده كه وپته وه تا جاريكي ديكه جهخت بكاته وه
كه ئه وين له قوولا ييى ئه م سه ختى و نارې زاييانه وه
سهر هه لده دات. ئه حمه د عارف زوربه ي جار حه ز دهكات
بلت ئه گهرچى ئه و ږهنج و ئازارى نه ته وه كه ي خو ي و
تهنگانه سياسيه كانيان به پيست و ئيسك هه ست پي
دهكات، به لام هيش تا ئه قينداره و دهستى له ئه قين
هه لنه گرتووه.

دپړه كاني دواتر به كاتيك له رابردودا، يان لانيكه م
به ياده وهر ييه كه له جيا بوونه وه يه كى ئازار به خش دهست
پي دهكه ن. شاعير ده ليت ته نانه ت ئه گهر سالانيش تيپه ر
بن، ئه و جيا بوونه وه و به لايه ده لى هه ر ئيستې پووى
داوه. ئه م ئاسته ي «هه نو كه ييبوون» ي ئازار، له شيعرى
ئهمه د عارفدا زورجار دووباره ده بيتته وه؛ ئه و كات
قه تماغه لا ده دات و هه موو برينيكي كون به تازه پيشان
ده دات. «وهك لقى كى براوه به مشار» پشتراسته كه ره وه ي
ئوهيه كه دابرانيك بيگومان پووى داوه؛ له وانه يه

دوورخستنه‌وه له زید یان دلدار، له‌وانه‌یه زیندان یان جیا‌بوونه‌وه‌ی زۆره‌ملی له‌خه‌لکه‌که‌ی. له‌م نێوه‌نده‌دا، دلدار یان ئه‌وه‌ی ده‌که‌وێته به‌رامبه‌ری، به‌که‌سیک که «مامۆستا» و «دلدار» و «هۆی ژیان»‌ی شاعیر ناوده‌برێ. ئه‌م سێ وه‌سفه سه‌رنج‌راکێش و فره‌په‌هه‌نده نیشان ده‌دات دلدار ده‌توانیت خودا‌وه‌ندی شیعر، خه‌لک، نیشتمان یان مامۆستایه‌کی مه‌عنه‌وی بیت که نووسین و ژیا‌نی فی‌ر کردووه.

پاشان باس له‌ برینیکی قوول ده‌کات که فتیله‌ی هه‌توانی برین وه‌رناگریت و ئه‌گه‌ری چاک‌بوونه‌وه‌ی نییه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، جه‌خت له‌ حیساییک ده‌کاته‌وه که شاعیر کردوویه‌تی، ئه‌ویش حیسابه‌ له‌گه‌ل چیاکاندا و هیواش لای چیاکانه. له‌ کولتووری خه‌لکی و مرۆفی په‌نجکێشی باکووری کوردستان و ئه‌نادۆلدا، «چیاکان» هه‌رده‌م هیما‌ی به‌رگری و مانه‌وه بوون. چیا، شوینیکه یاخی‌بووان یان نه‌یاران تیندا خۆیان ده‌شارنه‌وه؛ شوینیکه بۆ به‌رگری درێژخایه‌ن له‌ به‌رامبه‌ر ناله‌بارییه‌کاندا؛ هه‌روه‌ها هیما‌یه‌که له‌ سروشتی پاک و پشتبه‌ستوو به‌ خۆی. که‌واته کاتیک ئه‌حمه‌د عارف ده‌لێت «هیوا له‌ چیاکاندا‌یه»، مه‌به‌ستی پشتبه‌ستنه‌ به‌ هیژیکی هه‌رچه‌نده سه‌خت و په‌ق، به‌لام له‌ کۆتاییدا په‌ناگه‌یه‌که له‌ به‌رامبه‌ر نا‌ئومێدیدا.

دېرەكانى دواتر كه باس له جياوازى شويى
پنځه كان دهكەن، دژيه كى نيوان پيشكه وتنى ته كنه لوژيا و
بارودوخى كۆمه لايه تى دواكه وتوى زوربهى خه لكى
توركيا به شيويه كى ژيرانه نيشان ديدات. ئه و ده لىت
پنځه كمان له «چاخى بۆشايى» دايه؛ جيهانىك كه
گه يشتووه ته برين و تپه پرين به ناو بۆشايى يان فه زادا،
يان فيزيائى ناوكى و بژارده پيشكه وتوووه كان، به لام
پنځه كهى ديكه مان هيشتا له پيلاوه چه رمينه كونه كان و
گوره وييه له موچنراوه كاندايه و نوقمى هه ژارييه. ئه م
دژيه كييه كاتيك زياتر ئازاربه خش ده لىت كه شاعير
بیرمان ده هينى ته وه ئيمه به ره مى هيچ نين جگه له
ئه فينىكى توند و به رده وام. بۆيه ده لىت: ئه گه ر له م
دوورپيانهى دواكه وتويى و پيشكه وتندا ده توانرئ هيشتا
زيندوو بمينينه وه، ته نيا به هوى به ره كه تى ئه فينىكه وا له
غيانماندايه و ئيمه به داهاتوووه ده به ستيته وه. له دريژهى
ئه م كۆپله يه دا، شاعير ده لىت ده توانرئ دوو كات، له وانه يه
رابر دوو و ئيستا، تپه پرينرئ و بگه يته سبه نى، ئه ويش بۆ
مندالانىك كه گوله كانى داهاتوون. ئه م پوانگه هيوادارانه،
سه ره رپاي هه موو ئه و تاريكيانهى له شيعره كه دان،
ياده ينه ره وهى يه كيك له تايبه تمه ندييه سه ره كييه كانى
ئه حمه د عارفه. ئه و ته نانه ت له تاريكترين ساته كانيشدا، بير
له سبه ينييه كى باشت ر ده كاته وه. ده لىت ئه م داهاتوووه بۆ

مندالەكانى ئىمەيە؛ ئىمە دەبىت رېسك بگەين، بىريارى
كۆتايى خۆمان بدەين و دەستەكانمان پۆ بگەين و دەست
بە ياريىەكى گەورە بگەين. لە بەرامبەر ھەموو
مەترسىيەكاندا، ئىمە ئامادەين كە رېسك بگەين تا نەوہى
سبەينى مىراتى كۆمەلگەيەكى ئازادتر بىت.

لە پاشتردا شاعىر ھانا بۆ پىرۆزىيەكان دەبات.
ھانا بردن بۆ پەيامبەرانى ئىسلام و مەسىحىيەت (مەھمەد
و عىسا)، پوانگەيەكە لە كۆلتوورى خەلكى دىنداردا، ھىز و
بەھايەكى بەرزى ھەيە. ئەحمەد عارف لە عەشق بۆ ئەم
بابەتە پىرۆزانە كەلك وەردەگرىت تا پەھەندە مەروپىيەكان
و سەرووى سنوورە سىياسىيەكان بەرجەستە بگات. ئىنجا
سویند بە قەرەوئلەى زىندانەكەى دەخوات، نىشانەى
پىرۆزبونى ئەو بابەتەيە كە لەسەرى زىندانى كراوہ.
دواتر لە وەرچەرخانىكى ئەفسانەيىدا دىتە لای «فەرھاد»،
بۆ لای ئەفسانە گەورەكەى نەرىتى ئەقیندارانەى
پۆژھەلات، كە بە تىشەكەى، چياكانى دەبرى تا رىگايەك
بەرەو دلدارەكەى بگاتەوہ. ئەو لىرەدا دەلىت تىشەى
فەرھاد دەتوانىت چياكان بگاتە تۆز و ھەليانگرىت. لە
راستىدا، نمونە يەكە لەو ھىزى عەشق و ئىرادەيەى
گەورەترىن بەربەستەكان لەناو دەبات.

به لّام به دوايدا ديساننه وه له ناو كه فوكول و هيوادا،
شاعير ئاماژه به لايه نيكي تراژيكيش دهكات. ئه و له ناخى
خويدا تووړه بيبه كي شاراوډى هه يه هه نديك جار ده توانيت
وهك خه نجه ريكي نووكتيژ گر بگريټ و هه رچى به ربه ستي
به ردهم ئازادى و ئه فينه بيدريڼى. به لّام له وانه يه هيشـتا
ساته كه ي نه گه يشـتـيټ يان زه مينه كه ي نه ربه خـسابـى.
دواتريش «ناره زوويهك له رچه له كي گولي حه وتبر»
له وانه يه ئاماژه به عه شـقيـكي پر به ره هم و چه ندين جار
پشكوتو و بيت، ديسانيش نيشانه يه كه له په يوه ندى نيوان
شه پانگيزى و جوانيخوازى له شيعرى ئه حمده عارفدا. ئه و
مروځ وهك بوونه وهريك ده بينيت كه له يهك كاتدا تواناي
رپه پين دژى زولمى هه يه و شهيدايى گول و جوانيش له
گياني خويدا په روه رده دهكات.

له كوټاييدا، ده توانريت بگوتريت «ئهى هاوار»
به رجه سته بوونى ئازار و بهرگرييه له ناخى ناوچه يه كدا كه
له تيروانينى شاعيره وه، به شيويه كي سيسـتماـتيـك
فه راموش كراوه يان ژيړده سته كراوه. هاوكات، ئه م
شيعره پيمان ده لـيـت مروځ، ته نانه ت له خراپترين
هه لومه رجيشـدا، هيژيكي ناوه كي هه يه كه «تووپره يى»،
«عه شق» و «هيووا به سبه ينى» تيكل دهكات و له فه وتان
ده پياريزيت. ئه حمده عارف به تيكل كړدنى هيتا ميلاليه كان،

ناوى شوينە ئاشناكان، ئاماژە ئايىنىيەكان و ئەفسانە
عاشقانهكان، شيعرىكى فرەپەھەندى پىكخستووھ كە
كۆمەلگەى تالى پۆژگارى خوى و ھەر پۆژگارىكى
ھاوشىوھ پەنگرپژ دەكات. ناتەبايىيى نيوان تەكنەلۇژىاي
مۆدىرن (چاخى بۆشايى) و بىبەشى نەرىتى (كەوشى
چەرمەخاۋ و پوزەوانە)، دەرکەۋتنى جىھانىكە لە نيوان
خەۋنى پىشكەۋتن و واقىعى ھەژارى و سەركۈتدا خەرىكى
پەلكۈتانە. لەگەل ھەموو ئەم دژىيەككىيانەدا، ھاۋارى
«خۆشويستن» ۋەك ستوۋنى بىرپەھى شيعەرەكە، ھىۋاي
ژيان بە ھەر پەيكەرىكى پىرئازاردا دەكاتەۋە و لە مەرگى
تەۋاۋ پزگارى دەكات.

له تاسه تا كوت و زنجيرم پړاند

ئەنادۆل

چەندین بېشكەم بەخشیوه بە نوح،

چەندین جۆلانی، لانک...

حەوای دایکت بە منالی دوینی دانه نری،

ئەنادۆلیم من،

ئەمناسی؟

شەرم ئەکەم،

شەرم لە هەژاری،

لەبەردەم خەلک و دونیادا پووت...

نەمامەکانم لەسەرما ئەلەرز،

خەرمانم بێرەونەق.

لە جیهانیکا کە تێیدا،

برایه تی، کار و

یه کسانی و،

جەژنی پشکوونی گۆلە ئەتۆمییه کان ئەگیرن،

لە جیهانی شاعیران و دانایان،

بەتەنیا ماومەتەوێ من،

بیکەس و دوورکەوتە.

ئەزانی؟

هەزاران سالا دۆشراوم،

لەتوپەتیان کردووێ بە ئەسپسوارە ترسناکەکانیان

خەوی نازداری بەرەبەیانم

فەرمانرەوایان، پەلاماردەران، پێگران

سەرانیان لێ سەندووم.

لێ، نە ئەسکەندەرم بە هیچ گرت،

نە شا، نە سولتان،

کوچیان کرد و پۆشتن، بێسیبەر!

سلاوم کردووێ لە دۆستەکەم و

و بەرگەم گرتووێ...

ئەبینی؟

ئەگەر بزانی چۆن خوشم ئەوین:

كویرئوغلۆ²⁹،

قەرەیلان³⁰،

سەربازی ون...

²⁹ كویرئوغلۆ (پەروەشەن عەلی)، قارەمانیکی داستاننامیزی بەناوبانگ، کەسیکی ئەنادۆلییە ھەرگیز لە بەرامبەر سەتەمدا خۆی بە دەستەووە نەداوە و بۆ شکاندنی دوژمنەکان و کۆتاییهێنان بە ئازارەکانی گەلەکەیی خەباتی کردووە. ئەو بۆ تۆلەسەندنەووە لە بەگی بۆلۆ کە سەتەمی لە باوکی کردووە و چاوەکانی کویر کردووە، پادەپەڕی. شاعیر، کویرئوغلۆ بە ھێمای بەرخۆدان لە بەرامبەر سەتەم و قارەمانیتییەکی راستەقینە دەزانیت.

³⁰ قەرەیلان سەرهەتا پیاویکی ترسنۆک بوو، گوندییەکی خەلکی عەنتاب، بەلام پاش تیگەیشتن لەو پاستییەکی کە بەبی خەبات پیگایەک بۆ پزگاربوون لە مردن نییە، بوو بە خەباتکاریکی بیتاک و لە شەپری سەربەخۆییی تورکیا، دژی فەرەنسییەکان قارەمانانە شەپری کردووە.

دواتر پير سولتان³¹ و بەدرەدين³².

ئەوسا قەلەم بىدەسلەت ئەبى،

لەبەرامبەر چەندىن ئازىزى ترا...

خۆزگە ئەتزانى،

چۆن خوشيانئەويستم ئەوان.

ئەگەر بزانى ئەوەى لە ئورفە گوللەى ئەتەقاند،

لە منارەو، لە مەتەرئىزەكانەو،

لە لقى سنەوبەرەكانەو،

چۆن بە مەرگ پىئەكەنى.

³¹ پير سولتان ئەبدال يەكك لە شاعيرانى كوردى عەلەوى - بەكتاشى. لە سەدەى شانزەى زاینیدا بە شاعیرى بەرگرى لە دادپەرورەى، ئازادى و ناپەزایەتى دژى ستەمى دەسلەلاتى عوسمانى ناسراو. بە يەكك لە دیارترین شاعیرانى شیعرى عیرفانى و بەرخودان لە کولتورى توركى و عەلەوى دادەنریت.

³² شیخ بەدرەدين كەسىكى سۆفیمەشرەب و شۆرشگىرى سەردەمى عوسمانى بوو. بەهۆى رۆلى بەرچاوى لە پاپەرىنى ۱۴۱۶ دژى دەولەتى عوسمانى ناوبانگى دەرکردوو، چونكە خوى و موریدەكانى دژى دەسلەلاتى سولتان محەمەدى يەكەم و دەولەتى عوسمانى پاپەرىنىكى توندیان بەرپۆه بردوو.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

هەر ئه بى بيزانى،

ئه بىستى؟

خۆت مه پوخينه وهها،

وهها خه مبار، وهها غه ريب...

له ههركوئ هه ي ببه،

له زيندانا، له دهره وهى، له پولا يا له نوبه تا،

به ره وپيش برۆ، به ره وپيش،

به پرووى جه لادا،

تف بکه له پرووى جه لادان،

هه لپه رست، ئاژه وه گير، خيانه تکار...

به رگه بگره به کتیب،

به رگه بگره به کار،

به نینۆک، به ددان،

به هیوا، به ئه قین، به خه ون،

به رگه بگره، پسوام مه که!

بىيىنە، چۆن ئەخولقايىمەۋە
بە دەستە شەرەفمەند و گەنجەكانى تۆ.
كچ و
كورانيكم هەيە لە داھاتووا،
ھەريەكەيان لە جىھانا پارچەيەكى بيجينشين.
خونچەي تاسەي چەندىن ھەزار سالەم،
لە چاۋەكانت،
لە چاۋەكانتەۋە ماچت ئەكەم،
ھەموو ھىوايەكم ھەر تۆي،
لیم تىئەگەي؟

ناچار بوو وەك ئەنادۆل باسى بكات، رادەكشیت. لەبەر
ئەوێ بەپێی باوەرپی ئەفسانەیی، كیوی ئارارات یان چیا
ئاگری و دەورووبەری وەك شوینی دابەزینی كەشتی نوح
ناسراو، ئەم «لانكە» نەك تەنیا شوینی مادی، بەلكو
خاوەنەكە لە لەدايكبوون و پەروەردەکردنی شارستانی
مروڤایەتی. وەختی دەلی «حەوای دایكت بە مندالی دوینی
دائەنری»، لەراستیدا بە تۆنیکى شاعیرانە پیداغری لەسەر
كۆنێ ئەم خاكە دەكات. ئەم تۆنە، بانگەشەى دیرینیەكى
بیۆنە و كۆنبوونى زیاتر لە مروڤایەتیە بۆ ئەنادۆل.
ئەحمەد عارف لە پێگەى دەنگى ئەنادۆلەو، بەشیوەیهكى
کردارى بە پشتبەستن بە كۆنێ كولتور و ژيانى مروڤ
لەم جوگرافىيەدا، خوينەر دەباتە ناو ئاسۆى ئەفسانەییەو.
لە كۆتایی ئەم بەشەدا، بە پرسىاریكى تىكەل بە شانازى
و توزىك سەركۆنە، دەلیت: «ئەنادۆلیم من، ئەمناسى؟

ئەم پرسىارە، لە هەمان كاتدا كە سەرچاوەى كۆنێ
خاكەكەى وەبیر دەهینیتەو، ھۆشدارىیەكیشە بۆ خوينەر:
ئایا لە قوولاییى ئازار و خەمەكانى ئەم خاكە ئاگادارىت؟
یان تەنیا ناوەكەیت بیستوو؟

شاعیر پاشان ئاماژە بە ھەژارى و پروتوبوونى
گەلەكەى دەكات. ئەو باس لە «شەرمەزارى» خۆى
بەرامبەر ھەژارىیەك دەكات كە خەلكى ئەنادۆل وەك

جليكى نه خواز راو، له بهرامبه ر چاوى خه لكى ديكه دا پروت و لاواز نيشان ددهات. ئه م هه ژار ييه نه ك ته نيا له په هه ندى مادي - بۆ نموونه نه بوونى جل و خوراكى پيويست - به لكو له په هه ندى كولتوورى و هو شياريه گرنگه كانيشدا دهر ده كه وىت. گيره وهى شيعرى ئه نادول و هختى ده لى «نه مامه كانم له سه رما ئه له رزن، خه رمانم بيړه و نه ق» وىنه يه كه له سه ختى ژيان و ناكارامه يى له به ره مه يتان، به هوئى نايه كسانى كومه لايه تى و سياسيه وه.

عارف ئه م بارودوخه له بهرامبه ر جيهانىك وينا ده كات كه پره له پيشكه وتن و به هاى مروفايه تى. وه كوو بلى سه رسورماو و نامو له گوشه يه كدا دوور له جيهان ماوه ته وه. ليژده خه ميكي به كومه ل هه ست پى ده كريت؛ خه ميك كه له نادادپه روه رى و بيبه شبوونى ئه نادول و گه له كه يه وه سه رچاوه ده گرى، له كاتيكدا شوينه كانى ديكه ي جيهان خو شگوزه رانييه كى ريژه يى هه يه. پرسىارى تالى شاعير له كوتايى ئه م كو په يه دا خوينه ر هان ددهات بۆ راما ن و ناساندنى ولا ته كه ي به پيويستيه ك ده زانيت تا له م ريگه يه وه ئاور له ئازاره كانى بدرينه وه.

ئه حمه د عارف له به ندى دواتردا راسته وخو ئاماژه به ميژووى هيرشه جوړاو جوړه كان بۆ سه ر ئه نادول ده كات. ئاماژه به سوارچاكانى داگيركه ر ده كات كه چه ندين

جار ھېرشىيان كىردۈۋەتە سەر خاكەكەي. ناۋى
ئەسكەندەرى مەكدۇنى و شا يان سولتانهكان لەم بەندەدا
ئامازىيە بۆ داگىركەرانى كە لە سەردەمانى پابردۈودا
ھاتۈن، تالانىيان كىردۈۋە و پۇشستۈن؛ بەلام ئەنادۆل
ھىشتا ماۋەتەۋە و بە قسەى شاعىر: "نە ئەسكەندەرم بە
ھىچ گرت، نە شا، نە سولتان". ئەم دېرە، نىشاندىرى
جۆرىك شانازى و سەرسەختى ئەنادۆلىيە بەرامبەر
داگىركەران و زۆرداران. ئەو بە تۈنىكى تىكەل بە
شانازىيەۋە دەلىت ھەموو ئەم داگىركە و زۆردارانە
كۆچيان كىردۈۋە، بى ئەۋەى تەنەت سىتېرەك بەجى
بمىنىت. بەلام خودى ئەنادۆل ماۋەتەۋە و لە پىگەى
ۋەفادارى بۆ دۆستان و پىداگرى لە بەرامبەر دۈژمان،
ماۋەتەۋە. لە كۆتايى بەندەكەدا، پرسىيارى «دەبىنى»
دووبارەبۈنەۋەى ھەمان تەكنىكى پىشۈۋە كە ھەستىك لە
ھۆشدارىيە يان بانگھىشتە بۆ تەماشاكردنى راستىيەكى
بىندەنگ.

لە درىژەدا، شاعىر باس لە خوشەۋىستى خۆى بۆ
چەند كەسايەتتىيەكى مېژۋىيى و سىمبۆلىكى كوردستان و
ئەنادۆل دەكات. لە راستىدا، ئەو بە نىشاندىنى خوشەۋىستى
دووسەرەى خۆى و پالەۋانە مىللىيەكان، جۆرىك
خۆھاۋشۈناسكردنى قوۋلى لەگەل ئامانجە مېژۋىيەكاندا

دهربرپوه. ئەم كهسايه تيبانه هەر يه كيكيان هيمايه كن بو
ئازادي، يه كساني و شوپش دژي ستهم يان بهرگري له
ماف.

له بهندي دواتردا، ئەحمەد عارف تۆنيكي تهواو
وتاربيژانه و فهرماني دهگريته خو. ئەو به مروفي
بهرامبەر، به تايبەت نهوهي گەنج يان خەلكاني شوينه
جياوازهكان له وانهيه له ژير گوشاردا بن، دهليت له
هەرشويناك هەن خوتان مهروخين و ورهتان بهرز بيت،
ههستن و هيرش بكه نه سه ره وهي سهركوتتان دهكات.
ئەو دهليت ته نانهت تف له پرووي جهللاديش بكه ن و
پووبه پرووي ههلهپرستان و خائينان ببهوه. له دريژدها،
بانگهوازي كرداري پووتتر دهبيتهوه. «بهرگه بگره به
كتيب، بهرگه بگره به كار، به نينو، به ددان، به هيو، به
ئەفين، به خهون ...» ئەم ديرانه جهخت له سه ره ئامرازگه ليك
دهكه نه وه كه خەلك له بهرده ستياندايه تاكوو بهرگري
بكه ن. ئەحمەد عارف به هينانه وهي ئەم شتانه، نيشان
دهدات كه هيزي گوپان و ئازادي ته نيا له چهك يان
شوپشه خويناوييه كاندا سنووردار نابيت؛ بهلكو زانست،
كولتور، خهونبينين، خوشهويستي و تيكوشاني
راسهتگويا نه به شيكي گرنگي خهبات پيك دين. ئەو له
كوتايي ئەم بهندهدا، داوا له خەلكاني ئەنادول دهكات كه

بەرگە بگرن و پرسوای نەكەن. ئەو لە زمانی ئەنادۆلەو دە قسە دەكات، وەك بلیی ئەنادۆل لە خەلكەكەى خوی دەخوازیت بە بەرگەگرتنیان نەهیلن لە بەرامبەر داھاتوو و مروّقایەتیدا شەرمەزار بێت.

لە كۆپلەى كۆتاییدا، شاعیر پەيوەندییەكى پتەو لەگەڵ نەوەكانى داھاتوودا دروست دەكات. ئەو بە شوۆر و باوەرپەو دەلى ھەر ئەم نەوانە، بە دەستى پاكى خویان، دەتوانن ئەنادۆل سەرلەنوێ دروست بكەنەو. «كچ و كورانیكم ھەيە لە داھاتوودا» نیشان دەرى ئەو باوەرپەيە كە داھاتوو ھى گەنجانى ئەنادۆلە و ھەر یەكێكىشیان پارچەيەكى بەنرخن لە جیھان. لە پوانگەى ئەو دەو، نەوہى نوێ وەلامى تینوویتی كۆنى ئەنادۆلە بۆ ریز و ئازادى. دەربرینی چەمكى تاسەى چەند ھەزار سالە، ئاماژەيە بۆ ئەوہى كە ئەم نەوہ نوینیە دەتوانیت وەلامگوى خەون و ھەسرەتیک بێت كە لە ماوہى ھەزاران سالدا لە دلى خاكەكەیدا كەلەكە بوو.

شیعری «ئەنادۆل» نەك تەنیا بە داستانیک، بەلكو بە مانیفیستیكى كۆمەلایەتى — سیاسى دادەنریت. ئەحمەد عارف لە سەردەمى پڕئاژاوہى میژووى تورکیادا ژیاوہ؛ سەردەمى کودیتاکان، سەركوتکردنى بەرفراوانى دەنگى نیاران، قەدەغەکردنى بلاوکردنەوہى ئازادانەى بیر و

ئەدەبیات. لەم ږووهوه، شیعری ئه وهه رگیز به دهربرینیکي تاکه کهسی سنووردار نابیت. ئه وهه میشه به دواي ئه وهه یه زمانحالی خه لکی ژیردهست، جوتیاران، کریکاران و به گشتی خه لکانیک بیت که به هوئی نه زانی یان هه ژاری ئابوورییه وه له په راویژدا ماونه ته وه.

شیوازی ئه حمه د عارف له م شیعره دا له گه ل به ره مه کانی دیکه یدا هاوئا هه نگه: زمانیکی ساده، په وان، به لام پر له دووباره بوونه وهی وشه کان و پرسته ی پرسپاری. ئه م دووباره بوونه وه و پرسپارانه وه ک پردیکی ریتیمیک کار ده که ن که خوینه ر ناچار ده که ن ساتیک راوه ستیت و بپرسیت: ئایا به راستی ئه م ئازاره ده بینیت؟ ئایا ده زانیت چی ده لیم؟ جوړاو جوړی تون، له نیوان ساتی داستانی و سوژبه خشدا، یان تونیکي په خنه گرانه و وتاریژانه دا له جووله دایه. له هو شداریه کی باو کانه وه هه تا ماچکردنی چاوی مندا لانی داهاتوو هه موویان چه شنیکی به رفراوان له باری سوژداری و عقلانی ږوومال ده که ن.

ئه وهی وا شیعره که سه رنجراکیش ده کات، لیکنالا نی خه م و شانازییه: له لایه که وه ئه نادول خوی له به رامبه ر دیکتا توره دووباره بووه کاندانه دوړاندووه و ته نانه ت شا کان و سولتانه کانی له بیر کردووه؛ له لایه کی دیکه وه،

ھېشتا دىلى ھەژارى و دوورکەوتنەوھىە و بۆ ئازادبوون
ھىواى بە نەوھى گەنجى خۆى بەستووه. ئەم تىکەلبوونە،
ھەستى داستانخولقېنى و دلتەنگى لە يەك شویندا کۆ
کردووهتەوھ و خوینەر بەو تىگەيشتتە دەگەيەنیت کە
گۆرپان و پزگارى، ئەگەرچى باجى دەویت، بەلام شىاوى
ئەنجامدانە.

لە کۆتايیدا دەکرى بگوترى ئەحمەد عارف بە
شیوھىەکی گشتى لە شیعەرەکانیدا سوود لە سى بنەماى
باو وەرەگریت:

۱. بەکەسکردنى خاک و شوین: خاک و شوین ھەمیشە
ناسنامەى مرقىک وەرەگرن و بە جىناوى ئاخوهر قسە
دەکەن. ئەم تەکنیکە، ھاودلیى خوینەر دەوروزینیت و
ئازارەکان بەرجەستەتر دەکات.

۲. دىالۆگ لەگەل میژوو و ئەفسانەدا: لە نوح و ھەواوھ
بگرە ھەتتا ئەسکەندەر و شاکان، ھەموویان لە چەند دىپرى
کورتدا ئامادە دەکرین و زنجیرەھىەکی میژوویی لە بەردەم
ئیمەدا دادەنن.

۳. تىکەلبوونى ئەفینى تاکەکەسى و بەکۆمەل: کاتیک باس
لە پالەوانان دەکات، لە راستیدا نیشان دەدات کە ئەفین بۆ
نیشتمان و ئازادى ھاوتای ئەفینە بۆ دلدارىکی ئەفسانەیی.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

بۆيه دهكرىت ناو نيشانى جوراوجور بدرىته پال ئەم
شيعره: مانيفىستىك بۆ ھوشيارىي كۆمهلايهتى، ستايشىك
له ناسنامهى كۆنى ئەنادۆل، بانگهوازىك بۆ خهبات دژى
ستهه و ھەروھە سىرودىك له عەشق و متمانهيهكى قوول
به داھاتووى مەرفاھەتى. ئەم شيعره نيشان دەدات ئەھمەد
عارف لەودىوى سەنۆره سىياسىيەكانى توركيائە،
قەسەيهكى بۆ گوتن بە ھەموو خاكە برىندارەكان ھەيه:
شەيئىك كە مەژوو، بەستەرىك لە تالان و كۆلۇنئالىزم
بوو، بەلام خەلكەكەى بەردەوام لە ھەولە دۆزىنەوھى
پىگای پزگارى خۆياندان.

لەيلم - لەيل³³

لەيلم - لەيل، نيوەى جيهانەكەمان

سوور - سەوزى بەهاری،

نيوەكەى ترى بەفرپۆش

دیسانەوہ خزم - برا، گیان دوژمنی گیان،

دیسانەوہ دوویشکی ھەوتگرئ،

مارى زەرد،

³³ ناوێشانی لەيلم لەيل يا لەيليم لەيليم "Leylim Leylim" لە زمانى تورکيدا، بەتايبەتى لە ئەدەبىيات و مۆسقىاى فۆلکلۆردا، تىکە لاوييهكى قوولئ شاعيرانە و ھەستيارە کە زۆرجار لە شيعەر، گۆرانى و ئەدەبىياتى گشتىيى تورکيدا دەبينرئ. دەتوانرئ لەيلم لەيل و ھا لئک بدرئتەوہ کە بانگەوازيكى ئەفئندارانە و غەمگينانە بۆ دلدار کە لە "لەيلا ھۆ لەيلا"وہ ھاتووہ. ئەم دەربرينە لە زۆربەى شيعەرە تورکيەکاندا ئاماژە بە خۆشەويستى بەئازار، دوورى و جيابوونەوہ دەکات. ھەر و ھا لە شيعەر و گۆرانييە تورکيەکاندا بەگشتى بۆ ھاوارى خۆشەويستىيەكى ناکام، جيابوونەوہ و ئازارى دوورى دئت. ناسراوترين بەکارھيئانيشى لای نازم ھيکمەت و گۆرانييژانئ و ھک زولفو ليقانلى و ئەحمەد کايا ھەيە. سەرچاوەى دەربرينەکەش پەيوەندى بە چيرۆكى لەيلا و مەجنونەوہ ھەيە، بەلام لای ئەحمەد عارف ئاماژەى بۆ لەيلا ئەربيل، ھىماى خۆشەويستىيە ناکامەکەى شاعير.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزان

له سهر سپيتى ناوچه وانيشمان،

نهنگى سته مى ناپاكى.

گيانيش، له نيوده شه واندا،

سيداره له بهرامبه ر ده رگا دوو تاكييه كاندا،

ئاويكيش كه له زيندان

له ته نيشته وه ئه روات،

ئه جهل هاتۆته سو راغم،

له نيوان په راسو وه كانمه وه

با بيت ليگه ري...

وه ختيتى ئيستا، گيان به رگه ناگري،

وه ختيتى ئيستا، هه ره سه خت، هه ره ياخي،

خونچه ي دو زه خي مه مكه كانت.

وه ختيتى ئيستا، چل پوژ - چل شه و

باسكه كانت په تي گه ردنم،

ها، هه ر له لاساري ئه و هه موو خراپه يه،

ئه ي واي بليم چي؟

وہختیک فیشہ کہ کان خراونہ تہ لوولہ کانہ وہ و،
دہستانی درندہ نوقمی خوین،
وہختیک پہ لامار دہران تیک دہدن خەومان،
ہاوار ئەکا ئەلیم:

وینہ دانہ وہ قەدەغە، لە ئاوینہ کاندە.
ناتوانم دابەزمە باخچە تالانکراوہ کہ تەوہ،
رێک، ھەمان بۆشاییہ ئەمە، کاری بیناموسانہ ئەلیم،
رێک، ئەو وەختە ی خەنجەرە کہ م وەک دۆزەخ جوانہ،
دیتتە خەیاڵم،
دەستەکانم بپرەمەق...

زانویانہ
ھەموو پەناگەکان،
خەنجەری چەماوہ، تەفەنگی رەش، بۆسە ی خوینین
و، ئەو قەحبەترینە ی ناو بیرى مرۆف،
ئەو نەنگینترینە، ئەو میوہیہ ی سیفلیس،

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزاند

يۇرانيۇمى شىتكر او

زانيويانه،

با بزانن!

كه چۆن له ئاگرى ئەڧىنتا سوتوم

ئوۋوۋى بوۋكى...

ئەۋەتا له دژى دزه خوينبەرچا و گرتوۋەكانى دەريا،

دېرندە بە ھەرامگۆشكراۋەكان،

پيغەمبەرە درۆزنەكان و

كۆلەبنەكانيان،

كۆيلە خەساو و گيئەكانيان،

ئەۋەتا جاريكى تر

تا ئەم گيانە له مندايە،

دەيرى و پيسواتم،

ئوۋوۋى بوۋكى...

ئەم قەدەغەكارىيانە،

بەجىماوى فىرەوئەكانن.

تۆ نىت،

نە لە سپى، نە لە ڕەشا،

لە گيانتا، لە نيهانتا، تەلەيان بۆ ناوئىتەو.

پوژىك دادى، كە هيو لە تواناى ترسناكت بىسین،

لە باوئەشى پىسى خواستى دنياوړانتا،

پوژىك دادى، ڕەنگە چاوەرپى كەوتنت بکەن.

مەكەو!

دەنا ئەمرم...

لە چاوەكانت، لە چاوەكانت بىبەش ئەبم.

لەيلم - لەيل

كاتىك پى ئەگەن بەهى و هەنار،

تۆم بۆ دەبىتە يار.

ئەو وەختە بۆ سەرى پى سەودامان،

تەنگ دەبن جىهانەكان...

پامانيك له شيعرى «لهيلم ـ لهيل»:

ئەم شيعره، يه كينكه له نمونه هه ره بهرچاو و ئالۆزهكانى جيهانبينيى ئەحمەد عارف، كه پرهه‌نده جياوازهكان، له ئازاره كۆمه‌لايه‌تبيه‌كان و سه‌ركوتى سياسىيه‌وه تا ململانى قوول و پر له نهينى خوشه‌ويستى تيكه‌ل به‌يه‌ك ده‌كات. ئەحمەد عارف له‌م به‌ره‌مه‌دا، وه‌ك شيعره‌كانى تريشى، زمانىكى ساده به‌لام ئاگرينى به‌كار هه‌ناوه و له نيوان وشه‌كاندا، وینه و خوازه‌كانى جيگير كردوو، بۆيه به ئاسانى ناتوانيت له يه‌ك ئاستى واتادا سنووردار بكرين. ناوى ئەم شيعره، له نه‌ريتى ئەدهبى و فۆلكلورى توركيذا، بيرخه‌روهى ئاواز و مه‌قامه عاشقانه‌كانه و له هه‌مان كاتدا ده‌توانيت ئماژه بۆ «شه‌وانه‌بوون» و شوڤى خوشه‌ويستى له تاريكيذا بيت. ئەحمەد عارف، به هه‌لبژاردنى ئەم ناوينيشانه، خوينه‌ر له سه‌ره‌تاوه بۆ فه‌زاىه‌كى پر له شوڤ و شه‌ژان بانگه‌يشت ده‌كات كه له دريژه‌ى شيعره‌كه‌دا، به ته‌واوى ئاشكرايه.

له‌راستيدا به‌هۆى پي‌كهاته‌ى ئازادى شيعره‌كه‌وه، شي‌كرده‌وه‌ى كۆپله و دي‌ره‌كان له‌وانه‌يه به شي‌وه‌يه‌كى تيكه‌لاو ئەنجام بدريت. له‌به‌رئه‌وه‌ى ئەم شيعره وه‌ك زۆرينه‌ى شيعره‌كانى ترى ئەحمەد عارف به زمانىكى ساده و كيشدار نووسراوه، جياكرده‌وه‌ى هه‌ر كۆپله و

دېرېك و واتاپېيەخشىنى تاكەكەسى بۆى كەمىك قورسە؛
 بەلام دەتوانىن بە چرپوونەو لەسەر ئەو وینانەى شاعىر
 پېشكەشى دەكات و بە پشتبەستن بە چەند وشەى
 سەرەكى دوبارەبوو، بەگەينە قوولايى شىعرەكە.

هەر لە سەرەتاو شاعىر، جىهان بۆ دوو نيوەى
 دژبەيەك دابەش دەكات. نيوەيەك بە رەنگى سوور و
 سەوزى بەهار كە دەتوانىت هېمايەك بىت بۆ جوولە،
 بەپىتى و گەشەکردن، لەگەل نيوەيەكى تر كە بەفر
 دايپۆشيوە؛ ساردى و تاريكى و سەختى. ئەم ويناكردنە،
 رەنگە ئاماژەيەك بىت بۆ دژايەتییە بنەرەتییەكان لە جىهانى
 هاوچەرخى شاعىردا: لەلایەكەو ئەوات و سوۆزى ژيان،
 لەلایەكى ترەو سەركوت و بىركردنەو لە مردن. ئەحمەد
 عارف لە زۆرىك لە بەرھەمەكانىدا باس لەم دوالىزمە
 دەكات و هاوكات هیوا و ترس دەخاتە دلەو. پاشان
 دەلێت ئەم نيوە دژبەيەكانە و ئەو خەلكانەى تىیدا دەژىن،
 ھەندىكجار ئەو ھەندە دوژمنى يەكترى دەبن وەك بلىى لە
 يەك خاكەو نەھاتوون. ئەو باس لە گيانلەبەرە ژەھراوى
 و مەترسیدارەكان دەكات، كە نیشانەى خیانەت و ژەھرىكى
 شاراوەن لە كۆمەلگادا. ئاماژە بۆ زولمىكى نزم لە پاكترى
 ساتەكاندا دەربەرى ھەبوونى ناپاكانە كە لە لوتكەى
 متمانەدا، زەبرى خویان دەوشىنن. ئەو فەزايەك لە زىندان

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پڙاند

و په تی سیداره و ئاوخواردنه وهی سنووردار وینا دهکات
و پیمان دهلیت له م که شی خنکان و سه رکوتکردنه دا
ته نانه ت اویش به باشی ناگاته دهستی زیندانییه کان.
مردن بۆ لای دیت، به لام ئه و ته سلیم نابیت و ئه م
گوینه دانه هه ماسییه بۆ مردن، یه کیکه له تایبه تمه ندییه
هه میسه ییه کانی شیعره کانی ئه حمه د عارف.

له بهندی دواتردا، شاعیر باس له خۆشه ویستی
جه سته یی له ناو سه رکوتدا دهکات، ئینجا باس له چیژی
جه سته یی دهکات که جاروبار له م که شه به ترس و
به جه نگداپۆشراوه دا، جیاوازتر ده رده که ویت. ئه و باس له
په تیکی گهردن و تینویتییه ک دهکات له ساتیکدا که
دهسته کان سوورن به خوین و فیشه که کان له لوله ی
تفه نگه کانه وه ئاماده ن بۆ ته قانندن. ئه م یه کگرتنه له ناو
هه ره شه کاندایه و دژایه تییه کی به رده وام له نیوان ژیا نی
خۆشه ویستی و فه زای توندوتیژی و سه رکوتدا دروست
دهکات.

دواتر، شاعیر ئاماژه به بارودۆخی کومه لایه تی و
پښتو کانی گه یشتن به ئه قینه که ی دهکات. وه ک بللی
دهنگی له ئاوینه کاندایه پهنک ناداته وه و پښتو چوونه ناو
باخچه یه ک، که هیما یه بۆ خۆشه ویستی و ئازادی، داخراوه.
ئو باس له چه قویه ک دهکات که ده توانیت به نده کانی

ستەم بېرىت، بەلام راست لە ساتەوختى ئەم بېيارەدا،
يادى دلدار دىتە وىزەى و دەستى دەلەرزىنىت. ئەمەش
پيشاندەرى مەملانىنى نىوان توورەى و تۆلەسەندەو و
خواستى خۆشەويستىيە.

ئەحمەد عارف ئاماژە بە ئامرازە كوشندەكانى
داهىنراوى بېرى مروڤ دەكات و دىتە سەر باسى
دۆزىنەو مەترسىدارەكان، كە لە جياتى ئاوەدانى،
ويرانكارىيان بەرھەم هېناو. يورانىوم و چەكە
ئەتۆمىيەكان بە ميوەيەكى ژەھراوى لە ژىرى گەندەلى
مروڤ دادەنىت كە شارستانىتى بەرەو شىتتىيەكى خوينداوى
بردووە. لەگەل ئەوەشدا، ئەو جەخت دەكاتەو لەوەى
ئاگرى خۆشەويستى ناكورژىتەو. شىعرەكە بانگەوازىكە بۆ
ھوشياركردنەوەى جىھانىيان و بەھىزەكان لەوەى كە
خەلك، لەم توندوتىژىيە ئاگادارن و لە ھەمان كاتىشدا
ھىشتا دەتوانن بە خۆشەويستى بەرگرى بكەن.

ئەو لە بەرامبەر دەسلەلاتە درۆينەكان و
بانگەشەكارانى درۆزندا، ھالەتتىكى شىتتەنى ئازايەتتى
مروڤانە ھەلدەبژىرىت و دەلىت تا ئەو كاتەى گيان لە
لەشىدايە، ياخى دەبىت. ئەم شىتتىيە، لە راستىدا
پەتەكردنەوەى رادەستبوون و قبولكردنى زۆردارىيە. ئەو

جاریکی تر بیرمان دهخاته وه که سه ره پرای تاریکی جیهان، دلدار هیشتا سه رچاوه ی هیوا و په ناگه یه.

پاشان شاعیر باس له قه دهغه کردن و میراتی فیرعه ون دهکات و سنووردارییه جوړاوجوره کان به دریژهی سه ره پړویی داده نیت که له سه رده مه کونه کانه وه ماو ته وه. ئه ځین و دلدار یان خه لکه ئه ځینداره که، له وانه یه له سپی و رهش بڼه ش بکړین و به ره و که وتن بچن. بویه به هاواره وه ده لیت: نه که ی بکه ویت، چونکه به که وتنی تو، منیش ده که وم. لیره دایه ئیتر خوشه ویستی و هیوا و خه بات پیکه وه ده به سترینه وه. ئه گهر مه عشوق هه نگاویک بو دواوه بنیت، شاعیریش له ناو ده چیت و ئه م په یوه ندییه له نیوان ئه و دووانه دا نه ک ته نیا باریکی که سی، به لکوو هه لگری باریکی میژووی و به کومه له.

له دیره کانی کوتایی شیعره که دا، ئه و جاریکی تر جهخت له سه ر خوشه ویستی و په هه نده تال و شیرینه کانی ده کاته وه. له وکاته دا که دنیا له سه ر مروځه کان ته نگ بوو ته وه و له وانه یه زستانیکي سهخت له ریگادا بیت، هر ئه م نزیکي و په یوه ندییه خوشه ویستییه ده توانیت ریگای پرزگاری بیت. لیره دایه که سه ره پرای هه موو نه هامه تیه کان، شاعیر هیشتا چرپه یه کی خوشه ویستی له ناو تاریکیه که دا ده بیستیت. سه ره پرای مه ترسی و دهر به دهری، ئه گهر

«يار» لە تەنیشتى بىت، گۆرانىيەكەى ناکۆژىتەو و
جۆرىك لە خۆشى دەرونى دروست دەبىت كە لە
پووبەپووبوونەو لەگەل تارىكى دەركىدا سەربەرز
دەردەچىت.

بەلام تىمە سەركىيەكانى شىعرەكە، برىتىن لە
دوالىزمى هىوا و ئازار: بە ھار بەرامبەر بەفر، خۆشەويستى
بەرامبەر مردن، ئازادى بەرامبەر سەركوت. شىعرەكە
فەزايەكى سياسى سەركوتكراو پيشان دەدات و لە شوين
بە شويندا پووبەپووى ھىماكانى زىندان و پەتى سىدارە
و خوین دەبينەو. ئەم فەزايە، ھەك پيشترىش چەندىن
جارى تر باسمان كردووە، بىرخەرەوھى قوناغەكانى
مىژووى توركيايە كە تىيدا ئازادى سىنووردار بوو و
خودى شاعىرىش كەوتووەتە زىندانەو. لە ھەمان كاتدا،
خۆشەويستى لە ناو ھەمان سەركوتدا دىتە دى و بەرگرى
بەكۆمەل لەگەل جۆشى خۆشەويستىدا تىكەل دەكات.
مروڤى ئەمرو كە ئامرازە كوشندە پيشكەوتووەكانى لە
دەستدايە، لە جياتى پيشكەوتنى ئەخلاقي، چووەتە ناو
بازنەكانى توندوتىژى و لەجياتى ئەوھى دەيتوانى توى
ئارامى بىت، كەچى ھەندىك جار بووەتە ئامرازى
ويرانكارى. شاعىر ترس لە كەوتنى مەعشوق بە

شيؤويهكى زۆر كهسى و تاييهت دهردهبريٽ؛ ئهگەر ئه و
بكهويٽ، ههموو هيوايهك له ناو دهچيٽ.

له پرووى شيؤوازيش هه ناوى شيعرهكه و ئاوازي
دووباره بوونه وهى وشهكان، به نهريتي گورانييه
فولكلورييهكانى توركيawe ده به سترىته وه؛ موسيقاي ناوهكى
شيعرهكهش به رههمى ههلبژاردنى هوشيارانهى وشهكان و
پيتميكى به هيزه. ئهحمهد عارف به بهكارهينانى وشهى
رؤژانه و گوٽنى پارچه پارچه، ههستى سهركوت و
ناروونى بهرز دهكاته وه، هه ربويه بهندهكانى شيعرهكه ههچ
كات كۆتاييهكى پروونيان نيه. ئه م پيكهاتهيه، نيشاندهرى
كه شيكى تزي له دژايهتاييه، كه شاعير تييدا دهزى و ريگه
نادات خوٽنه رهست بكات ههموو شتيك به ئاسانى
كۆتايى ديٽ.

بويه دهتوانين بليين ئه م شيعره دريژدهى رهوتى
نارهزايهتى كۆمهلايهتى — سياسى ئهحمهد عارفه، بهلام
تييدا بهرجهسته بوونيكى بهرچاو له ململاني جيهستهيى و
ئارهزووى به هيز دهبينريٽ. ئه و له ههنديك له شيعرهكانيدا
باسى خوشهويستى كردبوو، بهلام ليژدها راشكاوانه تر
باس له سينه و باسكى پهتئاسا و باوهش دهكات. له و
كاتهدا كه فهزاي كۆمهلگا له ههموو لايهكه وه داخراو دياره،
چوونه ناو لايهنى جهستهيى خوشهويستى حالهتيكى

ياخىبوونى ھەيە و پىشان دەدات كە شاعىر لە بواری
ئەخلاق و سىياسەتدا سەرپىچى دەكات. ئەو بە بەكارھێنانى
چەمكى دەسلەلاتى ئاينى درۆزن و كۆيلەى خەسێنراو،
لەگەڵ رەخنە لە دەسلەلاتە سىياسىيەكان، ئاماژە بۆ
خراپەكارھێنانى ئاينىش دەكات و ھەموو جۆرىكى
زۆردارى بە درێژەى ھۆكمپانى فیرعەونى دەزانیت. لەم
پوانگەيەو، خەباتى ئەمرو درێژەى خەباتىكى چەند ھەزار
سالەيە.

لە ناوەرۆكدا شاعىر چەند جارىك باس لە مردن
دەكات، جارى وا ھەيە لەگەڵیدا ململانى دەكات و جارى
واش ھەيە لە تەنیشت خۆشەويستىيەو دایدەنیت. لە
كۆتايیدا خۆشەويستى بە خالى كۆتايى خۆپاڤەى دەبينیت:
لە تارىكتىن بارودۆخدا، نايەويت دەستى لى ھەلبگریت.
لەوانەيە ھەر لەبەر ئەمەيە تەنانت كاتىك دەيەويت
خەنجەر لە دژى ستەم بەكار ھەيیت، يادى خۆشەويستى
لەرزىنىك لە دەستیدا دروست دەكات و بىرى دەخاتەو
كە كام بەھا لەپىشتەرە. ئەو برۆاى ھەيە تا ئەو كاتەى
ھونەرى خۆشەويستى ماو، دەتوانریت ژيان لە ئائۆمىدى
رەزگار بكريت.

لە كۆتايیدا، كەشكى تارىك و پىر جۆش لە جىھانى
ئەحمەد عارفدا دەبينریت. نيوەيەك سوور و سەوزى

به هار و نيويهك له ساردى به فر، له ژيړ سييه رى
له سي داره دان و زوردارى و سانسور و هه روه ها گرفتارى
ناداد په روه رى دابه شكر دنى ساده ترين پيداويستيه كاندا.
به لام ئه و به سـوـرـبوـونه وه ده لـيـت كه هاوارى
خوشه ويستى و يه كگرتن دهكات و ئاگادارى ده دات به
دلدار نه بادا خوئ به دهسته وه بدات. ئه مه ته نيا كلـيـشهـى
پزگار بوونه له ته نگه به ريه كان. ئه و ئاماژه به پي كهاتهـى
فولكلور و گورانبيه خوشه ويستيه كان دهكات و له
خراپترين تاريخيه كاندا، هيشتا چرپه يه كى خوشه ويستى به
گونجاو ده زانـيـت. تا ئه و كاتهـى «به هار» و «يار» و دهنگى
ئه م چرپه يه هه بيـت، پـيـگـايـه ك بـو به رده و امبوون ده ميـنـيـته وه.
به م شـيـوهـيه، شـيـعهـكه په يامـيـكى دووانه يى هه يه:
له لايه كه وه راسـتـيـه ترسـناـكه كان دهخاته پوو، له لايه كى
تريشه وه بارى هيو دهخاته سهـر شـاـنهـكانى خوشه ويستى
و ئه قين.

لە تاسەتا كۆت و زنجیرم پزاند

تۆ، خۆزگە دەمتوانی باسی تۆ بکەم.

بۆ منداڵانی پاک، بۆ قارەمانەکان،

تۆ، چۆن باسی تۆ بکەم،

بۆ بیناموسان، بۆ لەنازار بیخەبەران،

بۆ درۆی قەحبانە.

یەك لە دواى یەك تیپه‌پین زستانه سه‌خته‌كان،

گورگ نووست، بالنده نووست، زیندان خەو

بردیەو، لە دەرەو، جیهانیکی خرۆشاو و پەوان...

تەنیا هەر من نەخەوتم،

چ بەهارانیك لە یلیم،

لە تاسەتا كۆت و زنجیرم پزاند.

لێگه‌پێ با لە پرچت گۆلی سووری خویناوی بدهم،

یەکی لەولا

یەکی لەملا...

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

خۆزگه ده‌متواني هاوارت بکه‌م،

له بیره بینه‌نه‌کانا،

له ئەستیره‌یه‌کی کشاوا،

تا ته‌نانه‌ت ده‌گاته دارکه‌شقارته‌یه‌کیش،

له ته‌نیاترین شه‌پۆلی زه‌ریا

له‌و دارکه‌شقارته‌ی که‌وتوو‌ته‌ گێژاویه‌وه.

ئەفسونی یه‌که‌مین خۆشه‌ویستییه‌کان له‌ده‌ست

چوونه‌، ماچه‌کانی ون بووه‌،

نیمه‌ جییه‌ک، له‌و ئیوارانه‌ی له‌ناکاو دادین،

تا له‌ پیکیکا، جگه‌ره‌یه‌کا نوقمی خه‌یاڵ بم،

خۆزگه‌ ئە‌متواني با‌ست بکه‌م...

نه‌بوونت، ناویکی تری دۆزه‌خه‌

سه‌رمامه‌، چاوه‌کان‌ت دامه‌خه‌...

پامانىك له شيعرى

«له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانده»:

ئەم شيعره به درهوشاوه ترين و به ناوبانگترين
هونراوه كانى ئەحمەد عارف دادەنریت، كه سه ره پاي
هه بوونى زمانىكى سادة، ئەوهنده له قوولايى سۆز،
سياسهت و فلسه فهى ژياندا په گى داکوتاوه چه ندين جار
له كۆپى ئەدهبى، سياسى و تەنانەت مۇسقىاى گەلپه سەندى
تورکياشدا خوینراوه تەوه. ناوبانگى به رفراوانى زياتریشى
به هوى تیکه لبوونى دوو توخمى بنه پەتیه وهیه: ئازارى
تاكه كه سى و ژانى به كۆمه ل. له راستیدا، شيعره كه
له لایه كه وه چیرۆكى خوشه و یستىكى به نەكر او ده گیریتە وه،
كه هه سره تىكى گه وره ی له سه ر شانه و له لایه كى تره وه،
هیمای ئازارى خه لكانیکه له تەنگه ژه ی سه ركوت و
سانسۆردا پۆژگار به سه ر ده بات و بۆ ئاسۆیه كى پروون
له پشت زنجیره كانى خویه وه ده گه ریت.

له ناو نیشانى شيعره كه دا، دوو وشه ی سه ره كى
هه ن: «تاسه» و «كۆت و زنجير». وهك بلێ شاعیر له
ناوه ندی خوشه و یستى و دیلیتیدا وه ستاوه. خوشه و یستى
و تاسه بۆ ئەو هیئده به هیژن تەنانەت كۆتوزنجیره كانى
زیندانیش ده پزینن، به لام له هه مان كاتدا، بوونى زنجیر
هه والى كه شیكى داخراو و سه ركوتكراومان پى ده دات.

ئەم ململانێیە لە نێوان هیزی خوشەوێستی و ھەقیقەتی کۆتوبەنددا، یەکێک لە بابەتە سەرەکییەکانی ئەحمەد عارفە لە زۆربەی شیعەرەکانیدا. ئەو برۆای وایە هیزی بالای خوشەوێستی دەتوانیت تەنانت لە سەختترین بارودۆخی سەرکوتکردنیشدا، تروسکاییەک لە هیوا بە زیندوویتی بەیلتەوه. لەم شیعەردا، «تاسە» وەک شمشیرێکی دوو سەر کار دەکات: لەلایەکەوه پوچ بریندار دەکات، لەلایەکی ترەوه ھۆکاری مانەوہیەتی.

ئەحمەد عارف لە سەرەتای شیعەرەکیدا بە دووبارەکردنەوہی وشە «تۆ» پیشانی دەدات کە لە تەنگەژەیی دەربرینی ئەم «تۆ»یە پێرۆزدایە. ئەو لە ھەولێ پونکردنەوہدایە تا بێسەلمینی ئەم «تۆ»یە چەندە خاوەنی گرنگییە، بۆ ئەوہی پاکان و پالەوانانیش لێ ئاگادار بن و لە ھەمانکاتدا بێناموس و خراپەکارانیش یان لە ئازار بێخەبەران و درۆزنەکانیش ھەست بە ھەبوونی بکەن. دەییەوی بلی پێوہری ناسینەوہی باشی لە خراپی، یان راستی لە درۆ، ھەر ئەم دلدارە یان ئایدیالەییە کە باسی دەکات. بەلام ئەم «تۆ»یە ھەرگیز بە پوونی پێناسە ناکرێت. خۆیندەوہیەک نیشانی دەدات لەوانەییە باس لە ئەقینی ژنیک بکات؛ خۆیندەوہیەکی تر لەسەر ئەوہیە کە ئەو نیشتمان یان خەلکی لە پیگەیی خوشەوێستدا داناو. لە

زۆرىك له شيعرهكانى ئەحمەد عارفىشدا ئەم ناروونىيە بە
ئەنقەست پارىزراوە تا شيعرهكە تواناي لىكدانەوہى
فرەپەھەند پەيدا بکات.

بەندەكانى دواترى شيعرهكە باسى زستانە
سەختەكان دەكات كە تىيدا وەك بلایى ھەموو شتتیک
نووستووہ: لە زیندانەوہ بگرە تا گورگ و بالەندە. لە
ھەمانکاتدا، شاعیر خۆى بە تەنیا کەسێک دەبینیت لەم
سەرما درێژخایەنەدا بەخەبەر ماوەتەوہ. لە ئاستى
دەرەکیدا، دیمەنێک لە سروشتى زستانى وینا دەكات كە
نیشانەيەكە لە چەقبەستن و بيجوولەيى؛ بەلام لە پشتى
ئەم دەرەوہيیەوہ، دەتوانریت دەنگى کۆمەلگایەك
ببیستریت لەژێر گوشارى سەرکوتدا ئەوہندە ناچار بە
بیدەنگى کراوە کە «گورگ و بالەندە و زیندان» ھەموويان
لە خەويكى قوولدا نوقم بوون. راست لەم بارودۆخەدايە
شاعیر دیت و باس لە «تاسە»ى خۆى دەكات، تاسەيەك
کە ئەوى گەياندووہتە ئەو ئاستە لە چاوہپوانى ئيتەر کۆت
و زنجيرەكانى پزاندووہ. چونکە ژوورى تەنگ و دیوارە
ساردەكان ناتوانن ببە پيگر لە بەردەم پەرۆشى ئەودا؛
ئەويک ھیندە لەم تاسەيەدا سووتاوہ و تواوہتەوہ کە کۆتە
ئاسننەكانى داپزاندووہ.

له به شه كانى دواترى شيعره كه دا، شاعير كه شيكى
خوشه ويستى له گه ل و ينه ي توندوتيزانه دا تيكه ل دهكات.
باس له گوله خويناو ييه كان له سه ر قژى يار دهكات. ئەم
تيكه لكردى «گول» و «خوين» ه بيرخه ره وهى جورىك
په يوه ندييه له نيوان جوانى و بريندا. خوشه ويستى بو
گيرهره وه، هه رچه نده وهك به خشينيكي ناسك دياره، به لام
پيگايه كى زور سهخت و خويناو يى ههيه. ئەو به م وينه يه،
ئاماژه به سورى و سوتينه رى حەزى خوشه ويستى
دهكات و له هه مانكاتدا هه ستيك له ئازار و ئيشيش له م
گه يشتنه دا دهرده برىت. وهك بليى يار دهيه ويت ئازاره كه ي
چون گوليك له سه ر تاله كانى پرچى خوشه ويست
برازينته وه تا جوانى و ئازار پيكه وه دهركه ون.

به دوايدا، شاعير ئاره زوو دهكات خوزگه بيتوانيايه
ناوى دلدار بو دوورترين خاله كانى جيهان هاوار بكات؛ له
بيره بيكو تاكانه وه تا بچووكترين شته رۆژانه ييه كانى
وهك داركه شقارته يهك. ئەم جوړه زيده روييه پيشانده رى
فراوانى جوړيكه له تاسه كه له گيانيدا ره گى داکوتاوه. به
زمانىكى خوازه يى، دهيه ويت بليت ئەگه ر دهره فته هه بووايه،
هه موو جيهانى دهرده به شايه تى ئەم خوشه ويستيه يان
ئەم ئايدياله سا به لكو له توندىي ئاگرى ناوه وهى كه م
بكاته وه. له م نيوه نده دا به وشه گه ليكى وهك «بيره

بېنەكان» يان «ئەستېرەى كىشاو» رەھەندگەلىك لە خەيالى بەرفراوانى شاعىر ئاشكرا دەكەن.

ئەحمەد عارف پاشان باس لە لەناوچوونى ئەفسونى ئەو يەكەمىن خۆشەويستىيانە دەكات كە لەدەست چوونە و جۆشى يەكەمىن ماچەكانى رەويوەتەو. لەم ساتەدا، شىعرەكە دەچىتە ناو كەشىكى خەمبارتەرەو. ئىتر ھەوالىك لەو جۆشە سادە و بىپەرەيەى رۆژەكانى دەستىكى دلدارى نىيە. سەختى رۆژگار و ھىرشى رۆوداوەكان، ئەو تەلىسمەى جارىك خۆشەويستى پركردبوو لە گر، شكاندوو. ئەم ھەستە دەكرىت ھاوتەرىب بىت لەگەل ھەسرەتى ھاوبەشى زۆرىك لە مرقەكان كە بە درىژايى كات، ھىرشى كىشەكان و سەركوتكردن، گەشايى سەرەتايىيان لى دەسىن. شاعىر بەم شىوہ دەرپرەنە، خەمىكى گشتى لە قالبى خۆشەويستىيەكى كەسىدا دادەنىت.

لە بەندى كۆتايىدا، ئەو بە رۆونى نەبوونى دلدەر، مەعشوق يان ئەقىنەكەى ھاوشىوہى دۆزەخ ناو دەبات. توندى ئەم لىكچوواندە پىشان دەدات كە «ئەو» (ئەقىن، ئازادى، يان نىشتمان) لە بالاترىن پىگەى بەھاي زەينى شاعىردا دانراو. لە رۋانگەى ئەحمەد عارفەو، دوورى لەم بنەما ژيانىيە يەكسانە لەگەل ژيان لە دۆزەخىكى

سووتینه‌ردا. له هه‌مان کاتدا، هه‌ستی ساردی و به‌سته‌له‌کی هه‌یه و داوا له ئه‌ڤینه‌که‌ی ده‌کات چاو لیک نه‌نی‌ت و گێڤه‌ره‌وه له‌م بارودۆخه‌دا به‌ته‌نیا جی نه‌هێلێت. ئه‌م تیکه‌لکردنی «دۆزه‌خ» و «سه‌رما» له‌وانه‌یه دژیه‌ک بنوینێت، به‌لام پاستی ئه‌وه‌یه که شاعیر باس له‌ دوو جۆری ئازار ده‌کات: دۆزه‌خی دووری و سه‌رما‌ی ته‌نیا‌یی. ئه‌م دوا‌لیزمه جاریکی تر جه‌خت له‌سه‌ر سروشتی ئالۆزی خوشه‌ویستی له‌ شیعه‌ره‌کانی ئه‌حمه‌د عارفدا ده‌کاته‌وه.

تایبه‌تمه‌ندییه‌کی گرنگی شیعه‌ره‌که، به‌کارهێنانی وشه‌ی ساده و پۆژانه‌یه. ئه‌حمه‌د عارف چه‌ندین جار که‌لک له وشه‌ی «تۆ» وهرده‌گریت و ئه‌م "تۆ"یه‌ش هه‌ر جاره‌و پێتمیکی کاریگه‌ر به‌ شیعه‌ره‌که ده‌به‌خشیت. ئه‌م دووباره‌کردنه‌وه‌یه، سه‌رنج‌پاکێشی شیعه‌ره‌که له‌ خویندنه‌وه‌ی به‌کۆمه‌لدا زیاد ده‌کات و وه‌کوو دروشم یان چرپه‌یه‌کی جه‌ختکراو له‌ زه‌ینی به‌رامبه‌ردا هه‌لده‌که‌نریت. هه‌روه‌ها له وه‌سفکردنی سروشت و حاله‌ته ناوه‌کییه‌کان، له‌ کلێشه‌ پێزینه‌ته‌کان دوورکه‌وتوو‌هته‌وه و پ‌رووی کردوو‌هته‌ دهربرینیکی سروشتی که هه‌موو خوینه‌ریک تیی بگات. هه‌ر ئه‌م ساده‌یییه له‌ هه‌مان کاتدا قووله‌، نه‌ینی پاکێشانی کۆمه‌لانی خه‌لکه بو‌و شیعه‌ره‌کانی.

لە کۆتاييدا پيويسته ئەوەش بگوتریت ئەم شیعەرە، لە
نیو بەرھەمەکانی تری ئەحمەد عارفدا، زۆر زوو
خۆشەویستییەکی گەورە پەیدا کرد. ئەو، کتییەکەشی
ھەر بە ناوی ئەم شیعەرەو ناونا. زۆریک لە گۆرانیبیژان
بە شیوەی جیاوان، چ لەسەر میلۆدی و موسیقای میلی و
چ بە موسیقای پۆژئاوایی، گۆرانییان لەسەر بنەمای ئەم
شیعەرە پیشکەش کرد. خۆشەویستیی شیعەرەکە لای
ھونەرمندان تەنیا بەھۆی جوانی وشەکانییەو نییە؛
بەلکەو نیشاندەری ئەو راستییە کە خەلک تێیدا،
دەنگدانەوێ خەم و ئاواتەکانی خۆیان دەبینن.

يادداشته كانی

قهلاي ديار به كر و لايلايه ي عاديلوش به بو

۱

دهستم ناگات

وهختي گيان بهرگه ناگري، به به هي و هه ناره كاني،

ملم ئه شكينم و ده پوم.

ئه مه حالئ نيه گورگ و بالنده لي بگه ن،

هيچ مه پرسن،

لال...

با فه رمانی رهش بيته سهر ريگه كان،

باخي يار تالان،

به خوین سووره په رچه م.

هه رچيم هه بوو، هه مووی مشتیک گيان،

كه كردوومه فيداي و به لاگه ردان،

ئه ي بریا من بمردمايه، لوؤؤ...

دەستم بەتال،
پېم لە بۆسەدا.
ھەر بەتەنیا من دەزانم
چ ئافاتیکم خۆش ویست.
ئەوێ کە تەنیا دەمی ھەیه و زمان نا،
قەلای دیاربەکر...

۲

دەپشکوین،
حەوتبەرە دلیقییە خوینینەکان،
لەولاشەو بەفر ئەباریت،
قەرەجەداغ غەرقی ساواق،
زۆزان کړیوہ...
سەیرکە، سەیلەم شەختەیی بەستووہ،
سەرمامە و
زەمھەریریش درێژ و ناکووتا دەبیتەوہ.
بەلام تۆ، وەک بەھار وینا دەکەم،

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

تۆ، وهك ديار به كر.

چ شتېك، كام شت شيرينتره له

تامى بيركړنه وه له تۆ...

۳

ئاوى حامر هقات³⁴ به ستويه تى،

چوار په نجه شهخته له سهر ديچله،

ئيمه له بيره وه ئاو ئه كيشين بو قاپ و قاچاخ،

چايى له بهر دهم ئه كهين.

دايكم ئازارى سيا تيكه كهى وهك نهينيهك

ئه شار يته وه،

ئه لىت: «بايه»، «به هار بى ئه په رى».

خوشكم، قورس، دوو گيانه،

خوت ئه زانى، كچيكى جوانه...

جارى يه كه ميه تى، له لايه كه وه شهرمى هيه

³⁴ پووباريكه له ئامه، لايه ن سولتان سليمانى قانونيه وه هينراوده ته

ناو كه له ها هوندرين له سوري ئامه.

لە لایە کیشەوێ ترس.

ئەز دەمرم، دبیژە!

گیانیکێ تر زیاد دەکەین لەم زستانەدا،

بەبۆکەم، لە کوێ بتشارمەوێ؟

بەخێر بیت،

سەفات هینا،

ئەو خوشکەزای ئەحمەد عارف...

٤

لەدایک بوویت،

سێ پوژ برسیمان هێشتیتەوێ،

سێ پوژ مەمکمان نەدایتی،

ئەدیلاش بەبۆکەم،

نەکا نەخۆش کەوی،

ئاوایە نەریتی ئێمە،

پەلاماری مەمە دە ئێستا،

پەلامار دە و گەورە بە...

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزان

ئەمانە،

دوپشك و ماری ژاراوین،

ئەمانە،

چاویان بریووته

نان و خۆراکمان،

بیانناسه ئەمانە،

بیانناسه و گەوره به...

ئەمە، ناموسه

له ناسنامە ی ئیمە دا هەلکۆلراوه،

ئەمەش ئارامگرتن،

که له ژەهرهکان پالاو توومانە.

دەستیان پیوه بگره،

دەستیان پیوه بگره و گەوره به...

پامانىك له شيعرى

«ياداشته كانى قەلاى دياربەكر و لايلايهى عاديلۆش به بۆ»:

شيعره كه له دوو بهش پيک هاتوو كه پواله تي دوو
كه شى ته واو جياواز وينا دهكهن: يه كيكيان ئه و
سه رنجان هيه شاعير له تهنشت ديواره كانى سوورى
دياربەكره وه دهگير پته وه و ئه وى ديكه شيان لايلايه هيه كه
بۆ ساوايه ك به ناوى عاديله كه وهك ناوى بچوو كراوه
به عاديلۆش ناوى ده بات. سه ره پاي ئه مه، ئەحمەد عارف
ئەم دووانه وا تيك ده ئالينيت كه هه ستي داپران يان
بازدانى له ناكاو دروست نابيت؛ وهك ئه وهى قورساييى
ميژوو، ئازارى خه لك، هيو بۆ داهاتوو و خوشه ويستى
خيزانى هه موويان له په وتيكي يه كپارچه دا بن.

له به شى يه كه مدا، شاعير پووبه پرووى كه شيك له
خه م و سه رما ده بيت ه وه. ديواره كانى سوورى دياربەكر له
شيعره كه دا وهك شايه تي بيدهنگ وان كه ئازار و
ويړانكار ييه كانى سه ده كانيان له ياده وه ريبى به رد ينى
خوياندا هه لگرتوو. ئه و ئاماژه به وه دهكات كه ته نيا خوى
و ئەم ديواره كوئانه له چيروكه سامناكه كان تپه رپوه كان
ئاگادارن. ئەم جه ختكر دنه وهيه له سه ر ديواره كان نيشان
دهدات چۆن ئەحمەد عارف شوين و ميژوو به هه سته كانى

ناوهوهی مرقهوه ده به سیتتهوه؛ دیوارهکان نهک ته نیا
دیاردیهکی بیناسازی، به لکو ئاوینهی میژوون.

شاعیر باس له میوه گهلیکی وهک به هی و هه نار
دهکات، به لام له به سیتینی سه ختیدا که خه لک تییدا
گیرۆدهن، هه ر ئه م میوانه به جۆریکن به ئاسانی ده ستیان
پێ راناگات. پاشان ده چیته سه ر فه رمانیکی زالمانه که
پۆژیک له پۆژان به سه ر خه لکدا سه پاوه. ئه و ده لیت بۆ
به رهنگار بوونه وهی ئه م ره شیانه، هه ندیک جار گیانی
که می خۆی کردۆته به لاگه ردانی «ئه و/یار». ئه م ئاماژهیه
یادهینه ره وهی نه ریتیکی باوه له ئه ده بیاتی به رخۆداند که
شاعیر ئامادهی خۆ به ختکردنه بۆ خه لک یان نیشتمان ه که ی.
حه سه ره تیکی قوول و جۆشی یاخیوون له م کۆپله یه دا
ده رده که ویت: وهک ئه وهی رێگایه کی دژوار له پیشدا
بووبیت و ئه و به دله پاوکی به لام به سووربوونه وه
هه نگاوی هه لگرتیت.

بیدهنگی و نهینئامیزی دیوارهکانی قه لای دیار به کر
له کۆتایی ئه م به شه دا هیمایه کن له میژوویه کی به کۆمه ل
که قسه ی نه کردووه و نایکات، به لام قوولایی پووداوهکانی
له دلی خۆیدا تۆمار کردووه. شاعیر هه رگیز حوکم نادات
به وهی ئایا ئه م بیدهنگیه باشه یان خراپ، به لکو ته نیا
ئه وه به بیر دهینیتته وه به شیک له راستیی ناوچه که و

بارودۆخەكەى، لە سنگى بىناگەلىكا شاراوڤە كە لىۋيان
بە قسە ناكړيټەو.

لە كۆپلەى دووهمدا، بەفر و سەرما لە لوتكەدايە.
شاعير باس لە گولگەلىك دەكات لە دلى ئەم زستانەدا
گەشە دەكەن؛ وەك ئەوڤى ژيان و پەنگى سوور لە دلى
سپياييە ناكۆتەكەى بەفردا رېگە بكەنەو. هەر ئەم
دژيەككەيە، نوڤنەرى خەباتىكى هەميشەييە لە نيوان ئازار
و هيوادا. ئەو دەليټ بە يادى دلدارەكەى يان ئايدىاللىك
گەرم دەبيټەو و ئەو بە هاوسەنگى زيڊى خوڤى دادەنيټ.
لە ئەنجامدا، چەمكى «تۆ/ئەو» دەبيټە هيژىكى گشتگير كە
نەك تەنيا لايەنى كەسى، بەلكو لايەنى كۆمەلايەتى و
نيشتمانيشى هەيە. وەك چەندىن جارى تريس سەرنجمان
لى داو، تىكەلبوونى خوشەويستى و زيڊ يەككە لە
تايبەتمەنديەكانى شيعرى ئەحمەد عارف و پيمان دەلى
خوشەويستى لای ئەو، تەنيا دلدارييەكى تاكەكەسى نيبە،
بەلكو دەتوانيت لەگەل خاك، كولتور و چارەنووسى
گشتيدا گرى بدرىټ.

ئىنجا لە دريژەدا كەشى سەختييەكانى ژيان پەرەنگتر
دەبيټ. باس لە ئاوە بەستووەكان و دژواري دەستگەيشتن
بە سەرچاوە سەرەتاييەكانى ژيان دەكات. خەلك ناچارن
بۆ گوزەرانى ژيان، پەنا بۆ شيوازه سەرەتاييەكان بەرن.

له م بارودوخه دا، شاعير ئاماژه ده كات كه دايك به
نۆبه ريه كه وه دوو گيانه؛ ئه م نۆبه ريه برپاره له
سه رمايه كي سه خندا له دايك بێت. ئه و به تونكي تيكه ل به
نيگه راني و هيو ا ده پرسیت له كوئ ده توانیت ئه م ساوايه
بپاريزیت تاكوو له به لای سه رما و سۆله به دوور بێ. هه ر
ئه م پرسياره نيشان ده دات ژيان سه ره رپاي سه ختييه
زۆره كان، هيشتا به رده وامه و بريسكه يه ك له هيو ا له گه ل
خويدا هه لده گريت. ئه م بيره ينانه وه يه بۆ خوينه ر كه
«گيانكي تر زياد ئه كه ين له م زستانه دا»، هه م ده ركه وتني
هيو ايه و هه م نيشانه ي برپاري خه لكه بۆ به رده وامي ژيان
له هه لومه رجي تالدا.

پاشان شاعير ده چيته سه ر لايلايه يه كي تايه ت.
به شيويه كي تايه ت ئاساي لايلايه كان ئارام و پر له
نه رمين، به لام لي ره دا باس له سه ره سه ختي و به ره نگاري
ده كريت. مندالي ساوا له خيزانيكدا چاوي كر دو وه ته وه
له گه ل هه ژاري، سه ركوت و سه ختيه كانی سروشندا
گيرۆده يه. له م لايلايه دا، له جياتي ئه وه ي منداليك هان
بدریت بۆ خه وتن و بيئاگابوون له دنيا، داواي لی ده كه ن
چاو بكاته وه و دوژماني نان و ناموسي خوی بناسیت.
ئه م دوژمنه هه ر ده سه لاتيكه كه ده يه وي ت پرزي خه لك
ببات يان شه ره fian خه وشدار بكات. بۆيه، مندال ده بيت له

سەرەتاوہ وریا بیٽ و بزانیٽ کہ بہاگہلیک و ہک غیرہت و توتکہ، گہرہنتی مانہوہی خیزان و نیشتمانن. ئەم لایلاہ لایہنیکی ئاشکرای کولتووری بہرہنگارییہ لہ کوردستاندا: خەلک لہ ہمان سەرہتای لہدایکبونہوہ مندالہکانیان و ہا فیر دہکەن ژیان تہنیا شادییہکی بہردہوام نییہ، بہلکو گورہپانی خەباتہ لہگەل سەتەم و زیادہرہویدا. ئەم تیروانینہ، بہ کردہوہ مانیفیسٽیکی بچووی کۆمەلایہتییہ کہ لہ قالبی ئاوازیکی مندالانہدا پیشکەش دہکریٽ.

ئەگەر ئەم سەرنجانہ بخەینہ پال یەک، تیدەگەین کہ شیعەرہکە نہک تہنیا نیشاندانی بارودۆخیکی تاریک، بہلکو نہخشەییہکە بۆ بہردہوامبوون. شاعیر لہ یەک کاتدا رابردو ہەلدەکوئیت و پەردہ لہسەر ئازارہ میژوووییہکانیش لادەبات، ئینجا سەرنج دہداتہ داہاتوی نزیک و مندالیک کہ دەبیٽ لہم سروشتہ سەختەدا پی بگریٽ. قەلا و دیوارہکانی دیاربەکر لہ شیعەرہکەدا، ہیمن لہ پەیمانہ کۆنہکان و یادہوہرییہ سەختەکان، بہلام لہدایکبونہ نوئیہکان و لایلاہ ہۆشیارکەرہوہکان نیشان دہدەن کہ ئازارہکان دہتوانن بہ ہیژی خوشەوہستی و وریایی بگورین بۆ شتیکی بنیاتنەر. بہ دەربرینیکی دیکہ، شاعیر دہیہویٽ بہ بینەر بلایت لہ دلی کۆنترین برینہکانیشدا ئەگەری لہدایکبوون ہەییہ.

له لايه نى شاعيرانه وه، تاييه تمه ندى گرنكى ئهم
به ره مه تيكه لكر دنى ساده يى و دلسوزيه له گهل وينه يه كى
قوول له ژيان. وشه كان ساده ن، به لام له پشت هر
وينه يه كه وه، چينيك له هيمان يان نه زمون شاراو هيه:
ميوه گليك كه ده ستيان پي رانگات، ئاوه به ستووه كان كه
ره وتى ژيانان سست كړدوه و ساوايه ك كه ده بيت
دوژمنانى نان له هه مان سه ره تاوه بناسيت. ئهم پرياز
دووانه ييه، شيعره كه ده كاته گيړانه وه يه ك له سه ختى و
هيو! گيړانه وه يه ك نه چيروكيكي خه مهينه ره و نه
ستايشيكي پروته له مه زلووميه ت، به لكو راستيه كى ئالوز
ده رده بري ت: خه لكيك به خوشه ويستيه كى پاكه وه، به لام
گيړوده ي تووړه يى سروشت و ستمى مروف. له هه مان
كاتدا، هه رگيز تووى هيو له ده ست ناچيت.

له كوتاييدا، ئهم شيعره ده توانريت وه ك نمونه يه ك
له بارودوخى پشتگوځستن و چه وسانه وه ي كورد له
نيشتمان هه كى خويدا دابريت كه سالانيكى زور له گهل
هه ژارى، سه رمای توند و گوشاره سياسي ه كاندا ژياون و
سه ره راي هه موو ئه مانه، په گي هيو و خوشه ويستيان له
دلى خوياندا پاراستووه. شاعير به پشتبه ستن به شه ره ف
و ئارامگرتن، نه وه يه ك وينا ده كات كه ده بيت له مندا ليه وه
في ر بيت مافى خوى به با نه دات، دوژمنه كى بناسيت و

ئەگەرچی لەوانەىە سى پوژ برسیتی بکیشیت، بەلام بو
هەمیشە بەهیز دەبیت. ئەم راستییه هەمیشە یەکیک لە
پەيامە بنەرەتییهکانی ئەحمەد عارف بوو: ئازار بینی،
بەلام رادەستی مەبە.

سى و سى گولله³⁵

۱

ئەم چىايە، چىاي مەنگەنەيە،
ئەوكاتەي بەيان دادى لە وان.
ئەم چىايە، منالى نە مروودە،

³⁵ پرووداوى "موغلالي" يان "كۆمەلكوژى سى و سى گولله"، پرووداويكه له تەموزى ۱۹۴۳دا له شاروچكهى ئۆزالي پاريژگاي وان پرووى داوه. لەم پرووداوهدا، سى و سى هاوولاتى كوردى خەلكى ناوچهكه، بە تۆمەتى قاچاخى مەرومالات و بە فەرمانى ژەنەرالى مستەفا موغلالي (فەرماندهى سوپاي سىيەم) بەبى دادگاييكردن گوللەباران کران، كه سى و دوو كهسيان كوژران و يەككىشيان توانى پرا بکات. ئەم پرووداوه له سەرەتادا شاردرایهوه، بەلام دواى بههیزبونى پارتى ديموكرات (DP) و وروژاندنى بابەتى لىپرسینهوه له پەرلهمانى تورکيا، دۆسييهكه جاريكى ديكه کرايهوه. له كۆتاييدا مستەفا موغلالي به تۆمەتى دەرکردنى فەرمانى پەشەكوژکردنى ئەم كهسانه بهبى دادگاييكردن، دادگايى كرا و سەرەتا به لهسێدارەدان حوكم درا. بههۆى بهسالاچوون و هۆكارى ترهوه، سزاكهى بۆ ۲۰ سال زیندانى كهه كرايهوه. بهلام پيش ئەوهى دادگاييكردنهوهيهكى نوێ دهست پى بکات، موغلالي له سالى ۱۹۵۱، له زیندانا كۆچى دوايى كرد.

ئەو كاتەى سېيىدە بەسەر نەمرودا ھەلئەكات.
لە تەنیشتيكىەو ھە كړيۈ ھە ډيگريتهو، لە ئاسۈى
قەفقاسە، لە لايە كيشيەو ھە سەجادەى مولكى عەجەم.
لە لووتكەكانەو، ھيشۈى بەستەلەك،
لەسەر ئاوەكانى، كۆترەكيويلە
رەو ھە كەلەكيۈى و،
پۆلە كەو...

با نكۆلى لە ميړخاسى نەكړى،
لە شەرى تاكبەتاك ھەرگيز نەبەزینران،
ھەزاران سالە، پۆلەكانى ئەم خاكەن.
لى ئەم ھەوالە چۆن بگەيەنين
ئەمە نە پۆلە پەرەسيكەيە،
نە بورجى ئەستيرە لە ئاسمان،
بەلكو سى و سى دلى گوللەبارانكراو،
سى و سى كانىي خوینە ئەمە،
كە ھەلناقولى،

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

بوو ته دهريا چه له م كيوه دا...

۲

له بنی سهره وليژكه وه، كه رویشكيك ده رپه پری،

پشتی خالخال،

سكسپی وهك چۆری شیر.

غەریب، دووگیان، كه رویشكيكی كيوی،

دلی له ده میا، وا بیچاره،

مرۆف به رهو تۆبه ئەبا.

چۆل بوو، هه موولایهك چۆل،

به ره یانیکی بیعه یب، پروتوقوت...

یه کیك له سی و سیكه روانی،

له سکيا بۆشایی قورسی برسیتی،

قژ و ریشی بستیک،

له یه خه یا، ئەسپی،

میخاسیک دلی وهك دۆزهخ،

سەيرىكى کرد، لە دەستانى شەتەكدرای،
لەو كەرویشكە غەریبە،
سەيرىكى دواوەی كرد.
كەوتەوہ بیر، فیلینتا نازدارەكەى،
هەمان زیزبووى ژیر سەرىنەكەى،
كەوتەوہ بیرى، جوانووەكەى لە دەشتى حەپانەوہ
هینابووى، یالى رازاوہ بە مورووى شین،
ناوچاومارۆ،
سیسم سپی،
خۆشەزى شەنگەسەركیش،
ماينەكویتەى نەژادى سەگلاوى
كە لە مەیدانى خۆزاتدا³⁶ چۆن تاویان دابوو!
ئىستاش وا بىچارە و دەستبەستە،
لە پشتییەوہ لوولەى ساردى تەفەنگىك،

³⁶ خۆزات شارۆچكەىەكە لە دەرسیم.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

ئەي بريا نەبووايە،

ئەيتوانى پەنا بۆ بەرزايىيەكان بيا.

ئەم چىايانە، چىاي برا، قەدرىيان ئەزانى،

بەخوا ئەم دەستانە، شەرمەزار ناكەن پياو،

ئەو دەستانەي كە سوتووى جگەرەي داگيرساو و

زمانى دووفاقي كوڤرەمار،

كە لەژىر هەتاوا ئەدرەوشىنەو،

بە يەكەم تەقە ئەپيكي،

شارەزايانە.

ئەم چاوانە، تاقە جاريكيش فريويان نەخوارد،

قيامەتى ئەو كۆردەرەنەي چاوەپوانى رەنو بوون،

خيانەتى بەفرين و نەرم،

هەلدیرەكان،

ئەو چاوانەي لە پيشترەو ئەيانزانى.

بيچارە،

ئەبوايە بكوژرايە،

فەرمان يەكلاكرا بوو وەو.

كەواتە با خشۆكە كویرەكان چاوەكانی و،
دالەكەرخۆرەكان بیخۆن دلّی...

۳

پیکراوم،
لە تەنگەیه کی رچی نیو چیاکاندا،
دەمە و نووژی بە یانی
کە وتوم،
خویناوی، درێژ...

پیکراوم،
خەونم، لە شەوان تاریکتر؛
کەسێ نییه تا بە خێری بیپەرژینی.
گیانم ئەکێشن بێتە جەل،
ناتوانم بیخەمە هیچ کتیییکەو
پاشایەکی شیفەرە فەرمانی ناردوو،
بێ هیچ پرسینەو و دادگاییەکی، گوللەباران کراوم.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانَد

كريفۆم، حاله كه م هه روا بنوسه

پهنگه بللن حيكايه ته...

ئه و ترش و سوپرييه ي ناوده مم

ساچمه ي دۆمدمه ³⁷،

كه دهممى له ت له ت كردووه...

ع

فه رمانى مه رگيان به جى هينا،

دو كه لى شينباوى چيا و،

سروه ي نيوه بيدارى دهمه و به يانيان

به خوين سوور كرد.

هه ر له وئ تفهنگه كانيان هه لپه سارد پاشان،

هيندى هيندى گه ران،

هاتن سينگمانيان پشكنى.

هه موو شتيكيان ژيروژوور كرد،

³⁷ دۆمدۆم جوړئ تفهنگه وهك تاپر.

برديان، پشتوینه سووره کرماشانییه کهم،
ته زبیح و قوتووی جگهره کهم
هه موویان دیاریی ولاتی عه جه م بوون...

کریڤوین، براین، به خوین پیکه وه به ستراوین،
له گهل گونده کان و خیله کانی ئه و بهر
سه دان ساله کچ به یهک ئه دهین و ئه خوازین،
دراوسین شانبه شانی یه کتر
تیکه لن مامر و په له وه ره کانمان
له نه زانییه وه نییه
له هه ژارییه ئه مه،
دلمان به پاسپورت گهرم نه بووه
ئه مه یه هووی تاوانبارکردنمان به کوشتن،
ئیتراومان به یاخی ئه زپینن
به قاچاچی
به ږیگر
خیانه تکار...

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزاند

كريفۆم، حاله كه م هه روا بنوسه
پهنگه بلين حيكايه ته...
ئه و ترش و سوپرييه ي ناوده م
ساچمه ي دۆمدمه،
كه ده ممي له ت له ت كردوه...

ه

ليدهن، كورپه تيو،
ليدهن،
به ئاساني نامرم من.
له ئاگرداني سينه مدا ژيله مۆي ژير خۆله ميشم،
له هه ناوما قسه م ماوه،
بو ئه وه ي له حال ئه زانيت.
له پيناوي ئورفه دا چاوه كاني به خشي، باوكم،
له گه ل سئ براشيدا،
سئ سه روي نازدار،

سى پارچە چىيى تىرنەبوو لە ژين.

كە لە بورجەكانەو، لە گردهكانەو، لە منارەكانەو،

كريفو، خزم، منالانى چيا،

كاتى لە ھەمبەر گەمارۆى فەرەنسادا وەستانەو

سىمىلى تازە بۆز ببوو ھىشتا

نەزىفى خالۆ بچكۆلەم

جوانرو،

سووكەلە،

سوارچاكيكى خاس، گوتبووى:

براين، لى دەن،

پوژى شەرەفە و ئىنجا

ئەسپەكەى ھىنايوو سەر پاشو.

كريفوم، حالەكەم ھەروا بنوسە

رەنگە بلين حىكايەتە...

ئەو ترش و سوپىيەى ناودەم

ساچمەى دوۋمدمە،

له تاسه تا کوت و زنجیرم پزاند

که دهممی له ت له ت کردووه...

پامانیک لە شیعری «سی و سی گولە»

شیعری «سی و سی گولە» بە یەکیک لە ناودارترین و کاریگەرترین ھۆنراوەکانی ئەحمەد عارف دادەنرێت. ئەم شیعەرە تیکەلە یەکە لە میژوو و داستان، گیرانەوێ ئازار و کوشتن و ناپەزایی سیاسی - کۆمەڵایەتی کە لە ھەمان کاتدا لەگەڵ ویناکردنی نوێی ئەدەبی و تونی پر ھەست و سۆزدا یەکانگیرە. ئەحمەد عارف لەم بەرھەمەدا، سەرھەرای مەحکومکردنی ستەم و بێدادی، وەک یادەوھرییەکی گشتی و پڕئازار، کوشتار و گولەبارانکردنی سی و سی ھاوولاتی کورد دەگیرێتەو. واتە شیعەرەکە لەسەر بنەمای پووداوێکی راستەقینە لە میژووی ھاوچەرخێ تورکیا ھۆنراوەتووە و بۆ کارەساتی گولەبارانکردنی سی و سی کەسی کوردی بێچەک و سادە لە چیا و گوندەکانی کوردستاندا، کە لە تەموزی سالی 1943دا پووی دا. ئەم کەسانە بێ هیچ دادگاییکردنێک بە فەرمانی یەکیک لە فرماندە سەربازییەکانی سیستەمی ئەتاتورکی بەر گولە دران. ئەحمەد عارف بە بیستن یان خویندەنەوێ ئەم پووداوە تالە، شیعریکی درێژ دەھۆنیتەو کە ئازاری ئەم خەلکە لەگەڵ توورپەیی و ناپەزایی خۆی بەرامبەر سەرکوتکردن، دەردەبڕێ. ئەم پووداوە بۆ زۆریک لە پۆشنبیران بوو بە ھێمای ستەم و نایەکسانی

دابه شکردنه جياوازه رېگه به شاعير دهدات له گوشه نياگای
جۆراوجۆره وه پروداوه که ببينت و بيگيرتته وه: جاريک له
چاوی که سيکی ديله وه، جاريک له به يانييه کی سارد و
شاخاويدا، جاريک به تونيکی سه رسامی يان ته نانه ت
داستانی. ئەم تیکه لکردنه ش، شيعره که دهکاته به رهه ميکی
چه ندچين که هه م راپورتی پروداويکه و هه م ده ربړيني
سيمبوليکيانه ی سه رکوت و ئازاری ميژووي.

شيعره که به وه سفيکی به هيژی شاخه کان و
سروشتيکی سارد و رهق ده ست پي دهکات. ئەم
جوگرافيايه ئاماژه به سنوره کانی نيوان ئيران و تورکيا
دهکات. وه سفي شاخه به فراوييه کان، کوتره هه لاتووه کان،
ره وه ئاسکه کان و که وه کان، هه موويان بيرهيته ره وه ی
جواني سروشتيه له ته نيشته توندوتيژی چاره نووسی
خه لکی ئەو نيشتمانه وه. هه ره له سه ره تاوه، شاعير، وهک
هيماي کاره ساتيکی مروی، ئاماژه به و «سی و سی دل» ه
دهکات که گولله باران کران. به جوريک که خوينی
قوربانييه کان بووه ته «سی و سی کانی خوين».

له به شی دواتردا، شاعير که شيکی سه ره له به يانيانه
وه سفي دهکات و که رویشکيک که له ناکاو له ناو
بيدهنگيه وه هه لده ستيت، ده بيته بيانوويه ک بو چوونه ناو
بیر و خه يالی يه کيک له ديله کانه وه. ئەويک که ده ست و

پیی به ستراره، به تاسه وه بیر له رابردووی خۆی، تهنهنگه
خۆشه ویسته کهی، ئه سپه خۆشه زه کهی و مهیدانهکانی
شه ر دهکاته وه، که پوژگارێک به ئازادیی تێیدا رایدیهوار د.
ئهم دلتهنگیه لوتکهی ئازارێک نیشان ده دات که پیاوانی
ئازا و ئازاد، ئیستا له بهنددان و له چاوه پوانی مه رگیکی
حه تمیدان. شاعیر به زمانیکی تال ده لیت که ئه گه ر پیگی
هه لاتن نه به سترابا، شاخه کان په نایان ده دا، به لام فه رمانی
مه رگ یه کلایی بووه ته وه و گولله کان له چاوه پوانیدان.

له به شیکی دیکه دا، تۆنی شیعره که ده گۆریت. یه کینک
له قوربانیه کان پاش ته قاندنی گولله کان قسه ده کات یان
گیڕه ره وه له جیاتی ئه و ده گری. ئه و له ساتی به ره به یاندا،
له شاخیکی چۆلدا، به جهسته یه کی خویناوی و ده ستانی
شه ته کدرا وه ده بینین. شاعیر هاواری «کریقو» ده کات
که له کولتووری کورده کان، به تایبه تی یه زیدی و
عه له وییه کاند، پوولی که سیکی شوینباوک یان هاوپییه کی
گیانییه گیانی ده بینیت و داوای لی ده کات راستیه کان به و
شیوه یه کی که هه یه بنووسی، چونکه له وانه یه دواتر
کهسانی دیکه وه ک ئه فسانه ی بزانی. ئهم نیگه رانییه ی
شاعیر له باره ی شیواندنی میژوو، بابه تیکی گرنگه له
سه رانه ری شیعره که دا.

لە بەشیکی دیکەدا، شاعیر بە ڕاشکاوی ڕایدەگەیەنیت
 کە فەرمانی مەرگ جیبەجی کرا. شاخ و نەسیمی بەیانی بە
 خوین ڕەنگ کران. پاشان وەسفی ئەوە دەکات چۆن
 بکوژەکان دواى گوللەباران، بەو پەڕی خوینساردییەو،
 تەرمەکان دەپشکنن و شتە بەنرخەکان تالان دەکەن.
 ئاماژە بە تەزییح و تووتنی هینراو لە ئێرانەو دەکات، کە
 نیشانەى ئەوەیە ئەم خەڵکە سنوورنشینە و باپیرانیان
 لە هەردوو لای سنوورەکان ژیاون، بەلام ئیستا بە تاوانی
 تێپەڕین لەم سنوورە بەدەستکێشراوانە، کوژراون. شاعیر
 جەخت لەسەر ئەم دژیەکییە دەکاتەو کە چۆن خەڵکی
 ناوچەکە ئالوگۆری خیزانی و بازرگانی نەڕیتی بە شتیکی
 سڕوشتی دەزانن، بەلام دەولەت ئەوە بە «تاوان» دادەنیت
 و فەرمان بە کوشتنیان دەدات.

لە کۆتاییدا، شیعەرەکە بە لوتکەى گیرانەوێى خۆى
 کۆتایی دیت. قوربانییەکان، لە چوارچۆیەکی گشتیدا،
 هاوار دەکەن مەرگیان ئاسان نابیت و بە ئاسانی لە
 یادەوهرییەکاندا ناسپێنەو. شاعیر باس لە پیشینەى
 خیزانی خۆى دەکات؛ باوکێک کە لە شەڕدا چاوەکانى
 لەدەست داو، سێ برا کە لە شەڕەکانى دژە داگیرکاری
 ئەوروپاییەکاندا کوژراون، و خۆى کە ئیستا ئامادەى
 گوللەبارانە، بەلام نایەوێت تەسلیم بیت. لە کۆتاییدا،

جاريكى ديكه داوا له كريڤو دهكات ئهم پووداوه به بئ
شـيواندن بنووسـيـته وه، چونكه ئهم خوښ و برينانه
پاسـتـيـه كن نابـيـت له بـير بچـنه وه.

ئهم شيعره هه لگري ناوه روڤيكي زور كار هساتباره:
تراژيدياي سهركوت و كوشتاري به كومه ل، شكوي
سروشـت و پـهـيـوهـنـدـيـهـكـانـي له گهـل ئازاديدا، خوشه ويستي
و غيره تي خيـزانـي، بهـرگري له كهـرامهـتي مروـيـي له
بهـرامـبهـر سووكايه تي و پهـتـكرـدنه وهـي سنوورهـكان. شاعـير
جهخت له سهـر مهـزـلوومـيـه تي ئهم كهـسانه دهكاتـه وه و
هاوكات دهـبيـته دهنگي شانـازي و كهـرامهـتيان. ئهـو نـيـشان
دهـداـت ئهم خهـلـكه له شهـره ميژوويـهـكانـدا بهـرگريـان له
نـيـشـتمان كرـدووه، بهـلام ئـيـستا له لايـهـن دهـوله تي خوـيانـه وه
وهـك تاوانـبار و ياخي سهـركوت دهـكرـين. ئهم دژيهـكـيـه
تـالـه، يهـكـيـك له تهـوهـره سهـرهـكـيـهـكانـي شيعره كهـيه.

ئهـحمـهـد عـارـف لهـم بهـرهـمهـدا، به زمانـيـكي سـاده
بهـلام پر له ويناكاري، كهـشـيـكي بهـرجهـسته و بهـهـيز
دهـخـولـقـيـنـيـت. ئهـو له جـيـاتي ديـري ديـري، ديـري كـورت و
شـكاو بهـكاردهـهـيـت كه پـيـتمـيـكي ههـناسـهـبر و كاريگهـري
ههـيه. دووبارهـبوونه وهـي ههـنـديـك بهـند، جوـريـك
تهـرجـيـعهـنـدي داسـتـاني و خهـمبار دروست دهكات و بـيـنهـر
بو تيگهـيـشتـني قوولـتر له كارهـساـته كه بانگهـيـشت دهكات.

چەند بەشیک لە: «دلم، چالی دینامیتە»³⁸

... ئەمن، لە گەڵ خۆیان دەبەن چاوەکانت،
چاوەکانت
بە ئەفین، بە ئازار...
گەمارۆیان داوم
دەنگمیان، هەناسەمیان
برپو،
بەشی نان و خویم.
لیدراوم و گیرخواردوو،
لەژێر چاودیڕی.
لەسەر لقی بەر پەنجەرەکەم گەر گولیک بپشکویت،
گر ئەگریت،
بالەندەیهک گەر بەسەرما بفریت،

³⁸ ئەم شیعەرە لە کتێبی "ئەحمەد عارف دەگیریتەو: دلم، چالی دینامیتە"، لە نووسینی ڕەفیق دورباش وەرگیراوە.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

به گولله ئه پيكن.

ئىستاش كه وايه و ئاوايه،

وهختى پيگه بهم ئاراستهيه

ديت،

كه له هر هاتنيكيدا،

له جاران دلسوزانه تر

ديت

به هه ناسه بركيوه

ئه بيته هي من.

له باوهشى بيئه ماني باسكه كانما،

مهست،

له نيو هاتوهاوارا،

ئه تويته وه، وهك به فر له شت...

ماوهيه كه،

له ده مي ناپاكانا،

وهك تاعوني،

وهك بوومه له رزهيه كه ناسنامه مان.

ماودىيەكە
دنىامان بۆتە زىندان،
ئۆمەكە
سبەينى خەلکىن،
هيو و پووسورىيان،
توورەيى، نامووسيان...
سپىدەكان،
تاا ئەوبەرى سپىدەكان،
ئەي گيانى من،
دلم،
چالى دىنامىتە...

پامانيك له شيعرى «دلم چالى ديناميته»

ههروهك زوړبهى بهرهمهكانى ئهحمده عارف، ئهم شيعرهش تيكه لهيهكه له ئهقين، خهبات و هيو، شكست و ههستانهوه، نارهبازيه تى كومه لايه تى و سياسى. له راستيدا ئو به شيويهكه دهوښتهوه كه خوښه ويستى و نارهبازى تيك دهئالين: له دپړيكا، تاسه و جوشى دلدارى شه پول ددهات و له دپړى تهنشتيدا، توورپه و نارهبازى له دلى كه شى سهركوتكراوه وه هله دستيت. له شيعره دا، شاعير به دهسته واژه كورت و ليدهر، ئيمه دهخاته ناو ئازار و هه لچوونى كومه لايه تيبه وه و له هه مان كاتدا ديمه نى ته واو ئه قيندارانه و جهسته يى دههينته پيش چاومان. ئهم پيكه وه ژيان و هاوته ريبى خوښه ويستى و خهباته، گه وهه رى بيركردنه وهى ئهحمده عارف پيك دههينيت و وا دهكات شيعره كهى هم دهربرى دهروونى سهركوتكراو بيت و هم دهنگانده وهى دلخوشكه رى ئاواتى رزگارى.

له هه مان سه ره تاي شيعره كه وه، پووبه پرووى تونيك دهيينه وه كه پيمان دهليت گيره وه له ژير گوشاردايه. دهربرينه كانى سه ره تا ئه وه نيشان ددهات دهنكى شاعير و تهنانهت دهرفه تى هه ناسه دانى ئازادى لى وهرگيراوه. ودها ئماژه يه كه به «دهنگ» و «هه ناسه» له شيعرى ئهحمده عارفدا، ئاساييپانه دهگه رپته وه بو كه شى خنكاندن و

سانسۇر؛ كەشېك كە تىيدا، شاعىر و پۇشنىبىرانى دىكە لە ئازادى دەربرېن بىبەشن و بېرىنى « نان و خوى » نىشان دەدات كە بارودۇخى ئابوورى و كۆمەلايەتى خەلكىش خراپە. بارودۇخىكى وەھا لە شىعرەكانى دىكەى عارفىشدا چەندىن جار پەنگى داوۋتەوۋە: دەستىكى قورس بەسەر كەشى كۆمەلگەدا كەوتوۋە، لە پرووى سىياسىيەوۋە لە ژىر گوشاردان و تەنەت «نان» ىش بە ئاسانى بەردەست نىيە.

سەرەپاي ئەمە، وەسفى ژىنگەى داخراو و پەق لە وىنەكانى دىكەشدا دەبىنرېت: لەسەر لىق دارى بەر پەنجەرەكەى گەر گولېك بېشكويت، ئەو لقە گر دەگرېت و ئەگر بالندەيەك بە سەرىدا تىپەپېت، بە گوللە دەيخەنە خوارەوۋە. ئەم دوو وىنەيە پىكەوۋە، نىشاندەرى دۇخىكى ئائارام و سەركوتكارانەى وەھايە تەنەت سىروشتى سادەش پىس دەكات؛ بە جۆرىك كە پىشكوتنى گولېك يان تىپەپېنى بالندەيەكى ئازاد، لەوانەيە بېتە مەترسىيەكى قەرەبوۋنەكراو. شاعىر بەم خوازانە، تىمان دەگەيەنېت كە سىتەم تا كوى چوۋەتە ناوۋەوۋە و ژيانى پۇژانەى گەمارو داوۋە.

پاش ئەم وەسفى راستەقىنە و سەنگىنانە، شاعىر لەناكاو بىنەر دەخاتە ناو دىمەنىكەوۋە كە تىيدا، دلدار بە

هەر جاريك هاتن زياتر و «دلسوزانه تر» له شاعير نزىك ده بېتته وه. ئهم گوڤرانه له ناكاوهدى تون، يه كيكه له تايبه تمه ندييه كانى شيووازى ئهممه د عارف؛ ئهو له نيوان ويته د ژواره كومه لايه تيبه كان و ساته پرچوشه كانى ئهفيندا، پردىك دروست دهكات تاكو نيشان بدات خوشه ويستى، ته نانه ت له سهختترين بارودوخيشدا گر دهگريت.

له ديره كانى دواتردا، ورده ورده شوينپيى بيركردنه وهى سياسى و شوناسى خهباتكارى شاعير پرپرهنگر ده بېتته وه: «ئيمه كه/سبه ينيى خهلكين/ هيو و پووسوريان/ توورهيى/ ناموسيان». ئهم چه ند دربرينه نيشان ده دات ئهو كه سانهى گيرودهى خكاندن، له روانگهى شاعيره وه هه لگري روى داهاتوو و نوينه رانى شه رHF و شانازى خه لكن. هەر وهك له شيعره كانى ديكهى عارفدا ده يبينين، ئهو بزوتنه وه ئازادىخوازه كان و ئازارى چه وساوه كان وهك هه ولدان بۆ بنياتنانى داهاتوو ده زانييت. له ديدى ئه وه وه، هەر كه سيك كه بۆ لابردي سته م و بنياتنانى يه كسانى خه بات بكات، كوكرارهى ناموسي گشتى له خويدا هه لده گريت. ئهم هه ستي شانازى تيكه ل به هه ستي بهرپرسيارىتييه، يه كيكه له مۆتيقه بهرده وامه كانى شيعره كانى ئهممه د عارف؛ شوينيك

كە خوشەويستى تاكەكەسى دەيىتە خوازەيەك لە خوشەويستى بۇ خەلك و نىشتان.

لە كۆتايى شيعرەكەدا، ئەو ڤوو لە خوينەر دەكات: «دلم چالى ديناميتە». چەمكى «چالى ديناميت» دركەيەكە لە كۆبونەوہى ھىزى مەزن و تەقىنەوہى ناوہكى كە ھەر ساتىك ئامادەى ھەلچونە؛ تەقىنەوہىيەكى وا دەتوانىت ھەموو ديوارەكانى خنكاندن بشكىنىت و بەرەبەيانىكى نوئ تۆمار بكات. ئەو چەندىن جار ئاماژە بە بەرەبەيان دەكات، وەك ئەوہى مەودايەكى زۆر لە تاريكييەوہ تا ڤووناكى ببىنىت. ئەم جەختكردنەوہ لەسەر بەرەبەيان لە شيعرى ئەحمەد عارفا ھەميشە وەبىرھىنەرەوہى ھىوا، ڤزگارى و ژيانى پاش تەنگژەى شەوہ. بۆيە، «دلى» كە «چالى ديناميت» بىت، دەتوانىت ھىمايەك بىت لە گەشەكردى توورەيى بنىاتنەر و ھىواى تەقىنەوہ، كە ڤۆژىك لە سىپىدەى تازەدا ڤوو دەدات و زنجيرەكان لە يەك دەچرپىنىت.

ديالكتىكى خوشەويستى و خەبات لىرەوہ دەرەكەويت و ئەو لە كاتى قبولكردى گوشارى پۆلىسى و سىياسىدا، لەسەر ئەو ېروايەيە بە ھىزىكى ناوہكى دەتوانىت ڤىگرى لە لەناوچوون بگىرىت. خوشەويستى دلبەر، كە سەرانسەر جۆش و ساڤىژى كەسىيە، لە

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

ته نيشت خوشه ويستيه وه بۆ خه لك، ده بنه هو كارىك بۆ
ره تگردنه وهى خنكاندن. له ويدايه كه شاعير هاوار دهكات:
«ئيمه كه سبه ينى خه لكين...» و له دريژهدا ده لىت «دلم
چالى دى ناميته...»؛ واته ئه وه هيزه به برشتهى له سىنگيدا
شاراوهيه، به ره ه مى هيوای گشتى و خوشه ويستى
تاكه كه سىيه و ئه گهر پوژىك ئه م هيزه ده رفه تى ده ركه وتنى
هه بىت، سپيده ده پشكوينىت.

تەنەت شەرەفیش دەگری

۱

لە كانیاوی چاوەكانتا

هەوریک،

وەک بلیی

هاکا لەناکاو دایکرد.

بیر و خەیاڵم،

ئەوێ بە مێشکما ئەگوزەرئ،

ئەخوینیتەو وەک ئاویکی زوڵال.

گشت خەلکی بینیان

کە قورگیان هەلدپین...

۲

فرمیسکە کانت زیندانی مەکە،

تەنەت شەرەفیش ئەگری...

لێگەرئ با ئاسمان بشۆریتەو،

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

لاجيوهردى، سهوز، زيرين
بهدهم پرووناكىي خوراواوونهوه.
ئوهوتا له شهفهقدارين ديسان،
پووتوقوت و،

شين،
ئوهوتا وهك بلي نه سيميك له چياوه،
ئوهوتا وهك شنهبا...

۳

هيچ كهس ناتواني گهردى
تهنانهت بخاته سهر نينو كيكيش كه بريومانه.
تو، جوانترين كچى
هه موو كاكي شانه كانى و،
منيش گه وههرم ئيستاكه،
گه وهه ريكي گرگرتو
له ئه فينيكى رهش
كه پروميتيه سوتاند.

۴

نە لە ھەنێمان شەرمیک

نە لە ژێر بالمان

خاچیکی شاراو

ئێمە ئەم خەلکەمان خۆش ویست،

ئەم نیشتمانەش.

ئەمە یە نابەخسری

تاوانە ترسناکەکی ئێمە...

پرامانیک له شیعری «ته نانهت شهره فیش دهگری»

ئەم شیعەرە پوانینیکی قوول دەخاتە سەر ئەزمونە
کەسی و کۆمەلایەتییەکان و پەيوەندییەکان لێ نۆوان هەستە
ئەقیندارییەکان و گۆرانکارییە میژوویی و نەتەواییەکاندا
دروست دەکات. لەم بەرھەمەدا، ئەحمەد عارف بە
سوودوەرگرتن لە وێنە سروشتییەکان و ھیما
گشتگیرەکان، پیمان دەلێت تەنانت ئەوێش بە پوالت
بەریز و خاوەنشەرف دیارە، لە بەرامبەر ھەلومەرجی
سەخت و لەرزۆکی ژياندا دەتوانیت بگری. لە یەکەم
دیرەکاندا، شاعیر باس لە کانیای چاوەکانی ئەو دەکات؛
وا دیارە «ئەو» ئاوازییە بۆ چاوەکانی دلدار کە وەکو
کانییەکی زوڵال، بەلام ھەوریک لە دلتنگی و خەم بەری
گرتووە. ئەم وێنەیە نەک تەنیا نیشانەیە کە لە ناسکی و
ھەستیاری، بەکو دەربری لەرزۆکی و زووتیپەربوونی
ساتەکانی خۆشەویستی و مەوقایەتییە. بە دەربڕینیکی تر،
ئەحمەد عارف لەم ساتەدا دەیهوێ بلی تەنانت لە جوانی
و پوونی چاوەکانی دلداریشدا، ھەورەکانی خەم و
دلتنگی دەتوان بگرمینن؛ ھەرگەلیک کە لەوانەیە
ھیمایەکی بن لە پابردووە پڕئازارەکان یان جیاوونەو
تالەکان.

لە دريژەدا، شاعیر بە دەربەرینیکی وەك «هاكا
لەناكاو دایکرد» ئاماژە بە جیاپوونەو و ھەلۆەشانەو و
دەكات؛ ھەمان جیاپوونەو كە لەوانەو بە دیدی شاعیرەو و
جیاپوونەو ھەوێکی چارەنەویست و لەچارەنووسراو بێت،
بەلام لە ھەمان كاتدا دەربەری ئازاریکی گشتی و قوولە.
لەم نۆوێندەدا، ئەحمەد عارف دەلی: «ئەوێ بە مێشكەدا
ئەگوزەری، ئەخوینیتهو وەك ئاویکی زولال». ئەم دێرە
وێنەو كە لە ڕەوانیی ھەستەكان، لافاوی بوونی یادەو ھەری
و ئەو بیروكانەو بەبێ وەستان لە مێشكی ئەودا دەپۆن؛
وەك ئاویك كە بە سادەیی بەنیو پەنجەكاندا تێدەپەرێت.
بەلام پاش ئەو، دەلیت جیھانبینی ئیمەیان سەربری،
ئەمەش ئاماژەكردنە بە راستی و ستەم و كێكردن بە
شیوێھەکی تال و سەرکۆنەئامیز؛ جیھانیك كە بە بێبەزەیی
و بێدادی، خەلكی لە كۆتی خەفەكردندا نوقم كردوو. ئەم
دژیەكییە لە نیوان ساتە دلدارییە ناسكەكان و ئەوێ لە
دنیای دەرەویدا ڕوو دەدات، بە توندی كاریگەر و
مایەتیگەیشتنە؛ چونكە نیشان دەدات تەنانەت خۆشەویستی
و شەرەفیش، لە بەرامبەر سەختییە میژوویی و
سیاسییەكاندا، لە ژێر باری گوشار و ستەمدا دەلەرزن.

شاعیر پاشان بە ھەرمانی «فرمیسكەكانت زیندانی
مەكە» بە «ئەو» دەلیت فرمیسكەكانت ڕامەگرە، چونكە

شهره‌ف و غروريش له بهرامبهر ئازار و سه‌ركوتدا ده‌گرين. ئهم پرسته‌يه، وهك په‌ياميكي دلدارانه و له هه‌مانكاتدا په‌خه‌يه‌يي، ده‌ربري هاوخه‌مي ئه‌حمه‌د عارفه له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و كه‌سانه‌ي له بهرامبهر سته‌مدا، ته‌نانه‌ت هه‌يما به‌رزه‌كاني مرو‌يي وهك شهره‌ف و عيززه‌تيش له شويني خويان داده‌پوخين. ئه‌و ده‌يه‌ويت بليت كه له بارودوخي سه‌ختدا، ئه‌وه‌ي به‌رواله‌ت به‌هه‌يز و هه‌تاهه‌تاييه‌ ده‌توانيت به‌چوكدا بيت؛ به‌لام ليره‌وه، ئازادي و جواني نه‌ك ته‌نيا له فرميسكه‌كاندا به‌لكو له هه‌يوا به‌نوويوونه‌وه‌ي ژيان و ده‌ستپيكيكي دووباره‌دا شاراوه‌يه.

له‌ ديره‌كاني دواتردا، شاعير كه‌شيك له‌ نوويوونه‌وه و له‌دايكبوونيكي نوو وينا ده‌كات؛ ئاسمانيك كه‌ ده‌يه‌ويت له‌ نووه‌ بشوردريته‌وه و په‌نگه‌ شه‌ونميه‌كان و زي‌ريني خوړئاوا له‌ خوي بگريه‌ت. ئهم ويه‌يه، وهك به‌لينيكي به‌ده‌ستپيكي دووباره، ده‌ربري ئه‌وه‌يه ته‌نانه‌ت دواي شه‌وه دريژه تاريكه‌كان، به‌يانيه‌كي نوو به‌په‌يوه‌يه. ئه‌حمه‌د عارف به‌ ئاماژه‌كردن به‌ رووتبوونه‌وه له‌ شه‌فه‌قدا، بووني خوي و دلدار له‌ باوه‌شي سپيده‌يه‌كدا ده‌بينه‌ت؛ ئه‌مه‌ش حاله‌تيكه له‌ پزگاري، رووتي و راستگويي كه‌ هه‌چ په‌رده‌يه‌ك ناتوانه‌ت به‌شاريته‌وه. هه‌روه‌ها به‌ ليكچواندني باري خوي به‌ «نه‌سيمي چيا» و «شنه‌با» ئه‌و ئاماژه به‌

تازەیی و ئازادی دەکات؛ ھەمان نەسیمی ھەلکردو و لە
چیاو ھەمیشە ھیزیکی نوێ بە سروشت دەبەخشیت.

لە درێژەدا، شاعیر بە شیوەیەکی نادیار
ئاماژە بە توانایی و خۆپاگری دڵدار دەکات. ئەو بە
زمانیکی سادە و لە ھەمانکاتدا شاعیرانە دەلیت تەنانەت
تۆزوخولیش ناتوانیت شوینپی لیوانلیو لە ژیانی پڕئەقین
بسرپیتەو؛ چونکە ئەو لە نیو ھەموو ئەستێرە و
کاکیشانەکاندا لە ھەمووان جوانترە. پاشان خۆی لە
دۆخیکی دژبەر و لە ھەمانکاتدا پابەند بە خوشەویستی
دەبینیتەو: «منیش گەوھەرم ئیستاکە، گەوھەریکی
گرگرتوو، لە ئەقینیکی رەش کە پڕۆمیتە ی سووتاند» ئەم
بەشە سیمبۆلیکە، ھەستیک لە خۆبەختکردن و فیداکاری لە
بەرامبەر ئاگری خوشەویستی و جیاپوونەو نیشان
دەدات؛ وەک ئەوێ ئەو بەرگە ی زەحمەتیک دەگریت کە
وەک ئاگری پڕۆمیتە، رۆح دەسووتینیت و لە ھەمان کاتدا
ئەو وەک شایەتیک لەسەر مەزنی خوشەویستی و شەرەف
دادهنیت.

ئەحمەد عارف لە درێژەدا، سەرنجی لایەنە
کۆمەلایەتی و نەتەواییەکان دەداتەو. ئەو بە شیوەیەکی
پاشکاوانە دەلی خوشەویستی بۆ خەلک و نیشتمان، چ لە
پوولەت و چ لە ناوەرۆکدا، نە جێی شەرەمە و نە دەبیت

بشاردریتهوه؛ بهلكو ئەم خۆشه‌ویستی و سۆزه، له‌وانه‌یه گه‌وره‌ترین تاوان یان گوناح بی‌ت که تهنانه‌ت کاتی‌ک له چاوی ده‌سه‌لات یان سیسته‌مه‌ سه‌رکو‌تکاره‌کانه‌وه سووک ده‌کریت، نرخ و پ‌یزی هه‌روا ده‌می‌نیه‌وه. لی‌رده‌دا شاعیر به جو‌ریک خۆی ناچار ده‌کات تا له‌ پ‌یگه‌ی خۆشه‌ویستییه‌وه بۆ خه‌لک و نیشتمان، تهنانه‌ت ئەگه‌ر ئەم خۆشه‌ویستییه وه‌ک نه‌به‌خ‌ش‌راو و تاوانی ترس‌ناک‌یش لێک بدریته‌وه، شایه‌تی‌ک بی‌ت له‌سه‌ر وه‌فاداری و مانه‌وه‌ی ئەو.

بۆیه ئەم شیعره‌ نه‌ک ته‌نیا چیرۆکی‌که له‌ دل‌ش‌کاوی و جیا‌ب‌و‌نه‌وه، به‌لكو داستانی‌که له‌ ئازایه‌تی و به‌رخ‌ودان؛ داستانی‌ک که تییدا تهنانه‌ت ئەوه‌ی به‌ دیار ده‌که‌ویت به‌پ‌رز و هه‌تا‌هه‌تاییه، له‌ به‌رام‌به‌ر برینه‌کانی پ‌و‌ژگار و سیاسه‌ت‌دا، ده‌گری، به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌ش‌دا، هه‌روا له‌ هه‌ناوی فرمی‌س‌که‌کانیدا، تیشکی هیوا ره‌نگ ده‌داته‌وه. شاعیر به‌ بانگه‌ی‌ش‌تیکی کورت له‌ کو‌تاییدا پ‌یمان ده‌ل‌یت که ناب‌یت پ‌یگه‌ بده‌ین س‌ته‌م و بی‌هیوایی، ئی‌مه له‌ تیگه‌یش‌ته‌نی جوانییه‌کانی ژیان بی‌به‌ش بکات؛ چونکه له‌ دل‌ی هه‌ر دل‌وپ‌ی‌کی فرمی‌س‌ک‌دا، به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر مانه‌وه و به‌رده‌وامی خۆشه‌ویستی شاراوه‌یه.

نیشتمانم، شادەمارى من³⁹

لەسەر كەلبەى حەزىيا ھەلم كۆلى،
لەسەر كەلبە ژەھراوئىيەكانى،
درزبردو، كەلیندار و
برینداركەر،
چاوەكانى جووتىك دۆزەخ،
لووتى بۆنكردهى خوین،
لەسەر سميلى وەك پلنگى...
لەسەر دلى پۆلايىنى چيا ھەلم كۆليو،
لەسەر گويزانى شينباوى بروسكە
شۆپى ئەقینت ھىدى ھىدى،
شۆپى ئەقینت دىرپەدىر.
لۆو، من تۆم لە زیندانەكانا خوش وىست،
من تۆم لە دوورخاوەيا،

³⁹ ئەم شیعەرە لە کتیبى "ئەحمەد عارف دەگىزىتەو: دلم، چالى دینامیتە"، لە نووسىنى رەفيق دورباش وەرگىراو.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

نیشتیمانم، شاده ماری من...

له بهر زاییتدا سه هۆلبه ندان و
به فر،

که رویشکه که وهی کیوی،

ئالبو وه وهی بهر خۆره تاو

ماره کانی زهمه ریر،

به تو وره یییه کی یاقووتیه وه

وه ها ئه چه قین،

هه لۆکانی جوانیی تاهه تایی.....

.....

40

گیانم به قوربانت بیت،

بیده نگی، هاوارم پیشکه شت...

بیجگه له ناوت چه کیک نییه

⁴⁰ له دهقه ئه سلێیه که دا بهم شیوهیه، پهنگه سانسۆر کرابی.

بېجگە لە چارەت تەوانىك نىيە

نەياننوسىوھ ھىشتا

نە لە ھىچ دۆسىيەكى نەينيا

نە لە ھىچ كىيىكى كراوھدا.

بەدواتەوھن دېندەكانى

پارەى خويناوى

واتە سەگەكانى دۆلار،

گورگەكانى زىر و ستەرلین و

نەمروودەكانى نەوت و

يەزیدەكانى گوللە...

.....

.....

لە ھەلاتتا، لە ڤاونان

گيانت لەسەر لەپى دەستت...

ئىنجا ئەم منالە كوژراوانە

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانده

له تو كو تكر او،

هيشتا بۆنى شيريان لى ديت و،

دايكانىكى مردوو

ناسك، جاحيل

هه مووان به چاوى كراوه.

گه له كه م،

ئهى رهنووى هه لپه سيراو...

پامانىك له شيعرى «نیشتمان، شادەمارى من»

لەم شیعەرەشدا، ئەحمەد عارف ئاماژە بە نیشتمان، بە خوشەویستی و بەو بارودۆخە ئازاردەرەى هەمیشە خەڵکەکەى تێیدا گیرۆدەن، دەکات؛ بەلام ئەم ئاماژەکردنە نەک بە شیوەیەکی سادە و پووکەش، بەڵکو بە شیوەیەکی هونەرى و لە هەمان کاتدا چەر لە هیما و نەینییەکان پیشان دەدریت کە زمان دەگەیەنیتە لوتکەى هیز و واتا. لە هەمان سەرەتای شیعەرەکەو، بە دەستەواژەگەلیک، ئەحمەد عارف بە وینەى زۆر بەهیز و بریندارکەر، نیشان دەدات چۆن یادەوهەرییه تالەکان و برینەکانى بەرھەمی سەرکوت و بێبەزەبى لە قوولاییى بوونیدا نەخشینراون. ئەو ئەم برینانە وەک نیشانەگەلیک لە میژووی تالی نیشتمانی خۆى دەزانیت کە لەگەڵ هەر هەناسەیهکدا، باس لە ئازارەکانى پابردوو دەکەن؛ چیرۆکیک نەک تەنیا ئازارى تاکەکەسى، بەڵکو ئازارى نەتەوێهەکیش وینا دەکات. شاعیر باس لە بەرینی و مەزنى نیشتمانی خۆى دەکات و بەم دیپانە دەلیت خوشەویستی ئەو بۆ نیشتمانەکەى، وەک ئەو هەلگۆلینانەن کە بە شیوەیەکی ورد لەلایەکەو لەسەر جەستە و ددانە بڕندەکانى ئەژدەهای خوینخۆر و لایەکی ترەو لەسەر دل و گیانى شاخە پەقەکان و هەروەها لەسەر لیوارەکانى ئاسمان هەڵکەندراون. ئەم

خۆشه ويستيه، وهك شيعريكه له ههر دێر و ههر بهيتيكيديا
ورده ورده، هيواش و نهرم، بهلام خوی ماينده و
ههتا ههتا يي دهكات وه؛ خۆشه ويستيه كه كه له كاته
سهخته كاني زيندان و دوورخستنه وهشدا دهژی و له گهڵ
هه موو برينه كانيدا، ههر ماوه ته وه. دهسته واژه ی «لۆوۆ،
من تۆم له زيندانه كانا خۆشويست، من تۆم له
دوورخراوه ييا.» ههر ئه و بهرگه گرته ي بارودۆخه وه بير
دههيته وه؛ خۆشه ويستی ئه و له كۆته كاني زيندان و له
دوورخستنه وه يه كدا كه له وانه يه هه موو بوونی
تيكشكانديت، هه روا بهرده وامه؛ خۆشه ويستی بۆ نيشتمان
و بۆ ئه وه ی به لايه وه به نرخه، ته نانه ت له ناوه راسستی
سه ختترين ساته كانيشدا.

له به شى دواترى شيعره كه دا، به وينه گه ليك له
سروشتي سارد و بيته زه يي و له هه مان كاتدا پر له هه يما
و نه ينى بهر خوينه ر ده كه ون. سه هۆل به ندان و به فری
به رزاييه كان، كه رويش كه كه وه ی كيوى، ئه و مارانه ی
زه مه ره ير وا له كاتى بهر كه وتنى خۆردا سپى ده بنه وه و
هه لۆكان كه شايانى ژيانى هه تا هه تايين و به توور په ييه كي
ياقووت ئاساوه چنگ و ده نووكى تيژيان ده چه قينن. ئه م
وينانه به باشى نيشاندهرى دژيه كييه بوونه كييه كانن له
ژيان و نيشتمانى ئه ودا؛ سروشتيک كه له سه هۆل و به فر

پېك ھاتووە و تىيدا ژيان ھەروا لە حاالى خەباتە لەگەڵ
سەرما و سەختىيەكانى زستاندا. لەلایەكەو، سەھۆل و
بەفر و ماری نىو سەرما دەربرى سەرماى كوشندە و
بىبەزەبى وەرزيكن؛ لەلایەكى دىكەو، وىنبەكى زىندوو لە
ئاژەلگەلىكى وەك كەرويشكە كىوى و ھەلۆ كە بە ھىز و
شكۆو لە نىو ئەم سەرمايەدا دەفرن، نىشانەدرى ھىوا و
تواناى مانەو و نوپوونەوہى ژيانن. ئەم دژىكەيە لە
راستىدا، رەنگدانەوہى كەش و بارودۆخى كۆمەلایەتى و
سىياسىيە؛ شوپىنك كە تەنانەت لە لوتكەى سەختىيەكاندا،
ھىماگەلىك لە ژيان، بەرخودان و گەشاوہى ھەمىشە لە
كاردان.

ئەحمەد عارف لە درىژەى شىعرەكەدا دەچىتە سەر
دەربرىنى ھەستى كەسەكى و تايبەتى خۆى؛ ئەو بە
دەربرىنىكى جىاواز كە لە بەرامبەر گوشارەكانى ژيان، يا
لە بەرامبەر سەتەم و زۆردارى ياخود تەنانەت تەماشى
سەركۆنەكەرەكانى كۆمەلگەدا، خۆى وەك كەسىكى
ھەستىار و پىكەوتە بىنبوہ. ئەو ئاماژە بەو دەكات لە نىو
ھەموو ئالوزىيە سىياسى و كۆمەلایەتییەكاندا، ئەو ھىشتا
نەيتوانىوہ تەواوى ئەوہى كە لە دلىدايە يان ئەوہى كە لە
ئازار و سەتەمەكان ئەزموونى كردوہ، بنووسىت و ئاشكرا
بكات. لەم نىوہندەدا، ئەحمەد عارف بە جۆرىك ناسنامە و

چاره نووسی خۆی وهك كه سیکی بهر كه وته له ئه زمونه تاله كانی نیشتمان و گه له كه ی وینا دهكات؛ چاره نووسیك كه له پهرده شاراوه كانی میژوودا و له نیو هه موو گۆشه یه کی كۆمه لگه شدا ده بینرئ.

له بهنده كانی دواتردا، به دهسته واژه ی ئالۆز و رهخنه یی «به دواته وهن درنده كانی پارهی خویناوی/واته سه گه كانی دۆلار/گورگه كانی زیڤ و سته رلین و/نه مروده كانی نه وت و/یه زیده كانی گولله...» شاعیر رهخنه له بیبه زه ییبوون و خراپه کارییه زاله كانی سه ر به ها مروڤایه تییه كان ده گریت. ئه و به زمانیکی توند، به جوړیک باس له كه سانیک ده كاته كه به دوا ی سامانی خویناوییه وهن؛ ئه وانه ی به های مروڤ و نیشتمان بو پاره و ده سه لات به لوتكه ده گه یه نن و له م پړیگایه وه ژیا نی خه لك ده خه نه كیشه وه. ئه م رهخنه یه، نیشاندهری لایه نیکی به رخودانی ئه ده بی و سیاسی ئه حمه د عارفه؛ به رخودانیك كه له هه ر وشه و هه ر دیریکیدا، هۆی وشیاربوونه وه و هۆشداریشه به كۆمه لگه. له م نیوه ندهدا، ئه و به زمانیکی زۆر توند و پر له رهخنه، جوړیک كه شی سیاسی په سه ندنه كراو وینا دهكات كه به هاگه لیکي وهك شه رهف و عیزه تیش بهر سوو کایه تی دهكه ون.

دوای سانسۆرکردنیکی چەند دێری، لە بەشیکی
 دیکە ی شیعەرە کەدا، عارف ئاماژە بە بارودۆخی پوچی و
 جەستەیی ئەو کەسانە دەکات لە ژێر گوشار و
 ئاوپلینەدانە وەدا کە وتوون؛ کەسانی کە لە هەلاتن و
 دوایین ساتەکانی ژانیان و بە پیکەوت دەر بازیان دەبێت.
 ئەو ئاماژە بەو دەکات تەنانتە منداڵان و دایکانیش، بە
 ئازار و خەمیکی زۆرەو دەژین؛ منداڵیک کە هیشتا بۆنی
 شیریی لێ دیت و دایکی کە چاوەکانی پڕن لە خەم، بەلام
 پووناک لە هیوا. ئەم وینانە، بە توندی نیشان دەری باریکن
 لە بێپەنایی و لە هەمان کاتدا بەرخۆدانی گشتی؛ باریک کە
 تێیدا ئازار و ئەشکەنجە هەرگیز بە یەكجار کۆتایی نایەت
 و هەمیشە لە قالبی فرمیسک و برینی بێدەنگدا شوینپی
 خۆی بەجێ دەهێڵێت. دەربرینی «گەلە کەم، ئەو پەنوی
 هەلپە سێراو...» وینە ی خەلکانی نیشتمانی کە لە دۆخی
 هەلپە سێردراو و گیرۆدە ی تیکۆشانە سەختەکاندا؛
 خەلکانیک کە هەروا لە نیو هەوراز و نشیوەکانی میژوودا،
 دەژی و لە هەر جۆرە کەوتنیک بەرەو قوولایی بێهێوایی
 دواچار سەربەرز دەردەچێت. دەتوانی بگوتری شیعری
 «نیشتمانم، شادەماری من» نەک تەنیا قەرزدانەو دەیه کە بە
 نیشتمان و گەلە کە ی، بەلکو هاواریکە لە دایکەو کە لە
 ئازار و ئەشکەنجە تالەکان ئاگادارە و هیشتا ش لە
 بەرامبەر سەركوتدا، بە هەموو هێزیکەو بۆ خۆشەویستی

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانده

و وفادارى راوهستاوه. ئهم شيعره، هم له رهههنده
كهسييهكان و هم له رهههنده كومهلايه تيبهكانيشدا،
وهلاميكه بو ستهم و بيدادى.

بەندکراو⁴¹

لەناکاو،

وەک بەرکەوتە ی گوللە یەک بێدەنگ،

لەبەردەم گلێنە ی چاوەکانم

بێدەنگ دەبێ و

شار، خۆی لائەدا و ڕیگا ئەکاتەو،

تەنیا لە رادیۆکانەو نەغمە یەکی خەمگین:

«بازاری درێژی ئەلەعەزیز»⁴²

خەیاڵم لای هەلاتن نییە

نامەردی ناکەم،

⁴¹ ئەم شیعەرە ساڵی ۱۹۵۱ لە زیندانی ئەنقەرە نووسراوە.

⁴² ئاماژەیە بۆ گۆرانییەکی میلی شاری ئەلەعەزیز کە دەڵێ:

بازاری درێژی ئەلەعەزیز

دوکان بەرامبەر یەک ڕیز

هەر دەیهینم، عاشق بووم من

لە بەرچاوی دۆست و دوژمن.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانده

تاقه تى په شيمانيم نيينه

ئه مه وئ پال بده مه وه

جگه رهي كه داگير سينم

دو كه له كه ي گه وه هر ئه هيئي

بليم دوراوم يان شهرمه زار

نه ئه مم، نه ئه و،

من غه رييم، تو جوان

دنيا پره له هيوا

هينده سه يرم ئه م سه رله ئيواره يه

خوشه ويستم

وهك بليي ديويك بمبات،

له هه ردوو لام،

دوو نيزه...

پامانیک لە شیعری «بەندکراو»

شیعری «بەندکراو»ی ئەحمەد عارف، ئاوێنەیه‌که‌ له ئێزموونه تالەکانی زیندانی له‌و سەرده‌مه‌دا و پره‌نگدانه‌وه‌ی باری ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی که‌سیکه‌ له‌ نیوان سهرکوت و ناعه‌داله‌تیدا گیرى خواردووه‌. ئەم شیعره‌ که‌ له‌ سال‌ى ١٩٥١ له‌ زیندانی ئەنقهره‌ هۆنراوه‌ته‌وه‌، نه‌ک ته‌نیا ده‌ربری دۆخی ده‌روونی و جه‌سته‌یی شاعیره‌، به‌لکو‌ نیشاندهری پوانگه‌ قوول‌ه‌که‌ی ئه‌وه‌ به‌رامبه‌ر به‌ سیسته‌می سیاسى و کۆمه‌لایه‌تی سهرده‌می خۆی. ئەحمەد عارف له‌م به‌ره‌مه‌دا به‌ زمانیکى ساده‌ به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا سیمبۆلیک، هه‌ول‌ دهدات ئێزموونی زیندان و ناتوانایی له‌ ده‌ربڕینی هه‌سته‌ راسته‌قینه‌کان به‌ وێنه‌ بکێشێت؛ شوینیک که‌ بێده‌نگی له‌ناکاو وه‌ک ئه‌وه‌ی گولله‌ی به‌رکه‌وتبێت له‌سه‌ر چاوه‌کانی پێچراوه‌ و شار، به‌هۆی ئەم بێده‌نگیه‌وه‌، پێگا و پێره‌وی خۆی کراوه‌ ده‌بینێت.

له‌ یه‌که‌م دێره‌کانه‌وه‌، شاعیر به‌ به‌کارهێنانی وێنه‌ی به‌هێز و تیژ، که‌شى سارد و بێبه‌زه‌یی زیندان بۆ خوێنه‌ر وێنا ده‌کات. ئەم وێنه‌ سه‌ره‌تاییه‌ به‌ جوړیک ده‌ربری شوک و بێجوول‌ه‌یی له‌ناکاو؛ وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سیک گولله‌ی به‌رکه‌وتبێت، له‌ هه‌مان ساتدا له‌ ده‌ربڕینی هه‌سته‌ بیتوانا بووه‌ و بێده‌نگیه‌کی قوول‌ له‌ چاوه‌کانیدا

هه لکه ندر اوه. ئه م بیده نگییه نه ک ته نیا باری جه سته یی به لکو باری دهروونی و ناوه کیی شاعیریش دهنوینی؛ بیده نگییه ک که له بهرام بهر ئازار و ئه شکه نه کانی ژینگه ی زینداندا، وه لامیکی به وشه ده ست ناکه ویت.

له درێژه ی شیع ره که دا، عارف باسی کاریگه ری ئه م بیده نگییه له سه ر شار و که شی ده و روبه ر ده کات. ئه م دیرانه نیشان ده دات ههروه ک شاعیر بیده نگ بووه، شاریش له باوه شی ئه م دۆخه سارد و داخراوه دا، ریگای خوی ده کاته وه؛ به لام ئه م کرانه وه یه له گه ل باریکی خه م و خه فه تدا یه که له فه زادا بلاو بووه ته وه و ته نانه ت له که شی را دیویی و ناوه ناسرا وه کانی شدا ده نگدانه وه ی خه م ئاماده یی هه یه. ئه م دژیه کییه له نیوان بیده نگی زوری تاکه که سی و کرانه وه ی گشتی شاردا، جوړیک هاو پشتی تال له نیوان سه ره کوتی ناوه کی و ده ره کیدا وینا ده کات؛ شوینیک که هه ردووکیان پیکه وه، وینه یه ک له ناعه داله تی و ساردی ژینگه ده گێر نه وه.

ئه حمه د عارف له درێژه دا به به کاره یانی زمانیکی ساده ی باو، باسی باری دهروونی و که سایه تی خوی ده کات. لی ره دا ده لی له پووبه پووبوونه وه ی دۆخی سه ختدا، نه ورده کارییه ک له پوو خانی دهروونی و نه ههستی په شیمانی له ئه ودا به دی ده کریت؛ به لکو ئه و خوی

وھک كەسك دەبىنىت كە لە چارەنوس و پروداوھ
تالەكانى زىنداندا، بىگيان، بەلام بە شكۆوھ ماوھتەوھ. پەنگە
ئەم پستەيە بە جۆرىك نىشاندهرى ئەوھ بىت ئەزموونى
زىندان و سەركوت، ئەوى لەوھى دەرپرېنى ھەيە بىبەش
كردووھ و لە ھەمان كاتدا، بە جۆرىك كەسايەتییەكى
جياوازى لى بەرھەم ھىناوھ.

شاعىر ھەزى خۆى بۆ ساتىك ئاسودەيى و
دڵنەوايى دەرەپرېت. خواستى شاعىر بۆ بەسەربردنى
ساتىكى كورت لە ئازادى و ئارامى بە جگەرەيەك بەدى
دەكرىت؛ جگەرەيەك كە دووكەلەكەى بە «گەوھەر»
ناودەبات؛ بە واتايەكى تر، تەنانت لە ناو تاريكى و
فشاردا، نىشانەيەك لە جوانى و بەھا ھەيە. ئەم وىنەيە،
دركەيەكە لەو ساتە دەگمەنانەى مرقوف لە نيو ژيانىكى پېر
لە شكاندا، دەتوانىت تۇزقاليك ئارامى بەدەست بەيىت؛
واتە ئەو ساتانەى پەنگە، سەرەپاي ھەموو ئازارەكان،
بىرھىنەرەوھى بەھاكانى ژيان بىت.

بەشيكى شىعرەكە، بە زمانىكى توند، پەخنە لە
گەندەلى ئابوورى و كۆمەلايەتتى سەپىتراوى سەر
كۆمەلگە دەگرىت. لەم بەشەدا، عارف باسى بوونەوھرانىك
دەكات لە پشت پەردەى پارە و سامانەوھ چالاكى دەكەن.
ئەو، ئەم بوونەوھرانە بە «سەگ» و «گورگ» دەچوئىت،

له تاسه تا ڪوٽ و زنجيرم پڙاند

بۇ ئەۋەدى بېيەزەيى و گەندەلى لە كۆمەلگەدا ئاشكرا بكات. لەم بەشەي شىعرەكەدا ئەحمەد عارف، ھاوكات لەگەل دۆخى زىنداندا، بەرەنگارى سىستەمىك دەبىتەۋە كە بەھاكانى مرقۇيايتى بۇ پارە و دەسلەت دادەرمىنىت. ئەم رەخنەيە لە پىكەتەي دەسلەت، رەنگدانەۋەي گيانى ناپەزايىي شاعىرە و تىيدا تەنانەت چەك و پارە، جىگرەۋەي بەھاكانى مرقۇيايتى و شەرەف نابىن.

ئەم شیعەرە، بەگشتی، وینەى كەسكە لە ناخى زولم و سەركوتدا، هیشتا هیواى بە ئازادى و نووبوونەوهى ژيان هەیه؛ كەسكە هەرچەندە بیدەنگییه كەى نیشانەى زەبرى زۆر و گوشارى بەرگەنەگیراوه، بەلام لە ساتە دەگمەنەكانى دلنەوايى و جوانیدا دەدرەوشیتەوه.

«بەندكراو» نەك تەنیا شایەتیدانىكە لە ئازارە تاكەكەسییهكان، بەلكو دەنگكە لە نەوهیهك و كۆمەلگەیهك كە لە پووبەپووبوونەوهى بیدادى و ستهمدا، هیشتا نایەوێت رادەست بێت.

له کۆتاییدا، ئهم شیعره خوینەر بو بێرکردنه وهیهکی
 قوول له سههر چه مکی ئازادی، دادپهروهری و بهرخودان
 بانگهێشت دهکات. ئهمه عارف به بهکارهینانی زمانیکی
 ساده بهلام له هه مان کاتدا پر له ههیا و خوازه، په یامیک

لە هیوا و بەرخۆدان لە دلی هەر خۆینەریکدا که لە گەل
ئازار و زولمدا دەستەویەخە بوو، جی دەهیلت.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

پاش پهستاخيز

له پهستاخيز تا په شيمان نابمه وه هه رگيز!
له يه كه مين هيلی پانييه وه تا دوور ترينيان،
له هه ر ميليمه تريكي نيوان هيله كانی دريژيا،
رئه چه نيټ و هوښيار ئه بيته وه،
توبه كار و پاكبوو وه له گوناح،
ماری ژه راوی و كوټريش،
تا وهختی كه ئیدی هيچ نازاريك له كه سا نه ميټيټ و،
دهسته كانمان بگه ن به و خهونه ونبوو،
له پهستاخيز تا په شيمان نابمه وه هه رگيز!
واز له و چاله به فرينه سپييه ی دهر ونم
له و به يانييه ی پهستاخيز، له به يه كگه شتني
له ش و گياندا
ناهيټم هه رگيز.

ئهم ريځخستنه بيهو كاره، پيشكه شيبه كه له دهستی

كوڤرەكانا، لە شانەكانى مېشكدا قەوزەكان،
سياناويان گرتووە، سەوز.
ئەوێش بەهێزترین و سامناکترینیانە،
يان خۆى لەگىلى ئەدا، يا هەر نازانى.
قزى و نینۆكەكانى بە يەك شێوێ دريژ ئەبن،
باخچەكانى گول بۆ خەونەكانى ئەچەمىنەوێ.

بەلام من، لە شەشەمىن رۆژى «بىه» گوتنەكەتەوێ،
ئەم دێرەشيعرە، ئەى يار، ئەم ئەقىنە سەرکيشە،
لە نىوان درزى پەراسووەكانمەوێ چرۆ ئەكات،
گەرە ئەبى حەفتا هەزار سال لەسەر
ئاوێ بىخاکەكان و
- و سى جارى تر حەفتا هەزار سال -
بەدەم هاوارى ئاوووو، ئاوووو، ددانەكانم
تف کردوێ.

تۆ پيشکەشت کرد،

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

حه رام، خوينى سه گ...

نه خير، به سه به خشنده ييت،

شيت دهم، گهر ده ستى لى بدهم،

دهر شيمه وه، كاتيك ديتته وه بيرم،

سه ربارى ئه وه ش، له شهرمى كى تر سناك دام

به ناوى «زانين»

خوين،

يه كه مين شيتبوو...

نه نه رهى ئه ژديهائى ژانگرتوى شه پپورى ئيسرافيل،

نه توورپه يي پهمه يته كان،

نه پاسه وانانى چوار سه رى به رده گه ي دوزه خ.

ته نانه ت موويه كيشم ناژاژكئين،

هه مان ئه م شتوكه يه،

ئه وه ي يار له ماچكردى تير نه بوو،

هه مان كه له سه ر شانه كانم روواوه،

له و به يانيه ي روژى ره ستاخيزا، له به يه كگه شتى

لەش و گیانا...

ئەي زىندانى كۆيەر، سوور نەخوات سەرت،
نە بترسە، نە سەرسام بە.
وەختى چاكە و دلنەوايىيە ميزاويىيەكانت و،
هەر پىناسە و چەمكىك ون ئەبيت،
سەرەتا، بيئازار، بىتھۆقن ھەلئەستىتەو، بەدەم
زەردەخەنەو.
سەرەتا، مامۇستا سترادىقارىوس، كەوانى
قېولۇنەكەي رائەكىشى.
ئىنجا بەتامى قەدەغەنەكراوى بەھى
جىھانىكى بىخوين، بىفرمىسك، بىپىسى،
جىھانىكى نەمر ئەخولقېنم، بۆ كچەكەم⁴³.

⁴³ ئەم شىعرە لە دیوانەكەدا نىيە و لە گۆڤارى "Yeni Ufuklar"، ژمارە ۳۵، ئابى ۱۹۵۶دا بلأو كراووتەو.

پامانېك له شيعرى «پاش پهستاخيز» ى

ئهمده عارف

شيعرى «پاش پهستاخيز» ى ئهمده عارف،
به رهه ميكي ئالوز و فره لايه نه كه تييدا وهك زوريك له
شيعره كانى پيشتر، شاعير به زمانىكى سيمبولى و
خوازه يى، برينه قووله كه سى و كومه لايه تيبه كانى خوى له
چوارچيوه يه ك له په شيمانى، شوړش و نارهازى وينا
دهكات. له م به رهه مه شدا، ئهمده عارف به كه لكوه رگرتن
له وينه ي زور به هيژ و وشه گه ليك كه ده لى له ئازار و
ئشه كه نه جى پيشينان هه لكه ندراون، ده په رژيته سهر
نيشان داني كه شى سهرده م و كومه لگه كه يه وه. ئه و وهختى
ده لىت «له پهستاخيزتدا په شيمان نابمه وه هه رگيز!» واته
له روي دووباره زيندوو كرده وه يان قيامه تدا، ناتوانم
دهست له م خه باته هه لېگرم؛ دهست له هيو و نارهازى
به ر بدهم.

له ديړه سهره تا ييبه كاندا، شاعير ده لى له هه ر گوشه
و قوربنىكى نيشتماندا، ته نانه ت له يه كه م هيلى پانييه وه تا
دوورترين خاله كان، ياده وه رى و ئازاره كانى رابردوو
هه لكه ندراون؛ هه لكه ندراون به شيويه ك كه «راده چه نيت
و هوشيار ئه بيتته وه» واته هه ر دلويكى تاسه و په شيمانى،
له قوولا يى بووندا نه خشى به ستووه. ئه و ئه م وينا نه وهك

نەخشىك دەبىنىيى كە دەتوانىي جىگرەوھى بىرىنەكانى
رابدوۋى بن؛ بىرىنگەلىك كە لە مارى ژەھراۋى و كۆترەوھ
دەكەونەوھ. واتە لە دوو بوونەوھەرەوھ كە سىمبۆلن لە
مەترسى و ئاشتى، لە مەرگ و ژيان. وا ديارە شاعىر بە
بەكارهينانى ئەم وىنە دژىەكانە، ئاماژە بەوھ دەكات ژيان،
سەرەراي ھەموو ئازارەكان و ھەلەكانى رابدوۋى، دەبىت
بەردەوام بىت و ھەرگىز لە پىگاي بىھىوايى دەست
ھەلنەگرىت.

ئەحمەد عارف لە درىژەدا دەلىت تا ئەو كاتەي لە
كەسدا يەك ئازار نەمىتتەوھ، ئەگەرچى دەستەكانمان ئەو
خەونە ونبووھ بگرن، لە پۆژى قىامەتدا ھەرگىز دەستت
لئى ھەلناگرم. ئەم دىرانە، ھاوارىكن لە پابەندىبون و
بەردەوامى؛ دەلىي تەننەت ئەگەر ھەموو ئازار و بىرىنەكان
فەرامۆش بكرىن، ئەو ھەرگىز لە دەست لە پەنگى سىپى (لە
شەرەف و پاكى) ناكىشسىتەوھ. لىرەدا ئاماژە بە «لەو
بەيانىيەي پەستاخىز» دەتوانىت بە واتاي پۆژىك بىت كە
ھەموو زولم و زىادەپۆيىەكانى تارىكى لەناو بچن و
پووناكىي دادپەرەورى بەسەر جىھاندا ھەللكات.

دواي ئەم بەشە سەرەتايىيە، شىعرەكە بەرەو
وەسفى «رىكخستنى بىھۆ» دەروات؛ پوانىنىكى پەخنەيى
بۆ پىكھاتە سىياسى و كۆمەلەيەتتىيەكان كە لە مېشك و

دهماری خه لکدا، وهک «قه وزه یهک له سه ره شانه کانی
می شک» گه شه یان کردووه. له م شاعیره دا، شاعیر به
به کاره یانی وینه ی زیندوو و تیژ، ره خنه له سیسته میکی
ناو بۆش و گهنده ل ده گریت و تییدا تاکه کان یان کومه لگا
به نه نقه ست خو یان له هوش یاری دوور ده که ونه وه.
پیش که شکردنی نه م سیسته مه بو نه و که سانه ی توانای
بینینی راستیان نییه یان پشتگوی ده خن زه بری توندی
ره خنه کانی شاعیره. هه روه ها، به ئاماژه کردن بو قه وزه و
سیانو له شانه کانی می شک و وه سفکردنی فه زای ئاوه پوی
سه وز، شاعیر وه ستانی فیکری و گهنده لی زهینی ده خاته
به رچاو؛ شوینیک که کیشه ی قوول هه ن به لام یان
نه ناسراون یان به نه نقه ست پشتگوی ده خرین. له لایه کی
دیکه وه، شاعیر له ریگه ی وینه ی جیاواز تره وه وهک
گه شه ی به رده وامی قژ و نینۆکه کان و چه مانه وه بو
شاردنه وه ی گول له خه ونه کاند، ره هه ندیکی ناوه کی له
هیوا و به رگری نیشان ده دات. نه م دژیه کییه، له نیوان
دارپمانی ده ره کی و هه ولدان بو راگرتنی به هاکانی جوانی
له جیهانی زهینیدا، ته وه ری سه ره کی بیرکردنه وه ی
شاعیرانه یه. به واتایه کی دیکه، له کاتیکدا کات به
شیوه یه کی بیبه زه ییانه له تیبه ربووندایه و کومه لگا له
دۆخی وه ستان و نه زانیدا نو قم بووه، مرو ف له ریگه ی

خەونەكان و ناوەرۆكهكانى خۆيهوه هەول دەدات جوانى و
هيو بپاريزيت.

وشەى «ببە»، ئاماژە بە چيرۆكى دروستبوونى
گەردوون دەكات. لە قورئاندا، خودا بە وتنى «ببە — كن»
گەردوونى دروست كرد. دەستەواژەى «پۆژى شەشەم»
ئاماژەيه بۆ پۆژى شەشەمى خيلقەت لە نەريتى
ئىبراھيميدا، واتە ئەو پۆژەى مەرۆف و بوونەوهران
دروست کران. پاشان شاعیر باسى پرۆسەى داهينانى
شيعرى و ئارەزووى نەووستاوى ناو شاعیر دەكات. دواى
ئەمە بە دەربرپينىكى بەھيژ، وەسفى ئەزمونىك دەكات كە
جەستەى شاعیر پارچە پارچە دەكات، ئىسكەكانى
پەراسووى دەشکينيت و ناچارى دەكات خۆى بەدەستەو
بدات. ئەمە دەتوانيت هيمای ئازارى جەستەى و دەروونى
پرۆسەى داهينان بىت. دىڤى «حەفتا هەزار سال لەسەر
ئاوہ بيخاکەكان» باسى کاتيکى دريت لە ناروونى و
بينکوتايييون دەكات. دەستەواژەى «ئاوى بيخاک» هيمایە
بۆ دۆخىکى ناروون، ناسەقامگير، و ژمارەى گەورەى
«حەفتا هەزار سال» و دووبارەکردنەوہى جەخت لە
بينکوتاييى ئەم دۆخە دەکاتەوہ. پاشان بە دىڤى کۆتايى
«بەدەم هاوارى ئاووو، ئاوووەو، دانەکانم تف
کردهوہ» وينەيهکى زۆر کاریگەر دروست دەكات. شاعیر

ودها باس له ئاو دهكات كه ههم سه رچاوه ي ژيان و ههم
هيماي له ناوچوونه، بويه ده بينين خوي ته رخاڼ كردووه
بو كرده ي داهينان ته نانه ت ئه گه ر به به هاي له ناو بږدني
خوشي بيت.

ئهم شيعره به شيويه كي به هيز ئازاري خولقان،
ئيشي بوون و سروشتي ويرانكه ر وهك بنياتنه ري
داهيناني هونه ري دهرده بريت. هه روه ها هه ستي ئازار و
روشن بيري كه ئه زمووني كي عيرفانييانه ده به خشيت، نيشان
ده دات.

له دريژه ي شيعره كه دا ئه حمه د عارف به به كار هيناني
وشه ي وهك «حه رام» و «خويني سه گ» ئاماژه به
لايه نه كاني گهنده لي و ناداد په روه ري دهكات. به لام له
هه مان كاتدا، ئه و به جوړيك له «به خشنده ي» يش يادي
دهكات وه كه په نگه له پووبه پووبوونه وه ي ئهم گهنده ليه دا،
ته نانه ت به بووني هه موو ئه و ئازار و په شيمانيه ك،
هيش تاش بواريك بو پزگاري هه بيت؛ بواريك كه ئه گه ر
ده ستي لي بدريت، وهك «شيت ده بم» دهر بري هه ستياري
و زه بر يگه يشتنني قوولي بووني مروقه. پاشان قسه له
پژاني خويناك دهكات و ده لي دهكري هي يه كه مين شيتبوو
بيت، ئه وه ي كه په نگه به واتاي ئاره زووي بيكو تايي يان

تەننەت شىئى لى خۇشەۋىستى نىشتىماندا بىت؛ شىئىيەكى
ھاندەر بۇ گۇرپانكارى و شۇپش.

لە كۆپلەى ناۋەرپاستى شىعەرەكەدا، شاعىر دەپراتە
سۇراغى ئامازە سىمبۆلى و ئەفسانەيەكان. ئەم بەشەى
شىعەر، بە بەكارھىنانى وىنەى ئەفسانەيى و بوونەۋەرە
خەيالئىيەكان ۋەك چۈارسەرەكان، رەخنە لە گوشارەكانى
ستەم دەگرىت. ئەم وىنانە ھاۋكات لايەنە عىرفانى و
سىياسىيەكانى شىعەرەكە زىاد دەكەن؛ بە جۇرىك ھەر
بوونەۋەرىكى ئەفسانەيى، سىمبۆلىك لە زولم و ستەم
دەبىت كە لە دلى مېژوو و پىكھاتەى دەسەلاتدا
ھەلگەندراۋە. ھەرۋەھا ئامازە بە «تەننەت موۋىەكىشىم
ناژاكىن، ھەمان ئەم شتۆكەيە»، نىشاندەرى ھەستىارى
ئەحمەد عارفە بەرامبەر بەۋەى بۇى بەنرخە؛ بەھاگەلىك
كە تەننەت بچوكتىن نىشانەيەكىشىان، ۋەك تالەموۋىەك
يان پارچەيەك لە جوانى دلدار، ناتوانرىت پاك بكرىتەۋە.

لە بەشى كۆتايى شىعەرەكەدا، ئەحمەد عارف بە
زمانىكى پر لە پىشاناندانى ئازار و ھىۋا، دەپەرژىتە سەر
ويناكردنى بارى دەروونى و جەستەيى خۇى و ھاۋپشتى
لەگەل نىشتىماندا. ۋا ديارە دەيەۋى نىشاندەرى ھەۋلىك
بىت بۇ پاراستنى ئارامى لە بەرامبەر ھەموو ئەشكەنجە و
گوشارە دەروونىيەكاندا. ئەۋ دەلىت سەرەپراى ھەموو

سنووردارییه‌کان و زیندانه دهره‌کی و ناوه‌کییه‌کان، ده‌بیت به‌رده‌وام بڼ گویدان به ترس و سه‌رسامی، دريژ به پښتای خوی بدات. پاشان به ئاماژه به ئاره‌زووه قووله‌کانی مروّقایه‌تی، وهک به‌کاره‌ینانی نمونه کولتوورییه‌کانی «بیته‌وښ» و «سترادیفاریوس» وهک سیمبوله‌کانی هونه‌ر و راستگوئی، شاعیر نیشان ددات که له نیو هه‌موو نادادپه‌روه‌ری و برینه سه‌رسامه‌ینه‌ره‌کاندا، هونه‌ر و جوانی هیشتا ده‌توانن وهک هوکاریک بو دريژده‌دان به ژيان و به‌رخودان بمینه‌وه. وهختیک ئه‌و ده‌لایت "ئینجا به‌تامی قه‌ده‌غنه‌کراوی به‌هی/جیهانیکی بیخوین، بیفرمی‌سک، بیپیس/جیهانیکی نه‌مر ئه‌خولقینم، بو کچه‌که‌م..." دهربری پابه‌ندبوون و هیوای ئه‌و به نه‌وه‌کانی داهاتوو و دروستکردنی جیهانیکی نوییه، بڼ پښانی خوین و فرمی‌سک و هه‌بوونی ئازار. جیهانیکی په‌نگه تیدا به‌هاکانی مروّقایه‌تی به شیوازیکی نوی دووباره پیناسه بکړینه‌وه.

بویه ده‌کرځ بگوتری ئه‌م شیعره، ده‌نگیکه له دل‌یکه‌وه، له پروی خوښه‌ویستی و پابه‌ندبوون به نیشتمان و خه‌لکه‌وه، له هه‌موو ئه‌و زولم و کیشانه، ده‌ست هه‌ل‌ناگریت؛ ده‌نگی هاواریکه بو به‌خه‌به‌ربوون، بو

بەرخۆدان، بۆ دووبارە بنیاتنانهوهی بوون لە نێوان
تاریکییەکانی سەردەمدا.

پۆسته مۆ⁴⁴

به نهرمه لوغوه له له وه پگاكانى مۆداندا⁴⁵،

دهشتى مه قتهل⁴⁶، لای راستمان

چياكانى چهرمىك، سپيپۆشى به فر،

لاى چه پيشمان، فوراتى سوورى خوينين

چاروهرزه، سهوزه دارستان،

خاك ههرده لان و رهقهن.

به هاران، له به رزاييه كانى دهرسيمه وه سه ره وژير

مه رومالات ئه له وه پرين خي لان.

⁴⁴ كاتيک ئه شيعرهى ئهممه عارف له ژير سه ره رشتى ئاتىلا ئيلهان، له گوڤاريكدا بلاو كرايه وه، پيتى "و" له كوتايى ناوى پۆسته مۆدا لابر؛ چونكه وا بير ده كرايه وه ناوى "پۆسته مۆ" زۆر پهنگ و بۆنى كوردى هيه! ئاوها كه شيك له وه سه رده مه دا زال بوو. ⁴⁵ له وه پگاكانى گوندى مۆدان سه ر به سيفه ره كه و ئيستا ناوه كهى گۆراوه به (په نيرجى).

⁴⁶ هه تا ناوه راستى سالاى 1920 ناوى ناوچه يهك بوو، به لام ئيستاكه گه ره كيكي سيفه ره كي ئورفه يه و ناوه كهى گۆراوه به (بورونجهك)، له گه ل گه ره كيكي ويرانشه هرى ئورفه به ناوى گيملى.

لە دار،

لە خەلۆز،

لە لۆكە،

وەك پووباریکی پەوان دڵ ئەبات و ئەپوا

بەرەو لای شەرەف و نان،

ئەقینیکی پەشە و

ئاواتیکی سەوز

لەبەر ئەمەشە چیاکانی داگرتۆتەو و

لە ئاوەکان پەریوەتەو و

چیرۆکەکانمان لە پەشمالەکانا.

لەمەودوا دی قەدەغەیه سەم؛

هەروەها باج،

سەرانه،

بیگاری،

کوشتن،

هاودەستی قڕیژ،

تالان و،

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزان

ئىنجا جوين به كچان، به ماين،
قهده غهيه، ئاوا فه رمان ئه كا پاشاي چياكان
له ده ستيشيا سيخوري نه به خشه ري فه رهنسايي⁴⁷...

كه واته بزانن حالي من
خير بيت ئاقيبه ت،
بزانن،
ئاشكرا و ديار
بو دوست و دوژمن، چاره نووسم.

سه ره تا شيخولئيسلام فه توا درئه كا،
واجبه رشتني خوينم له هر چوار مه زهه با.
سه راي فه رمان ئه دات دواتر،
ئه سه په كان زين ئه كرين له ئوردوگاكانا ئىنجا،
له ته نگانه ترين ساتا گه يشتي، سه رداري ته ته ران⁴⁸

⁴⁷ جوړى تفهنگى فه رهنسايييه كه شانكه ي سى گولله ي ده خوارد.

⁴⁸ مه به ست فه رمانده ي نامه به رانه.

دەستىڭىز نامەى بەخوئىنسور،

دەستەكەى تىرىشم، ھەتوان،

دۆستۆۋۇ

بەم تۆزقالە نالېم شەپ،

كۆپوكالڭ خەرىكى رايىنانن

تا چوارلامان گەمارۇ نەدرىت

سەنگەريان گرتوۋە چىياكان و

بۆسەيان ناۋەتەۋە رچەرىكان.

سەلاۋات لى ئەدەن، چىيا چىيا، تابوورەكان

ئىۋارەيەكى خوئىناۋى بەسەر باخەكانى ھەناردا

داھاتوۋە

ئەۋەى دىت، پەيامھىن نىيە

با ئىزرائىل بىت

دايىم ھەلاڭم بى گەر ھەلىم...

شيكردنه وهى شيعرى «پړسته مو» ى

ئهمه د عارف

له شيعرى «پړسته مو» دا، ئهمه د عارف به
سوودوهرگرتن له زمانى سيمبولى و وينه ى زيندوو،
دنياى نيشتمان، ژيانى خومالى و هروها گوشارهكان و
سهركوټكردنه سياسى و كومهلایه تييهكانى سهردهمى
خوى وينا دهكات. ئهم بهرهمه وهك سنووريك له نيوان
سروشتي دهستلینه دراو و ميژووى تال، له لایه كه وه
پهوتيكه له خوشه ويستى قوول بو نيشتمان و له لایه كى
تريشه وه هاواريكه له بهرخودان له بهرامبه رسته م و
نادادپه روه ى.

له سهره تاي شيعره كه دا، ناو و چه مكه جوگرافيه كان
وهك «له وه پښتانه مودان»، «دهشتى مه قتل»، «چپاكاني
چهرميك» و «پوبارى فورات» به كار هينراون. ئهم ناوانه
ته نيا نيشانده رى خاله جوگرافيه كان نين؛ بهلكو به
ئماژه كردن به سروشتى جوان و دژوار، هاوكات ئماژه
به ژيانى عه شايه رى و خومالى دهكهن. بو نمونه «لاى
چه پيشمان فوراتى سوورى خوينين» وينه يه كه پهوتى
خويناوى پوبارى فورات نيشان دهكات كه سيمبوليكه له
زيندووى و بهرخودان له بهرامبه رسته ختيه كانى
سروشته دا. هروها، دهسته واژه ى «چواروهرزه سهوزه

دارستان/خاک ھەردەلان و ڤەقەن» نیشاندەری
دژیەکییەکە کە لە نیوان جوانییەکانی سروشت و
سەختییەکانی بوون لە خاک و زەویدا شاراوێه؛ بە
واتایەکی تر، سروشتی نیشتمان هیشتا لە ھەر وەرزیکا
زیندوو و ڤر لە ژیانە، بەلام لە ھەمان کاتدا لەگەڵ سەختی
و کیشمەکیشە تالەکاندا ھاوڤییە.

شاعیر لە درێژەدا بە وینەکانی ژبانی عەشایەری و
ڤەوتی گوندنشین، دەڤەرژێتە سەر وەسفی کەشووھەوای
خەلکی خۆمالی و نیشان دەدات کە بەھار، کاتیکی عەشایەر
لە دۆلەکان و چیاکانەو دەینە دەشتەکان تاکوو ڤانەکانیان
بلەوەرپین. ئەم وینە، ڤەوھەندییەکی قوول لە نیوان
سروشت و ژبانی خەلکا نیشان دەدات. وەھا ژبانیکی لە
دلی میژوو و کولتوری زیدی شاعیردا ڤیشەیی ھەیە و
تەنانەت لە بەرامبەر گوشارە مۆدیرنەکان و سەرکوتکردنە
سیاسییەکاندا، هیشتا بەردەوامە.

لە درێژەدا، شاعیر بە وشەگەلی وەک «دار، خەلوز،
لۆکە» دەڤەرژێتە سەر دەرڤرینی ئەوێ لە کەرەستە
سەرەتاییەکانی ژباندەبەینریت؛ واتە ئاگر، خەلوز و لۆکە.
ئەم ڤەگەزانە، ھەر یەک بە تۆرەیی خۆی، سیمبۆلیکی لە
ماندوو بوون و ھەولی ئەو خەلکەیی و لە دلی دژوارییە
ئابووری و سروشتییەکانەو، ژبان دروست دەکەن.

وهختیک ئهحمهد عارف دهلیت «وهک پووباریکی رهوان
دل دهبات و دهروات/به رهو لای شهرهف و نان/ئهفینیکی
رهشه و/ئاواتیکی سهوز»؛ ئهوه مان نیشان دهدات که
خۆشهویستی بو نیشتمان و بهها رهسه نهکان، وهک
پووباریکی رهوان، له دلی سهختیه مادیه کانه وه (وهک
پاره، نان و پیداو یستییه کانی تری) سه رچاوه دهگریت.
«ئهفینیکی رهش» یان هه مان «قه ره سه قدا» لیره دا
ده ربری خۆشهویستییه کی تال و قووله. خۆشهویستییه کی
تیکه ل به شادی و له هه مان کاتدا به ئازار، ماندوو بوون و
فیداکاری.

له دریژه ی شیعه ره که دا، شاعیر ده په رژیته سه ر
ده ربینی ئه وه ی له سه رکوت و زولمدا به رده وامه. ئه و،
لیستی که له دیارده کانی سته م، چه وساندنه وه و له ناو بردن
پیشکesh دهکات؛ له وانه ی له ئاستی ژیا نی پو ژانه ی خه لکدا
به رچا ون. ئه م لیسته، جگه له ره خنه ی توند له وه ی له
کو مه لگه دا با وه، ده ربری ئه وه شه سته م و بیدادی، تا ئه و
را ده یه با و بوونه ته نانه ت فه رمانی «قه ده غه یه» بو هه مو و
ئه م کرده وانه له لایه ن پاشای چیا کانه وه، که مه به ست لی
«پو سه ته مو» یه ده رده چیت.

به شی نا وه راس تی شیعه ره که له پی گه ی وینا کردنی
که شو هه وای که سی و چاره نووسی تاکه که سیی شاعیره وه،

چارەنووسی پۆستەمۆ دەستنیشان دەکات، پۆستەمۆی
یاخی لە ستم و چەوساندنەوه، پۆستەمۆی نەریتی کورد
لە چیاکاندا. هەربۆیە شیعەرەکه لەم ڕێگەیهوه دەربەری
چارەنووسی نادیار و لە هەمان کاتدا دیاری ئەوه؛
چارەنووسێک نەک تەنیا بۆ دۆستان بەلکو بۆ دوژمنانیش
ئاشکرایە. لە درێژەدا، بە ئاماژە بە بریار و فەرمانەکانی
دەسەلاتە ئایینی و سیاسییەکان، ڕەخنە لە ناریکیەکانی
سیستەمی زāl و ئەو ستممانە دەگریت که لە ڕێگە
فەرمانە فەرمی و ئایینیەکانەوه دەردەچن. ئەم بەشە
شیعەرەکه ئەوه نیشان دەدات چۆن دەسەلاتە ئایینی و
سیاسییەکان، لە تەنیش یەکتەرەوه، ستم لە خەلک دەکەن
و چینهکانی خوارتر کۆتوبەند دەکەن.

پاشان ئەحمەد عارف بە دەنگێکی هاوکات ڕەخنەیی
و تەنزامیزەوه، دەپەرژیتە سەر وەسفی پوخسارەکانی
دەسەلات و ڕۆلیان لە کۆمەڵگەدا. وینەیهک لە فەرمانە
سەرکوتکەرەکان لە ناو قەڵاکی دەسەلات پیشکەش
دەکات. پاشان بە ئاماژە بە «سەرداری تەتەرەن» و
بەراوردکردنی دەستەکانی ئەو که «دەستتیکم نامە
بەخوینسور/دەستەکهی تریشم هەتوان»، شاعیر دژیەکی
نیوان بنبەزەیبوون و توانا پێدان وینا دەکات. وینەیهک
دەکیشتی لەوهی لە نیوان خوین و ئازاردا، هیشتا هیزیک

ههیه دهتوانییت دهرمانکه ر بیّت و رهنگه به جوړیکیش
هیوابه خش یان هیزی بنیاتنانه وه بی.

له دریژده دا، شاعیر عارف جهخت له وه دهکاته وه که
له پووبه پووبوونه وهی قهیران و هه لاواردندا، هاوېشتی و
یه کگرتوویی له نیوان خه لکدا پیویسته، ئه مهش له پیناوی
بنیاتنانه وهی عیزهت و شه رهی مروّقایه تیدایه. ئه م
بانگه وازه بو یه کگرتن، بیرهنه ره وهی ئه وهیه ته نانهت له
باشترین بارودوخدا، هیچ تاکیک به ته نیا ناتوانییت له
تاریکی دهر بازی بییت.

له به شی کۆتایی شیعره که شدا، وینه ئاینی و
ئه فسانه ییه کان به کار ده هیترین. شاعیر به شیوه یه کی تال
و سه رکونه ئامیز، ته نانهت مهرگ و فریشته ی مهرگیش
(ئیزرائیل)، وهک هاوړییه ک له دوّخه سه خته کاندا
ده ناسینییت. ئه م شیوازه دهر برینه، جگه له دروستکردنی
ههستی دله راوکی، ئه وهش نیشان دهادت که له و وهختانه ی
وا دهر ده که ویت ئیتر هه موو شتیک کۆتایی هاتووه،
دیسانه وه هیوایه ک له دلی مروّقا ده مینیتته وه؛ هیوایه ک
رهنگه له ریگای پزگاری له کۆتی زولم و سه رکوت، یان
گه رانه وه بو ژیانیکی ئازاد و شه ر ه فمه نده وه بیته دی.

به گشتی، «پووسته مو» به ره ه میکه تییدا ئه حمه د
عارف به زمانیکی ده ولّه مه ند له وینه سروشتیه کان،

خوازە خۆمالییەکان و ئاماژە سیاسی و کۆمەلایەتیەکان، دەپەرژێتە سەر دەرپرینی ئەوەی لە قوولایی بوونی خەلک و نیشتمانی ئەودا دەگەرێ. ئەو لە پڕیگی بەکارهێنانی پەرگەزە جوگرافیەکان وەک چیاکان، پووبارەکان و دەشتەکانەو، هاوکات جوانی و سەختی ژيانی خۆمالی وینا دەکات؛ لەلایەکەو ئەم پەرگەزانە سیمبۆلی هیوا و نوێبوونەوێ ژيان و لەلایەکی ترەو، پەرگەزانەوێ ماندووبوون و سەرکووتکردنەکان. هەرۆه، پەرگەزانە توندەکان و دەنگی پەرگەزانی بەرامبەر بە هیزە سەرەرپۆکان و گەندەلی ئابووری-سیاسی، نیشان دەدات.

لە کۆتاییدا، «پۆستەمۆ» وەک تیکرای بەرھەمەکانی تری ئەحمەد عارف، لە تیکەلکردنی ھونەری زمانی، ویناکردنە بەھیزەکان و پوانگە پەرگەزانی بۆ کیشە کۆمەلایەتیەکان کەلک وەرەگریت تاکوو دەنگێک سەرۆکی کات و شوێن بە گوێی مرقۆف بگەیهنێت. ئەم شیعەرە بانگمان دەکات بۆ بیرکردنەوێکی قوول لە بەھا خۆمالییەکان، خۆشەویستی بۆ نیشتمان و هەرۆه، پیوستی یەگەرتن لە بەرامبەر زولمدا.

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

ئەقىنى پەش

له خەونىكى دوورا زەيرەفونىكى ماندوو،
بىدەنگىيەكە لە دواساتەكانى نيوەپۇدا ھەلئەكات.
بارانىكىش كە بۇنى بەرزەخى لى دىت،
ھىش-تاكەش، لە بىرکردنە ۋەمدا تەنبايىيەكى
بىسنوورە.

سەلئەنەتتىكى سەوزى تىر بەسەر منارەكانە ۋە،
نزاگەلىكى تەپىش، نەناسراو و قوول.
لە پەنجەرەكانا بەدەم شىنە ۋە ئەنۆشرى،
بۇ يادەۋەرىي دوورى ئەوانەى كە خوشمان
ويستون.

پايزىكى قورقوشمىن، گۆشەگىرىيەكى توند،
ناۋچەۋانە تادارەكان لە فىنكايسى شووشەكانا.
جا كورگەلى كە لەنيو ئەقىنىكى پەشا،
چاۋەپىن، چاۋەپىن لەم ئىۋارانەدا.

پامانیک لە شیعری «ئەفینی ڕەش»

ئەم شیعەرە لە فەزایەکی خەيالی و لە هەمان کاتدا خەمبار، وێنەیەکی تەنیاویی هەتاھەتایی و ھەسرەتی ناوھە پێشان دەدات. شاعیر بە بەکارھێنانی وێنەکانی سەروشت و ڕەگەزە مەعنەوییەکان، دنیاھەک لە ھەستە دژبەھەک و لە هەمان کاتدا تیکەڵبووەکان دروست دەکات. واتە لە شوێنیکدا کە تێیدا بنەمایەکی ماندوویی و ئازار، لەگەڵ بیرەوھەرییە دوورەکان و یادی خۆشەویستان، ھێشتا لە مێشکیدا زیندوو ماونەتەوھ.

لە کۆپلەی یەكەمدا، شاعیر ئاماژە بە دارێك دەکات، واتە زەھیرەفون یان دەوھەنەنبەق، کە لە کولتووری ناوچەکەدا ھێمای ئارامی و بیرەوھەرییە کۆنەکانە، کە ماندوو و ژاکاو لە خەونە دوورەکاندا وینا کراوھ و وەك ھێمای گیانیکی ماندوی ئازارەکانی ڕابردووھ. ئەم وێنەھە نەك تەنیا باریکی سۆزداری قورسی ھەھە، بەلكو بە جۆریك دەربری تێپەربوونی کات و لەناوچوونی ئارامییە. لە درێژەدا، ئاماژە بە ھالەتیک دەکات تێیدا چارەنووس وەك دوو دیوی یەك دراو دەرەكەوێت؛ دوو ڕەگەز کە ھاوکات لەلایەن ژیان و ھەروھەا لەلایەن تەنیاوییەوھ بە یەكترەوھ بەستراونەتەوھ؛ وێنەھەك لە ھەرەسھێتان و نزمبوونەوھە ڕۆح لە بەرامبەر ماندوویی و نامۆبووندا.

ئەم وشە سازییە بە شیوەیەکی ناراستەوخۆ ھەستی
بەجێھێشتن و وازلێھێنانیش لەخۆ دەگرێت.

ئینجا بە بەکارھێنانی خوازیەکی زۆر مەعنەوی،
بارانیکی دوور وینا دەکات کە بۆنی بەرزەخ دەدات. ئەم
بارانە، وەک یادھێنانەوێکە لە پۆژگاری تێپەربوون لە
دنای مادییەو بەرەو دنیایەکی تر، ھەستێک لە نھینی و
جیاپوونەو لە کات و شوێن لەگەڵ خۆی دینێت. ئەم بۆنە
نایاسایی، نەک تەنیا ھەستی غوربەت و دووری
دوورۆزینی، بەلکو بە جۆریک دەربەری تێکەڵبوونی
بیرەویریە شیرین و تالەکانیشە. بیرەویریەکی وەھا
ھەرگیز لە مێشکی شاعیردا ناسرێتەو. شاعیر بە
پاشکاوی ڕایدەگەیەنێت لە بیرکردنەوکانیدا، تەنیاوییەکی
بیکۆتا و چڕ ماوەتەو؛ ئەم تەنیاوییە ئیستا وەک سیبەریکی
ھەتاهەتایی لە مێشکیدا نیشتوو و ھەرگیز لەناو ناچێت.
بە واتایەکی تر، تەنانت لەناو خەونە دوورەکان و لە
ھەوای نھینیئامیزی بارانیشتدا، ھەستی تەنیاویی ھەروا
بەردەوامە؛ حالەتێک کە لە پشت ھەر وینەیەکەو، ھەمیشە
نیشانەی برینە قوولە ناوەکیەکان ھەیە.

دێرەکانی دواتریش بە جۆریک پێرەوی گیانەکی و
مەعنەوییانە دەگرێت بەر. وینەیەک لە دنیایەکی سەوز و
ژیانبەخش پیشکەش دەکات. واتە ئەو شوێنەی منارە

بەرزەكان وەك ھېمىايەك بۆ بانگەوازی نوێژ و پارانەو،
 لە ناو سروشتیكى سەوزدا، دەردەكەون. ئەم منارنە تەنیا
 نیشانەى گەشەكردن و زیادبوون نین، بەلكو ھەلگری
 پەيامە گيانەكییەكان و نوێژگەلیكن كە بە شیوەیەكى نەینى
 و قوول، لە دلى شەو تەماویيەكاندا بەردەوامن. پاشان
 دەلى ئەم نوێژانە وشك و پووكەش نین، ئەوانە وەك
 دلۆپەكانى باران، شیدار و دەولەمەند لە واتا و نەینىكارین
 و بە قوولایی گيان و دەرووندا پۆ دەچن. ئینجا لە
 درێژەدا، ئاماژە بەو دەكات كە لە پشت پەنجەرەكانى
 مالهەو، بیرهوهری و دەنگى خەم و شینی ھەتاهەتایی
 ھەیه؛ دەنگىك كە وەك ئاوازی پرسەییەك، بیرهینەرەوہی
 ئو كاتە شیرین و تالانەى خوشەویستان و بیرهوهریە
 دوورەكانە. ئەم دەستەواژە ھەواكات بیرهینەرەوہی
 دووری و دلتنەگییە بۆ كەسانىكى خوشەویست یان
 یادەوهریەك كە لە چینهكانى میشكى شاعیردا ھیشتا
 ماوەتەوہ و نەخشى بەستووە.

بەدواى ئەمانەدا شاعیر كەشى وەرزیك و ھەستیكى
 سەنگین وینا دەكات. ھەروەك قورقوشم یان گوللە
 دەربرى سەختى و تاریكى پایزە، ئەم حالەتە لە دلى
 سروشتەوہ وەك ھېمىايەك بۆ جیاپوونەوہ و ساردییەكانى
 پۆح بەكار ھاتووە. پایزەكەش وەك قورسایى قورقوشمى

گولله یه که، له سهر دلی هه مووان ده چه قیّت. ئەم وینە یه، نیشانه ی بهرگه گرتنی ئەو پوختساره ماندوو و ره قانه یه له بهرامبەر ئەو سه رمایه ی له په نجه ره فینک و بیگیانه کانه وه ده پزێته ده ره وه. له کۆتاییدا، شاعیر ئاماژه به گه نجانیک ده کات که به ئە شقیکی تاریک و پڕ له ئازاره وه چاوه پروانی شتیکن. چاوه پروانییه ک پڕ هیوا و ههروه ها گومان و خه میش. ئەم دووباره بوونه وه ی «چاوه پریبون» جه خت له سهر ههستی درێژخایه ن و بیکۆتابوونی تاسه ده کاته وه؛ حاله تیکه که تییدا کات له دهسته کانی شه ودا گیری خواردوو و ههچ په ناگه یه کی لی نادۆزریته وه.

به گشتی، ئەم شیعره به زمانیکی ساده و له هه مان کاتدا پڕ له خوازه ی مه عنه و ی، وینە یه ک له دنیا یه کی دووانه یی پیشکesh ده کات. شاعیر به به کارهینانی رهگهزه کانی سروسhtی وه ک دار، بارانی بۆندار و مناره سه وهزه کان، فهزایه کی گیانه کی و له هه مان کاتدا خه مبار بۆ خوینەر وینا ده کات. ئەم تیکه له یه، ده ربهری هه سهرت و دلته نگیی قووله، له هه مان کاتدا نیشاندهری گه رانی بیوه ستانی مرۆقه بۆ دۆزینه وه ی واتا و په ناگه له ناو تیپه ربوونی کات و گۆرانکارییه هه تاهه تایبیه کاند.

له م نیوهنده دا، دهنگی شاعیر به جوړیک ترپه ی ئەفیندارانه و دلته نگانه یشه. ترپه یه که وادیاره له هه ر

دۆڭپىكى باران و ھەر بانگىكى سەر منارەكاندا، بەزىندوى
ماوەتەوہ و خوینەر بۆ گەشتىك لە دلى كات و
بىرەوہرىيەكان بانگهيشت دەكات.

لە راستیدا ئەم شیعراڤ، سەرەراى كورتبىيان،
بارىكى واتايى قووليان ھەيە و ھىشتا دواى تىپەربوونى
سالان، توانىويانە لە دلى خوینەراندە جىگەى خويان
بپارىزن، چونكە ھەر يەك لە وینە بەكارھاتووەكان،
نیشانەى راستىيەكى مرقانەيە. وەھا راستىيەك كە تىیدا
تەنبايى، ئەفین، خەم و ھىوا ھەمويان پىكەوہ، رۆلىكى
جيانەكراوہ دەگىزن.

لەم دیدگاىوہ، دەتوانىن بلىن ئەم شیعەرە نەك تەنبا
كارىكى ئەدەبىي جوانە، بەلكو رەنگدانەوہيەكى ئەزموونە
ناوہكى و رۆحيەكانى شاعىرە لە رۆوبەرووبوونەوہ
لەگەل دىيائى دەوروبەرى خویدا. شاعىر بەم وینانە، وەك
گەوہەرىك لە تارىكىي شەودا، نیشانى دەدات كە ئەفین و
دلتەنگى پىكەوہ دەتوانن دلى مرقف بخەنە بەرەنگارى و
لە ھەمان كاتدا، پرشنگىك لە ھىوا دروست بكەن.

تولیاتی⁴⁹

پالمیرۆ، پالمیرۆ⁵⁰، کریکاری پرشکو
بۆنی باروت دئ له برینه گهرمه کانت
له شیریک که براوه، له مه مکی دایکان و
زپاوه خهوی ساواکان
له کاتیدراله بۆنداره کانی ئەم نیمچه دوورگهیه و،
مهیدانه به ته مه نه کانی رۆمادا،
له گه لمانن.
شین شین له ده ریاوه هه لئه کات شنه،
که فه لی هه تاوگرته ی سیسیل،
له کارتپۆستالی خه یالینا باخچه کانی ناپۆلی

⁴⁹ له راستیدا ئه حمده عارف ههچ ناویکی بۆ شیعره هه لئه بژاردووه
و دواتر ئەم ناوه ی لئ نراوه.

⁵⁰ ئاماژه یه بۆ پالمیرۆ تولیاتی (Palmiro Togliatti)، سیاسه تمه دار
و رابه ری پارتی کۆمۆنیستی ئیتالیا که یه کیک بوو له به ناوبانگترین
که سه ایه تییه کانی بزووتنه وه ی کریکاری له ئیتالیا ی پاش جهنگی
جیهانی دوو همدادا.

لەگەلمانن

لەگەل ئىمەيە ھەوا

لەگەل ئىمەيە ئاو

لەگەل ئىمەيە ترسى سىنيۆر دى گاسپېرى⁵¹ و

ھەموو سىنيۆرەكان،

مشكەكانى دىر تۆقيون.

⁵¹ ئالچىدە دى گاسپېرى (Alcide De Gasperi) سەرۆكەزىرانى
ئەوكاتەى ئىتالىا بوو، كە بە دژايەتى و سەرسەختى بەرامبەر
بزوتنەوہى كرىكارى ناسرابوو.

پامانيك له شيعرى «توليياتى»

شيعرى «توليياتى»، بهرهميكي جياوازي ئهحمده عارفه. ئهم شيعره بۆ هاوخه مى و پشتيوانى نيونه ته وهى و تراوه. شيعريكه پپ له شوپش و پابه ندبوانى سياسى و كومه لايه تى كه تييدا شاعير به كه لكوه رگرتن له زمانى سيمبولى و وينه ي به هيز، دهنگى كريكارى و شوپش دهگه يه نيته گوى. ناوينيشانى شيعره كه، «توليياتى»، راسته وخو ئاماژه به ناوى پالميرۆ توليياتى، سه روكى پارتى كۆمونيستى ئيتاليا، يه كيك له كه سايه تيبه دياره كانى بزووتنه وهى كريكارى و كۆمونيستى له ئيتاليا، دهكات. توليياتى له 18ى ته موزى 1948دا وهختى له په رله مانى ئيتاليا دههاته دهره وه، هه وللى كوشتنى درا و به سه ختى بريندار بوو.

له يه كه م ديپره كاندا، شاعير به بانگه وازى «پالميرۆ، پالميرۆ، كريكارى پرشكو» نهك ته نيا باس له كه سايه تى و پينگه ي ئهم ريپهره كۆمونيسته دهكات، به لكو ئه و وهك هيمايه ك له بهر خودان و سه ركه وتنى كريكاران و چينه چه وساو دهكان پيشان ده دات. له ديپره سه ره تاييبه كاندا، ئهحمده عارف كه لك له وينه ي هه سته كى و زيندوو وهرده گرييت: «بۆنى باروت دى له برينه گهرمه كانت» كه وينه ي هه وللى تيروركر دهنه كه ي دهگيرپه ته وه. له دريژدها، به

شيۆەيەكى ناراستەوخۇ ئاماژە بەو ئازارانه و لەدەستدانانه دەكات بەدواى خەباتە سىياسى و كۆمەلايەتتەكانەو، لەلايەن فاشىست و مافياكانەو بەر گيانى خىزانەكان و نەوەكانى ئىستا و داهاتوو كەوتوو؛ لەوانە برانى شيرى دايكان و لەدەستدانى ئارامى خەوى ساواكان. ئەم وىتانه، وەك برىك لە ئازار و ئەشكەنجەى قوولئى ژيانى كرىكارى و خەلكى، كەشى شىعرەكە پر لە ھەستى پەخە و نارەزايى دەكات.

شاعىر پاشان دەپەرژىتە سەر كەشى شارى و مېژووى. ئەم دىرانه دەربرى ئەو خالەن كە بۆنى فىداكارى و ئازار، تەنانت لەو شوپىنانەى سىمبۆلى ھىز و دەسەلاتى نەرىتى بە ئەژمار دىن - وەك كلىساكان و گۆرەپانە مېژوويەكانى پۆما - ئامادەيى ھەيە و بە جۆرىك، بە مېژوو و چارەنووسى خەلكى ولاتەكەو گرى دراو. ئەم ئامادەبوونى بۆنە مەعنەوى و مېژوويىيە، نىشانەدرى ئەوھە پۆخى شوپش و خەبات، لە ھەموو پەھەندەكانى كولتور و مېژوودا پۆچوو و لە دلى ھەر گوشەيەكەو تىدەپەرئەت.

شاعىر بە بەكارھىنانى پەنگى شىن و وەسفى شەنى دەريا، كەشى مېدیتەرانەيى وىنا دەكات كە ھاوكات سىمبۆلىكە لە ژيان، جوولە و تازەيى. ئەو بە باسكردنى

سياسيل و ناپۆلى ئاماژە بە جوگرافىيائى جوانى نيشتمانەكەى تۆلياتى دەكات، هەروەها نیشان دەدات كە سروشت و كولتوورى مېديتەررانەيى، بە تۆرەى خۆيان هەلگرى پوچ و بزوتنەوەى خەلك و كرێكاران؛ ئەوانيش وەك شەنەى دەريا بەرەو ئازادى و نوێبوونەوەى ژيان بەپى دەكەون.

له دريژەدا، ئەحمەد عارف باس لە كەشى سياسى و دەسەلاتە چينايەتییەكان دەكات و بە شيوەيەكى رەخنەيى ئاماژە بە هیزە سەركوتكەرەكان و چینهكانى سەرەو دەدات. ئالچیدە دى گاسپېرى، كە سەرۆكەزیرانى ئىتاليا و دامەزرێنەرى پارتى ديموكراتى كرێستيان بوو، وەك نوینەرێك له چینی فەرمانرەوا و دژەكۆمونیزم لێك دەدریژتەو. هەروەها وەك سیمبۆلیك لەو دەسەلاتانەى كەلك لە سامان و پارە بۆ سەركوتکردنى گەلان وەردهگرن. دەربرپى ترسى هەموو سینۆرەكان و پاشان ئاماژەدان بە تۆقینی مشكەكانى دێر، وینەيەكى تەنزائیمز و لە هەمانكاتدا تالە لە ترس و لاوازی دەسەلاتدارانى سەرمايەدار و سیاسییە كرێستیانەكان كە بە ناوى ديموكراتییهو لەگەڵ فاشیزمدا دەستیان تێكەڵ کردوو.

بەگشتى، «تۆلياتى» شیعریكە كە لە زمان و وینە زیندووێكەو بەرپى پەيامە سياسى و

كۆمەلەيەتچىلەك سـوود وەردەگرىت. ئەحمەد عارف بە بەكارهينانى ناوى راسـتەقىنە و لە ھەمانكاتدا خوازەى بەھىز، ستايشى كۆمۆنىزم دەكات و پەخنەش لە سـتەمى سىستەمە سەركوتكەرەكان دەگرىت. ئەو نيشان دەدات كە فىداكارى و گيانبازى كرىكاران، وەك پالمىرو تۆلياتى، لە بەرامبەر بىبەزەيى چىنە دەولەتمەندەكان و دەسلەلاتە زالمەكاندا، ھىشتا زىندوو و بەردەوام دەمىنئەتەو.

لێفه کهم باخی گولەشینکه
خه، گۆرانی ون له پرچمدا
له سههر سههرینم، یه کهم سینیهری کچینی و
یه کهم له بیرچوونهوهی سه مای ئازادی.

له نه رمی ماچه کانت که وهک که فیکی سووکن،
ژووریکی به هه شتی له تاوانه پیروژهکان،
له سپیتی بیدرومانی چارشییوت
مانگیک له هه وران نه تکیته وه

⁵² ئهم شیعره له کتیی "ئهحمده عارف دهگیریتهوه: دلم، چالی دینامیته"، له نووسینی رهفیک دورباش وهگیراوه. ئهحمده عارف ئهم شیعرهی له تمهنی ههزهکاریی خۆیدا، واته ئه و کاتهی له شاری ئهفیون خۆیندکاری سالی یه کهمی ناوهندی بووه، هۆنیوهته وه. هه ربۆیه له رووی کیش و ریتیم و تیمهکانی شیعره که وه سادهیی پێوه دیاره.

شەرابىكى شىنباو لە چاۋەكانتا
ماندو لە سىنبەرى مۇسقىقا
تۆ ھەردەم ۋەھا جوانى دولبەرم
منىش بى ھىچ خودايەك، لىدراۋى تۆم.

سه ره له ئیواریه کی شه رابییه
به سه ره باخ و چیاکاندا فه رمان په وا،
پیک له وهختی گه پانی ته واوی دونه دای
تریفه ش، ئاو ئه خواته وه که میکی تر

له سه ره که مه ری سووره له گه راوت ناقوسه کان
بیسله مینه وه ئه کو تن،
له مانشیته کانا، درو کیلومه تر کیلومه تر
ئه له ریته وه و ئه چه رخی.

تۆ، له بهرگی منالیتا

⁵³ ئه م شیعره بینا و نیشانه ش له کتیبی "ئه حمه د عارف ده گپریته وه: دلم، چالی دینامیته"، له نووسینی ره فیک دورباش وه رگیراوه. ئه م شیعره یه کیکه له به ره مه سه ره تاییه کانی شاعیر و سالی 1947 له گوڤاری مه یدان (Meydan) دا بلاو کراوه ته وه.

تېكەل بە مەرەكەبى چاپخانى
دەستەكانت رېسوا لە شەكەتیی كار
ئەوهیان برد كه به دوست گازت ئەکرد،
با، گیانی لەگەل خویا بردووه.

لە هیوا ئەچیت
لە عیشق،
لوولەیهکی ساردی تەفەنگە،
کویر، لە بۆسەدا،
لە پشتهسەرتهوه ستهم،
گیانیشم رایخستووہ خوانیکی تەواو،
رېك لە بن لووتتا
ئازادی.

ئەکرئ خۆشت بوئ،
لئ لە نیوانتانا گوللە
ناوچەى قەدەغە ھەیه،

له تاسه تا کۆت و زنجیرم پزانده

تۆ گهنجیت

ئەقینت هینده جوانه دهتوانری له پیناویا بمری
که چی پیاوانی یاسا هه موو پیر.

54.....

...منیش ده بن ئازایان

بۆ ئەو شوینەیی

که به ئەقین پیی گه یشتون

ئەو ئازایانەیی که،

زمانیان تف کردۆته وه

ئەو ئازایانەیی

که پیاوه تییان ورد کراوه.

شان به شانی یه کتر، درێژکشاو،

⁵⁴ ئەم شیعره بینا و نیشانهش له کتیی "ئهمه د عارف دهگیریته وه: دلم، چالی دینامیته"، له نووسینی رهفیق دورباش وهگیراوه.

بەدریژایی بالایان
سەرتاپایان خوین.
ئەو ئازایانە ی کە،
هەریەکیان، پارچە یەکی نیشتمانن.
لە چاوانیان
گێژەلووکە یە ک جوین
دایک و خوشک و
ئاخ نەفرەتی...

خۆريش قه ده غه يه
ديواره كان هه ن و
ترسناكه، ته نيايي قه ره وي له كانى زيندان
له سه ر لا پال كه وتوى تو له پيخه وه كه تا،
جگه ره ي هاو پي ت به ليوته وه و
دره ختاني قه يسي رهنگه گول بگرن ئه مشه و.
شه پيورى «بخه ون» ي قشله كان لى داوه
وا توش له دره وه ي جوانترين شه ره كان به جى
ماوى
دلت، مينا بيرى كى داروخاوه له زونگول داغ
سه ريشه ت، وهك قه وه گاله يه كى سه ره شه قامه له
چين...

⁵⁵ ئه شيعره بينا و نيشانه ش له كتيبى "ئه حمه د عارف ده گيرپي ته وه:
دل، چالى ديناميه"، له نووسينى ره فiq دورباش وه رگير اوه.

ئەم چەند شیعەری کۆتایی هیچ ناویکیان نبیە و بە سادەیی و شیوازی دەرپریناندا دیارە لە شیعەرە سەرەتاییەکانی ئەحمەد عارفن و ماناکانیان زۆر پوونە و بە پێویستم نەزانی هیچ سەرنجیکیان لەسەر بدەم.

دوا و تەهی ئەم وەرگیژانە دەمەوی ئێوە بێت کە شیعەری ئەحمەد عارف بەرھەمیکی ھونەری و کۆمەلایەتی قوولە بە زمانیکی پر لە سیمبۆل، خوازە و وێنەیی بەھێز، دنیای ناوھەکی و دەرھەکی مڕۆڤ لە نیوان سەختی و بەرخۆداندا وینا دەکات. شیعەری ئێوە لە ناخەوھە لیکدانەوھەییکی دووفاقییە بۆ ژیان: لەلایەکەوھە سستەم، سەرکوت، تەنیاپی، برین و دیوارە بەرزەکان و لەلایەکی ترەوھە خۆشەویستی، ھیوا، شکۆفەیی بەھار و پرشنگی ئازادی. ئەحمەد عارف بە کەلکۆەرگرتن لە جوگرافیای نیشتمان و ئاماژە بە کوردستان، ئەنادۆل و ناوچەکە، ھاوکات پەییوھندی قوولی خۆی بە خاک و دەستی خەلکی ساکارەوھە دەرەبەریت و لە ھەمانکاتدا بە پەخنەییکی تیش، سیستەمە سەرکوتکەرەکان و دەسلەلاتە زالمەکان دەخاتە ژێر پرسیارەوھە. لە قوولایی تاریکترین ساتەکانیشدا، شیعەری ئێوە ھاواریکە دژی پادەستبۆون، بانگەوازیکە بۆ پۆیشتن بەرھەو پووناک و دەنگیکی پەسەنە کە لە پاش

له تاسه تا كۆت و زنجيرم پزانم

هه موو تاريكييه كه وه، هيشتا هيوای به سبه ينييه ك هه يه تا
كوتره كان ئازادانه تييدا بفرن و خوړ، كه پوژيک قه دهغه
بوو، به سه ر هه موو دهشت و كيښه كاندا تيشك بداته وه.

ئه حمه د عارف، وهك ئه وهی هه موو شتيكي وتبيت،
پاش ئه م شيعرانه، هه رگيز هيچي تري بلاو نه كرده وه.

Ahmed Arif

Hasretinden Prangalar Eskittim

Çeviren Dilşad Hîwa

له تاسه تا کوت و زنجیرم پزاند